

Europeiska unionens officiella tidning

C 168 E

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjätte årgången

14 juni 2013

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Resolutioner, rekommendationer och yttranden

RESOLUTIONER

Europaparlamentet

SESSIONEN 2011–2012

Sammanträdena den 13–15 december 2011

Protokollen för denna session har publicerats i EUT C 110 E, 17.4.2012.

ANTAGNA TEXTER

Tisdagen den 13 december 2011

2013/C 168 E/01

Hinder för handel och investeringar

Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om hinder för handel och investeringar (2011/2115(INI)) 1

Onsdagen den 14 december 2011

2013/C 168 E/02

Det framtida protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om det framtida protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko (2011/2949(RSP)) 8

2013/C 168 E/03

Finanskrisens följder för försvarssektorn i EU:s medlemsstater

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om finanskrisens följder för försvarssektorn i EU:s medlemsstater (2011/2177(INI)) 9

2013/C 168 E/04

Toppmöte EU-Ryssland

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om det kommande toppmötet mellan EU och Ryssland den 15 december 2011 och resultatet av valet till duman den 4 december 2011 21

SV

(forts. på nästa sida)

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (forts.)	Sida
2013/C 168 E/05	Europeiska grannskapspolitiken Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken (2011/2157(INI))	26
2013/C 168 E/06	EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar (2010/2311(INI))	45
Torsdagen den 15 december 2011		
2013/C 168 E/07	Budgetkontroll av EU:s finansiella stöd för Afghanistan Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om budgetkontroll av EU:s ekonomiska bistånd till Afghanistan (2011/2014(INI))	55
2013/C 168 E/08	Situationen i Syrien Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om situationen i Syrien	65
2013/C 168 E/09	Förslag till resultatavla för övervakningen av makroekonomiska obalanser Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om resultatavlan för övervakningen av makroekonomiska obalanser: den planerade första utformningen	70
2013/C 168 E/10	Ett gemensamt europeiskt transportområde Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem (2011/2096(INI))	72
2013/C 168 E/11	Förhållanden vid frihetsberövande inom EU Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om villkoren för frihetsberövanden i EU (2011/2897(RSP))	82
2013/C 168 E/12	Fri rörlighet för arbetstagare inom Europeiska unionen Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om fri rörlighet för arbetstagare i Europeiska unionen	88
2013/C 168 E/13	EU:s strategi för Centralasien Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om hur genomförandet av EU:s strategi för Centralasien framskrider (2011/2008(INI))	91
2013/C 168 E/14	Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om översynen efter halva tiden av den europeiska strategin 2007-2012 för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen (2011/2147(INI))	102
2013/C 168 E/15	Azerbajdzjan, särskilt fallet Rafiq Tagi Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om Azerbajdzjan, särskilt fallet Rafiq Tagi	117
2013/C 168 E/16	Situationen för kvinnor i Afghanistan och Pakistan Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om situationen för kvinnor i Afghanistan och Pakistan	119
2013/C 168 E/17	Tunisien: fallet Zakaria Bouguira Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om Tunisien: fallet Zacharia Bouguira	126
2013/C 168 E/18	Stöd för en internationell dag för flickor Europaparlamentets förklaring av den 15 december 2011 till stöd för en internationell dag för flickor	129

Tisdagen den 13 december 2011

I

(Resolutioner, rekommendationer och yttranden)

RESOLUTIONER

EUROPAPARLAMENTET

Hinder för handel och investeringar

P7_TA(2011)0565

Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om hinder för handel och investeringar (2011/2115(INI))

(2013/C 168 E/01)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det avtal om tekniska handelshinder som antogs 1994 inom ramen för WTO:s Uruguayrunda ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3286/94 av den 22 december 1994 om antaganden av gemenskapsförfaranden på den gemensamma handelspolitikens område för att säkerställa utövandet av gemenskapens rättigheter enligt internationella handelsregler, särskilt de regler som antagits i Världshandelsorganisationens regi ⁽²⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner, framför allt resolutionen av den 13 oktober 2005 om möjligheterna till handelsförbindelser mellan EU och Kina ⁽³⁾, resolutionen av den 1 juni 2006 om de transatlantiska ekonomiska förbindelserna mellan EU och Förenta staterna ⁽⁴⁾, resolutionen av den 28 september 2006 om EU:s ekonomiska och kommersiella förbindelser med Indien ⁽⁵⁾, resolutionen av den 12 oktober 2006 om EU:s ekonomiska och kommersiella förbindelser med Mercosur i syfte att ingå ett interregionalt associeringsavtal ⁽⁶⁾, resolutionen av den 22 maj 2007 om EU i världen – konkurrenskraftens externa aspekter ⁽⁷⁾, resolutionen av den 19 juni 2007 om EU:s ekonomiska förbindelser och handelsförbindelser med Ryssland ⁽⁸⁾, resolutionen av den 19 februari 2008 om EU:s strategi för att få till stånd marknadstillträde för europeiska företag ⁽⁹⁾, resolutionen av den 24 april 2008 ”Mot en reformerad Världshandelsorganisation” ⁽¹⁰⁾, resolutionen av den 5 februari 2009 om handel och ekonomiska förbindelser med Kina ⁽¹¹⁾, resolutionen av den 26 mars 2009 om ett frihandelsavtal mellan EU och Indien ⁽¹²⁾, resolutionen av den 21 oktober 2010 om EU:s handelsförbindelser med Latinamerika ⁽¹³⁾, resolutionen av den 17 februari 2011 om frihandelsavtal mellan EU och

⁽¹⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/17-tbt.pdf

⁽²⁾ EGT L 349, 31.12.1994, s. 71.

⁽³⁾ EUT C 233 E, 28.9.2006, s. 103.

⁽⁴⁾ EUT C 298 E, 8.12.2006, s. 235.

⁽⁵⁾ EUT C 306 E, 15.12.2006, s. 400.

⁽⁶⁾ EUT C 308 E, 16.12.2006, s. 182.

⁽⁷⁾ EUT C 102 E, 24.4.2008, s. 128.

⁽⁸⁾ EUT C 146 E, 12.6.2008, s. 95.

⁽⁹⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 16.

⁽¹⁰⁾ EUT C 259 E, 29.10.2009, s. 77.

⁽¹¹⁾ EUT C 67 E, 18.3.2010, s. 132.

⁽¹²⁾ EUT C 117 E, 6.5.2010, s. 166.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0387.

Tisdagen den 13 december 2011

Sydkorea⁽¹⁾, resolutionen av den 6 april 2011 om den framtida EU-politiken för internationella investeringar⁽²⁾, sin ståndpunkt av den 10 maj 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om införande av övergångsordningar för bilaterala investeringsavtal mellan medlemsstater och tredje länder⁽³⁾, resolutionen av den 11 maj 2011 om läget i förhandlingarna om ett frihandelsavtal mellan EU och Indien⁽⁴⁾, resolutionen av den 11 maj 2011 om handelsförbindelserna mellan EU och Japan⁽⁵⁾, resolutionen av den 8 juni 2011 om handelsförbindelserna mellan EU och Kanada⁽⁶⁾, resolutionen av den 13 september 2011 om en effektiv råvarustrategi för Europa⁽⁷⁾, resolutionen av den 27 september 2011 om en ny handelspolitik för Europa i samband med Europa 2020-strategin⁽⁸⁾ och resolutionen av den 25 oktober 2011 om en modernisering av EU:s politik för offentlig upphandling⁽⁹⁾,

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: Ett konkurrenskraftigt Europa i världen – Ett bidrag till EU:s tillväxt- och sysselsättningsstrategi (KOM(2006)0567),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén med titeln "Handel, tillväxt och världspolitik: Handelspolitiken – en hörnsten i Europa 2020-strategin (KOM(2010)0612),
- med beaktande av rapporten från kommissionen till Europeiska rådet "Hinder för handel och investeringar. Rapport 2011 – Öka marknadstillträdet tillsammans med strategiska ekonomiska partnerländer: Prioriteringar för att undanröja handelshinder" (KOM(2011)0114),
- med beaktande av Copenhagen Economics rapport "Assessment of barriers to trade and investment between the EU and Japan", som offentliggjordes den 30 november 2009,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0365/2011), och av följande skäl:
  - A. Det regelbaserade multilaterala handelssystemet, som upprättats genom Världshandelsorganisationen (WTO), är den lämpligaste ramen för att reglera och främja en öppen och rättvis handel och för att garantera utvecklingen av rättvisa och jämlika globala handelsregler. Det krävs emellertid fortfarande ansträngningar för att reformera WTO i syfte att göra organisationen mer demokratisk och effektiv och klargöra dess förbindelser med andra viktiga internationella organisationer.
  - B. EU bör även i fortsättningen prioritera insatser för att uppnå ett balanserat resultat från utvecklingsagendan från Doha. Om detta mål förverkligas, skulle det främja utvecklingsländernas integration, särskilt de minst utvecklade ländernas, i det internationella handelssystemet och bidra till att fastställa och genomdriva tillämpningen av rättvisare och mer jämlika multilaterala handelsregler mellan dess medlemmar.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0063.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0141.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA (2011)0206.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA (2011)0224.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA (2011)0225.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA (2011)0257.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA (2011)0364.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA (2011)0412.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA (2011)0454.

Tisdagen den 13 december 2011

- C. WTO:s internationella handelsstatistik för perioden 2000–2009 visar en betydande ökning i handelsutbytet för de regioner som har öppnat sina marknader genom att avskaffa eller i hög grad minska handelshindren ⁽¹⁾. Samtidigt har en gemensam rapport från ILO och WTO visat att under finanskrisen upplevde länder som var mer öppna för handel mer chocker i utrikeshandeln som ledde till betydande förluster av arbetstillfällen, vilket gällde både industrialiserade länder och utvecklingsländer ⁽²⁾.
- D. I kommissionens rapport om hinder för handel och investeringar 2011 finns exempel på hur EU:s marknadstillträde till olika länder i världen, inbegripet de industrialiserade länderna och de viktigaste tillväxtekonomierna samt WTO-medlemmar, i högre grad begränsas av olika icke-tariffära handels hinder än av handelstullar, som länderna successivt avstår från allteftersom globaliseringen framskrider.
- E. De offentliga upphandlingsförfarandena i EU:s strategiska partnerländer är i allmänhet stängda för utländska deltagare och har ännu inte påverkats nämnvärt av internationella åtaganden, medan EU är mycket mer öppet i detta avseende än andra länder.
- F. EU-producenterna har sedan länge haft svårigheter med att registrera och försvara sina geografiska beteckningar i Förenta staterna. Förenta staterna behandlar ett antal europeiska vinnamn som "semi-generiska" (t.ex. Champagne), trots den tänkbara skadan för de berörda geografiska EU-beteckningarnas anseende och marknadsandel.
- G. Europeiska tillverkare har svårigheter att ta sig in på den japanska marknaden, särskilt inom bil-, flyg- och luftfartssektorerna och i synnerhet när det gäller offentlig upphandling. När det gäller den japanska bilmarknaden beror dessa svårigheter främst på det långsamma tempot i Japans antagande av relevanta internationella standarder (Japan har beklagligt nog endast antagit 40 av FN/ECE:s 127 föreskrifter enligt 1958 års avtal). Dessa 40 föreskrifter inbegriper 30 av totalt 47 föreskrifter som avser personbilar (M1), vilket är den sektor av Japans marknad som är den mest relevanta för europeiska biltillverkare, och det långsamma tempot i Japans antagande av internationella standarder begränsar fördelarna med det ömsesidiga erkännandet av bestämmelserna i 1958 års FN/ECE-avtal. Sedan den inleddes 1994 har dialogen mellan EU och Japan om en regelreformer inte möjliggjort några betydande framsteg när det gäller harmonisering och ömsesidigt erkännande av regelverk. Detta visar, särskilt i ljuset av det nuvarande ekonomiska klimatet, hur viktigt det är att hantera och undanröja onödiga icke-tariffära handelshinder, eventuellt genom att inleda förhandlingar om ett avtal om ekonomisk integration/frihandelsavtal med Japan under förutsättning att diskussionen om avtalets tillämpningsområde visar att de nödvändiga villkoren, bland annat de som nämns ovan, inklusive de 17 M1-sektorsfrågorna, uppfylls. Parlamentet noterar också att Japans testcykel för att mäta utsläpp och bränsleeffektiviteten hos lätta fordon gör det mindre troligt att europeiska fordon kan kvalificera sig för de japanska skatteincitamenten som bygger på miljöprestanda.
- H. Rysslands höjning av exporttullarna på export av koppar från 0 procent till 10 procent och på nickel från 5 procent till 10 procent sedan december 2010, samt de höga exporttullarna på timmer, har inneburit exportbegränsningar på viktiga råvaror för europeiska industrier, främst stålsektorn ⁽³⁾ och skogsindustrin.
- I. Initiativet för öppenhet inom gruvindustrin (EITI) borde vara ett effektivt verktyg för att garantera transparens och bekämpa spekulat på råvarumarknaderna.

⁽¹⁾ Se även http://www.wto.org/english/res_e/statis_e/statis_e.htm

⁽²⁾ Gemensam rapport från WTO och ILO, "Globalization and informal jobs in developing countries", 2009.

⁽³⁾ Se det beslut som antogs av den ryska regeringens kommission för åtgärder inom utrikeshandeln enligt den ryska regeringens dekret nr 892 och 893 av den 12 november 2010.

Tisdagen den 13 december 2011

- J. Sedan några år tillbaka blir de icke-tariffära handelshindren i Kina allt fler och kan begränsa utvecklingen av företag, särskilt de små och medelstora företag som är verksamma på den kinesiska marknaden.
- K. I över ett år har det varit praktiskt taget omöjligt att registrera europeiska kosmetiska produkter i Kina, särskilt sådana som innehåller nya ingredienser, eftersom Kina saknat både en rättslig definition av de senare och klara riktlinjer för själva förfarandet ⁽¹⁾.
- L. I slutet av 2010 väcktes farhågor om rekommendationerna från den indiska regleringsmyndigheten för telekommunikation (TRAI) om en policy för tillverkning av telekommunikationsutrustning som skulle ge inhemskt tillverkade telekomprodukter förmånstillträde till marknaden, främst genom subventioner samt särskilda skattebestämmelser och bestämmelser om offentlig upphandling ⁽²⁾.
- M. Brasilien och Argentina antar regelmässigt tariffära och icke-tariffära åtgärder som missgynnar europeiska företag, samtidigt som dessa två länder medverkar i förhandlingarna om ett frihandelsavtal med Europeiska unionen i sin egenskap av medlemmar av Mercosur. Brister i skyddet och verkställigheten av immateriella rättigheter och den betydande eftersläpningen av registreringen av patent- och varumärkesansökningar för olika varor, inbegripet ytterligare diskriminerande krav för läkemedelsprodukter, konstateras för övrigt av EU-företag vid införsel till den brasilianska marknaden. Förseningen av Brasiliens ratificering av protokollet till Madridöverenskommelsen och det faktum att landet inte har undertecknat internetfördragen från Världspanorganisationen för den immateriella rättigheten (Wipo) påverkar det faktiska skyddet av immateriell äganderätt i landet, och sanktionerna är inte tillräckligt avskräckande för att bekämpa överträdelser av den immateriella äganderätten.
- N. EU-exportörer möter många slags begränsningar på andra marknader, till exempel Vietnams begränsade införselställen och kravet på ytterligare dokumentation för import av vin och sprit, kosmetika och mobiltelefoner ⁽³⁾, samt Ukrainas omständliga förfarande för att fastställa tullvärde, godtyckliga omklassificering av produkter samt höjningen av mervärdesskatten på livsmedel, vin och sprit, kläder och maskiner.
- O. Området ren och förnybar energiteknik är i allt större utsträckning föremål för icke-tariffära handels hinder såsom krav på lokalt innehåll, diskrimineringar i samband med offentlig upphandling, favorisering av nationella statligt ägda företag, begränsad rörlighet för personal från andra länder, krav på lokala inköp och lokalt ägande osv. i länder såsom Kina, Indien, Ukraina, Brasilien och Nigeria.
- P. EU bör aktivt försvara sina industrier så fort det behövs mot dess handelspartners överträdelser av överenskomna regler, WTO-standarder och principer. EU bör också använda alla till buds stående medel, inbegripet multilaterala och bilaterala mekanismer för tvistelösning samt WTO-förenliga handelspolitiska skyddsinstrument.
- Q. EU:s lagstiftning tillåter europeiska och utländska företag att utan diskriminering lämna anbud vid offentliga upphandlingar i Europa och unionens partnerländer borde göra allt för att ömsesidigt tillåta europeiska företag att lämna anbud vid offentliga upphandlingar i tredjeländer under lojala och rättvisa konkurrensvillkor.

⁽¹⁾ Efter ikraftträdandet i april 2010 av dekret nr 856 från december 2009, utfärdat av den statliga kinesiska myndigheten för livsmedel och läkemedel, måste kosmetiska produkter registreras. De problem som detta leder till för EU-företag har tagits upp i regleringsdialogen mellan EU:s generaldirektorat för hälso- och konsumentfrågor och den kinesiska myndigheten för livsmedel och läkemedel.

⁽²⁾ Rekommendationer från den indiska regleringsmyndigheten för telekom (Telecom Regulatory Authority of India, TRAI) om tillverkningspolicy för telekomutrustning av den 12 april 2011. (http://www.trai.gov.in/WriteReadData/trai/upload/Recommendations/133/Recommondation%20_telecom.pdf)

⁽³⁾ Meddelande nr 197 utfärdat av Vietnam den 6 maj 2011 om införandet av två typer av krav för import av vin och sprit, kosmetika och mobiltelefoner, som trädde i kraft den 1 juni 2011.

Tisdagen den 13 december 2011

1. Europaparlamentet anser att en av de viktigaste regleringsprioriteringarna för EU:s nya handelspolitik enligt Europa 2020-strategin bör vara att avskaffa eller minska oberättigade icke-tariffära handelshinder och andra regleringsmässiga hinder i EU:s viktigaste strategiska partnerländer med hjälp av en dialog om lagstiftningen. Parlamentet betraktar alla handelshinder som beror på inkonsekvent genomförande av bilaterala, plurilaterala och multilaterala handelsbestämmelser som oberättigade. Parlamentet betonar emellertid att lagstiftningsdialogen bör respektera alla staters rättighet, och skyldighet, att stärka de mänskliga rättigheterna, miljöbestämmelserna, de sociala bestämmelserna och folkhälsan.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt ta upp den stora variationen, tekniska komplexiteten och politiska känsligheten i icke-tariffära handelshinder som en del av en helhetsstrategi, inbegripet en utökad dialog om lagstiftningen med alla EU:s handelspartner, särskilt med dem som är av strategisk betydelse. Parlamentet anser särskilt att de kommittéer som ser över genomförandet av bilaterala frihandelsavtal, WTO:s relevanta kommittéer och FN:s normgivande organ är lämpliga forum för att diskutera dessa lagstiftningsfrågor.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att upprätta en tydlig distinktion mellan icke-tariffära handelshinder som skapar orättvisa konkurrenssnedvridningar och de som uppfyller legitima politiska syften, bland annat för folkhälsa och miljöskydd. Parlamentet understryker till exempel att EU-lagstiftningen om genetiskt modifierade organismer liksom de sanitära och fytosanitära reglerna inom jordbruket inte kan anses som orättvisa icke-tariffära hinder utan i stället ska försvaras i internationella handelssammanhang.
4. Parlamentet betonar att de strukturerade lagstiftningsdialoger som planeras i bilaterala frihandelsavtal måste ta fullständig hänsyn till den demokratiska processen vid antagandet av normer, både i EU och i de länder som är unionens handelspartner.
5. Europaparlamentet betonar att motverkandet av icke-tariffära handelshinder är en uppgift som involverar olika generaldirektorat vid kommissionen och bör betraktas som en prioriterad fråga på kommissionens regleringspolitiska agenda, särskilt genom harmonisering av tekniska bestämmelser i enlighet med internationella standarder.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att systematiskt använda lämpliga kanaler för samarbete med likasinnade partner för att ta upp frågan om icke-tariffära handelshinder och andra hinder i regelverken i tredjeländer för att utveckla gemensamma strategier för att undanröja dessa hinder.
7. Europaparlamentet anser att kravet på ömsesidighet vid tillträde till marknader för industrialiserade länder och tillväxtekonomier till fullo ska ingå i Europeiska unionens handelsstrategi på samma sätt som avskaffandet eller minskningen av icke-tariffära handelshinder.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med de utbredda och bestående problemen i alla plurilaterala och bilaterala handelsavtal, särskilt frihandelsavtalen, och se till att icke-tariffära handelshinder får minst lika stor uppmärksamhet som för närvarande frågan om avskaffandet av tullar i alla lämpliga regleringsforum, särskilt i förhandlingarna med industriländer och tillväxtekonomier. Parlamentet betonar att när det gäller samarbetet med utvecklingsländerna, särskilt de minst utvecklade länderna och små östater under utveckling, ska prioritet ges åt handelsbistånd och tekniskt och finansiellt stöd åt dessa länder i syfte att hjälpa dem att förbättra sina regelverk samtidigt som man beaktar deras specifika behov när det gäller utveckling av deras inre marknader och skydd av deras nyetablerade industrier och deras ofta ömtåliga jordbruksstrukturer.
9. Europaparlamentet anser att parlamentet i fortsättningen bör fokusera på hur man tagit itu med icke-tariffära handelshinder, särskilt oberättigade hinder, vid utvärderingen av handelsavtal för att tillförsäkra europeiska exportörer och investerare, särskilt små och medelstora företag, tillträde till marknader i tredjeländer, samtidigt som man respekterar den nödvändiga särskilda och differentierade behandlingen av utvecklingsländerna i enlighet med WTO-bestämmelserna.

Tisdagen den 13 december 2011

10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sina ansträngningar att föra ett aktuellt register över de främsta hinder som EU:s exportörer och investerare möter på viktiga tredjelandsmarknader, särskilt när det gäller frihandelsavtalspartner, och som även omfattar antal och typ av klagomål som anförts av medlemsstaterna och företag, som ett verktyg för att bedöma situationen i tredjeländer.

11. Europaparlamentet påminner kommissionen om att EU:s immaterialrättspolitik gentemot utvecklingsländerna inte bör vara strängare än Trips-avtalets krav och att den till fullo måste respektera Doha-förklaringen från 2001 om Trips-avtalet och folkhälsan, framför allt när det gäller generiska läkemedel och folkhälsa, så att utvecklingsländerna har utrymme att verka för det allmänna bästa.

12. Även om ingen direkt koppling för närvarande kan göras mellan å ena sidan vissa icke-tariffära handelshinder och andra regleringsmässiga hinder som EU-företagen möter när de försöker få tillträde till utländska marknader och å andra sidan verkliga förluster av arbetstillfällen i EU:s medlemsstater, anser Europaparlamentet att kommissionen i samråd med andra internationella organisationer bör undersöka om det finns något samband mellan vissa icke-tariffära handelshinder i EU och i tredjeländer och det skapande eller de förluster av arbetstillfällen i EU som sker nu.

13. Europaparlamentet påpekar att kommissionen bör undersöka möjligheten att utveckla och inrätta en mekanism för tidig varning för att upptäcka icke-tariffära handelshinder och förstärka sina analysinstrument för en kvalitativ utvärdering av dessa handelshinder och en tydligare definition av icke-tariffära handelshinder. Parlamentet föreslår att denna mekanism ska använda sig av EU:s delegationer i tredjeländerna och samarbeta med de organ som medlemsstaterna redan inrättat.

14. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att förbättra det internationella regleringssamarbetet, även i multilaterala forum, och konvergensen mellan regelverken med utgångspunkt i internationella standarder samt att om möjligt inleda en dialog om lagstiftning för att ta itu med befintliga eller potentiella framtida handelshinder för att begränsa tvister och därmed förknippade handelskostnader.

15. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att mellan parterna i avtalet om offentlig upphandling främja spridningen av en ordning för offentlig upphandling som bygger på internationella normer och som har utvecklats i avtalet om offentlig upphandling, samt att använda eller utöka befintliga lagstiftningsdialoger för att förbättra samarbetet om regelverket och omstruktureringen, och vid behov avskaffa befintliga direkta och indirekta diskriminerande metoder i EU:s relationer med dess industrialiserade partnerländer.

16. Europaparlamentet anser att minskningen av de icke-tariffära hindren för handel och investeringar bland annat ska genomföras genom en reform av Världshandelsorganisationens avtal om offentlig upphandling, dock med respekt för upphandlingspolitikens mångfunktionella roll. De främsta tillväxtekonomierna uppmanas att medverka i denna process och att utan dröjsmål underteckna och ratificera det kommande avtalet.

17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsatt inta en positiv och fast hållning vid förhandlingarna med Kina om landets undertecknande av avtalet om offentlig upphandling, i syfte att uppnå en jämbördig och ömsesidig öppning på de kinesiska marknaderna för offentlig upphandling och säkerställa att europeiska företag behandlas rättvist och enligt förutsägbara villkor.

18. Europaparlamentet efterlyser en granskning av vilka rättsliga garantier det finns för att avtal om offentlig upphandling som avser projekt som finansieras av stödmedel från EU inte kan tilldelas statliga företag från tredjeländer som varken har undertecknat avtalet om offentlig upphandling eller bilaterala avtal om ömsesidigt öppnande av marknader, eller alternativt hur EU i sådana fall kan kräva återbetalning av stöd.

Tisdagen den 13 december 2011

19. Europaparlamentet påpekar hur viktiga utländska direktinvesteringar är för den europeiska ekonomin och att det är nödvändigt att skapa en stabil och attraktiv miljö för europeiska investerare i utlandet, och att främja ett öppet investeringsklimat i Europa. Parlamentet anser dock att det för bägge parter skulle vara önskvärt att på EU-nivå överväga att utvärdera effekterna av dessa investeringar på den inre marknaden, för att förhindra eventuella negativa konsekvenser för EU:s innovation och kunnande i vissa strategiska sektorer.
20. Europaparlamentet uppmanar företagen och exportörerna inom EU att utnyttja de befintliga kanalerna, exempelvis klagomål om handelshinder eller klagomålsregistret i databasen om marknadstillträde, för att rapportera väsentliga skador till följd av alla slags handelshinder till kommissionen, som ska bedöma dessa och vidta alla åtgärder som krävs för att ta itu med oerättigade icke-tariffära handelshinder.
21. Europaparlamentet anser att när det gäller råvaror bör kommissionen bedriva en hållbar, övergripande och tvärpolitisk strategi, men medger samtidigt att exportbegränsningar och exportavgifter kan anses vara viktiga för att stödja utvecklingsmål, miljöskydd och ett hållbart utnyttjande av naturresurser i de minst utvecklade länderna, de små östaterna under utveckling och andra utvecklingsländer, med undantag för Brik-länderna. Majoriteten av WTO-medlemmarna som använder exportavgifter är utvecklingsländer och minst utvecklade länder. Parlamentet uppmanar EU att avstå från att försöka förbjuda användning av exportavgifter för de minst utvecklade länderna, de små östaterna under utveckling och andra utvecklingsländer, med undantag för Brik-länderna, i WTO och i bilaterala handelsavtal och avtal om ekonomiskt partnerskap, eftersom det skulle begränsa dessa länders utrymme att använda detta verktyg för att uppnå mervärde, diversifiering, skydd av nyetablerade industrier, tryggad livsmedelsförsörjning, inkomster och miljöhänsyn, innan dessa länder har uppnått en långt framskriden utvecklingsstatus.
22. Europaparlamentet drar slutsatsen att handelspartnerna ömsesidigt bör komma överens om övergångsperioder för beviljandet av marknadstillträde i känsliga sektorer och investeringar i dessa, eller i undantagsfall utesluta dem helt, för att till fullo utnyttja liberaliseringen av handeln i de länder som öppnar sina marknader, avskaffar tullar och icke-tariffära handelshinder.
23. Europaparlamentet uppmanar med eftertryck kommissionen att i enlighet med EU:s och Förenta staternas handelsprinciper för tjänster på informations- och kommunikationsområdet (IKT) (undertecknat med Förenta staterna i Transatlantiska ekonomiska rådet), till fullo se över och ta itu med användningen av diskriminerande eller orimliga bestämmelser, skyldigheter och andra lagstiftningsåtgärder mot IKT-nätverk och IKT-tjänster som begränsar det öppna flödet av information och marknadstillträdet för tjänster och som ökar den digitala klyftan.
24. Europaparlamentet anser att vederbörlig prioritering måste ges till handels- och investeringshinder som påverkar de europeiska tjänstesektorerna, bland annat IKT och telekommunikation, yrkesmässiga tjänster och företagstjänster, finansiella tjänster, byggindustrin, detaljhandeln och distribution. Dessa icke-tariffära åtgärder, inklusive inhemska bestämmelser, äganderestriktioner och olika krisåtgärder (bland annat diskriminerande bestämmelser vid offentlig upphandling), är särskilt viktiga med tanke på tjänstehandels högre mervärde och EU:s ställning som den största tjänsteexportören.
25. Europaparlamentet anser att det bör inrättas en medlingsmekanism i WTO för att underlätta avskaffandet av icke-tariffära handelshinder på ett konstruktivt, effektivt och icke-konfronterande sätt, inspirerat av Solvit-systemet, i enlighet med liknande tidigare förslag från både EU och Indien.
26. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Onsdagen den 14 december 2011

Det framtida protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i partnerskapsavtalet om fiske mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko

P7_TA(2011)0573

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om det framtida protokollet om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko (2011/2949(RSP))

(2013/C 168 E/02)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko (rådets förordning (EG) nr 764/2006 av den 22 maj 2006 ⁽¹⁾),
- med beaktande av utkastet till protokoll mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko (11225/2011),
- med beaktande av godkännandeförfarandet i enlighet med artiklarna 43.2 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0201/2011),
- med beaktande av yttrandena från utskottet för utveckling och budgetutskottet som bifogas fiskeriutskottets rekommendation (A7-0394/2011),
- med beaktande av motiveringen till fiskeriutskottets rekommendation (A7-0394/2011), där bristerna med det nuvarande ettåriga protokollet beskrivs,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Enligt den externa efterhandsutvärdering som utförts på uppdrag av kommissionen är kostnadseffektiviteten i det nuvarande protokollet otillfredsställande på grund av den låga utnyttjandegraden av de fiskemöjligheter som förhandlats fram och på grund av att de aktuella bestånden är överfiskade och att man har underlåtit att behandla miljömässiga och sociala aspekter.
  - B. Varje framtida protokoll som framförhandlas av kommissionen måste erbjuda lösningar på de allvarliga problem som förknippas med de tidigare och nuvarande protokollen.
  - C. Syftet med avtalen om fiskepartnerskap bör vara att uppnå ekonomiska och sociala målsättningar på grundval av ett nära vetenskapligt och tekniskt samarbete som avser att säkerställa att fiskeresurser förvaltas på ett hållbart sätt.
    1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i förhandlingarna om ett nytt protokoll åstadkomma sådana framsteg att man undviker en situation där protokollet tillämpas provisoriskt i avvaktan på parlamentets godkännande.
    2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att varje framtida protokoll är ekonomiskt, miljömässigt och socialt hållbart samt gynnar båda parter.
    3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att principen om att EU-fartyg endast beviljas fiskerättigheter till överskottsbestånd efterlevs i alla framtida protokoll. Parlamentet betonar framför allt att det behövs en noggrann utvärdering av alla bestånd.

⁽¹⁾ EUT L 141, 29.5.2006, s. 1.

Onsdagen den 14 december 2011

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att man i det framtida protokollet anpassar fiskemöjligheterna till vetenskapliga råd och uppskattningar av bestånden liksom till fiskerisektorns behov. Parlamentet insisterar vidare på att tekniska åtgärder och fiskemöjligheter måste anpassas till vetenskapliga råd i samråd med yrkesfiskare.
5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa att varje framtida protokoll bidrar till utvecklingen av det marockanska systemet för fiskeförvaltning, inbegripet insatser för kontroll och övervakning, forskning, utveckling av de lokala fiskeflottorna, utbildning etc.
6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att sektorsstödet utnyttjas på ett mer effektivt sätt och insisterar på att kontrollen måste bli mer effektiv. Parlamentet anser att avtalet om fiskepartnerskap måste innehålla verkningfulla övervakningsmekanismer, så att de medel som öronmärks för utveckling och framför allt för infrastrukturförbättringar inom fiskerisektorn används på rätt sätt.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta åtgärder för att få fram nödvändiga uppgifter om genomförandet av protokollet och därmed skapa större insyn i lagstiftningsförfarandet.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i avtalet om fiskepartnerskap införa den klausul om respekt för mänskliga rättigheter som även återfinns i Europaparlamentets resolution av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal⁽¹⁾.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det framtida protokollet till fullo respekterar internationell rätt och gynnar de berörda lokalbefolkningarna.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till parlamentet överlämna en utförlig skriftlig redogörelse för i vilken utsträckning parlamentets begäran respekterats i det framtida protokollet.
11. Europaparlamentet uppmanar vidare kommissionen att respektera det interinstitutionella ramavtalet och parlamentets roll enligt bestämmelserna i Lissabonfördraget.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till kommissionen, medlemsstaterna och Marockos regering.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0434.

Finanskrisens följder för försvarssektorn i EU:s medlemsstater

P7_TA(2011)0574

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om finanskrisens följder för försvarssektorn i EU:s medlemsstater (2011/2177(INI))

(2013/C 168 E/03)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 21, 42, 45 och 46, samt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och protokoll nr 10,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin "Ett säkert Europa i en bättre värld", som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003, och rapporten om dess genomförande "Att skapa säkerhet i en värld i förändring", som utarbetades under överinseende av EU:s höga representant och antogs av Europeiska rådet den 11–12 december 2008,

Onsdagen den 14 december 2011

- med beaktande av de mål som Europeiska rådet fastställde i december 2008 i syfte att förstärka unionens militära resurser,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 1 december 2011, den 23 maj 2011, den 31 januari 2011 och den 9 december 2010 om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken (GSFP), om sammanslagning och gemensamt utnyttjande av militära resurser, om GSFP respektive om militär kapacitetsutveckling
- med beaktande av rådets beslut 2011/411/Gusp av den 12 juli 2011 om Europeiska försvarsbyråns stadga, säte och verksamhetsregler och om upphävande av gemensam åtgärd 2004/551/Gusp ⁽¹⁾,
- med beaktande av den höga representantens rapport om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken, som lades fram vid rådets (utrikes frågor) sammanträde den 18 juli 2011,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/43/EG av den 6 maj 2009 om förenkling av villkoren för överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/81/EG av den 13 juli 2009 om samordning av förfarandena vid tilldelning av vissa kontrakt för byggentreprenader och anläggningsarbeten, varor och tjänster av upphandlande myndigheter och enheter på försvars- och säkerhetsområdet och om ändring av direktiven 2004/17/EG och 2004/18/EG ⁽³⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 11 maj 2011 om utvecklingen av den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken efter Lissabonfördragets ikraftträdande ⁽⁴⁾, den 23 november 2010 om civil-militärt samarbete och utvecklingen av civil-militär kapacitet ⁽⁵⁾ och den 10 mars 2010 om genomförandet av den europeiska säkerhetsstrategin och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken ⁽⁶⁾, samt sina tidigare resolutioner om den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0428/2011), och av följande skäl:

Allmänna kommentarer

1. Europaparlamentet noterar med oro den tendens under de senaste åren som innebär att flertalet EU-medlemsstater har gjort nedskärningar i sina försvarsbudgetar efter finanskrisen, den ekonomiska krisen och skuldskrisen, vilket kan påverka deras militära kapacitet i negativ riktning och därmed försämra EU:s förmåga att ta på sig det konkreta ansvaret för att bevara freden, förebygga konflikter och förbättra den internationella säkerheten i enlighet med principerna i Förenta nationernas stadga, om medlemsstaterna inte lyckas kompensera dessa förluster genom ökade samarbets- och samordningsåtgärder på europeisk nivå. Parlamentet understryker i detta avseende att försvaret är en allmän nyttinghet som har betydelse för alla europeiska medborgares säkerhet och att samtliga medlemsstater måste bidra, samarbeta och dela på bördorna samt verka för kostnadseffektivitet.

2. Europaparlamentet varnar för att icke samordnade budgetnedskärningar kan leda till att viss militär kapacitet helt går förlorad i EU. Parlamentet välkomnar och stöder därför rådets uppmaning till medlemsstaterna att, om lämpligt, utbyta information och att öka insynen i aktuella och kommande nedskärningar i försvarsbudgeten, och kräver en bedömning av hur dessa budgetnedskärningar påverkar kapacitetsutvecklingen till stöd för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken. Parlamentet påminner om att insatserna i Libyen klart har visat att inte ens en koalition av europeiska länder kan genomföra insatser av detta slag utan stöd av Förenta staterna.

⁽¹⁾ EUT L 183, 13.7.2011, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 146, 10.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 216, 20.8.2009, s. 76.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0228.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0419.

⁽⁶⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 63.

Onsdagen den 14 december 2011

3. Europaparlamentet noterar det fortsatt oproportionerliga beroendet av Förenta staterna i försvarsfrågor, med tanke på att den amerikanska andelen av de totala försvarsutgifterna i Nato har stigit till 75 procent, och att EU:s bundsförvanter därför måste ta på sig en större andel av försvarsbördan. Parlamentet noterar med oro att det utöver den senaste tidens budgetnedskärningar funnits en tendens i medlemsstaterna sedan mer än ett decennium tillbaka att underinvestera och utdela låga anslag till säkerhets- och försvarsområdet.
4. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen alla EU:s medlemsstater att i det alltmer komplicerade och oförutsägbara säkerhetsläget öka samarbetet och samordna åtgärderna mot de gemensamma hot som fastställts i den europeiska säkerhetsstrategin och att ta hela sin del av ansvaret för fred och säkerhet i Europa, dess grannskap och världen i stort. Parlamentet påpekar att inte alla hot är av militär natur och att EU har en rad instrument för att förebygga och hantera kriser, t.ex. den civila kapaciteten och instrument för tekniskt stöd, men påminner samtidigt medlemsstaterna om deras upprepade åtaganden – till exempel i fördraget och Europeiska rådets slutsatser – att förstärka sin militära kapacitet, och uppmanar dem att se till att dessa åtaganden fullgörs.
5. Europaparlamentet upprepar sin ståndpunkt att en stärkt europeisk försvarskapacitet kommer att öka EU:s strategiska autonomi och på ett betydelsefullt sätt bidra till den kollektiva säkerheten inom ramen för Nato och andra partnerskap. Parlamentet understryker att bestämmelserna i Lissabonfördraget skapar stora möjligheter i detta avseende, och uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att genomföra det permanenta strukturerade försvarssamarbetet, fastställa tillämpningsvillkoren för klausulerna om solidaritet och ömsesidigt försvar och till fullo utnyttja Europeiska försvarsbyrån.
6. Europaparlamentet påpekar, med full hänsyn till att ambitionsnivåerna kan variera, att medlemsstaterna som helhet spenderar cirka 200 miljarder euro om året på försvaret. Denna summa motsvarar bara omkring en tredjedel av Förenta staternas försvarsbudget men är ändå en betydande summa som visar hur kostsamt det är med ett bristfälligt europeiskt samarbete på försvarsområdet.
7. Europaparlamentet beklagar att större delen av dessa medel används fel, på grund av icke samordnade nationella beslut om försvarsplaneringen. Detta leder inte bara till bestående kapacitetsklyftor utan i många fall också till oekonomisk överkapacitet och dubbelarbete, samt till att industrin och marknaderna blir fragmenterade. Detta leder i sin tur till att EU saknar översyn över, möjlighet att utnyttja och tillgång till dessa resurser, som uppgår till 200 miljarder euro.
8. Europaparlamentet anser att den ekonomiska och finansiella krisen kan användas som ett tillfälle att integrera EU:s försvarspolitik, eftersom den kan ge incitament till att slutligen utarbeta och genomföra de ambitiösa reformer som vi har arbetat med under en längre tid.
9. Mot bakgrund av ovanstående uppmanar Europaparlamentet eftertryckligen medlemsstaterna att acceptera att ett utökat samarbete är den bästa vägen att gå, och att medlemsstaterna kan utveckla sin kapacitet på ett mer kostnadseffektivt sätt, utan att det inkräktar på deras suveränitet, i synnerhet genom (A) bättre samordning av försvarsplaneringen, inklusive samordning av de militära kraven och åtgärderna för att öka driftskompatibiliteten, (B) sammanslagning och gemensamt utnyttjande av vissa resurser och stödstrukturer, (C) utökat samarbete om forskning och teknisk utveckling, (D) underlättande av industriellt samarbete och konsolidering och (E) optimering av upphandlingar och borttagande av handelshinder.
10. Europaparlamentet framhåller att EU har verktyg och mekanismer till sitt förfogande som kan hjälpa medlemsstaterna att uppnå detta, så som beskrivs nedan, bland annat genom att fastställa på vilka områden mer finansiering kan tillhandahållas på EU-nivå (F).
11. Europaparlamentet inser emellertid, oberoende av ovanstående, att insatserna för att upprätthålla en lämplig tillverknings- och teknikbas och trygga försörjningen främst är en nationell fråga, som inte bara bör styras av ekonomiska mål.

Onsdagen den 14 december 2011

12. Europaparlamentet anser att EU:s försvarsinsatser som en reaktion på finanskrisen framför allt bör inriktas på Europeiska försvarsbyrån, som har potential att verka inom ett brett område för politisk undersökning och planering, men som inte kan göra det i sitt nuvarande format. Parlamentet kräver att Europeiska försvarsbyråns format uppdateras, med tanke på att en ökning av byråns budget, personalstyrka, ansvarsområden och samlade befogenheter skulle vara kostnadseffektiv på lång sikt, eftersom byrån på ett bättre sätt skulle kunna arbeta för att optimera EU:s försvarssektor, med ett särskilt uppdrag att undvika kostsamt dubbelarbete och en ekonomiskt ohållbar försvarspolitik.

Bättre samordning av försvarsplaneringen

13. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till medlemsstaterna att genomföra systematiska omprövningar av säkerhets- och försvarspolitikerna i enlighet med gemensamma kriterier och en harmoniserad tidtabell. Parlamentet föreslår att detta utvecklas till en regelbunden övning som sammanhänger med budgetförfarandena, ett slags europeisk termin då säkerheten och försvaret ses över.

14. Europaparlamentet betonar att syftet med sådana samordnade omprövningar skulle vara att sätta stopp för dagens isolerade nationella försvarsplanering och skapa en plattform för strukturerade diskussioner, så att medlemsstaterna kan ta ställning till helheten, dvs. det europeiska perspektivet, innan de fattar viktiga strategiska beslut om sin försvarskapacitet. Parlamentet understryker att initiativet bör komplettera de berörda medlemsstaternas samordning inom Natos försvarsplaneringsprocess.

15. Europaparlamentet efterlyser än en gång en vitbok om säkerhets- och försvarspolitik – för utveckling och genomförande av den europeiska säkerhetsstrategin – där EU:s säkerhets- och försvarspolitiska mål, intressen och behov fastställs på ett bättre sätt, i förhållande till tillgängliga verktyg och resurser, samtidigt som hänsyn tas till icke-traditionella säkerhetsaspekter. Parlamentet understryker att denna bör utarbetas och uppdateras regelbundet på grundval av de nationella omprövningarna och samtidigt vara en referenspunkt för dessa, där den nationella försvarsplaneringen kopplas till en gemensam säkerhetssyn och hotbedömning. Parlamentet betonar att en sådan vitbok, genom att fastställa en gemensam vision med utmaningar och lösningar, kommer att bidra till ett ökat förtroende och ge riktad strategisk vägledning när det gäller utformningen av EU:s styrkor.

16. Europaparlamentet påpekar att Europeiska försvarsbyrån har fått en stärkt position genom Lissabonfördraget när det gäller att stödja medlemsstaterna i deras insatser för att förbättra den militära kapaciteten till förmån för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna. Parlamentet föreslår därför att medlemsstaterna ber byrån att undersöka hur man kan förbättra samordningen av försvarsplaneringen i Europa. Parlamentet påminner vidare om att Europeiska försvarsbyrån enligt fördraget ska utvärdera hur kapacitetsåtaganden fullgörs och främja samordning av operativa behov, och efterlyser ett bättre utförande av dessa uppdrag. Parlamentet rekommenderar att medlemsstaterna som ett första steg i övningen med den europeiska terminen översänder sina utkast till omprövningar av den nationella säkerhets- och försvarspolitikerna till Europeiska försvarsbyrån för synpunkter, så att denna kan utvärdera dem framför allt mot bakgrund av de kapacitetsprioriteringar som fastställts av Europeiska försvarsbyråns styrelse i resursutvecklingsplanen och övriga medlemsstaters planer samt Natos försvarsplaneringsprocess. Parlamentet anser att byrån också bör fylla en viktig funktion på mycket kort sikt när det gäller att fastställa en europeisk kapacitets- och rustningspolitik.

17. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna därefter bör samråda med varandra i syfte att samordna sina militära krav och undersöka alla möjligheter till större kostnadseffektivitet genom överenskomelser på EU-nivå eller regionala, bilaterala eller andra avtal.

18. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att under denna process också ta ställning till befintlig överkapacitet, i synnerhet när det gäller utrustning och personal med lägre operativ prioritet.

Onsdagen den 14 december 2011

Sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser

19. Europaparlamentet är fast övertygat om att sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser numera inte är en möjlighet utan ett måste. Parlamentet stöder medlemsstaterna i deras försök att hitta de mest lovande projekten, som en del i den process som inleddes vid ministermötet i Gent i september 2010 och i linje med det tysk-svenska initiativet från november 2010. Parlamentet inser att sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser inte kan ersätta den aktuella kapacitetsutvecklingen, men anser att det kan främja och förbättra den. Parlamentet noterar den första uppsättningen projekt som Europeiska försvarsbyrån underlättade och rådet ställde sig bakom den 1 december 2011, och uppmanar medlemsstaterna och Europeiska försvarsbyrån att i detalj redogöra för de framsteg som gjorts på vägen mot konkreta resultat och att fastställa ytterligare möjligheter senast under våren 2012. Medlemsstaterna, i synnerhet Weimariangeln men även Weimar plus-gruppen, uppmanas eftertryckligen att göra sammanslagning och gemensamt utnyttjande till en framgång genom att agera politisk drivkraft.

20. Europaparlamentet understryker att medlemsstaterna kan dra stor nytta av sammanslagning och gemensamt utnyttjande av vissa funktioner och tillgångar, i synnerhet när det gäller områden som strategiska och taktiska transporter, logistiskt stöd, underhåll, kapacitet på rymdområdet, it-försvar, medicinsk hjälp, utbildning samt vissa specialresurser, utan att försätta sig i en stark beroendeställning som begränsar deras suveräna beslutsfattande. Parlamentet uppmanar i högsta grad initiativ som syftar till att komma till rätta med kapacitetsbrister på områden som transporthelikoptrar, lufttankning av flygplan, marin övervakning, obemannade luftfartyg, CBRN-skydd, skydd mot improviserade sprängladdningar, satellitkommunikation, ledningssystem, sensorer och plattformar för underrättelseverksamhet, övervakning och igenkänning, inklusive alternativ till satellitsystem, t.ex. de obemannade luftfartygen HALE (High Altitude Long Endurance) och den nödvändiga miljövänliga teknik som krävs för att uppnå hög operativ autonomi och kostnadseffektivitet.

21. Europaparlamentet betonar att sammanslagningen av resurser måste åtföljas av ökad specialisering, så att de medlemsstater som avstår från vissa kapacitetsområden kan lita på att andra stater kommer att tillhandahålla dessa. Parlamentet inser att detta kommer att kräva betydande politiska åtaganden från de nationella regeringarna.

22. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på ett kreativt sätt använda de olika modeller för sammanslagning och gemensamt utnyttjande som finns, såsom (1) sammanslagning genom gemensamt ägande, (2) sammanslagning av nationella tillgångar, (3) gemensamma upphandlingar eller (4) roll- och arbetsfördelning, eller lämpliga kombinationer av dessa modeller, och efterlyser snabba framsteg särskilt på de ovan nämnda områdena.

23. När det gäller den första punkten, gemensamt ägande, uppmanar Europaparlamentet medlemsstaterna att undersöka möjligheterna att köpa in viss utrustning gemensamt via konsortier av medverkande länder eller via EU, med initiativ som Natosamarbetet för strategisk flygtransportförmåga, Natos AWACS-system och EU:s Galileo som inspirationskällor, eller att utforska möjligheter till EU-finansiering eller samfinansiering av utrustning som köps in av medlemsstaternas konsortier. Parlamentet betonar att gemensamt ägande av den mest dyrbara utrustningen, såsom rymdutrustning, obemannade luftfartyg och flygplan för strategiska transporter öppnar stora möjligheter.

24. När det gäller den andra punkten, sammanslagning av nationella tillgångar, anser Europaparlamentet att Europeiska kommandot för flygtransporters (EATC) initiativ som berör fyra medlemsstater är ett särskilt användbart exempel. Befintliga resurser optimeras genom att vissa befogenheter överförs till en gemensam struktur medan tillgångarna kvarstår i full nationell ägo. Parlamentet anser att denna modell med sammanslagna, men särskiljbara, resurser lämpar sig väl också för andra områden som har med operativt stöd att göra, såsom transporthelikoptrar, marina patrullflygplan och militär utrustning för strategiska fartygstransporter. Parlamentet anser att delegering av kompetens till integrerade strukturer måste kännetecknas av flexibilitet och inte bör fordra att alla deltagare delegerar samma uppsättning befogenheter, för att undvika risken att nöja sig med en minsta gemensam nämnare. Parlamentet anser dock att det är önskvärt att medlemsstaterna tillhandahåller nationell kapacitet på alla EATC:s ansvarsområden.

Onsdagen den 14 december 2011

25. När det gäller den tredje punkten, gemensamma upphandlingar, såsom inom ramen för A400M-programmet, framhåller Europaparlamentet de potentiella fördelarna med gemensam upphandling: skalfördelar, uppbyggnad av en livskraftig industriell bas, driftskompatibilitet och efterföljande möjligheter att slå samman och gemensamt utnyttja resurser för internt servicestöd, underhåll och utbildning. Parlamentet beklagar att dessa fördelar ofta inte kan utnyttjas på grund av skillnader i fråga om krav och arbetsfördelning, vilket är fallet i programmet Eurofighter. Parlamentet betonar vikten av att hålla gemensamt inköpt utrustning konfigurerad på samma sätt under hela dess livslängd, så att gemensamt servicestöd underlättas och alla de potentiella besparingarna kan göras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att också överväga sammanslagning av tjänster som är utlagda på entreprenad.

26. När det gäller den fjärde punkten, roll- och arbetsfördelning, anser Europaparlamentet att det finns positiva exempel i form av initiativ som det fransk-belgiska samarbetet om utbildning av stridsflygare, det brittisk-franska avtalet om gemensamt utnyttjande av hangarfartyg, det fransk-tyska initiativet om utbildning av helikopterflygare och det belgisk-nederländska marina samarbetet, där ett antal nationella stödstrukturer delas med partnern. Parlamentet framhåller särskilt möjligheterna i fråga om utbildning, träning och övningar och i synnerhet när det gäller gemensamma militärakademier, test- och utvärderingsverksamhet och resurser för pilotutbildning. När det gäller vissa specialresurser anser parlamentet att de flesta medlemsstaterna kan få tillgång till vissa ovanliga resurser som CBRN-enheter och sjukhusflygplan endast genom roll- och arbetsfördelning.

27. Europaparlamentet påminner om de viktiga uppgifter som Europeiska försvarsbyrån har enligt fördraget: att föreslå multilaterala projekt, samordna medlemsstaternas program och administrera program för samarbete om forskning och teknisk utveckling. Parlamentet framhåller de av byråns projekt som redan är operativa, såsom programmet för helikopterutbildning och det kriminaltekniska laboratorium som kan sättas in för att motverka improviserade sprängladdningar och som används i Afghanistan, och efterlyser fortsatt arbete med andra initiativ såsom den europeiska flygtransportflottan. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att utnyttja den potential som byrån utgör i termer av administrativt och rättsligt stöd och att låta den hantera deras samarbetsinitiativ och betonar att Europeiska försvarsbyrån måste få medel för att hantera utökade ansvarsområden.

28. Europaparlamentet är medvetet om att bilaterala och regionala initiativ som de brittisk-franska försvarsöverenskommelserna från 2010 samt det nordiska och det baltiska försvarssamarbetet är viktiga sätt att rationalisera resursanvändningen och fylla kortsiktiga kapacitetsklyftor. Parlamentet noterar förslagen till liknande samarbeten i andra regioner, såsom mellan Visegrådländerna. Parlamentet anser emellertid att det fortfarande finns betydande strukturella skillnader som måste åtgärdas på ett samordnat sätt på EU-nivå och att dessa bilaterala eller regionala överenskommelser vid en viss tidpunkt därför måste integreras i det större europeiska sammanhanget så att de bidrar till den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikens utveckling och inte på något sätt motverkar den. Parlamentet anser mot denna bakgrund att Europeiska försvarsbyrån bör ges i uppdrag att öka samstämmigheten i insatserna, och uppmanar till ytterligare tankar om hur bestämmelserna i fördraget om ett permanent strukturerat försvarssamarbete skulle kunna användas för att en övergripande samordningsram ska uppnås.

29. Europaparlamentet anser att ett civil-militärt operativt högkvarter för EU, som parlamentet upprepade gånger har krävt ska inrättas, inte bara skulle förbättra EU:s förmåga att stödja arbetet för fred och säkerhet i världen betydligt. Det skulle också på lång sikt generera besparingar i de nationella budgetarna till följd av sammanslagningar och gemensamt utnyttjande. Parlamentet betonar att politisk vägledning från vice ordföranden/den höga representanten behövs, och uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att snarast möjligt fortsätta arbetet baserat på "Weimarinitiativet" och undersöka de rättsliga alternativen när det gäller att inrätta en autonom operativ kapacitet för planering och ledning som består av två separata (civila och militära) styrningsled, i enlighet med den modell som lades fram för rådet i juli 2011.

30. Europaparlamentet välkomnar det initiativ för ett "smart försvar" som har tagits i Nato och bekräftar vikten av ständig samordning och att undvika motsättningar mellan EU och Nato på alla nivåer för att motverka onödigt dubbelarbete. Parlamentet betonar att ett utökat praktiskt samarbete mellan EU och Nato, i synnerhet när det gäller hanteringen av finanskrisens utmaningar, är absolut nödvändigt. Parlamentet uppmanar i synnerhet Europeiska försvarsbyrån och transformationskommandot att samarbeta nära för att se till att de båda organisationernas projekt för sammanslagning och gemensamt utnyttjande av resurser kompletterar varandra och alltid införlivas i ramen med högsta möjliga mervärde.

Onsdagen den 14 december 2011

31. Parlamentet noterar möjligheterna till en sammanslagning av resurser för it-försvaret, med tanke på de europeiska it-systemens integration och med tanke på att vi måste tillgodose behovet av större EU-samarordning på detta område.

Stöd till försvarsforskning och teknisk utveckling

32. Europaparlamentet påminner om vikten av forskning och innovation inom säkerhets- och försvarssektorn som en förutsättning för den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft och återhämtningsförmåga men även när det gäller att uppnå Europa 2020-strategins mål om en hållbar tillväxt. Parlamentet påpekar att den forskning och tekniska utveckling som bedrivs i dag kommer att bli avgörande för om vi ska kunna göra tekniska framsteg i framtiden. Parlamentet beklagar att bara omkring 1 procent av EU-ländernas sammantagna försvarsutgifter används för forskning och teknisk utveckling – i de flesta medlemsstaterna mycket mindre än så – medan personalen fortfarande svarar för över 50 procent av kostnaderna. Medlemsstaterna uppmanas eftertryckligen att undanta forskning och teknisk utveckling från sina utgifts-nedskärningar.

33. Europaparlamentet beklagar att de potentiella skalfördelarna med samarbetsprojekt till stor del inte har utnyttjats, att omkring 85 procent av utgifterna för forskning och teknisk utveckling fortfarande används nationellt och att den största delen av de övriga utgifterna utnyttjas på bilateral nivå i stället för på multinationell nivå, vilket leder till fragmentering bland medlemsstaterna. Parlamentet påminner om att EU:s försvarsministrar i november 2007 enades om gemensamma måttstockar för att öka satsningarna på forskning och teknisk utveckling på försvarsområdet till 2 procent av de sammanlagda försvarsutgifterna, och att utgifterna för europeiska samarbeten kring forskning och teknisk utveckling på försvarsområdet ska ökas till 20 procent.

34. Europaparlamentet framhåller att Europeiska försvarsbyrån har en grundläggande roll när det gäller att samordna och planera gemensam försvarsforskningsverksamhet. Parlamentet betonar att forskningssamarbete leder till bättre driftskompatibilitet och kanske också större enhetlighet i fråga om de nationella väpnade styrkornas utrustning och resurser, eftersom forskning är den första fasen i all utrustningsplanering.

35. Europaparlamentet påminner om att teknik med flera användningsområden blir allt vanligare och att det därför är viktigt att öka komplementariteten och synergieffekterna mellan europeiska forskningsprogram om försvar och civil säkerhet. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån och kommissionen att samordna sig inom den europeiska samarbetsramen i syfte att maximera synergieffekterna med säkerhetsområdet i ramprogrammet för forskning och teknisk utveckling, i synnerhet i fråga om CBRN-skydd, provisoriska spränganordningar, obemannade antensystem, marin övervakning, informationshantering och informationsbehandling samt it-försvaret.

36. Europaparlamentet understryker i synnerhet att säkerhetsforskningen måste förbli ett självständigt område i nästa Horizon 2020- initiativ. Parlamentet anser att säkerhetsområdets omfattning bör utvidgas till att omfatta behovet av överföring av innovation och teknik mellan den civila industrin och försvarsindustrin, men vidhåller att området fortsatt ska ha civil inriktning, även om vederbörlig hänsyn bör tas till alla relevanta försvarsrelaterade krav i program och projekt.

37. Europaparlamentet påpekar att civila forskningsrön ofta kan tillämpas inom försvaret och att försvarsforskningens resultat på samma sätt ofta kommer hela samhället till del. Parlamentet framhåller särskilt internet och GPS som exempel på detta. Parlamentet anser att man på lång sikt skulle kunna tänka sig en tydligare specifik inriktning på försvarsforskning i de kommande ramprogrammen, i syfte att stimulera till europeiskt forskningssamarbete och bidra till att sammanföra utspridda nationella medel.

38. Europaparlamentet betonar emellertid att inga resurser får överföras från den civila forskningen och att all EU-finansierad försvarsforskning först och främst bör ha till mål att utveckla EU:s förmåga till krishantering och inrikta sig på forskning med flera tillämpningsområden.

Onsdagen den 14 december 2011

39. Europaparlamentet påminner om att forskning som får stöd från sjunde ramprogrammet enligt den rättsliga grunden för sjunde ramprogrammet bör respektera grundläggande etiska principer, bland annat principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet uppmanar kommissionen att förbättra tillämpningen av etiska principer i utvärderingen av kriterier för deltagande i sjunde ramprogrammets forskningsprogram på området "säkerhet" och uppmanar även kommissionen att göra en etisk och social konsekvensbedömning till ett fast inslag i alla projekt som får stöd från sjunde ramprogrammet och kommande forskningsprogram.

40. Europaparlamentet framhåller att det enligt artikel 185 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är möjligt att ge EU-bidrag till befintliga program för forskning och utveckling som genomförs av en grupp medlemsstater. Parlamentet anser att man skulle kunna undersöka möjligheten att använda denna artikel för att påskynda utvecklingen av kapacitet som behövs för insatser och operationer inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik.

41. Europaparlamentet påminner också om att lika viktiga synergieffekter kan uppnås med de europeiska rymdprogrammen, och uppmanar till fortsatt samordning mellan Europeiska försvarsbyrån, kommissionen och Europeiska rymdorganisationen inom den europeiska samarbetsramen, i synnerhet i fråga om rymdbaserad jordobservation och situationsmedvetenhet på rymdområdet. Parlamentet efterlyser en nära samordning mellan jordobservationsprogrammen Musis, GMES och EDRS och samordning av standarderna för civila och militära infrastrukturer för rumslig information. Parlamentet anser att GMES-projektet även fortsatt bör finansieras via EU:s budget under nästa fleråriga budgetram (2014–2020).

Att skapa en teknisk och industriell bas för det europeiska försvaret

42. Europaparlamentet påminner om vikten av att konsolideringen av det europeiska försvarets tekniska och industriella bas fortsätter, eftersom det inte längre är hållbart i någon EU-medlemsstat att ha en helt nationell försvarsindustri, med tanke på att tekniken blir alltmer sofistikerad, den internationella konkurrensen ökar och försvarsbudgeterna minskar. Parlamentet beklagar att sektorerna för utrustning till lands och sjöss fortfarande till övervägande del är fragmenterade längs landsgränserna, även om en viss koncentration har uppnåtts inom den europeiska rymdindustrin. Parlamentet varnar medlemsstaterna för att minskade investeringar i försvaret kan leda till att EU:s försvarsindustrier och den tekniska innovationen riskerar att övertas och kontrolleras av tredjeländer med andra strategiska intressen.

43. Europaparlamentet anser att en samordning av de militära kraven, genom de samordnade omprövningar av säkerhets- och försvarspolitik som beskrivs i avsnitt A, bör leda till en samordning av inköpen av utrustning mellan EU:s medlemsstater, vilket är det första steget mot att skapa förutsättningar på efterfrågesidan för en framgångsrik gränsöverskridande omstrukturering av försvarsindustrin i Europa.

44. Europaparlamentet är visserligen medvetet om att omstruktureringen troligen bland annat kommer att innebära att vissa icke livsdugliga delar av de nationella industrierna läggs ned, men betonar att planer på medellång och lång sikt för sådana omstruktureringar bör inriktas så att de i så liten utsträckning som möjligt påverkar sysselsättningen. Parlamentet rekommenderar därför i högre grad en ny inriktning samt större synergieffekter, baserat på större specialisering, driftskompatibilitet och komplementaritet. Parlamentet efterlyser en bättre användning av EU-medel, såsom Europeiska socialfonden och Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter, för stöd av förberedelser inför och anpassning till förändringar.

45. Europaparlamentet betonar att en teknisk och industriell bas för det europeiska försvaret kan skapa hållbara arbetstillfällen för EU-medborgarna inom de europeiska försvarsindustrierna.

46. I samband med omstruktureringarna av industrin framhåller Europaparlamentet också vikten av en tryggad försörjning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att snabbt utarbeta ett heltäckande och ambitiöst system för tryggad försörjning i hela EU på grundval av ett system med ömsesidiga garantier. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att, som ett första steg mot detta mål, till fullo utnyttja potentialen hos direktivet om överföring och påskynda arbetet med att göra 2006 års ramavtal om tryggad försörjning i trängda operativa situationer tillämpligt.

Onsdagen den 14 december 2011

47. Europaparlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån att vidareutveckla en gemensam europeisk syn på viktiga industriella resurser som måste bevaras eller utvecklas i Europa. Som en del av detta arbete uppmanar parlamentet byrån att analysera beroendet av utomeuropeisk teknik och försörjningskällor för en europeisk strategisk autonomi och ge konkreta rekommendationer till medlemsstaterna i enlighet med kommissionens arbete, som också inbegriper vissa program som syftar till att minska EU:s importberoende och energiberoende.

48. Europaparlamentet anser att samarbetsprogram om försvarsmateriel, som till exempel de som har initierats av Europeiska försvarsbyrån och administreras av Organisationen för gemensamt försvarsmateriel-samarbete (Occar), är viktiga redskap när det gäller att sänka utvecklingskostnaderna, stödja industriell konsolidering, främja standardisering och driftskompatibilitet samt öka den globala konkurrenskraften. Parlamentet framhåller Europeiska försvarsbyråns uppgift att göra det lättare att omsätta kapacitetsbehov i samarbetsprogram och urskilja möjligheter att samarbeta tidigt i livscykeln. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån att fortsätta sitt arbete med samarbetsdatabasen så att nationella projekt kan bli samarbetsmöjligheter och uppmanar medlemsstaterna att lägga in uppgifter i denna databas. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån att utarbeta en vägledning om bästa metoder för samarbete om försvarsmateriel, i enlighet med byråns strategi för europeiskt samarbete om försvarsmateriel.

49. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att undvika rigida avtal om arbetsfördelning i gemensamma program om försvarsmateriel, eftersom principen om rättvist återflöde har negativa effekter i form av ineffektiv arbetsfördelning som leder till långsammare genomförande och högre kostnader. Parlamentet anser att principen om rättvist återflöde bör ersättas av det mycket mer flexibla konceptet "global jämvikt", vilket möjliggör en effektiv konkurrens mellan underleverantörer i hela EU, förutsatt att en lämplig avvägning uppnås så att små och medelstora företag kan konkurrera på lika villkor med stora företag. Parlamentet välkomnar att "global jämvikt" används i Europeiska försvarsbyråns gemensamma investeringsprogram för skydd av trupp och uppmanar byrån att tillämpa detta koncept på all sin verksamhet, med det övergripande syftet att skapa lika villkor på den europeiska marknaden för försvarsmateriel och ta hänsyn till små och medelstora företags intressen.

50. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att dra nytta av den administrativa erfarenhet som finns inom Organisationen för gemensamt försvarsmaterielsamarbete i samband med att gemensamma, av Europeiska försvarsbyrån utarbetade, program genomförs, och uppmanar eftertryckligen Europeiska försvarsbyrån och Occar att ingå ett administrativt samarbetsavtal. Parlamentet påminner om att EU:s medlemsstater kan bli medlemmar i Occar om de så önskar och om de uppfyller kriterierna för medlemskap.

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att samarbeta för att uppnå it-säkerhet som en integrerad del av försvarssektorn.

52. Europaparlamentet konstaterar att begreppet det europeiska försvarets industriella och tekniska bas fortfarande inte är rättsligt definierat på EU-nivå, och uppmanar kommissionen och Europeiska försvarsbyrån att analysera möjliga kriterier för en sådan definition och följderna av deras tillämpning. Parlamentet betonar i detta sammanhang att ett av de viktiga kriterierna skulle kunna vara det tekniska mervärde som lokaliseringen av utformningsorgan till EU-medlemsstaternas territorium ger. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att överväga att fastställa ett försvarsindustriellt kapacitetsmål som ger en långsiktig vision för utvecklingen av det europeiska försvarets industriella och tekniska bas.

53. Europaparlamentet framhåller, med tanke på den europeiska försvarsindustrins konkurrenskraft, hur viktigt det är med transatlantiskt industrisamarbete, som kan underlätta tillgången till ny teknik, främja avancerad produktutveckling och skapa incitament för kostnadsminskningar och förkortade produktionscykler. Parlamentet noterar även de möjligheter som samarbete med externa partner ger.

Skapande av en europeisk försvarsutrustningsmarknad

54. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaterna snarast måste göra sina försvarsmarknader mer insynsvänliga, för att göra den europeiska försvarsindustrin mer konkurrenskraftig och se till att skattebetalarnas intressen tas till vara. Parlamentet anser att direktiv 2009/81/EG om försvarsupphandlingar och känsliga säkerhetsupphandlingar stärker den inre marknaden genom att minska mångfalden av upphandlingsbestämmelser inom försvarssektorn och göra de nationella marknaderna mer konkurrenssatta, och

Onsdagen den 14 december 2011

påminner om att tidsfristen för direktivets införlivande löpte ut den 21 augusti 2011. Parlamentet uppmanar kommissionen att i god tid rapportera om de införlivandeåtgärder som medlemsstaterna vidtar och att vidta alla erforderliga åtgärder för att säkra ett konsekvent införlivande i god tid samt ett korrekt genomförande.

55. Europaparlamentet betonar att direktivet är skräddarsytt för de specifika egenskaperna hos kontrakt om upphandlingar på försvars- och säkerhetsområdet och att det således kan anses vara lagligt att undanta kontrakt från EU-rättens tillämpningsområde på grundval av artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt endast i vederbörligen motiverade undantagsfall för att skydda viktiga nationella säkerhetsintressen. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att direktivet och undantag i enlighet med artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas korrekt. Parlamentet understryker att detta skulle underlättas genom en utvärdering från kommissionens sida med en rapport om bästa metoder och om fall av bristfällig tillämpning av de nya bestämmelserna.

56. Europaparlamentet betonar att målen med den administrativa förenklingen och minskningen av motsvarande bördor – i linje med de insatser som görs för att man ska åstadkomma en modernisering och harmonisering av den övergripande europeiska ramen för offentlig upphandling – bör återspeglas i den praktiska tillämpningen av direktivet, och att det, för att gränsöverskridande upphandlingar ska underlättas, finns ett behov att se över inkompatibla eller oproportionerliga tekniska krav som utgör hinder på den inre marknaden. Parlamentet påminner vidare om att potentiella underleverantörer inte bör diskrimineras på grund av nationalitet.

57. Europaparlamentet påminner om att det system som inrättades genom Europeiska försvarsbyråns uppförandekod om upphandlingar på försvarsområdet och koden om bästa metoder i leverantörskedjan bara är tillämpligt på kontrakt som omfattas av undantaget i enlighet med artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån och kommissionen att genomföra en utvärdering av systemet efter ikraftträdandet av direktivet om upphandlingar på försvars- och säkerhetsområdet.

58. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att verkligen prioritera bekämpandet av korruption i samband med upphandlingar på försvarsområdet, framför allt genom ett korrekt genomförande av direktivet, och beklagar de förödande konsekvenser som korruptionen får, i synnerhet i form av uppdrivna kostnader, inköp av onödig, olämplig eller icke optimal utrustning, obstruktion av gemensamma upphandlingar och samarbetsprogram och hinder mot öppnande av marknader som leder till en hög belastning av de nationella budgetarna. Vid sidan av allmänna, öppna och konkurrenskraftiga förfaranden för offentlig upphandling anser parlamentet att rekommendationerna från Nato/Centrumet för demokratisk kontroll av väpnade styrkor om bästa metoder för att bygga upp integritet och minska korruptionen inom försvaret ska följas. Parlamentet framhåller positiva exempel som konceptet "antikorrupcionspakter för vapenhandeln" mellan offentliga myndigheter och anbudsgivare, där oberoende övervakare deltar, och systematisk parlamentarisk granskning av alla faser i upphandlingsförfaranden över en viss nivå, som förekommer i många medlemsstater.

59. Europaparlamentet betonar att krav på offsetaffärer i princip kan vara motiverade endast om de är nödvändiga för att skydda väsentliga säkerhetsintressen i enlighet med artikel 346 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och att de bör vara förenliga med principerna om öppenhet och i synnerhet inte får vare sig medföra risk för korruption eller störa den europeiska marknaden för försvarsutrustning.

60. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna, Europeiska försvarsbyrån och kommissionen att tillsammans verka för en successiv utfasning av offsetaffärer samtidigt som man främjar en integration av mindre medlemsstaters industrier i den tekniska och industriella basen för det europeiska försvaret med hjälp av andra verktyg än offsetaffärer.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska försvarsbyrån att undersöka sätt att komma åt också andra förfaranden som kan leda till snedvridningar på marknaden, såsom statligt stöd och exportstöd, med utgångspunkt i Europeiska försvarsbyråns initiativ för lika villkor.

Onsdagen den 14 december 2011

62. Europaparlamentet anser att principen om förmånsbehandling av EU vid upphandling av försvarsutrustning i det rådande budgetläget kan ses som en form av europeisk solidaritet. Parlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska försvarsbyrån att lägga fram en kostnadsnyttoanalys av ett förfarande för förmånsbehandling av EU för vissa försvarsutrustningsområden där det är viktigt att bevara strategisk autonomi och där man inte har ömsesidigt tillträde till marknaderna vad gäller tredjeländer. Parlamentet framhåller vikten av att garantera ökat tillträde till tredjelandsmarknader för europeiska försvarsprodukter.

63. Europaparlamentet påminner om att den administrativa börda som licenstagarna i samband med handel med försvarsprodukter inom EU utgör har motverkat konsolideringen av industrin och utgjort ett stort hinder för gränsöverskridande samarbetsprogram på försvarsmaterielområdet. Parlamentet påminner om att tidsfristen för införlivande av direktiv 2009/43/EG om överföring av försvarsrelaterade produkter inom gemenskapen löpte ut den 30 juni 2011 och att medlemsstaterna är skyldiga att tillämpa de nya reglerna från och med den 30 juni 2012. Parlamentet uppmanar kommissionen att i god tid rapportera om de införlivandeåtgärder som medlemsstaterna vidtar och att vidta alla erforderliga åtgärder för att säkra ett korrekt genomförande.

64. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att på bästa sätt använda de nya generella licenserna för leveranser till andra medlemsstaters väpnade styrkor, som ett viktigt instrument när det gäller att trygga försörjningen i hela EU.

65. Europaparlamentet betonar att direktivets genomslagskraft, i synnerhet när det gäller licenser för överföring mellan företag, till stor del beror på vilken tillit medlemsstaterna har till varandras exportkontroll. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att strikt fullgöra de skyldigheter som följer av rådets gemensamma ståndpunkt 2008/944/Gusp om fastställande av gemensamma regler för kontrollen av export av militär teknik och krigsmateriel och att se till att de gör strikta bedömningar av alla licensansökningar utifrån de åtta kriterier som har fastställts. Parlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att utvärdera medlemsstaternas efterlevnad i samband med översynen av den gemensamma ståndpunkten, med utgångspunkt i både handels- och utrikespolitiska överväganden, bland annat respekten för mänskliga rättigheter och demokratiska principer i importländerna.

66. Europaparlamentet upprepar att standardisering av försvarsutrustning är av avgörande betydelse för skapandet av en gemensam europeisk försvarsmarknad, för att nå driftskompatibilitet och för att underlätta samarbete om program på försvarsmaterielområdet, projekt för sammanslagningar och gemensamt utnyttjande och militära operationer. Parlamentet uppmanar Europeiska försvarsbyrån, kommissionen och de europeiska standardiseringsorganisationerna (CEN, Cenelec och ETSI) att i samarbete med industrin och i synnerhet Natos standardiseringsorgan påskynda arbetet med att minska skillnaderna i standard inom försvars- och säkerhetsindustrierna samt mellan civil och militär utrustning. Parlamentet anser att informations-systemet om europeisk försvarsstandard (EDSIS) och den europeiska handboken för försvarsupphandling bör användas och vidareutvecklas.

67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att införa en certifiering av säkerhets- och försvarsprodukter som omfattar hela EU i syfte att sätta stopp för den ohållbara situation som innebär att det krävs separat testning i varje medlemsstat. Parlamentet påpekar att detta tidsödande och besvärliga förfarande driver upp tillverkarnas kostnader betydligt och minskar deras konkurrenskraft så mycket att särskilt små företag utestängs. Parlamentet stöder Europeiska försvarsbyråns arbete med militär luftvärdighet och uppmanar medlemsstaterna att påskynda arbetet med att bilda en europeisk gemensam militär luftvärdighetsorganisation som militär motpart till Europeiska byrån för luftfartssäkerhet.

68. Europaparlamentet betonar att nämnda standardisering och konsolidering bör vara en del av en EU-strategi, och inte en industristyr process, om den ska gynna EU:s intressen och samhällets realbehov, och att deltagandet i gemensamma EU-program och synergier i princip bör vara öppet för alla medlemsstater.

Nya finansieringsformer på EU-nivå

69. Europaparlamentet är övertygat om att möjligheterna att bistå medlemsstaterna med medel ur EU:s budget för att hjälpa dem att nå målen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna på ett mer kostnadseffektivt sätt måste undersökas, i synnerhet i samband med antagandet av den nya fleråriga budgetramen.

Onsdagen den 14 december 2011

70. Europaparlamentet efterlyser, så som anges i avsnitt C ovan, en förstärkning och utvidgning av säkerhetsforskningen inom ramen för ramprogrammet om forskning, användning av artikel 185 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt för att medfinansiera befintliga program för forskning och utveckling samt utarbetande av ett nytt område inom försvarsforskningen med civil-militära tillämpningar i syfte att stimulera till samarbete om försvarsforskningen.

71. Europaparlamentet anser att EU-medel bör användas för att främja samarbete på utbildningsområdet genom att uppmuntra upprättandet av nätverk mellan försvarsindustrin, forskningsinstituterna och den akademiska världen. Parlamentet anser att nödvändiga arrangemang bör göras för att möjliggöra utbetalning av ersättning från EU:s budget till officersaspiranter som deltar i det "militära Erasmusprogrammet", i syfte att likställa dem med studerande vid civila institutioner för högre utbildning och därmed underlätta utarbetandet av en gemensam säkerhetskultur och strategi.

72. Europaparlamentet rekommenderar att verksamheten vid Europeiska säkerhets- och försvarsakademien, som utbildar civila och militära experter i krishantering och den gemensamma säkerhets- och försvarspolitikerna samt främjar en gemensam säkerhetskultur i EU, finansieras genom stabilitetsinstrumentet.

73. Europaparlamentet anser att akademien bör vidareutvecklas till att bli ett forum för samarbete mellan nationella försvarsakademier och civila institutioner för säkerhetsutbildning, bland annat i syfte att ta fram och utveckla kostnadsbesparande projekt för sammanslagning och gemensamt utnyttjande. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att omvandla den till en riktig akademisk institution och föreslår att den finansieras av EU inom nästa fleråriga finansieringsram, med tanke på dess starka inriktning på civil-militära frågor.

74. Europaparlamentet uppmanar berörda aktörer att undersöka om ett system med av EU ägda tillgångar efter Galileomodell, i enlighet med avsnitt B ovan, kan vara ett gångbart och kostnadseffektivt alternativ, i synnerhet på områden som strategiska och taktiska transporter och övervakning.

75. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att prioritera ökade anslag till Europeiska försvarsbyråns budget, mot bakgrund av det mervärde som byrån tillför genom att, genom samarbete, kompensera för de nedskärningar som beslutas på nationell nivå. Parlamentet beklagar att rådets beslut om Europeiska försvarsbyråns inte innebär att byrån fick en flerårig budgetram som är jämförbar med EU:s allmänna budget.

76. Europaparlamentet påpekar att EU:s satellitcentrum, som arbetar med en begränsad budget, har visat prov på sin effektivitet och sitt mervärde genom en mängd säkerhets- och försvarsinsatser. Parlamentet erinrar om den ökande efterfrågan på satellitbilder, bland annat efter den senaste tidens händelser i Nordafrika. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att ge centrumet en större budget och anser, särskilt med tanke på centrumets civil-militära nytta, att det bör finansieras genom EU:s budget.

77. Europaparlamentet välkomnar det polska ordförandeskapets insatser för att se över Athena-mekanismen. Parlamentet uppmuntrar medlemsstaterna att öka sina insatser för att ta fram en överenskommelse om gemensam finansiering. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att i samband med översynen av Athena-mekanismen överväga möjligheterna att utvidga mekanismen till att också tillhandahålla gemensam finansiering av åtgärder och inköp som leder till större kostnadseffektivitet inom det europeiska försvaret, men som inte kan finansieras genom EU:s budget, i synnerhet en gemensam finansiering av tillhandahållna utrustning.

*

* *

78. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till vice ordföranden/den höga representanten, rådet, kommissionen, medlemsstaternas parlament, Natos parlamentariska församling samt Natos generalsekreterare.

Onsdagen den 14 december 2011

Toppmöte EU-Ryssland

P7_TA(2011)0575

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om det kommande toppmötet mellan EU och Ryssland den 15 december 2011 och resultatet av valet till duman den 4 december 2011

(2013/C 168 E/04)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Ryssland, särskilt sin resolution av den 9 juni 2011 ⁽¹⁾ om toppmötet EU–Ryssland den 9–10 juni 2011 och sin resolution av den 17 juni 2010 ⁽²⁾ om toppmötet EU–Ryssland,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om förbindelserna mellan EU och Ryssland, inklusive resolutionerna av den 7 juli 2011 ⁽³⁾ om förberedelserna inför valet till ryska statsduman i december 2011, samt av sin resolution av den 16 december 2010 med beaktande av sin resolution av den 16 maj 2010 om den årliga rapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området ⁽⁴⁾,
- med beaktande av avtalet om partnerskap och samarbete mellan EU och Ryska federationen ⁽⁵⁾ och av de förhandlingar som inleddes 2008 om ett nytt avtal mellan EU och Ryssland, samt av det partnerskap för modernisering som inleddes 2010,
- med beaktande av EU:s och Rysslands gemensamma mål, framfört i ett gemensamt uttalande efter det elfte toppmötet mellan EU och Ryssland som hölls i Sankt Petersburg den 31 maj 2003, om att skapa ett gemensamt ekonomiskt område, ett gemensamt område med frihet, säkerhet och rättvisa, ett gemensamt område för samarbete i fråga om yttre säkerhet och ett gemensamt område för forskning och utbildning, vilket även ska inbegripa kulturella aspekter ("de fyra gemensamma områdena"),
- med beaktande av det slutliga uttalandet och rekommendationerna från det möte som hölls av kommittén för parlamentariskt samarbete mellan EU och Ryssland i Warszawa den 19–20 september 2011,
- med beaktande av det gemensamma uttalandet från EU:s och Rysslands ständiga partnerskapsråd om frihet, säkerhet och rättvisa den 11 oktober 2011 i Warszawa,
- med beaktande av anmärkningarna från vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, vid det åttonde sammanträdet för EU:s och Rysslands ständiga partnerskapsråd den 17 november 2011 i Moskva,
- med beaktande av den senaste dialogen mellan EU och Ryssland om mänskliga rättigheter den 29 november 2011,
- med beaktande av uttalandet den 6 och 7 december 2011 från vice ordföranden/den höga representanten, Catherine Ashton, om valet till Duman i Ryska federationen,
- med beaktande av de preliminära slutsatser som lades fram den 5 december av OSSE, OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter (OSSE/ODIHR) och OSSE:s parlamentariska församling samt Europarådets parlamentariska församling (PACE) efter det internationella valövervakningsuppdraget avseende valet till statsduman den 4 december 2011,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0268.

⁽²⁾ EUT C 236 E, 12.8.2011, s. 101.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0335.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

⁽⁵⁾ EGT L 327, 28.11.1997, s. 1.

Onsdagen den 14 december 2011

- med beaktande av dagordningen för toppmötet mellan EU och Ryssland i Bryssel den 15 december 2011,

- med beaktande av artikel 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. EU och Ryssland är ömsesidigt beroende av varandra både ekonomiskt och politiskt. Ett ökat samarbete och goda grannskapsförbindelser mellan EU och Ryssland är därför av stor betydelse för stabiliteten, säkerheten och välbefindandet såväl inom som utanför Europa. Europeiska unionen är fortsatt beslutet att ytterligare fördjupa och utveckla förbindelserna mellan EU och Ryssland på grundval av ett djupt engagemang för demokratiska principer. Ett strategiskt partnerskapsavtal mellan EU och Ryssland är fortfarande av central betydelse för att det ska gå att bygga ett verkligt strategiskt partnerskap.
  - B. En trygg energiförsörjning utgör en av Europas största utmaningar och ett av de viktigaste områdena för samarbete med Ryssland. Det är av yttersta vikt att EU talar enstämmigt och visar på stark inbördes solidaritet.
  - C. Ryssland är ständig medlem i FN:s säkerhetsråd och delar som sådan ansvar med övriga medlemmar för att upprätthålla världsomfattande stabilitet. Många utmaningar på internationell nivå, särskilt med tanke på det gemensamma grannskapet (södra Kaukasus och Moldavien), och i Nordafrika Syrien, Mellanöstern, Iran, samt i fråga om terrorism, tryggad energiförsörjning, klimatförändringar och den finansiella krisen, kommer att kunna bemötas enbart genom ett samordnat angreppssätt där Ryssland deltar.
  - D. Ryska federationen är en fullvärdig medlem av Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och har således förbundit sig att respektera principerna om demokrati och grundläggande rättigheter. Farhågor kvarstår avseende situationen för de mänskliga rättigheterna, rättsstatsprincipen, rättsväsendets oberoende och de repressiva åtgärderna mot journalister och oppositionen.
  - E. Europaparlamentet noterar att 2011 markerar tjuugoårsminnet av Sovjetunionens upplösning, vilket var en viktig milstolpe i Europas historia. Olika personer som aktivt arbetade mot totalitarismen och som bidrog till befrielsen från den bidrog till denna händelse och detta bör erkännas.
  - F. Den 12 april 2011 kritiserade Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna det tungrodda förfarandet för registrering av politiska partier i Ryssland, vilket inte är förenligt med de valnormer som Europarådet och OSSE har fastställt. Stora farhågor kvarstår avseende de svårigheter som politiska partier ställs inför när de deltar i val, svårigheter som effektivt begränsar den politiska konkurrensen och pluralismen i Ryssland och undergräver valens legitimitet.
  - G. Många oegentligheter rapporterades på valdagen, bland annat mångröste (så kallade "buskaruseller"), blockering av partiobservatörer och obehöriga röstsedlar. Polisen grep hundratals aktiva inom oppositionen som försökt ordna möten den 4 december 2011 och dagen därefter i Moskva, St Petersburg och andra ryska städer som protest mot hur valen skötts.
  - H. Den 10 december 2011 samlades minst 50 000 på Bolotnaja-torget i Moskva och krävde att resultaten av valet den 4 december 2011 skulle ogiltigförklaras och nya val utlysas, samt att centrala valnämndens chef Vladimir Tjurov skulle avgå, de påstådda bedrägerierna med röstsedlar utredas och de protesterande som gripits omedelbart försättas på fri fot. Liknande demonstrationer hölls i andra ryska städer.

Onsdagen den 14 december 2011

I. Ett år har gått sedan Europaparlamentet uppmanade rådet att, i avsaknad av positiva åtgärder från de ryska myndigheterna i fråga om att samarbeta och utreda fallet Sergej Magnitskij, begära att de ryska myndigheterna ställer de ansvariga inför rätta och överväga att införa ett förbud mot inresa i EU. Parlamentet uppmanade dessutom EU:s brottsbekämpande organ att samarbeta för att frysa ryska tjänstemäns bankmedel och andra tillgångar i alla EU:s medlemsstater ⁽¹⁾.

1. Europaparlamentet är fortfarande övertygat om att Ryssland är en av EU:s viktigaste partner för strategiskt samarbete, med vilken unionen delar inte bara ekonomiska och handelsrelaterade intressen utan även målet att bedriva ett nära samarbete på global nivå.

2. Europaparlamentet uppmanar EU och Ryssland att utnyttja det kommande toppmötet för att påskynda förhandlingarna om ett nytt partnerskaps- och samarbetsavtal. Parlamentet betonar sitt stöd för ett övergripande och rättsligt bindande avtal som avser de politiska, ekonomiska och sociala systemen och därmed omfattar alla områden som har samband med demokratin, rättsstatsprincipen och respekten för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uttrycker sin åsikt om att demokrati och mänskliga rättigheter måste vara en central del av detta avtal, framför allt när det gäller att fastställa och införliva en effektiv och praktiskt tillämpbar människorättsklausul.

3. Europaparlamentet efterfrågar större insatser för att få till stånd en utveckling i EU:s och Rysslands partnerskap för modernisering. Parlamentet understryker sin övertygelse om att partnerskapet för modernisering kan komma att gynna reformer och ge förnyad dynamik åt förbindelserna mellan EU och Ryssland, utveckla ett ömsesidigt nyttigt samarbete inom handel, ekonomi och energiförsörjning och samtidigt bidra till global ekonomisk återhämtning. Europaparlamentet anser att partnerskapet för modernisering måste åtföljas av ett vittsyftande reformarbete på hemmaplan, bland annat med att befästa de demokratiska institutionerna och ett tillförlitligt rättssystem. Parlamentet uppmanar i anslutning till detta EU och Rysslands regering att fastställa vilka åtgärder som måste vidtas för att dessa mål ska nås.

4. Europaparlamentet välkomnar slutförandet av Rysslands förhandlingar om anslutning till Världshandelsorganisationen (WTO), vilket kommer att skapa enhetliga förutsättningar för företagsvärlden på båda sidor och underlätta och avreglera handeln i den globala ekonomin. Parlamentet betonar att Ryssland i och med anslutningen har en juridisk skyldighet att uppfylla WTO:s alla bestämmelser, inklusive att avstå från protektionistiska åtgärder. Parlamentet uttrycker sina farhågor avseende tullunionen mellan Ryssland, Kazakstan och Vitryssland, vilken har medfört högre konsoliderade tulltaxor. Parlamentet är övertygat om att Rysslands medlemskap i WTO även kommer att bli ett viktigt steg för att fördjupa den bilaterala ekonomiska integrationen genom att man bland annat slutför förhandlingarna om ett nytt avtal.

5. Europaparlamentet framhåller vikten av att energipartnerskapet med Ryssland stärks, och betonar på nytt att utbudet av naturtillgångar inte får användas som ett politiskt verktyg. Parlamentet understryker den ömsesidiga betydelsen av samarbete på energiområdet, eftersom detta utgör en möjlighet till utökat handels- och ekonomisamarbete på en öppen och transparent marknad, samtidigt som man har full förståelse för EU:s behov att få flera olika transportvägar och energileverantörer. Parlamentet betonar att principen om inbördes beroende och transparens bör bilda grunden för detta samarbete, tillsammans med marknadstillträde på lika villkor, infrastruktur och investeringar och ett juridiskt bindande ramprogram för energi som garanterar alla EU:s medlemsstater en pålitlig och säker energiförsörjning som grundas på likvärdiga normer.

6. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att se till att principerna i energistadgefördraget och i transitprotokollet som bifogats detta tas med i ett nytt partnerskapsavtal mellan EU och Ryssland samt välkomnar att man i februari 2011 undertecknade en uppdaterad mekanism för tidig varning för att ytterligare förbättra samordningen vid krissituationer inom försörjningen eller efterfrågan.

⁽¹⁾ Se ovannämnda resolution av den 16 december 2010.

Onsdagen den 14 december 2011

7. Europaparlamentet understryker att EU bör bredda sitt energisamarbete med Ryssland till andra områden, såsom energieffektivitet eller forskning kring teknik för förnybar energi. Parlamentet upprepar att såväl mellanstatliga avtal som kommersiella avtal om energi mellan avtalsparter från Ryssland och EU måste följa vardera partens lagar och bestämmelser.
8. Europaparlamentet uppmanar med kraft Ryska federationen att göra mer för att åtgärda klimatförändringarna, genom att minska landets utsläpp av växthusgaser och genom sitt deltagande i de internationella förhandlingarna om en helhetsram för klimatpolitiken efter 2012 inom FN:s klimatförändringskonferens och Kyotoprotokollet. Parlamentet påpekar i det här sammanhanget att alla industriländer måste binda upp sig till mål som innebär avsevärt mindre utsläpp än i dag tillsammans med ökad kolbindning i skogarna, för att länderna i bilaga I fram till 2020 ska kunna uppnå de nödvändiga utsläppsminskningarna jämfört med 1990.
9. Europaparlamentet uppmanar Ryssland att ratificera och omedelbart följa Esbokonventionen från FN:s ekonomiska kommission för Europa och erinrar Ryssland om dess fortsatta skyldighet att utveckla enhetliga standarder för miljökonsekvensbedömningar av gränsöverskridande projekt.
10. Europaparlamentet noterar de gemensamma slutsatserna av den 11 oktober 2011 med ett meddelande om slutförandet av förteckningen över gemensamma åtgärder för att uppnå viseringsfrihet, och stöder dess officiella godkännande och efterföljande genomförande. Parlamentet erinrar om att det behövs konsekvens på det regionala planet i frågan om viseringsfrihet med Ryssland och de östliga partnerskapsländerna. Parlamentet välkomnar slutförandet av förhandlingarna om ändringar av det befintliga avtalet om förenklade viseringsförfaranden mellan EU och Ryssland från 2006 och inrättandet av en migrationsdialog mellan EU och Ryssland. Parlamentet betonar vikten av att återtagandeavtalet mellan EU och Ryssland genomförs effektivt och efterlyser ytterligare samarbete om olaglig invandring, förbättrade kontroller vid gränskontrollpunkter och informationsutbyte om terrorism och organiserad brottslighet.
11. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att förenkla för lokal gränstrafik i regionen Kaliningrad och anser att detta kommer att bidra till att ytterligare främja det strategiska partnerskapet mellan EU och Ryssland, i linje med prioriteringarna i färdplanen för det gemensamma området med frihet, säkerhet och rättvisa.
12. Europaparlamentet noterar resultatet av valet till Duman den 4 december 2011. Parlamentet framhåller att genomförandet av valet har visat att Ryssland inte uppfyller de valnormer som OSSE har fastställt. Parlamentet uttrycker sin djupa oro över rapporterna om fusk och över de preliminära resultaten i rapporten från OSSE/ODIHR om förfarandemässiga fel, brist på opartiskhet i media, trakasserier av oberoende observatörer samt bristande separation av parti och stat.
13. Europaparlamentet framhåller på nytt att det tungrodda förfarandet för registrering har lett till att flera oppositionspartier har utestängts, och allvarligt undergrävt föreningsfriheten, den politiska konkurrensen och pluralismen redan från början.
14. Europaparlamentet fördömer de åtgärder som de ryska myndigheterna vidtagit mot Golos, som är en rysk valövervakningsgrupp, efter det att den inrättat en särskild webbplats för att registrera valfusk och regelbrott vid valen.
15. Europaparlamentet välkomnar demonstrationerna i Ryssland som ett uttryck för det ryska folkets önskan om mer demokrati. Parlamentet fördömer polisens tillslag mot fredliga demonstrationer mot de regelbrott och det valfusk som rapporterats av internationella observatörer. Parlamentet uppmanar med kraft de ryska myndigheterna att respektera mötes- och yttrandefriheten, att inte skada fredliga demonstranter och att omedelbart och villkorslöst frige alla fredliga demonstranter som gripits i samband med valet. Parlamentet efterlyser en omedelbar och fullständig undersökning av alla rapporter om bedrägeri och skrämeltaktik, och påföljder för dem som befunnits skyldiga, och hoppas att president Medvedevs order om att fallen ska utredas kommer att visa sig saklig och transparent.

Onsdagen den 14 december 2011

16. Europaparlamentet konstaterar att man på senaste tiden rest krav på att valen till statsduman den 4 december 2011 ska ogiltigförklaras. Parlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att grundligt ta itu med alla fall av oegentligheter vid valen för att beivra de tjänstemän som stått bakom dem och ordna med ny röstning på de ställen där det brutits mot reglerna.
17. Europaparlamentet uppmanar till att nya, fria och rättvisa val hålls efter det att samtliga oppositionspartier registrerats.
18. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådets ordförande, kommissionens ordförande, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant att vid toppmötet resolut ta upp frågan om valen den 4 december 2011 och med kraft uppmana Ryssland att respektera sina internationella förpliktelser, framför allt de som härflyter av landets medlemskap i Europarådet och OSSE. Parlamentet uppmanar Europarådet och OSSE att kontrollera huruvida Ryssland lever upp till de skyldigheter som följer av dess medlemskap i dessa organisationer.
19. Europaparlamentet uppmanar med kraft de ryska myndigheterna att reagera på resultatet av OSSE:s/ODIHR:s observationsrapport, reformera vallagarna i linje med OSSE:s och Europarådets normer och uppfylla dessa normer i praktiken i syfte att garantera ett fritt och demokratiskt presidentval 2012 med lika möjligheter för oppositionskandidater. Ryssland uppmanas att möjliggöra en tillräcklig och effektiv övervakning av valet, i enlighet med de normer som fastställts av OSSE/ODIHR och Europarådet.
20. Europaparlamentet uttrycker på nytt sin oro över situationen för de mänskliga rättigheterna i Ryssland och avsaknaden av rättsstatliga principer och ett oberoende rättsväsen. Parlamentet hyser allvarliga farhågor framför allt i fallet Sergej Magnitskij, där de som har bevisats vara skyldiga för hans död inte har straffats. Parlamentet noterar den rapport som i juli 2011 gavs ut av president Medvedevs råd för de mänskliga rättigheterna, med dess bevis för att gripandet av Sergej Magnitskij var olagligt och att hans tid i fängsligt förvar utmärktes av misshandel och tortyr för att pressa fram en bekännelse om skuld. Parlamentet konstaterar att Förenta staternas och Storbritanniens utrikesministerier och Nederländernas parlament under 2011 beslutat att, som en följd av de ryska myndigheternas överksamhet, utfärda viseringsförbud mot ett sextiotal ryska tjänstemän som antas stå i samband med Sergej Magnitskijs död.
21. Europaparlamentet uppmanar undersökningskommissionen att företa en omfattande och grundlig undersökning utan att skygga för något, snarast lägga fram konkreta slutsatser och vidta alla åtgärder som krävs för att ställa de ansvariga inför rätta. Parlamentet uppmanar rådet att, i händelse av fortsatt överksamhet från de ryska myndigheterna sida, överväga sådant som ett EU-omfattande inreseförbud och fryssning av de ekonomiska tillgångarna, såväl för dem som befunnits skyldiga till att Sergej Magnitskij torterats och dött som för dem som sopat igen spåren efter det inträffade.
22. Europaparlamentet understryker vikten av fortsatta diskussioner om mänskliga rättigheter med Ryssland, inom ramen för människorättsdialogen mellan EU och Ryssland, för att befästa vår samverkan på alla samarbetsområden, samt begär att formen för dessa möten förbättras så att de blir verkningsfullare. Särskild tonvikt ska läggas på gemensamma insatser mot rasism och främlingsfientlighet och Europaparlamentet, duman och människorättsorganisationerna bör ges möjlighet att delta aktivt i denna process, oavsett om dialogen hålls i Ryssland eller i en EU-medlemsstat.
23. Europaparlamentet motsätter sig de nyligen framlagda förslagen om att i flera ryska regioner och på nationell nivå göra det till en straffbar handling att gå ut till allmänheten med information om sexuell läggning och könsidentitet.
24. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt kommissionen att ta gemensamma initiativ med den ryska regeringen i syfte att öka säkerheten och stabiliteten i det gemensamma grannskapet. Parlamentet uppmanar Ryssland att aktivt bidra till att lösa de "låsta konflikterna" i sitt grannskap och att respektera suveräniteten och den territoriella integriteten hos samtliga stater inblandade i dessa "låsta konflikter".

Onsdagen den 14 december 2011

25. Europaparlamentet upprepar att Ryssland är skyldigt att till fullo genomföra sexpunktsavtalet om eldupphör, inklusive respekten för Georgiens suveränitet och territoriella integritet. Parlamentet välkomnar Rysslands framstegsvilja beträffande ett ramavtal om krishanteringsoperationer och uppmanar de ryska myndigheterna att i detta hänseende vara konsekventa och således ge EU:s valobservatörsuppdrag i Georgien tillträde till utbrytarterritorierna Abchazien och Sydossetien, i överensstämmelse med eldupphöravtalet från 2008.

26. Europaparlamentet stöder OSSE:s Minskgrupp och dess medordförande i dess framsteg med att lösa konflikten i Nagorno-Karabach.

27. Europaparlamentet välkomnar återupptagandet av förhandlingar inom det så kallade 5+2-formatet om konflikten i Transnistrien, och noterar att det första officiella mötet ska hållas den 1 december 2011, vilket förhoppningsvis betyder början på en lösning av konflikten.

28. Europaparlamentet anser att Ryssland, som har vetorätt i FN:s säkerhetsråd, måste leva upp till sitt ansvar vid internationella kriser. Parlamentet betonar att utmaningar på internationell nivå, särskilt situationerna i Syrien och Iran, inte kan lösas utan ett samordnat angreppssätt i vilket även Ryssland deltar. Parlamentet uppmanar Ryssland att inta ett mer konstruktivt förhållningssätt, särskilt avseende resolutioner från FN:s säkerhetsråd samt att gå med i det globala arbetet för att sätta stopp för Irans försök att anrika uran och bedriva annan nukleär verksamhet som syftar till att bygga kärnvapen. Parlamentet uppmanar de ryska myndigheterna att ansluta sig till de internationella sanktionerna mot Iran, som svar på stormningen av brittiska ambassaden.

29. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Ryska federationens regering och parlament, Europarådet och Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa.

Europeiska grannskapspolitiken

P7_TA(2011)0576

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken (2011/2157(INI))

(2013/C 168 E/05)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av de gemensamma meddelandena från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik av den 25 maj 2011 om ny respons på ett grannskap i förändring (KOM(2011)0303) och av den 8 mars 2011 om ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet (KOM(2011)0200),
- med beaktande av kommissionens meddelanden av den 11 mars 2003 om ett utvidgat europeiskt grannskap: En ny ram för förbindelserna med våra grannländer i öster och söder (KOM(2003)0104), av den 12 maj 2004 om europeiska grannskapspolitiken –strategidokument (KOM(2004)0373), av den 4 december 2006 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2006)0726), av den 5 december 2007 om en stark europeisk grannskapspolitik (KOM(2007)0774), av den 3 december 2008 om ett östligt partnerskap (KOM(2008)0823), av den 20 maj 2008 om Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet (KOM(2008)0319), av den 12 maj 2010 om utvärdering av den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2010)0207) och av den 24 maj 2011 om en dialog om migration, rörlighet och säkerhet med länderna i södra Medelhavsområdet (KOM(2011)0292),
- med beaktande av utvecklingen av den europeiska grannskapspolitiken sedan 2004, och i synnerhet kommissionens lägesrapporter om dess genomförande,

Onsdagen den 14 december 2011

- med beaktande av de handlingsplaner som antagits gemensamt med Egypten, Israel, Jordanien, Libanon, Marocko, den palestinska myndigheten och Tunisien, samt med Armenien, Azerbajdzjan, Georgien och Moldavien, och av associeringsagendan med Ukraina,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser om den europeiska grannskapspolitiken av den 26 juli 2010 och 20 juni 2011 och rådets (utrikes frågor/handel) slutsatser av den 26 september 2011,
- med beaktande av slutsatserna från mötet den 13 december 2010 med utrikesministrarna i de länder som omfattas av det östliga partnerskapet,
- med beaktande av de gemensamma förklaringarna från toppmötena i Prag den 7 maj 2009 respektive Warszawa den 29–30 september 2011 om det östliga partnerskapet,
- med beaktande av Barcelonaförklaringen om upprättandet av ett partnerskap mellan Europa och Medelhavsområdet, vilken antogs vid utrikesministrarnas konferens om Europa–Medelhavsområdet den 27–28 november 1995,
- med beaktande av att Europeiska rådet vid sitt möte i Bryssel den 13–14 mars 2008 godkände Barcelonaprocessen: en union för Medelhavsområdet,
- med beaktande av förklaringen från det Medelhavstoppmöte som hölls i Paris den 13 juli 2008,
- med beaktande av slutsatserna från associeringsrådet EU–Marocko av den 13 oktober 2008, som gav Marocko en framskjuten ställning,
- med beaktande av slutsatserna från associeringsrådet EU–Jordanien av den 26 oktober 2010, som gav Jordanien en framskjuten ställning,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1638/2006 av den 24 oktober 2006 om fastställande av allmänna bestämmelser för upprättandet av ett europeiskt grannskaps- och partnerskapsinstrument ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin förklaring av den 27 september 2011 om inrättandet av Erasmus- och Leonardo da Vinci-program för Europa-Medelhavsområdet ⁽²⁾,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 13/2010 med titeln "Har det nya europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet införts på ett bra sätt och leder det till att resultat uppnås i Södra Kaukasien (Armenien, Azerbajdzjan och Georgien)?",
- med beaktande av rådets beslut 2011/424/Gusp av den 18 juli 2011 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant i södra Medelhavsområdet ⁽³⁾ och rådets beslut 2011/518/Gusp av den 25 augusti 2011 om utnämning av Europeiska unionens särskilda representant för Sydkaukasien och för krisen i Georgien ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sina resolutioner av den 7 april 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken – den östliga dimensionen ⁽⁵⁾ och om översynen av den europeiska grannskapspolitiken – den sydliga dimensionen ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 310, 9.11.2006, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0413.

⁽³⁾ EUT L 188, 19.7.2011, s. 24.

⁽⁴⁾ EUT L 221, 27.8.2011, s. 5.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0153.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0154.

Onsdagen den 14 december 2011

- med beaktande av sina resolutioner av den 19 januari 2006 om den europeiska grannskapspolitiken ⁽¹⁾, av den 15 november 2007 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken ⁽²⁾, av den 6 juli 2006 om det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet (ENPI) ⁽³⁾, av den 5 juni 2008 om rådets årliga rapport till Europaparlamentet om de viktigaste aspekterna och de grundläggande vägvalen när det gäller den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) ⁽⁴⁾, av den 19 februari 2009 om över synen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet ⁽⁵⁾, av den 19 februari 2009 om Barcelonaprocessen: union för Medelhavsområdet ⁽⁶⁾, av den 17 januari 2008 om en strategi för regionalpolitiken vid Svarta havet ⁽⁷⁾, av den 20 januari 2011 om en EU-strategi för Svarta havet ⁽⁸⁾, av den 20 maj 2010 om en union för Medelhavsområdet ⁽⁹⁾, av den 20 maj 2010 om behovet av en EU-strategi för Sydkaukasien ⁽¹⁰⁾, av den 9 september 2010 om situationen i Jordanfloden, särskilt det nedre flodområdet ⁽¹¹⁾, av den 3 februari 2011 om situationen i Tunisien ⁽¹²⁾, av den 17 februari 2011 om situationen i Egypten ⁽¹³⁾, av den 10 mars 2011 om det södra grannskapet och särskilt Libyen, inklusive humanitära aspekter ⁽¹⁴⁾, av den 7 juli 2011 om Syrien, Jemen och Bahrain mot bakgrund av situationen i arabvärlden och Nordafrika, av den 15 september 2011 och 20 januari 2011 om situationen i Vitryssland och alla sina tidigare resolutioner om Vitryssland och av den 15 september 2011 om situationen i Libyen ⁽¹⁵⁾ respektive Syrien ⁽¹⁶⁾,
- med beaktande av de rekommendationer som antogs av kommittéerna i den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet vid dess sjunde sammanträdesperiod som hölls i Rom den 3 och 4 mars 2011,
- med beaktande av den konstituerande akten för den parlamentariska församlingen Euronest av den 3 maj 2011,
- med beaktande av slutsatserna från det inledande mötet för församlingen för regionala och lokala myndigheter i Europa–Medelhavsområdet (Arlem), vilket hölls i Barcelona den 21 januari 2010,
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om de kulturella aspekterna i EU:s yttre åtgärder ⁽¹⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande om en europeisk agenda för en kultur i en alltmer globaliserad värld (KOM(2007)0242),
- med beaktande av artiklarna 8 och 21 i fördraget om Europeiska unionen,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling, budgetutskottet, utskottet för sysselsättning och sociala frågor, utskottet för industrifrågor, forskning och energi, utskottet för regional utveckling, utskottet för kultur och utbildning, utskottet för medborgarliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för konstitutionella frågor (A7-0400/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 287 E, 24.11.2006, s. 312.

⁽²⁾ EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 443.

⁽³⁾ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 760.

⁽⁴⁾ EUT C 285 E, 26.11.2009, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 83.

⁽⁶⁾ EUT C 76 E, 25.3.2010, s. 76.

⁽⁷⁾ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 64.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0025.

⁽⁹⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 126.

⁽¹⁰⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 136.

⁽¹¹⁾ EUT C 308 E, 20.10.2011, s. 81.

⁽¹²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0038.

⁽¹³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0095.

⁽¹⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0386.

⁽¹⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0387.

⁽¹⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0239.

Onsdagen den 14 december 2011

- A. Respekt för och främjande av demokrati och mänskliga rättigheter, i synnerhet kvinnors, barns och minoriteters rättigheter; rättvisa och rättssäkerhet, grundläggande friheter, bland annat yttrandefrihet, samvetsfrihet, religions- eller trosfrihet, frihet att vara öppen med sin sexuella läggning, mötes- och föreningsfrihet och mediefrihet, inklusive obegränsad tillgång till information, kommunikation och internet; en förstärkning av det civila samhället, säkerhet, bland annat fredlig konfliktlösning och goda grannförbindelser; demokratisk stabilitet, välbefinnande, en rättvis fördelning av inkomster, rikedomar och möjligheter; social sammanhållning, korruptionsbekämpning och främjande av en god samhällsstyrning och hållbar utveckling tillhör EU:s grundläggande principer och mål och måste utgöra de gemensamma värden som ligger till grund för översynen av den europeiska grannskapspolitiken.
- B. Det ligger i högsta grad i EU:s intresse att vara ambitiöst i det ekonomiska samarbetet och anta en ömsesidigt gynnsam, ansvarsfull och flexibel strategi som bygger på stöd till demokratiseringsprocesser och försvar av de mänskliga rättigheterna. Det är viktigt att man drar lärdom av misslyckandena och misstagen i EU:s och medlemsstaternas politik, särskilt när det gäller det aningslösa förhållningssätt man haft gentemot de auktoritära regimerna i det södra grannskapet. En läxa som man har lärt av detta är att EU:s allmänna europeiska grannskapspolitik bör vara värdebaserad.
- C. I detta nya sammanhang bör förbindelserna med dessa länder ges ny kraft och grundas på samarbete som är inriktat på demokrati och välbefinnande på båda sidor om Medelhavet och inte bara på säkerhet och migrationskontroll.
- D. Unionen för Medelhavsområdet inrättades med det ambitiösa målet att fungera som ett permanent instrument för att stärka förbindelserna med de sydliga grannskapsländerna. Den skulle ersätta den tidigare Barcelonaprocessen och försöka förstärka och synliggöra dess verksamhet.
- E. Samarbetet inom den parlamentariska församlingen Euronest syftar till att skapa positiva effekter genom att tjäna som ett forum för att utbyta åsikter, skapa gemensamma synsätt kring vår tids globala utmaningar när det gäller demokrati, politik, ekonomi, energitrygghet och sociala frågor samt stärka banden mellan länderna i regionen och EU.
- F. I artikel 49 i EU-fördraget står det att varje europeisk stat som respekterar de värden som unionen bygger på – det vill säga demokrati, rättsstatsprincipen och respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna – och som förbinder sig att främja dem, får ansöka om att bli medlem av unionen.
- G. Starkare förbindelser kräver en tydlig och konstaterad reformvilja med målet att göra konkreta framsteg som uppfyller de förutbestämda riktmärkena.
- H. EU bör förse sig med flexibla och tillräckligt finansierade instrument för att kunna förverkliga sina ambitioner i regionerna och hantera de utmaningar som uppstår där. EU bör i detta sammanhang lägga stor vikt vid en optimal användning av de befintliga finansiella instrumenten.
- I. Effekterna av den ekonomiska och finansiella krisen har förvärrat de politiska och sociala utmaningar som partnerländerna i dag brottas med, och problemet med arbetslöshet är särskilt allvarligt. Det ligger i partnerländernas och EU:s gemensamma intresse att minska arbetslösheten i regionen och ge framtidshopp åt regionens befolkning, särskilt kvinnor, unga människor och landsbygdsbefolkningen.
- J. Europaparlamentet har genom sin förklaring av den 27 september 2011 gett sitt stöd till inrättandet av Erasmus- och Leonardo da Vinci-program för Europa–Medelhavsområdet.

Onsdagen den 14 december 2011

1. Europaparlamentet välkomnar de gemensamma meddelandena från kommissionen och unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, "Ny respons på ett grannskap i förändring" och "Ett partnerskap för demokrati och delat välstånd med södra Medelhavsområdet", och gläder sig även över strategin som presenteras i dem, i synnerhet i fråga om principerna om ömsesidigt ansvar och om att alla parter ska ansluta sig till de universella värdena mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen, liksom villkorlighet och en skraddarsydd strategi gentemot partnerländerna, främjandet av multilateralt och subregionalt samarbete och principen om att integrera samhällena ytterligare i den europeiska grannskapspolitiken.

2. Europaparlamentet ger sin erkänsla åt vissa partners europeiska strävanden och europeiska val och deras åtagande att bygga upp en djupgående och hållbar demokrati. Det är nödvändigt att etablera nya och tydliga förbindelser mellan EU och de östliga partnerländerna och att samtidigt stödja deras arbete med att befästa hållbara demokratier och marknadsekonomier.

3. Europaparlamentet vidhåller emellertid att grannskapsländerna bör ges konkreta och trovärdiga incitament att arbeta för det gemensamma målet att bygga upp en djupgående demokrati och att differentiering utifrån varje lands politiska, ekonomiska och sociala realiteter, prestationer och resultat bör baseras på tydligt definierade kriterier och bedömningsbara riktmärken som regelbundet utvärderas för varje enskilt partnerland. Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten uppmanas i detta avseende att betrakta riktmärkena i det gemensamma meddelandet som mål som ska uppnås. Om man ska kunna bedöma vilka framsteg som gjorts måste dessa mål kompletteras av mer specifika, mätbara, uppnåeliga och tidsbundna riktmärken. Utgångspunkten för riktmärkena måste vara olika för det södra och östra grannskapet. Parlamentet anser att en resultatriktad politik kräver en tydligare metod för riktmärkning, och betonar i detta sammanhang vikten av att inrätta lämpliga uppföljningsmekanismer för att bedöma de framsteg som grannskapsländerna har gjort. Parlamentet betonar att detta måste återspeglas i handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken och i de motsvarande årliga framstegsrapporterna.

4. Europaparlamentet anser att översynen av den europeiska grannskapspolitiken ger EU en möjlighet att i praktiken uppnå sina mål och följa sina värderingar enligt artiklarna 2, 3, 6, 8 och 21 i EU-fördraget.

5. Även om unionens politik på området för utvecklingssamarbete omfattas av principerna och målen för unionens yttre åtgärder, och därmed också ingår i den europeiska grannskapspolitiken, understryker Europaparlamentet att EU ändå har en fördragsgrundad skyldighet, fastlagd i artikel 208.1 andra stycket i EUF-fördraget, att ta hänsyn till målen för utvecklingssamarbetet när unionen vidtar åtgärder som kan tänkas påverka utvecklingsländerna. Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten uppmanas därför alltid ha dessa mål, nämligen att minska och på sikt utrota fattigdomen, för ögonen när de genomför den europeiska grannskapspolitiken, oavsett om det handlar om partnerländerna i det östra grannskapet eller om dem i det södra grannskapet.

6. Europaparlamentet ställer sig positivt till att man inom den europeiska grannskapspolitiken sammanför delområden av EU:s utrikes- och stödpolitik som tidigare hanterades separat. Parlamentet efterlyser ett starkare system av institutionella arrangemang, vilket bör vara stabilt, billigt i drift och ändamålsenligt för utvecklandet av en närmare ekonomisk integration och politisk associering mellan alla berörda parter, bland annat genom att deras värderingar anpassas till EU:s i samtliga internationella forum, i synnerhet i FN.

Djupgående demokrati och partnerskap med samhällen

7. Även om EU inte har för avsikt att påtvinga en viss modell eller ett färdigt recept för politiska reformer, betonar Europaparlamentet att den europeiska grannskapspolitiken är baserad på gemensamma värderingar, delat ansvar, ömsesidig ansvarsskyldighet och respekt och ett engagemang för demokrati, mänskliga rättigheter, rättsstatsprincipen, korruptionsbekämpning, marknadsekonomi och goda styrelseformer.

Onsdagen den 14 december 2011

8. Europaparlamentet understryker hur viktigt det är för demokratin att det finns aktiva och oberoende organisationer i det civila samhället, inklusive organisationer för arbetsmarknadens parter. Det är också viktigt att det förs en dialog med det civila samhällets organisationer, och att de får tillräckligt stöd från det europeiska grannskapsinstrumentet. Parlamentet betonar att partnerskapet mellan EU, å ena sidan, och grannskapsländerna och det civila samhället i dessa länder, å andra sidan, bör stärkas för att bidra till att bygga upp fungerande demokratier och främja reformer och hållbar ekonomisk tillväxt. Dessa partnerskap med det civila samhället måste vara inkluderande och omfatta framför allt företrädare för kvinnoorganisationer och minoritetsgrupper. Europeiska utrikestjänsten och kommissionen uppmanas att stödja parlament, lokala och regionala myndigheter och det civila samhället i deras försök att utföra sin uppgift att fastställa strategier för den europeiska grannskapspolitiken, utkräva ansvar av regeringar och övervaka och utvärdera tidigare prestationer och uppnådda resultat.

9. Europaparlamentet betonar vikten av att bygga partnerskap med civila samhällen som ett sätt att främja förändringar och demokratisering. Parlamentet noterar i detta avseende att 22 miljoner euro har anslagits till finansieringsmekanismen för det civila samhället under perioden 2011–2013 och förväntar sig att anslaget till mekanismen blir större i nästa fleråriga budgetram. Europeiska utrikestjänsten och kommissionen uppmanas att förklara den eventuella finansieringsmekanismens tillämpningsområde och mål på ett bättre sätt. Parlamentet efterlyser också ett förtydligande av hur finansieringsmekanismen för det civila samhället kompletterar det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Man bör också identifiera instrument för att konkret stödja religiösa och etniska minoriteter inom de områden som omfattas av initiativet. Parlamentet anser att denna mekanism bör användas till att förbättra arbetet inom forumet för det civila samhället inom det östliga partnerskapet och eventuellt till att inrätta ett sådant forum även för de sydliga partnerländerna.

10. Europaparlamentet välkomnar förslaget om ett europeiskt initiativ för demokrati, vilket är en läglig reaktion på kraven på demokrati från befolkningarna i våra grannländer. Parlamentet understryker att initiativet bör vara en flexibel, snabb och riktad stödmekanism och bör komplettera de befintliga EU-instrumenten och det föredömliga arbetet av mångåriga europeiska politiska eller icke-politiska stiftelser och det civila samhällets organisationer. Ett av målen för detta initiativ bör nämligen vara att uppnå konkreta resultat. Initiativet får inte hindra eller överlappa verksamhet som redan bedrivs av stiftelserna eller inom ramen för befintliga EU-program, såsom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter. Parlamentet understryker att dess omfång och organisation bör definieras tydligt och att dess strukturer och förfaranden bör vara lätta och okomplicerade. Europeiska utrikestjänsten, kommissionen och det (polska) ordförandeskapet uppmanas att föreslå en tydlig avgränsning av befogenheterna för ett framtida europeiskt initiativ för demokrati när det gäller dessa instrument och ramar. Parlamentet insisterar på att det ska ha rätt att delta i och granska förvaltningen av initiativet, få hjälpa till att fastställa årliga mål, prioriteringar, förväntade resultat och ekonomiska anslag i vid bemärkelse och att få delta i övervakningen av verksamheten. Parlamentet uttrycker sin oro över att denna framtida fond helt eller delvis skulle kunna finansieras utanför EU:s budget och bekräftar på nytt att budgetmyndigheten har rätt att övervaka och granska genomförandet av denna fond. Parlamentet begär därför att kommissionen och rådet kommer med ett förtydligande i den här frågan.

11. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att fortsätta att uppmuntra alla politiska reformer och ta hänsyn till varje partnerlands behov och den ekonomiska och sociala utvecklingsnivån i landet, inom ramen för den nya prestationsbaserade strategin som innebär att den som presterar mer även får mer ("mer för mer"). Europeiska utrikestjänsten och kommissionen uppmanas vidare att föreslå en tydlig och lämplig metod och detaljerade riktmärken för utvärdering av grannskapsländerna i fråga om respekten för och främjandet av demokrati och mänskliga rättigheter (framför allt yttrandefriheten, samvetsfriheten, religionsfriheten, mötes- och föreningsfriheten samt mediefriheten) och med jämna mellanrum ge tillräckligt detaljerade rapporter som bör ligga till grund för anslagsfördelningen inom ramen för den nya prestationsbaserade strategin "mer för mer". Parlamentet kräver att dessa utvärderingar ska införlivas i framstegsrapporterna för den europeiska grannskapspolitiken och årligen läggs fram till utskottet för utrikesfrågor. Parlamentet framhåller behovet av att det civila samhällets organisationer systematiskt finns med i alla stadier av översynen. Parlamentet menar att denna prestationsbaserade strategi också innebär "mindre för mindre", och efterlyser än en gång ett konkret genomförande av människorätts- och demokratiklausulen i EU:s avtal med tredjeländer.

12. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att ge mer information på vägen mot ett genomförande av principen om ömsesidigt ansvar.

Onsdagen den 14 december 2011

13. Europaparlamentet anser att människorättssituationen löpande bör övervakas, särskilt när det gäller barns, kvinnors och minoriteters rättigheter. Vidare anser parlamentet att människorättsdialoger bör föras med samtliga partnerländer och att en årlig utvärdering av situationen och dialogernas resultat bör ingå i bilagan till varje partnerlands årliga framstegsrapport med en tydlig mekanism för att ompröva och stegvis begränsa bilateralt samarbete i fall där brott mot de mänskliga rättigheterna bekräftas. Det förhållningssätt som antas gentemot de olika partnerländerna i fråga om människorättssituationen måste vara trovärdigt.

14. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att inrikta sitt samarbete inom den europeiska grannskapspolitiken på att förena EU:s demokratiska aktörer – bland annat fackföreningar, icke-statliga organisationer, berörda arbetsgivarorganisationer, jordbrukare, kvinnor, deltagare i religiös dialog, konsumenter, ungdomar, journalister, lärare, lokala myndigheter, universitet, studenter och klimataktörer – med deras nya motparter i grannskapsländerna.

15. Europaparlamentet betonar att yttrandefrihet och mediernas oberoende och mångfald är hörnstenar i en solid och hållbar demokrati och i gemensamma värderingar. Parlamentet understryker vikten av oberoende, hållbara och ansvarsskyldiga public service-medier som tillhandahåller ett kvalitativt, pluralistiskt och varierat innehåll. Fria och oberoende offentliga medier spelar alltid en central roll för att fördjupa demokratin, för att maximera det civila samhällets deltagande i offentliga frågor samt för att ge medborgarna större inflytande på vägen mot demokrati.

16. Europaparlamentet efterlyser och stöder helhjärtat ett fritt informationsflöde, villkor som garanterar att journalister kan arbeta fritt och effektivt utan politiska, ekonomiska eller andra påtryckningar och uppbyggande av infrastruktur som gör det möjligt att utveckla modern elektronisk teknik. Parlamentet välkomnar att FN den 6 juni 2011 förklarade att tillgång internet är en mänsklig rättighet. Europeiska utrikestjänsten och kommissionen uppmanas därför med kraft att skapa särskilda verktyg för att hjälpa det civila samhället och organisationerna och människorna i grannskapsländerna att få obehindrad tillgång till internet och andra former av elektronisk kommunikationsteknik.

17. I den demokratiseringsprocess som pågår i de länder som omfattas av den arabiska våren kommer det att vara av central betydelse att kvinnor, unga människor och det civila samhället kan delta samt att det finns en fungerande, fri och oberoende mediesektor. Europaparlamentet uppmanar EU med kraft att öka sitt stöd för att utbilda och organisera dessa aktörer, bland annat genom att bjuda in dem att observera hur val går till och de demokratiska institutionerna fungerar inom EU.

18. Europaparlamentet anser att en fullständig och effektiv respekt för religionsfriheten (individuellt, kollektivt, offentligt, privat och institutionellt) bör fastställas som en prioritet, särskilt för alla religiösa minoriteter i området, tillsammans med behovet av konkret hjälp för dessa grupper.

19. Europaparlamentet framhåller i synnerhet vikten av att barns rättigheter främjas och skyddet av barn säkras, i enlighet med Lissabonfördraget.

20. Europaparlamentet kräver att man stöder utvecklingen av demokratiskt inriktade politiska partier i de grannskapsländer som fortfarande strävar mot demokrati, och även skapandet av icke-statliga organisationer och organisationer i det civila samhället.

21. Europaparlamentet understryker vikten av att kvinnorna är väl representerade i parlamenten och ministerierna, på de högsta regeringsposterna, i beslutsfattande ställningar i den offentliga och lokala förvaltningen och i styrelser för offentliga bolag. Parlamentet uppmanar grannskapsländerna att anta och integrera jämställdhetsstrategier och anta handlingsplaner för jämställdhet mellan könen.

Onsdagen den 14 december 2011

22. Europaparlamentet välkomnar arbetet inom EU:s rådgivande högnivågrupp i Armenien, liksom lanseringen av en liknande grupp i Moldavien. Vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen uppmanas att se till att samtliga östliga partnerländer erbjuds sådant stöd och att den parlamentariska dimensionen omfattas på samma sätt som i Armenien. Detta EU-instrument bör förbättras och Europeiska utrikestjänsten bör vara direkt ansvarig för rekryteringen och ledningen av rådgivarna för att på så sätt kunna garantera bästa möjliga kunskapsöverföring från EU till länderna i det östliga partnerskapet.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra projekten inom det östliga partnerskapet och unionen för Medelhavsområdet synligare i partnerländerna och lättare att förstå för medborgarna i dessa länder, bland annat genom att tydliggöra det mervärde som det innebär att samarbeta med EU.

24. Europaparlamentet påminner om att EU:s engagemang i grannländerna bör vara beroende av deras demokratiska framsteg och respekt för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet uppmanar därför världssamfundet och alla de internationella finansiella institut som dess medlemmar tillhör att frysa sitt ekonomiska stöd till regimen i Vitryssland till dess att alla frihetsberövade och gripna oppositionsledare, journalister, presidentkandidater och deras anhängare släpps, frias från anklagelser och ges upprättelse.

25. Europaparlamentet stöder EU:s nuvarande officiella strategi att tillämpa sanktioner mot myndigheterna i Vitryssland samtidigt som man försöker stärka banden med det civila samhället och befolkningen i Vitryssland. EU uppmanas i detta sammanhang med kraft att i stället inrikta sig på samhället och öka stödet till Vitryssland för att tillgodose befolkningens behov, stärka det ekonomiska och tekniska stödet till den demokratiska oppositionen, människorättsförsvarare och organisationer i det civila samhället, även de som är oregistrerade, samt till studenter och fria medier.

Hållbar ekonomisk och social utveckling

26. Europaparlamentet betonar att en hållbar demokrati, fungerande och obyråkratiska institutioner, rättsstatsprincipen och kvalitativ utbildning inte bara främjar politisk stabilitet, social välfärd och sammanhållning utan också den ekonomiska tillväxten genom att förbättra företagsklimatet och dra till sig investeringar, möjliggöra uppkomsten av små och medelstora företag och främja handel, grön ekonomi och turism, vilka alla skapar nya arbetstillfällen och nya möjligheter. Parlamentet understryker behovet av att skapa en miljö som är gynnsam för investeringar, och som sätter stabilitet, rättssäkerhet och korrupsionsbekämpning i främsta rummet. EU uppmanas därför att inom ramen för sina åtgärder i samband med demokratiseringsprocesser uppmuntra struktureller reformer på de ekonomiska, sociala och rättsliga områdena. Parlamentet hänvisar uttryckligen till det nära samband som finns mellan demokratisk och socioekonomisk utveckling. Parlamentet välkomnar kommissionens flaggskeppsinitiativ om små och medelstora företag och om regionala energimarknader och energieffektivitet. Dessa ansträngningar bör återspeglas i den fleråriga budgetramen.

27. Europaparlamentet betonar att omedelbara åtgärder, såsom samfinansiering av redan identifierade flaggskepps- eller pilotprojekt, eller andra strategiskt viktiga konkreta ekonomiska projekt som snabbt kan tillämpas på fältet med otvivelaktiga konkreta resultat, bör vidtas snarast för att lindra situationen i de länder som i nuläget står inför väsentliga socioekonomiska kriser. Detta gäller i synnerhet de partnerländer där den demokratiska övergången försvårar den ekonomiska situationen. Parlamentet understryker att sådana EU-finansierade åtgärder får vidtas endast om alla berörda parter åtar sig att i varje enskilt fall på ett kontrollerbart sätt efterleva internationella och i EU gällande sociala, miljömässiga och arbetsrättsliga normer, och om dessa åtgärder direkt förbättrar den sociala situationen för medborgarna i grannskapsländerna.

28. Europaparlamentet stöder med kraft främjandet av subregionalt samarbete och gränsöverskridande projekt och betonar vikten av att utveckla ett kompletterande bilateralt och multilateralt ekonomiskt samarbete mellan partnerländer, vilket skulle medföra konkreta fördelar för allmänheten och förbättra det politiska klimatet i regionen. Parlamentet betonar att detta subregionala ekonomiska samarbete måste vara en del av ett bredare integrationsprojekt som gynnar subregionala projekt avseende rörlighet, social trygghet, miljöskydd, kultur och utbildning. Det är särskilt viktigt att uppmuntra utveckling

Onsdagen den 14 december 2011

av handelsutbyten i syd-sydgående och öst-östgående riktning och ekonomisk integration mellan de berörda länderna. Parlamentet menar att en förbättring av ett sådant samarbete mellan partnerländerna skulle utgöra en signal om att man åtar sig att respektera de europeiska värderingarna om goda grannskapsförbindelser och ömsesidigt gynnsamma partnerskap.

29. Europaparlamentet uppmanar med kraft kommissionen att stödja uppbyggnaden av administrativ kapacitet i sysselsättningsfrågor och sociala frågor, med särskild tonvikt på kapacitetsbyggande inom juridiska tjänster, vilket kommer att säkerställa bättre förberedelser för genomförandet av reformer.

30. Europaparlamentet betonar vikten av fackföreningar och en dialog mellan arbetsmarknadens parter som en del av den demokratiska utvecklingen i grannskapsländerna. Parlamentet uppmanar dessa länder att stärka arbetstagar- och fackföreningsrättigheterna, och framhåller den viktiga roll som dialogen mellan arbetsmarknadens parter kan spela i fråga om de socioekonomiska utmaningarna i dessa regioner.

31. Europaparlamentet påminner om att det måste finnas garantier för att minimilönen enligt nationell praxis räcker för en tillfredsställande levnadsstandard för arbetstagarna och deras familjer. Avdrag på lönen får inte innebära att de anställda och de personer som de försörjer berövas sin utkomst.

32. Europaparlamentet noterar att arbetstagaren i god tid måste informeras om uppsägning och att hänsyn måste tas till anställningstiden.

33. Europaparlamentet betonar att unionen måste lägga särskild vikt vid ett decentraliserat samarbete på lokal nivå, i form av småskaliga projekt som medför konkreta och snabba förbättringar av livskvaliteten för invånarna i grannländerna, och därigenom underlättar konsolideringen av de demokratiska framstegen på dessa länders hela territorium.

34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta till sig strategidokumentet för fattigdomsminskning och låta dessa vara den vägledande politiska ramen för en ekonomisk tillväxt på medellång sikt som gynnar de fattiga, och för en rättvisare resursfördelning utifrån landets behov.

Associeringsavtal

35. Europaparlamentet betonar möjligheten som förhandlingar om associeringsavtal ger för främjandet av reformer. Parlamentet betonar att alla delar bör vara sammankopplade för att EU ska kunna fördjupa sitt förhållande på ett helhetsinriktat och konsekvent sätt. Parlamentet tror att man därför bör inkludera konkreta villkor, tidsplaner och riktmärken för resultat som bör övervakas regelbundet. Avtalen måste också innehålla verkliga och konkreta incitament som gör partnerländerna mer motiverade att genomföra reformer.

36. Europaparlamentet anser att differentiering bör tillämpas på handel med varor och tjänster och uppmanar grannskapsländerna att gå vidare med att skapa förutsättningar som tillåter upprättandet av djupgående och breda frihandelsområden. EU uppmanas att hjälpa länderna i deras reformansträngningar och öppna sin inre marknad, under förutsättning att säkerhets- och kvalitetsföreskrifter genomgår nödvändig harmonisering med europeiska normer, och att tillsammans med länderna genomföra en process för att gradvis och balanserat öppna deras marknader på ett sätt som gagnar båda parter. Parlamentet understryker att EU också bör utvärdera de politiska, sociala och miljömässiga förhållandena i varje land, när det gäller ländernas deltagande i det framtida djupgående och breda frihandelsområdet, och så småningom även fastställa hur detta skulle kunna genomföras steg för steg, och se till att de internationella konventionerna om arbetsrätten och barnarbete övervakas. Handelsförbindelserna, i synnerhet de djupgående och breda frihandelsområdena, bör tack vare sina villkor ses som ett verktyg för att få grannskapsländerna att i enlighet med villkorlighetsprincipen stärka sina åtaganden i fråga om demokratiska värden. Jämsides med detta stöder parlamentet ett fullvärdigt WTO-medlemskap för alla stater i det östliga partnerskapet.

Onsdagen den 14 december 2011

37. Europaparlamentet konstaterar att utsikter till EU-medlemskap, bland annat utifrån artikel 8 i EU-fördraget och strävandena av länderna i det östliga partnerskapet att bli medlemmar i enlighet med artikel 49 i EU-fördraget, utgör en drivkraft för reformer i dessa länder och ytterligare stärker ländernas åtaganden när det gäller gemensamma värden och principer, till exempel demokrati, rättsstatsprincipen, respekt för mänskliga rättigheter och god samhällsstyrning. Parlamentet tror att ingåendet av associeringsavtal kan vara ett viktigt steg på vägen mot ytterligare politiskt engagemang och en starkare relation till EU genom utbyte av god praxis och en stärkt dialog i politiska och ekonomiska frågor.

38. Europaparlamentet bekräftar att målet för det sydliga partnerskapet är att länderna längs Medelhavets norra respektive södra kust ska närma sig varandra för att bygga upp ett område med fred, demokrati, säkerhet och välbefinnande för regionens 800 miljoner invånare, och att erbjuda EU och dess partner ett effektivt bilateralt och multilateralt ramverk för att ta itu med demokratiska, sociala och ekonomiska utmaningar, främja den regionala integrationen, särskilt i fråga om handel, och garantera partnerländernas utveckling till gagn för alla, samt att bistå partnerländerna i byggandet av demokratiska, pluralistiska och sekulära stater, bland annat genom program för institutionell kapacitetsbyggnad samt att utveckla balanserade och ambitiösa handelsavtal för varor och tjänster. Dessa handelsavtal ska gynna båda parter och ska ha föregåtts av motsvarande konsekvensanalyser som kan leda till upprättandet av djupgående och breda frihandelsområden, vilket säkerligen är det första steget mot ett stort ekonomiskt samarbetsområde för Europa–Medelhavsområdet och också kommer att hjälpa till att lindra de ekonomiska problem som våra sydliga partnerländer har och underlätta integrationen mellan de sydliga länderna. Kommissionen och rådet uppmanas att underlätta genomförandet av de sex åtgärdsprogram som presenterades i kommissionens dokument av den 30 mars 2011 om uppföljningen av handels- och investeringsinitiativen för partnerländerna i södra Medelhavsområdet.

39. Europaparlamentet vill att man ska fastställa objektiva och bindande kriterier som gör det möjligt att bevilja status som land i "framskjuten ställning". Det är viktigt att klargöra de rättigheter och skyldigheter som följer av detta bilaterala åtagande såväl för partnerländerna som för EU.

40. Europaparlamentet betonar att avtalsförbindelserna med samtliga länder i den europeiska grannskapspolitiken omfattar arrangemang för ett regelbundet forum där man kan ta itu med människorättsfrågor, i form av underkommittéer för mänskliga rättigheter. Europeiska utrikestjänsten uppmanas att utnyttja dessa bestämmelser till fullo och att involvera de befintliga underkommittéerna i alla förhandlingar.

Sektoriskt samarbete

41. Europaparlamentet betonar att EU bör främja synergi mellan EU:s externa och interna politikområden, i synnerhet genom en tillnärmning av den lagstiftning som är inriktad på sysselsättning, fattigdomsbekämpning, modernisering av arbetsmarknadspolitiken, energitrygghet och energieffektivitet, utveckling av förnybara energikällor och miljöhållbarhet, förbättring av det sociala skyddet, skapande av välbefinnande och rättvisa och underlättande av handel i enlighet med principen om diversifiering.

42. Europaparlamentet anser att ett delande av ett gemensamt område förutsätter en rättvis ansvarsfördelning, och efterlyser ett bättre samarbete, särskilt avseende all politik och alla problemområden som har en gränsöverskridande dimension. Parlamentet uppmanar i detta hänseende till en förstärkning av sektors-samarbetets regionala och gränsöverskridande aspekter.

43. Europaparlamentet välkomnar att partnerländerna i ökad omfattning samarbetar inom EU-byråerna på olika områden. Kommissionen uppmanas att lägga fram en tydlig och fullständig förteckning över de byråer och program som grannländerna kan delta i, tillsammans med en översikt över form, metod och ekonomiskt bidrag för ett sådant differentierat deltagande.

44. Europaparlamentet stöder ett fortsatt samarbete inom sektorer som näringslivet, små och medelstora företag, forskning, utveckling och innovation, informations- och kommunikationsteknik (inbegripet it-säkerhet), rymdteknik och turism och framhåller fördelarna med initiativen till gemensam programplanering

Onsdagen den 14 december 2011

inom forskning mellan EU och dess grannländer. Parlamentet ställer sig positivt till kommissionens förslag om att utveckla ett gemensamt område för kunskap och innovation samt en digital ekonomi grundad på informations- och kommunikationsteknik, och uppmanar medlemsstaterna och grannländerna att på nytt bekräfta sitt åtagande när det gäller arbetet i denna riktning. Parlamentet påminner om vikten av att det finns fungerande mekanismer som främjar handel och investeringar mellan EU och dess grannländer, för att stärka handelspartnerskapen och ge ekonomiska aktörer, särskilt små och medelstora företag, tillgång till lämplig och tillförlitlig information om handels- och investeringsvillkoren i partnerländerna.

45. Europaparlamentet välkomnar att den dimension av den europeiska grannskapspolitiken som avser energisamarbete stärks. Parlamentet betonar vikten av att EU delar med sig av sina erfarenheter från reformer av energisektorn till sina grannländer. Energieffektiviteten och främjandet av förnybara energikällor måste förbättras. Parlamentet efterlyser en trygg energiförsörjning som uppnås genom diversifierade energikällor och efterfrågehantering samt ett djupare samarbete med de huvudsakliga leverantörerna och med transitländerna och samordning av kärnsäkerhetsfrågor, särskilt i regioner där risken för jordskalv är stor. Dessutom krävs ökad insyn för att garantera att full efterlevnad av miljöavtal och internationella avtal om kärnsäkerhet är en fortsatt prioriterad fråga för EU:s energipolitik och att grannländerna både i öster och i söder förblir i fokus för EU:s samordnade energipolitik gentemot omvärlden. Parlamentet efterlyser verkningfulla åtgärder för att säkerställa att solidaritetsprincipen tillämpas när det gäller energifrågor.

46. Europaparlamentet välkomnar förslaget om att skapa en europeisk energigemenskap, och anser att detta skulle kunna utgöra ett viktigt steg mot ett samarbete med våra grannländer. Parlamentet betonar vikten av den roll som länderna i det södra grannskapet spelar för flera medlemsstaters energiförsörjning. Parlamentet betonar även att man måste främja sammankopplingar mellan Europa och Medelhavsområdet avseende gas och elektricitet. Parlamentet vidhåller att Nabuccoprojektet och dess snara genomförande är av strategisk betydelse, vilket även gäller transporten av flytande naturgas inom ramen för AGRI-projektet. Kommissionen uppmanas att, bland annat genom investeringar, uppmuntra till att man bygger, uppgraderar och utvecklar smarta energinätverk och infrastruktursammankopplingar med EU:s grannländer.

47. Europaparlamentet hänvisar också till den understödande roll som EU kan spela för att åtgärda miljöproblem i våra grannländer, särskilt när det gäller att eliminera omfattande lager av gamla bekämpningsmedel som kan medföra kemiska föroreningar i stor skala.

48. Europaparlamentet stöder ytterligare samarbete inom transportsektorn, bland annat genom att infrastrukturnäten i EU och partnerländerna knyts närmare ihop i syfte att underlätta utbyten av människor och varor. Detta kan uppnås genom närmare marknadsintegration och bättre infrastrukturlänkar.

49. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt med internationellt, regionalt och interregionalt kultursamarbete som grundas på en verklig dialog mellan kulturerna och som inbegriper alla aktörer i samhället (kulturrelaterade myndigheter, institutioner, organisationer och föreningar). Europeiska utrikes-tjänsten och kommissionen uppmanas att samordna strategisk användning av kulturella aspekter i utrikespolitiken och eftersträva komplementaritet med medlemsstaternas kulturpolitik gentemot omvärlden.

50. Europaparlamentet bekräftar kopplingen mellan dels utbytet och samarbetet inom kultur, utbildning och idrott mellan EU och grannskapsländerna, dels uppbyggnaden och förstärkningen av det öppna civilsamhället, demokratin, rättsstaten och spridandet av grundläggande friheter och mänskliga rättigheter. Parlamentet understryker att ett öppet samarbete i dessa frågor utgör ett mervärde för både EU-länderna och grannskapsländerna.

Onsdagen den 14 december 2011

51. Europaparlamentet anser att uppmuntran att delta i EU:s kulturprogram kan gynna materiell och icke-materiell utveckling i grannskapsländerna, och betonar därför betydelsen av program såsom Media Mundus, projekt inom ramen för unionen för Medelhavsområdet och det östliga partnerskapets kulturprogram. Parlamentet påpekar vidare att kultur- och rörlighetsprogrammen även bör fokusera på rörligheten för konstnärer och personer som bedriver konstnärliga studier. Parlamentet förespråkar att det inrättas kulturturvisum för konstnärer och andra kulturarbetare från grannskapsländerna. Parlamentet uppmanar även kommissionen att lägga fram ett förslag till initiativ för korttidsvisum i syfte att undanröja hindren för rörlighet inom kultursektorn.

52. Europaparlamentet understryker vikten av att inom ramen för grannskapspolitiken stärka samarbetet för att utveckla idrotten i de berörda länderna, med hänsyn till idrottens fostrande värde. EU-institutionerna och medlemsstaterna uppmanas att verka för fri rörlighet för världens idrottare, först och främst idrottarna i grannskapsländerna.

53. Europaparlamentet kräver en bedömning av befintliga program, så att effektiv resursanvändning kan garanteras och EU:s mål och syften uppfyllas. Parlamentet stöder rationalisering av kommissionens interna verksamhet med hänsyn till de olika befintliga programmen och projekten inom kultur och utbildning.

54. Europaparlamentet påminner om Tempus IV-programmets mervärde när det gäller att främja samarbete och försöka modernisera utbildningssystemen i EU:s grannländer. Kommissionen uppmanas att stärka programmet i nästa fleråriga budgetram.

55. Europaparlamentet hoppas att partnerländerna kommer att medverka i ökad utsträckning i det arbete som utförs av Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen och genomförandeorganet för utbildning, audiovisuella medier och kultur.

56. Ett stärkande av ungdomsdimensionen i det östliga partnerskapet och unionen för Medelhavsområdet är en viktig investering i framtiden för förbindelserna mellan EU och länderna i den europeiska grannskapspolitiken, med en stor potential för många år framöver, liksom i demokratiseringen av dessa partnerländer och harmoniseringen av deras lagstiftning med EU:s normer. Europaparlamentet upprepar att ytterligare anslag till programmen Erasmus Mundus och Aktiv ungdom för 2012 inom EU:s budget för 2012 bör främja samarbetet mellan institutioner för högre utbildning, förbättra utbyten av akademisk personal och studerande samt bygga upp nätverk som ökar icke-statliga organisationers kapacitet när det gäller ungdomar i Europa och länderna i den europeiska grannskapspolitiken.

57. Europaparlamentet anser att Europa-Medelhavsuniversitetet (Emuni) erbjuder en unik plattform och möjlighet att stärka samarbetet på området för högre utbildning och rörlighet för studerande tillsammans med våra grannländer i söder, vid en tidpunkt då det är av särskilt avgörande betydelse att förbindelserna fördjupas med länderna i det sydliga partnerskapet, särskilt de yngre generationerna i dessa länder. I detta avseende understryker parlamentet att Emunis potential bör tas till vara i största möjliga utsträckning.

58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja det parlamentsförslag som lades fram i den arabiska vårens kölvatten om inrättande av ett Erasmusprogram för Europa-Medelhavsområdet, ett initiativ som om det blev framgångsrikt skulle kunna utvidgas till hela grannskapet. Parlamentet beklagar i detta skede djupt svagheter i kommissionens förslag, som trots uttalandena den 27 september 2011 i själva verket endast föreslår en mycket liten ökning av Erasmus Mundus-stipendierna.

59. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att stödja det parlamentsförslag som lades fram i den arabiska vårens kölvatten om inrättande av ett Leonardo da Vinci-program för Europa-Medelhavsområdet för att främja rörligheten bland unga lärlingar som vill skaffa sig en yrkesutbildning utomlands. Det skulle bidra till att bekämpa ungdomsarbetslösheten, som är ett gissel söder om Medelhavet.

Onsdagen den 14 december 2011

60. Europaparlamentet bekräftar sitt starka stöd för det EU-finansierade projektet för stipendier till studerande på masternivå från länderna i den europeiska grannskapspolitiken och EU-länderna vid Europeiska högskolan. Detta kommer att göra det möjligt att utbilda framtida samtalspartner från EU och grannländerna som är fullt insatta i innehållet och andan i EU:s politik, lagstiftning och institutioner, så att de kan utföra arbeten som är relaterade till EU och den europeiska grannskapspolitiken. De partnerländer vars medborgare har tilldelats sådana stipendier uppmanas att ta till vara deras kunskap och erfarenhet genom att anlita dem i den nationella förvaltningen och erbjuda dem adekvata arbetsvillkor.

61. Europaparlamentet betonar den viktiga roll som de lokala myndigheterna spelar i den demokratiska utvecklingen i partnerskapsländerna. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att stärka och öka Taiex (Byrån för tekniskt bistånd och informationsutbyte) och programmen för partnersamverkan med lokala myndigheter i EU och partnerskapsländer.

Rörlighet

62. Europaparlamentet påminner om att EU bör förbättra hanteringen och maximera den ömsesidiga nyttan av migrationen till förmån för utveckling, bland annat genom att förbättra villkoren för lagliga migranter att etablera sig i EU. EU bör också ta itu med grundorsakerna till irreguljär migration i partnerländerna. Parlamentet anser att EU bör gynna laglig arbetskraftsmigration genom att ingå partnerskap för rörlighet som tar hänsyn till den demografiska, sociologiska och yrkesmässiga jämvikten på båda sidor och genom att uppmuntra specialistutbyten mellan EU och tredjeländer. Medlemsstaterna uppmanas att se debatten om rörlighet som en fråga som är viktig för grannskapspolitiken och inte främst bör styras av säkerhetshänsyn. Parlamentet betonar vikten av att bekämpa olaglig invandring och försöka lagföra de organisationer som är ansvariga för människosmugglingen.

63. Europaparlamentet anser att EU parallellt och under total öppenhet bör gå vidare i arbetet med förenklade viseringsförfaranden och återtagandeavtal, så att man, när alla villkor är uppfyllda, successivt och från fall till fall kan närma sig en viseringsfri ordning. Parlamentet önskar även att man ska skapa materiella förutsättningar som visar större respekt för den enskildes rättigheter när det gäller beviljande och förnyelse av visum. I detta avseende betonar parlamentet att rörlighet för ungdomar och studerande bör prioriteras. Parlamentet betonar också att länderna i det östliga partnerskapet bör gynnas av EU:s förmånliga erbjudande om liberalisering av viseringsbestämmelserna i fråga om tidsplan och innehåll. Parlamentet betonar att bestämmelser om asyl måste vara helt i linje med internationella skyldigheter och åtaganden och EU-normer, särskilt på området mänskliga rättigheter.

64. Europaparlamentet påpekar i detta sammanhang att medlemsstaterna måste respektera principen om icke-avvisning ("non-refoulement") och göra allt för att underlätta uppbyggnaden av ett tillgängligt och rättvist europeiskt asylsystem som tillhandahåller skydd.

65. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och EU att ratificera det protokoll mot smuggling av migranter land-, luft- och sjövägen som utgör ett tillägg till FN:s konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet. Översynen av den europeiska grannskapspolitiken bör underlätta antagande av specifika bestämmelser på dessa områden. Parlamentet delar kommissionens åsikter om situationen avseende migration av familjeskäl och ser fram emot kommissionens grönbok i ämnet.

66. Europaparlamentet understryker vikten av att särskilt uppmärksamma den yngre generationen och betonar behovet av att öka samverkansvinster mellan "Unga på väg"-initiativet och den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet betonar att EU bör öka samarbetet kring högre utbildning och yrkesutbildning och omedelbart bredda och öka antalet stipendieprogram och rörligheten för studerande, studenter med examen, lärare och akademiker genom att främja utbytesprogram mellan högskolor och yrkesutbildningsinstitutioner samt offentlig-privata partnerskap på forskningsområdet och inom näringslivet. Det är absolut nödvändigt att man skapar smidiga och snabba förfaranden för utfärdande av visum till personer som deltar i dessa program. Parlamentet framhåller behovet att verka för ett ömsesidigt erkännande av kvalifikationer och utbildningssystem tillsammans med partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken, särskilt när det gäller tillnärningen av examensbevis från högre utbildning och standarder till det europeiska området för högre utbildning. Parlamentet betonar det stora behovet av en strukturerad informationspolitik gentemot invånarna i partnerländerna när det gäller möjligheten att delta i EU-program.

Onsdagen den 14 december 2011

67. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att inleda en strukturerad dialog med myndigheter i tredjeländer i syfte att utarbeta en rörlighetsstrategi som gynnar alla parter, underlätta viseringsförfaranden, i ökad utsträckning använda de möjligheter som erbjuds genom EU:s viseringskodex och förbättra och harmonisera tillämpningen av denna för att garantera lika och rättvisa villkor för sökande i alla medlemsstater, med särskilt fokus på effekterna av det ömsesidiga beroendet mellan utvecklingsbistånd, säkerhet, reguljär migration och irreguljär migration enligt definitionerna i den övergripande strategin för migration. Särskild uppmärksamhet måste ägnas åt att se till att partnerländerna inte drabbas av kompetensflykt.

68. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att öka tillgängligheten och kanaliseringen av EU-anslag till projekt som syftar till att informera migranter om deras rättigheter och ansvar och till att skydda deras rättigheter, med särskilt avseende på de rättigheter som tillkommer ensamkommande barn, kvinnor och andra utsatta grupper. Kommissionen uppmanas därför att ge parlamentet en detaljerad rapport om hur EU-stöd som öronmärkts för grannländerna används, även inom ramen för kommissionens tematiska program för samarbete med tredjeländer om migration och asyl.

Den regionala dimensionen

69. Europaparlamentet upprepar sin starka övertygelse att den europeiska grannskapspolitiken endast kommer att bli fullständigt effektiv om det finns en synergi mellan dess bilaterala och multilaterala dimensioner. Därför anser parlamentet att det är absolut nödvändigt att stärka de multilaterala aspekterna inom den europeiska grannskapspolitiken och anslå en större del av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentets medel till dem.

70. Europaparlamentet ser positivt på förslaget att använda den multilaterala ramen på ett mer strategiskt sätt som främjar de bilaterala förbindelserna partnerländerna emellan, och förväntar sig konkreta åtgärder i syfte att förverkliga detta förslag. I detta sammanhang ser parlamentet med stort intresse fram emot den färdplan med mål, instrument och åtgärder som ska meddelas av vice ordföranden/den höga representanten och kommissionen i slutet av året.

71. Europaparlamentet anser att den multilaterala dimensionen av det östliga partnerskapet bör stärkas och utvecklas ytterligare, inklusive forumet för det civila samhället. Det är viktigt att inleda en konstruktiv dialog med Turkiet och Ryssland i regionala frågor av gemensamt intresse, särskilt säkerhetsfrågor.

72. Europaparlamentet påpekar att den roll som regionerna spelar är avgörande för att se till att långsiktiga sociala och ekonomiska reformer lyckas och för att garantera en hållbar utveckling. Parlamentet framhåller att den europeiska grannskapspolitiken bör ses i ett brett perspektiv om den ska kunna ge fart åt den ekonomiska utvecklingen i gränsområden. Parlamentet anser att principerna om territoriellt samarbete bör tillämpas även vid EU:s yttre gränser och att de utgör ett mycket viktigt styrmedel för att förbättra EU:s ekonomiska utveckling och för att uppnå EU:s övergripande politiska mål för den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet anser att den nya strategin för den europeiska grannskapspolitiken måste ge utrymme för EU:s makroregionala strategier, och att man till fullo bör utnyttja potentialen hos de av EU:s makroregioner som omfattar EU:s grannländer, för att bättre samordna prioriteringar och projekt av gemensamt intresse för EU och de länder som omfattas av grannskapspolitiken, så att man uppnår ömsesidigt fördelaktiga resultat och använder de investerade resurserna på bästa tänkbara sätt.

73. Europaparlamentet framhåller euroregionernas mycket viktiga bidrag till uppnåendet av de sammanhållningspolitiska målen, och uppmanar kommissionen att främja och stödja dessa regioners utveckling, särskilt i gränsområden, i syfte att stärka euroregionernas roll i den europeiska grannskapspolitiken.

74. Europaparlamentet framhåller den stora potentialen hos europeiska grupperingar för territoriellt samarbete (EGTS) som involverar regioner utanför de yttre gränserna. Parlamentet uppmanar till särskilda avtal med angränsande tredjeländer om införandet av nationell lagstiftning som tillåter EGTS-strukturer enligt deras nationella lagar och mellanstatliga avtal som gör det möjligt för lokala och regionala myndigheter i tredjeländer att delta i sådana grupperingar.

Onsdagen den 14 december 2011

75. Europaparlamentet anser att den framtida europeiska grannskapspolitiken bör utformas med beaktande av den roll som de yttersta gränsområdena spelar för EU:s politik för yttre förbindelser. Parlamentet konstaterar att dessa områden representerar en verklig möjlighet att påverka EU:s utrikespolitik eftersom de gör det möjligt för EU att å ena sidan upprätta närmare förbindelser med ett stort antal tredjeländer och å andra sidan hantera komplicerade frågor som irreguljär migration. Kommissionen uppmanas att erbjuda större flexibilitet när det gäller innovativa finansieringslösningar för utvalda sammanhållningspolitiska projekt så att de kan etableras i, och gynna, såväl regioner i EU som i tredjeländer.

76. Europaparlamentet betonar vikten av ett bredare geografiskt och strategiskt förhållningssätt när man blickar framåt i fråga om den europeiska grannskapspolitiken. Till följd av Europaparlamentets resolution av den 19 januari 2006 om den europeiska grannskapspolitiken upprättade EU i november 2007 särskilda strategier för östater i Atlanten som angränsar till EU:s yttersta randområden nära den europeiska kontinenten och vars situation föranleder relevanta frågor om geografisk närhet, kulturell och historisk samhörighet samt gemensam säkerhet. Parlamentet välkomnar de omfattande resultat som uppnåtts och dynamiken i de särskilda strategier som redan genomförts, bland annat det särskilda partnerskapet mellan EU och Kap Verde. EU uppmanas att fortsätta att stärka sin dialog och politiska samordning med dessa länder och att stödja deras ansträngningar för att befästa politiska, sociala och ekonomiska reformer.

77. Kommissionens generaldirektorat för regionalpolitik har mycket stor erfarenhet av förvaltningen av Eruf, och Europaparlamentet är övertygat om att man, genom att ta till vara denna erfarenhet vid förvaltningen av fonder, lättare skulle kunna nå upp till målen för det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Parlamentet anser därför att förvaltningen av dessa finansiella verktyg med hänseende på gränsöverskridande samarbetsprogram bör återgå till GD Regio, som var ansvarigt för förvaltningen tidigare.

78. Europaparlamentet välkomnar den gemensamma förklaringen från toppmötet i Warszawa den 30 september 2011 om det östliga partnerskapet och förklaringen om situationen i Vitryssland, särskilt principerna om demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstat, åtagandet om ett djupare – ekonomiskt och politiskt – bilateralt engagemang, inklusive viljan att göra framsteg i förhandlingarna om ett associeringsavtal, stärkandet av det multilaterala samarbetet mellan partnerna och underlättandet av rörlighet samt åtagandet att påskynda dess genomförande, vilket utan tvivel skulle gynna samhället i partnerländerna.

79. Europaparlamentet anser att stärkandet av det östliga partnerskapet kommer att vara centralt för utvecklingen av EU:s gränsregioner. Parlamentet framhåller att det östliga partnerskapet och regional utveckling måste gå hand i hand och bör uppmuntra bi- och multilateralt samarbete, till exempel frihandelsavtal, samt lämpligt finansierade gemensamma projekt som kulturellt utbyte och utbyte mellan civilsamhällen.

80. Europaparlamentet betonar vikten av att ytterligare främja regionalt samarbete kring Svarta havet och vidareutveckla EU:s Svartahavsstrategi. Parlamentet framhåller att EU:s politik för Svarta havet och det östliga partnerskapet kompletterar varandra. Kommissionen och Europeiska utrikestjänsten uppmanas att utnyttja fördelarna med de olika förhållningssätten i de båda initiativen och att klargöra på samtliga nivåer hur denna stora potential till komplementaritet kan användas på ett bra sätt.

81. Europaparlamentet betonar hur betydelsefull unionen för Medelhavsområdet är som ett permanent samtals- och samarbetsforum och instrument för främjande av demokratin. Det (kommande) medordförandeskapet för unionen för Medelhavsområdet uppmanas med kraft att stå fast vid de ambitiösa mål som ursprungligen faststälts och att bidra till ett effektivt genomförande av EU:s grannskapspolitik i Medelhavsområdet. Unionen för Medelhavsområdet bör främja en sund ekonomisk, social och demokratisk utveckling och lägga en stark och gemensam grund för närmare regionalt samarbete mellan EU och dess sydliga grannländer. Parlamentet välkomnar den möjlighet som unionen för Medelhavsområdet innebär för att kunna stärka komplementariteten mellan den bilaterala politiken och regionalpolitiken, och på så sätt bättre främja målen för samarbetet mellan EU och Medelhavsområdet, mål som grundas på ett ömsesidigt erkännande av gemensamma värderingar och skapande av ett område med fred, säkerhet och välfärd. Parlamentet välkomnar i synnerhet unionens nya generalsekreterares åtagande om att denna union ska arbeta för och föra fram projekt på områdena demokrati och det civila samhället. Parlamentet välkomnar därför i nuläget det ökade anslaget till investeringsinstrumentet för grannskapspolitiken

Onsdagen den 14 december 2011

82. Europaparlamentet påminner om att den europeiska grannskapspolitiken i sina multilaterala aspekter bör stödja ett snabbt och effektivt igångsättande av konkreta projekt som fastställts av unionen för Medelhavsområdet och som är avsedda att möjliggöra en gemensam utvecklings- och integrationsprocess, inte minst genom samfinansiering av genomförbarhetsstudier och stöd till en ökning av koncessionslånen.

83. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att undersöka möjligheterna till en institutionell koppling mellan den europeiska grannskapspolitiken och den grannskapspolitik som bedrivs av regionala nyckelaktörer, framför allt Turkiet. Parlamentet påminner om den turkiska regeringens ambitioner att inspirera och bistå övergången till demokrati och de socioekonomiska reformerna i det södra grannskapet. En medverkan av turkiska institutioner och icke-statliga organisationer i instrument som hör till den europeiska grannskapspolitiken skulle skapa unika synergieffekter, särskilt på områden som institutionsuppbyggnad och utveckling av det civila samhället. Parlamentet anser att det praktiska samarbetet bör kompletteras med en strukturerad dialog mellan EU och Turkiet, så att båda parter kan samordna sin respektive grannskapspolitik. Ett liknande erbjudande om samarbete inom ramen för den europeiska grannskapspolitiken bör i princip sträckas ut även till Ryssland och andra relevanta intressenter.

EU och konfliktlösning

84. Europaparlamentet påminner om att en fredlig lösning av regionala militära konflikter, även så kallade frusna konflikter, är en avgörande förutsättning för ett befästande av demokratin, respekt för de mänskliga rättigheterna, välbefinnande och ekonomisk tillväxt, och alltså bör vara av högsta intresse för EU.

85. Europaparlamentet påminner om att EU bör engagera sig mer och spela en mer aktiv, konsekvent och konstruktiv roll i att lösa regionala konflikter, bland annat genom Europeiska utrikestjänsten, och utveckla fler förtroendeskapande åtgärder och verka för försoning och medling, beakta nya pragmatiska och nytänkande tillvägagångssätt, lansera kommunikationsstrategier för allmänheten i partnerländerna, verka för en europeisk civil fredskår och lokal medling, stödja medborgarkultur – särskilt utbildning och deltagande av barn och unga –, främja en dialog mellan och inom folkgrupper, involvera organisationer från det civila samhället, ta fram gränsöverskridande projekt samt stärka goda grannförbindelser. Parlamentet påminner om att det är strategiskt mycket viktigt att stärka det politiska samarbetet avseende säkerhetsfrågor och bekämpande av terrorism och olika former av extremism.

86. Europaparlamentet anser att interkulturell och interreligiös dialog är avgörande för att stärka ömsesidig förståelse, respekt, solidaritet och tolerans gentemot och bland partnerländerna. Parlamentet begär att man i de föreslagna nya instrumenten i den europeiska grannskapspolitiken särskilt beaktar ett främjande av dessa värden.

87. Så här efter revolutionerna i Nordafrika betonar Europaparlamentet vikten av stöd till rättsväsendet i övergångsskedet och väddar till alla partnerländer att samarbeta med den internationella rättskipningen, särskilt Internationella brottmålsdomstolen.

88. Europaparlamentet framhåller behovet av att bevara ett regionalt tillvägagångssätt och välkomnar beslutet att både tillsätta en särskild representant för Sydkaukasien och för södra Medelhavsområdet och en specialgrupp för södra Medelhavsområdet. En liknande specialgrupp för Sydkaukasien bör övervägas. Det är nödvändigt att se till att EU har tillräckliga resurser till sitt förfogande för en proaktiv roll vid 5+2-förhandlingarna om Transnistrien, framför allt efter det att EU:s särskilda representants uppdrag har upphört.

89. Europaparlamentet betonar att regionala konflikter inte kan förstås utan att man tar hänsyn till deras kulturella sammanhang. Det måste finnas en enhetlig strategi, liknande den som den internationella Blue Shield-kommittén inrättat för att skydda kulturarvet, som ger kulturen en roll när det gäller att förebygga konflikter och att återupprätta freden.

Onsdagen den 14 december 2011

90. Europaparlamentet välkomnar det arbete som internationella organisationer, särskilt OSSE och FN-organ, utför på fältet i konflikter och situationer efter konflikter, och deras arbete med att främja en hållbar utveckling i hela grannskapsområdet, särskilt UNRWA:s långvariga engagemang för palestinska flyktingar.

91. Europaparlamentet stöder det humanitära arbete till förmån för utveckling och fred som EU utför i partnerländerna i det östra grannskapet, särskilt unionens viktiga bidrag till UNRWA. Det är dock beklagligt att detta arbete ännu inte har åtföljts av en ökad styrka för unionen som en framträdande politisk aktör i Mellanöstern. Europeiska utrikestjänsten och kommissionen uppmanas med eftertryck att göra sitt yttersta för att ge unionens närvaro och arbete i regionen en politisk tyngd som motsvarar dess avgörande engagemang på områdena för humanitärt bistånd och utvecklingsbistånd.

Den parlamentariska dimensionen

92. Europaparlamentet betonar att det spelar en viktig roll, genom sina parlamentsdelegationer och delegationer till parlamentariska församlingar, för att stärka den politiska dialogen och främja oinskränkta friheter, demokratiska reformer och rättsstatsprincipen i de angränsande partnerländerna och understryker att dessa kontakter också kan vara ett sätt att bedöma i vilken utsträckning de kommande kriterierna uppfylls och att anpassa det bilaterala och multilaterala samarbetet allteftersom olika händelser inträffar och framsteg görs.

93. Europaparlamentet bekräftar att de multilaterala parlamentariska församlingarna, såsom Euronest och den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet, är avgörande för att skapa förtroende och bygga sammanhållning mellan EU och partnerländerna och även partnerländerna sinsemellan. Församlingarna bidrar därför i stor utsträckning till att uppnå målen för det östliga partnerskapet och unionen för Medelhavsområdet. Europeiska utrikestjänsten och kommissionen uppmanas att i största möjliga utsträckning knyta Euronest-medlemmar till det östliga partnerskapets multilaterala strukturer och plattformar. Parlamentet insisterar på behovet av att erkänna den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet som en legitim parlamentarisk institution inom unionen för Medelhavsområdet. Parlamentet framhåller att ett fullvärdigt sekretariat kommer att ge ökad sammanhållning i arbetet i Euronest och den parlamentariska församlingen för Unionen för Medelhavsområdet och konsekvens med de program i den europeiska grannskapspolitiken som har planerats för den östliga och sydliga regionala dimensionen.

94. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genom det övergripande institutionsuppbyggnadsprogrammet utöka sitt ekonomiska och tekniska stöd samt stöd i form av expertis till de nationella parlamentens administrationer i de östliga partnerländerna, i syfte att göra dem effektivare och mer transparenta och förbättra deras ansvarsskyldighet, eftersom detta är av avgörande betydelse för att parlamenten ska kunna utföra sin uppgift i den demokratiska beslutsprocessen.

95. Europaparlamentet bekräftar sin beredvillighet att välkomna företrädare från det vitryska parlamentet till Euronest så snart som parlamentsvalen i Vitryssland betraktas som demokratiska av världssamfundet, inklusive OSSE.

Finansiering

96. Europaparlamentet välkomnar förslaget till ett nytt europeiskt grannskapsinstrument och den ökade finansieringen till den europeiska grannskapspolitiken, något som parlamentet krävt i sina tidigare resolutioner. Parlamentet anser att fördelningen av medel bör vara flexibel och tillräcklig för båda regioner och bibehålla den regionala balansen. Fördelningen bör grundas på ett synsätt som utgår från resultat och som är inriktat på åtaganden och framsteg när det gäller reformer i partnerländerna, men också på ländernas behov och förmåga. Parlamentet noterar att mer flexibilitet och förenkling bör åtföljas av respekt för rätten till demokratisk kontroll och ökad tillsyn av utgifterna.

97. Europaparlamentet anser att det är viktigt att upprätthålla en rimlig balans mellan de östliga och sydliga aspekterna, särskilt som grannländerna i öster håller på att genomföra program och reformer i samband med det östliga partnerskapet och hoppas kunna bli EU-medlemmar. Denna balans kan emellertid inte anses permanent. Parlamentet stöder helhjärtat principen om differentierat och resultatnriktat flexibelt ekonomiskt stöd som grundar sig på de verkliga behoven, förmågan att tillgodogöra sig stödet och uppfyllandet av målen.

Onsdagen den 14 december 2011

98. Europaparlamentet anser att översynen av det europeiska granskapsinstrumentet måste vara förenlig med, och genomföras inom ramen för, den pågående utvärderingen av den fleråriga budgetramen för 2007–2013 och förhandlingarna om perioden efter 2013, så att man slipper inleda nya förhandlingar om finansieringen av granskapspolitiken under 2012 och 2013.

99. Europaparlamentet begär en avsevärd ökning av taket i rubrik 4 i EU:s budget för det europeiska granskaps- och partnerskapsinstrumentet, eftersom mer behöver göras i takt med att nya utmaningar och områden för samarbete dyker upp, trots vissa framsteg under de senaste åren när det gäller främjande av fördjupat samarbete och successiv ekonomisk integration mellan EU och partnerländerna.

100. Europaparlamentet understryker att den omfördelning av anslagen som behövs för en ökad finansiering av den europeiska granskapspolitiken bör utgå från tydliga prioriteringar och därför inte ske på bekostnad av EU:s enda verktyg för krishantering och fredsskapande, nämligen stabilitetsinstrumentet, så som kommissionen har föreslagit. Parlamentet betonar att finansieringen av granskapspolitiken inte bör påverkas av den nuvarande statskuldskrisen.

101. Europaparlamentet beklagar att en stor andel av de tillgängliga medlen för den europeiska granskapspolitiken går till rådgivningstjänster och inte till projekt och program, och begär i detta avseende en snabb återbalansering av användningen av medlen inom det nya instrumentet.

102. Europaparlamentet betonar att man, i varje fall där EU har frigjort humanitärt bistånd, måste vaka över en anpassad övergång från återanpassning till återuppbyggnad och utveckling, för att komma till rätta med vissa destruktiva konsekvenser av omvälvningarna.

103. Europaparlamentet anser att finansieringsmekanismen för det civila samhället skulle kunna betraktas som en integrerad del av det europeiska granskapsinstrumentet. Parlamentet föreslår att man överväger idén om att flytta förvaltningen av det europeiska granskapsinstrumentets medel till finansieringsmekanismen för det civila samhället om staterna inte lyckas uppfylla kraven för finansiering på grund av otillfredsställande resultat.

104. Europaparlamentet betonar det europeiska granskapsinstrumentets centrala roll när det gäller att stödja EU:s makroregionala strategier, till exempel EU-strategin för Östersjöområdet och EU-strategin för Donauområdet, genom att bidra till finansieringen av den externa dimensionen av dessa strategier, i synnerhet verksamhet som involverar grannländerna.

105. Europaparlamentet betonar att fördelningen av medel bör baseras på ett begränsat antal, tydligt definierade prioriteringar och mätbara mål i samförstånd med partnerländerna. Hänsyn ska tas till partnerländernas behov och kriterierna måste baseras på tydliga villkor och redan uppnådda framsteg. Parlamentet understryker att budgetstöd endast bör användas där det finns garantier för en sund budgetförvaltning och att alla tillgängliga verktyg bör användas för att bättre återspegla prioriteringarna. I detta sammanhang framhåller parlamentet behovet av att stärka lagstiftningen om offentlig upphandling och förvaltningen av statsfinanserna i grannskapsländerna.

106. Europaparlamentet understryker behovet av en konsekvent metod för det stöd som de enskilda medlemsstaterna och EU ger till grannländerna inom ramen för den europeiska granskapspolitiken. Parlamentet stöder alla mekanismer som kan hjälpa att samordna och effektivisera insatserna från olika EU-givare i ENP-länderna utan att öka den onödiga byråkratiska bördan.

107. Även om bistånd kan fungera som en hävstång för länderna i den europeiska granskapspolitiken är det inte tillräckligt för att garantera en hållbar och bestående utveckling. Europaparlamentet uppmanar därför grannskapsländerna att stärka och mobilisera sina inhemska resurser, inrätta transparenta beskattningssystem och på ett verkningsfullt sätt involvera den privata sektorn, de lokala myndigheterna och det civila samhället i den granskapspolitiska agendan. Dessutom bör de satsa på att få större ansvar och ägarskap när det gäller projekt inom den europeiska granskapspolitiken.

Onsdagen den 14 december 2011

108. Europaparlamentet välkomnar G8-ländernas beslut att öka möjligheterna till lån till länder inom det sydliga partnerskapet som har fått igång en viss demokratiseringsprocess. Parlamentet anser att de åtaganden som gjordes inom ramen för Deauville-partnerskapet den 27 maj 2011 kan uppmuntra ekonomisk mobilisering till förmån för demokrati och utveckling i EU:s partnerländer.

109. Mot bakgrund av den arabiska våren och demokratins kräftgång i några av länderna i det östliga partnerskapet efterlyser Europaparlamentet en särskild självkritisk utvärdering av de finansiella instrument som tidigare använts inom det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Utvärderingen bör ta fasta på hur de finansiella instrumenten har fungerat inom områdena demokrati, mänskliga rättigheter, samhällsstyrning, korruptionsbekämpning, institutionsuppbyggnad och stöd till det civila samhället. EU måste inta en ny attityd när det gäller att förbättra samarbetet för att förebygga konflikter.

110. Europaparlamentet är fast övertygat om att man i samband med denna översyn också måste undersöka möjligheterna till ekonomiskt stöd till den palestinska myndigheten och FN:s hjälporganisation för palestinska flyktingar och låta detta stöd bli föremål för långsiktig programplanering som en del av grannskapspolitiken. Parlamentet godtar inte argumentet att den politiska instabiliteten i regionen och fredsprocessens särdrag endast möjliggör preliminär programplanering och förstärkning från fall till fall.

111. Mot bakgrund av de nuvarande akuta behoven, särskilt i det södra grannskapet, efterlyser Europaparlamentet en snabb överenskommelse mellan parlamentet och rådet om förslaget att förstärka grannskapsinstrumentet under perioden 2012–2013. Parlamentet uppmanar vidare medlemsstaterna att omedelbart fullgöra sina bilaterala åtaganden gentemot det södra Medelhavsområdet och det östliga partnerskapet.

112. Europaparlamentet insisterar på att rådet utan vidare dröjsmål antar det lagstiftningsförslag om ändring av artikel 23 i det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet som lades fram av kommissionen i maj 2008 och antogs av parlamentet den 8 juli 2008, vilket skulle göra det möjligt att återinvestera medel från tidigare verksamhet. Parlamentet påminner om att denna åtgärd redan anses självklar och återspeglas i förslaget till finansiering av översynen av den europeiska grannskapspolitiken i budgeten för 2011–2013. Kommissionen uppmanas att överväga alternativa sätt att göra ytterligare riskkapitalfonder omedelbart tillgängliga genom EIB, för såväl den sydliga som den östliga dimensionen.

113. Europaparlamentet välkomnar det arbete som gjorts av Europeiska investeringsbanken, särskilt genom faciliteten för investering och partnerskap för Europa–Medelhavsområdet, och av Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling (EBRD), och understryker vikten och behovet av fler synergier med andra internationella finansiella institutioner som också är aktiva i dessa länder. Parlamentet stöder ändringen av EBRD:s stadgar för att de sydliga partnerländerna också ska vara berättigade till bistånd. Samtidigt vill parlamentet se till att ett fruktbart samarbete och inte en konkurrenssituation ska växa fram mellan EIB och EBRD, vilkas kapital till största del är europeiskt.

*

* *

114. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten, regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och länderna i den europeiska grannskapspolitiken samt till generalsekreteraren för unionen för Medelhavsområdet.

Onsdagen den 14 december 2011

EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar

P7_TA(2011)0577

Europaparlamentets resolution av den 14 december 2011 om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar (2010/2311(INI))

(2013/C 168 E/06)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av artiklarna 2, 3 och 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt relevanta artiklar i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget),
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin 2003 ⁽¹⁾ och dess genomföranderapport 2008 ⁽²⁾,
- med beaktande av rådets rambeslut om bekämpande av terrorism 2002/475/RIF ⁽³⁾ av den 13 juni 2002, ändrat genom rambeslut 2008/919/RIF ⁽⁴⁾, och dess artikel 10 om skydd av och stöd till brottsoffer,
- med beaktande av EU:s strategi i kampen mot terrorism ⁽⁵⁾ från 2005,
- med beaktande av EU:s strategi för att bekämpa radikaliserings och rekrytering till terrorism ⁽⁶⁾,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd ⁽⁷⁾ och kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén av den 20 april 2010 – Att förverkliga ett område med frihet, säkerhet och rättvisa för EU-medborgarna – handlingsplan för att genomföra Stockholmsprogrammet (KOM(2010)0171),
- med beaktande av Europols rapport från 2011 om situationen och trenderna i fråga om terrorism i EU (EU Terrorism Situation and Trend Report TE-SAT 2011),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 juli 2010 till Europaparlamentet och rådet om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar (KOM(2010)0386),
- med beaktande av Europeiska datatillsynsmannens yttrande av den 24 november 2010 om meddelandet om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar ⁽⁸⁾,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om meddelandet om EU:s strategi för terrorismbekämpning: viktiga framsteg och kommande utmaningar ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Ett säkert Europa i en bättre värld – En europeisk säkerhetsstrategi. Godkänd av Europeiska rådet i Bryssel den 12 december 2003 och utarbetad under EU:s höge representant Javier Solanas ansvar.

⁽²⁾ Rapport om genomförandet av EU:s säkerhetsstrategi – Att skapa säkerhet i en värld i förändring, S 407/08.

⁽³⁾ EGT L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT L 330, 9.12.2008, s. 21.

⁽⁵⁾ Rådets dokument nr 14469/4/2005.

⁽⁶⁾ Rådets dokument nr 14781/1/2005. Strategin reviderades i november 2008. Se rådets dok. 15175/2008.

⁽⁷⁾ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT C 56, 22.2.2011, s. 2.

⁽⁹⁾ SOC 388 – CESE 800/2011.

Onsdagen den 14 december 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om EU:s strategi för den inre säkerheten i praktiken: Fem steg mot ett säkrare Europa (KOM(2010)0673),
- med beaktande av den europeiska konventionen om ersättning till offer för våldsbrott från 1983 (CETS nr 116), Europarådets konvention från 2005 om förebyggande av terrorism (CETS nr 196), Europarådets riktlinjer från 2005 om skydd av offer för terrorhandlingar och Europarådets rekommendation nr 8 från 2006 om stöd till brottsoffer samt kommissionens förslag till direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer (KOM(2011)0275),
- med beaktande av halvtidsöversynen av det sjunde ramprogrammet för forskning och grönboken "Från utmaningar till möjligheter – mot ett gemensamt strategiskt ramverk för EU:s finansiering av forskning och innovation",
- med beaktande av sina olika resolutioner om bekämpandet av terrorism,
- med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism⁽¹⁾ och av rådets gemensamma ståndpunkt 2001/931/GUSP av den 27 december 2001 om tillämpning av särskilda åtgärder för att bekämpa terrorism⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för rättsliga frågor (A7-0286/2011), och av följande skäl:
  - A. Efter de avskyvärda attackerna den 11 september 2001 har det första årtiondet av 2000-talet kännetecknats av vad som, särskilt i Förenta staterna, brukar kallas "kriget mot terrorismen". Även om dessa attacker, eller andra attacker med liknande omfattning, inte ägde rum på europeisk mark skedde planeringen och förberedelsen av dem delvis i Europa, och många européer upplevde dem som ett angrepp mot deras värderingar och sätt att leva.
  - B. Europeiska unionen har i ökande omfattning utgjort måltavla och offer för terrorism under 2000-talet och står inför ett hot som är ständigt närvarande.
  - C. Allvarliga terroristattentat som utförts på EU:s territorium efter attackerna i Förenta staterna den 11 september 2001, bland annat terroristattentaten i Madrid 2004 och i London 2005, har i ansenlig mån inverkat på hur den allmänna säkerheten i EU uppfattas av medborgarna.
  - D. Av Europols rapport 2011 om den rådande situationen och trenderna inom terrorismen (TE-SAT 2011) framgår att hotet om terrorattentat i EU fortfarande är allvarligt, att kopplingen mellan terrorism och organiserad brottslighet verkar öka och att trenden med terrorattentat som påstås stå, eller står, i förbindelse med separatistiska terroristorganisationer är nedåtgående jämfört med 2006, även om dessa fortfarande står för merparten av terrorattentaten i EU.
  - E. I Stockholmsprogrammet nämns två hot mot den inre säkerheten – internationell terrorism och organiserad brottslighet – som i många fall ägnar sig åt samma verksamhet, till exempel handel med vapen och narkotika.

⁽¹⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁽²⁾ EGT L 344, 28.12.2001, s. 93.

Onsdagen den 14 december 2011

- F. Terrorism är inget nytt fenomen. Under de senaste decennierna har terrorismen antagit nya former som till exempel cyberterrorism, och terroristernas nätverk har blivit mer komplexa vad gäller struktur, medel och finansiering, vilket gör terroristhotet allt mer invecklat. Terrorismbekämpning har alltid fallit inom ramen för medlemsstaternas behörighetsområde och varit en del av det regelmässiga arbetet för att upprätthålla lag och ordning. Attentatet den 11 september 2001 och attentaten i Madrid och i London ledde till en grundläggande förändring av hur terrorismfenomenet uppfattas och av de metoder och verktyg som används för att bekämpa terrorism. Efter dessa attentat betraktas terrorismen som ett problem som påverkar säkerheten i hela Europeiska unionen och inte bara medlemsstaternas nationella säkerhet, med en mycket annorlunda rättslig ram.
- G. Trots avsaknaden av entydiga internationella definitioner av terrorism har EU definierat terroristbrott i rambeslut 2002/475/RIF.
- H. Internationellt samarbete är nödvändigt för att frånta terrorismens dess finansiella, logistiska och operationella baser.
- I. Även om såväl erfarenheterna av terrorism som hotnivåerna varierar i EU:s medlemsstater behövs en gemensam EU-strategi, eftersom terroristoperationer ofta är av alleuropeisk karaktär och terrorister, när de utför sina dåd, utnyttjar de olikheter som finns i Europa med avseende på lagstiftning och kapacitet att bekämpa terrorism samt avskaffandet av gränskontroller.
- J. EU-medborgare och andra vill också att deras säkerhet inom och utanför EU ska garanteras. I detta sammanhang har EU en viktig roll att spela.
- K. Terrorhandlingar sätter allvarligt de mänskliga rättigheterna på spel, hotar demokratin och har som mål att destabilisera lagligt bildade regeringar, underminera pluralistiska, civila samhällen och utmana alla människors önskan att leva ett liv utan rädsla.
- L. Terrorismbekämpningspolitiken bör ha som mål att motsätta sig terrorismens mål och förhindra utförandet av terroristhandlingar, som syftar till att förstöra våra fria, öppna och demokratiska samhällen. Terrorismbekämpningens främsta målsättning måste vara att skydda och stärka den demokratiska samhällsformen genom att stärka de medborgerliga friheterna och den demokratiska kontrollen, genom att garantera de europeiska medborgarnas säkerhet och trygghet, identifiera de parter som är ansvariga för att terrorism utförs och åtal dem och genom att svara på konsekvenserna av terrorattentat genom en politik för integrering, gränsöverskridande rätts- och polissamarbete samt en effektiv och samordnad strategi på EU-nivå. Terrorismbekämpningens verkan måste mätas i förhållande till dessa mål. Det säkraste sättet att bekämpa terrorismen är att satsa på förebyggande åtgärder mot våldsam extremism och upptrappning av våld.
- M. Europeiska unionens strategi mot terrorism bör därför inte bara vara inriktad på terrorismens konsekvenser utan även på dess orsaker.
- N. Att bekämpa våldsam extremism är ett nödvändigt element i förebyggandet och bekämpandet av terrorism.
- O. Bekämpning av terrorism innebär bekämpning av alla former av terrorism, inklusive cyberterrorism, drogterrorism och sammankoppling av terroristgrupper med eller inom olika former av brottslig verksamhet, samt taktik som används i operationellt syfte, till exempel olaglig finansiering, politisk lobbyverksamhet, ekonomisk utpressning, penningtvätt och kamouflering av terroristgruppers verksamhet genom utnyttjande av förmodat lagliga enheter eller institutioner.

Onsdagen den 14 december 2011

- P. Terrorismen är ett problem för staten, och de demokratiska institutionerna måste därför utforma och upprätthålla huvuddragen i politiken mot terrorism, så att bredast möjliga politiska och sociala samförstånd uppnås. Den demokratiska kampen mot terrorism, som måste bedrivas inom ramen för den konstitutionella staten och rättsstatsprincipen, är en fråga för alla politiska partier som är företrädare inom de demokratiska institutionerna, vare sig dessa partier befinner sig i regeringsställning eller i opposition. Därför är det klokt att behålla en definition av terrorismbekämpningspolitiken som klargör att denna politik i alla demokratiska samhällen ska skötas av regeringar vars budskap prövats i konkurrensen mellan olika politiska partier och vunnit tävlan vid valurnorna.
- Q. Att beräkna kostnader och fördelar av strategin mot terrorism är rimligt eftersom politikerna bör ha reda på om deras beslut har avsedd effekt, och medborgarna ha rätt att ställa sina valda företrädare till svars.
- R. Tio år efter attackerna som skakade världen är det nu dags att göra bokslut över insatserna i kampen mot terrorismen. Utvärderingar gör den politiska processen mer effektiv och ger bättre resultat, och i varje modern demokrati måste politiska beslut underställas återkommande utvärderingar och översyner.
- S. Anmärkningsvärt lite har gjorts för att utvärdera i vilken utsträckning EU:s strategi mot terrorism har lett fram till de uppställda målen. Europaparlamentet har upprepade gånger krävt en grundlig utvärdering av EU:s strategi för terrorismbekämpning, eftersom utvärdering och analys är förutsättningar för öppenhet och ansvar i politikernas arbete. Bristen på ordentliga utvärderingar av EU:s strategi mot terrorism beror främst på det faktum att en stor del av denna verksamhet försiggår inom ramen för underrättelse- och säkerhetspolitiken, där det finns en tradition av hemlighetsmakeri.
- T. Terroristattackerna har gång på gång syftat till att skapa masskausalitet och utmana tillgänglig institutionell kapacitet.
- U. Terroristerna använder oskyldiga civila som måltavla för att nå sin målsättning att tillintetgöra demokratin. De som lidit skada eller förlust eller förlorat anhöriga i terroristattacker har rätt till vårt stöd och vår solidaritet samt rätt till gottgörelse, ersättning och hjälp.
- V. Det är av avgörande betydelse att rättvisa skipas, att se till att de skyldiga ställs inför rätta och att terroristbrott inte lämnas ostraffade. Särskild uppmärksamhet bör fästas vid offrens och vittnenas situation.
- W. Ansvarsskyldighet och förpliktelser är väsentliga faktorer för terroristbekämpningens demokratiska legitimitet. Misstag, olagligt handlande och överträdelser av internationell rätt och människorättslagstiftning måste utredas och leda till åtal.
- X. Åtgärder mot terrorismen måste vara förenliga med de rättigheter som slås fast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och alla åtgärder som vidtas på detta område påverkar de medborgerliga fri- och rättigheterna och vice versa.
- Y. Massövervakning har blivit ett av huvuddragen i terroristbekämpningen. Åtgärder som till exempel omfattande insamlingar av personuppgifter, detekterings- och identifieringsteknik, spårning, datautvinning och profilering, riskbedömning och beteendeanalys används alla i terroristbekämpningssyfte. Dessa instrument riskerar att lägga bevisbördan på medborgarna. Det är tveksamt om dessa instrument är effektiva och framgångsrika när det gäller att förhindra terrorism. Informationsutbytet mellan byråer och kontor är otillräckligt.

Onsdagen den 14 december 2011

- Z. Offentliga myndigheter använder sig i ökande utsträckning av uppgifter som samlats in för affärs-mässiga eller privata syften. Privata företag inom olika sektorer är skyldiga att bevara och tillhandahålla personuppgifter från sina kunddatabaser. Kostnaderna i samband med förvaring och inhämtning av data (både investeringar i infrastruktur och driftskostnader) är betydande.
- AA. Det finns ett brådskande behov av en enhetlig juridisk definition av begreppet "profilering" baserad på relevanta standarder för grundläggande rättigheter och personuppgifter, för att minska osäkerheten om vad som är förbjudet och vad som inte är det.

Allmänna överväganden

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens meddelande och påminner om att det måste kopplas till EU:s kommande strategi för inre säkerhet. Parlamentet beklagar samtidigt att ramen är ganska snävt tilltagen och begränsas till genomförandet av överenskomna strategiska åtgärder. Den rymmer inte genomförandet av nationella strategier för terrorismbekämpning eller åtgärder som införlivar politiska åtgärder i nationell lagstiftning om vilka man kommit överens på europeisk eller internationell nivå. Parlamentet beklagar också att det inte gjorts någon grundligare undersökning av eventuella kryphål i lagstiftningen eller av eventuell överlappning eller dubblering mellan de åtgärder och instrument för bekämpning av terrorism som godkänts på EU-nivå och framhåller vikten av att det på EU-nivå och medlemsstatsnivå finns en sammanhållen strategi för de initiativ som tas i frågor som rör den inre säkerheten, särskilt när det gäller terrorism och organiserad brottslighet.
2. Europaparlamentet beklagar också det faktum att meddelandet inte i tillräcklig mån täcker och i detalj behandlar åtgärder som vidtagits av andra generaldirektorat än GD Rättvisa, frihet och säkerhet (t.ex. GD Transport och rörlighet, GD Näringsliv eller GD Inre marknaden och tjänster) och att det inte heller ger någon tydlig uppfattning om hur de olika åtgärderna samspelar med varandra, var de överlappar varandra eller var det finns luckor. Europaparlamentet anser att alla ovan nämnda nivåer måste beaktas, eftersom europeiska, nationella och internationella åtgärder kompletterar varandra och en bedömning av enskilda åtgärder inte ger hela bilden av den effekt som strategierna för terrorismbekämpning har i Europa.
3. Europaparlamentet beklagar att man missade tillfället att förklara hur vissa av EU:s instrument för terrorismbekämpning – till exempel datalagring, PNR-avtalet och Swift avtalet – passar in i EU:s strategi för terrorismbekämpning.
4. Europaparlamentet anser att stadgan om de grundläggande rättigheterna alltid bör fungera som kompass för EU:s politik på detta område samt för medlemsstaternas genomförande av denna politik och för samarbete med tredje part och tredjeländer.
5. Europaparlamentet betonar att Europeiska unionen och EU:s medlemsstater och partnerländer måste bygga sin strategi för terrorismbekämpning på rättsstatsprincipen och respekt för de grundläggande rättigheterna. Vidare understryker parlamentet att EU:s yttre åtgärder för att bekämpa internationell terrorism i första hand bör vara inriktade på förebyggande åtgärder. Parlamentet betonar hur viktigt det är att främja dialog, tolerans och förståelse mellan olika kulturer, civilisationer och religioner.
6. Europaparlamentet påminner om att strategier för terrorismbekämpning bör uppfylla de fastställda normerna för nödvändighet, effektivitet, proportionalitet, medborgerliga rättigheter, rättsstatsprincipen samt demokratisk kontroll och ansvarsskyldighet som unionen åtagit sig att försvara och utveckla, och att en bedömning av huruvida dessa normer efterlevs bör ingå som en integrerad del av en utvärdering av EU:s samtliga insatser för att bekämpa terrorism. Europaparlamentet anser att dessa strategier måste utarbetas i enlighet med bestämmelserna i EU:s primärrätt och framför allt prioritera respekt för de rättigheter som slås fast i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
7. Europaparlamentet bekräftar att restriktiva åtgärder som att förverka, beslagta och frysa tillgångar och kapital som tillhör fysiska eller juridiska personer och organisationer som ägnar sig åt eller är inblandade i terrorism kan vara användbara som verktyg för att bekämpa terrorism, men att de måste vidtas i fullständig enlighet med artikel 75 i EUF-fördraget och fullständigt överensstämma med stadgan om de grundläggande rättigheterna.

Onsdagen den 14 december 2011

8. Europaparlamentet anser att förebyggande och spårning av, samt åtal mot, terroristverksamhet är strategier av avgörande betydelse på EU-nivå och måste ingå i ett systematiskt betraktelsesätt som inte baseras på krisnormer utan på en sammansatt strategi som måste bygga på nödvändighet, vara mål- och kostnadseffektiv och som måste undvika överlappning av åtgärder och funktionella kryphål inom behöriga institutioner, byråer och organ.
9. Europaparlamentet understryker att utvärderingen av tio års strategier för terrorismbekämpning måste resultera i klart definierade politiska målsättningar.
10. Europaparlamentet anser att terrorismen är ett fenomen som ständigt växlar skepnad och att den bör bemötas med en strategi för terrorbekämpning som kan tackla detta faktum.
11. Europaparlamentet ser positivt på beslutet att fördjupa och utveckla de fyra viktigaste aspekterna av EU:s strategi för kampen mot terrorism, nämligen att förebygga, skydda, förfölja och agera.
12. Europaparlamentet anser att förebyggande och utredning av, samt åtal mot, terroristverksamhet bör baseras på en förstärkning av det rättsliga och polisiära samarbetet på EU-nivå, kopplat till en fullständig parlamentarisk kontroll och ett fullständigt genomförande av färdplanen i tid för en rad enhetliga förfarandemässiga garantier på hög nivå.
13. Europaparlamentet anser att utbildning och åtgärder för att höja medvetenheten hos rättsliga myndigheter och polismyndigheter måste prioriteras, om beredskapen i hela EU i kampen mot terrorismen ska kunna förbättras.
14. Europaparlamentet påpekar vikten av att medlemsstaterna samarbetar med Olaf samt med europeiska byråer som till exempel Europol, Eurojust och Cepol.
15. Europaparlamentet uppmanar i det här sammanhanget kommissionen att fullt ut utvärdera den rad av strategier och åtgärder mot terrorism som antagits och fokusera på de framtida utmaningarna, bland annat reformeringen av Europol och Eurojust mot bakgrund av de nya möjligheter som Lissabonfördraget erbjuder, behovet av enhetliga standarder för att ta fram bevis och göra utredningar, ett fullständigt genomförande av de gemensamma undersökningsgrupperna, en starkare EU-ram för juridisk utbildning och polisutbildning samt en korrekt politik för integrering.
16. Europaparlamentet anser att åtgärderna för att bekämpa terrorism måste stå i proportion till hotnivån och att de måste anpassas både i förhållande till en ökning och till en sänkning av denna nivå. Parlamentet noterar att åtgärder för bekämpning av terrorism, både när det gäller nya statliga befogenheter och organ, måste utformas på ett sätt som möjliggör upptrappning och nertrappning, beroende på situationen.
17. Europaparlamentet påminner om att radikaliserings och rekryterings enligt kommissionens meddelande utgör de mest betydande och fortlöpande hoten på lång sikt och bildar den axel som EU måste inrikta sig på i sina förebyggande strategier för att bekämpa terrorism alldeles i början av kedjan. Parlamentet betonar att investeringar i strategier mot rasism och diskriminering är ett verktyg av avgörande betydelse när det gäller att tackla och förhindra radikaliserings och rekrytering av potentiella terrorister.
18. Europaparlamentet påminner om det viktiga bidrag som många icke statliga organisationer och det civila samhället, ofta samfinansierade av EU och medlemsstaterna, ger till den samhällsekonomiska utvecklingen, fredsbyggandet, nationsbyggandet och demokratiseringen, faktorer som alla är avgörande för att motverka radikaliserings och rekrytering.

Onsdagen den 14 december 2011

19. Europaparlamentet efterlyser en övergripande strategi för att bemöta kopplingen mellan internationell organiserad brottslighet, narkotikahandel och terrorism. Parlamentet uppmanar till en fortsatt analys av nya tendenser och särdrag när det gäller diversifiering, radikalisering och rekrytering samt internationella icke-statliga organisationers roll i finansieringen av terrorism.

20. Europaparlamentet uppmanar i det sammanhanget kommissionen och medlemsstaterna att förhindra tilltagande extremism.

21. Europaparlamentet uppmärksammar behovet av att utöka och utveckla befintliga och nya strategiska partnerskap för terrorismbekämpning med länder utanför Europa, i den mån dessa partnerskap respekterar de mänskliga rättigheterna. Parlamentet betonar det strategiska samarbetet mellan EU och Förenta staterna och framhåller behovet av samarbete med andra partner samt upprepar den betydelse som EU tillmäter skyddet av medborgarnas personuppgifter och deras mänskliga och medborgerliga rättigheter.

22. Europaparlamentet understryker att terrorismbekämpning är en oskiljbar del av unionens förbindelser med tredjeländer. För att förhindra att stater upplöses kräver parlamentet att finansieringen av stödåtgärder till terrorismbekämpning utökas i nästa stabilitetsinstrument. Härvidlag håller parlamentet med om att följande områden bör prioriteras: södra Asien (i första hand Pakistan och Afghanistan), Sahelområdet (Mauretanien, Mali och Niger), Somalia och Jemen. Parlamentet välkomnar att Europeiska unionens strategi för säkerhet och utveckling i Sahel lades fram den 21 mars 2011 och uppmanar rådet att anta strategin i samråd med parlamentet. Parlamentet välkomnar att klausuler om terrorismbekämpning införs i internationella avtal.

23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och rådet att snabbt genomföra arrangemangen för den solidaritetsklausul som införts genom Lissabonfördraget.

24. Europaparlamentet framhåller vikten av att fastställa en enhetlig uppsättning normer för särskilt skydd av och stöd till terrorismens offer samt vittnen och införa dessa i förslaget till direktiv om miniminormer för brottsoffers rättigheter samt stöd till och skydd av brottsoffer (KOM(2011)0275).

Utvärdering samt kartläggning

25. Europaparlamentet betonar att en grundlig utvärdering av tio års strategier för terrorismbekämpning bör fokusera på att granska huruvida de åtgärder som vidtagits för att förhindra och bekämpa terrorism i EU har varit evidensbaserade (och inte baserade på antaganden), behovsdrivna, konsekventa och utgjort en del av en allsidig EU-strategi mot terrorism baserad på en djuplodande och fullständig utvärdering utförd i enlighet med artikel 70 i EUF-fördraget och där kommissionen ska avlägga rapport vid ett gemensamt parlamentariskt sammanträde med Europaparlamentet och nationella parlamentsutskott med ansvar för tillsynen av insatserna mot terrorism. Denna rapport ska avläggas inom sex månader efter det att studien beställts och stödja sig på rapporter som begärs in från relevanta organisationer och byråer som Europol, Eurojust, byrån för grundläggande rättigheter, Europeiska datatillsynsmannen, Europarådet och FN.

26. Europaparlamentet anser att strategin för terrorismbekämpning bör genomsyras av en omfattande helhetssyn i form av en tillnärmning av den europeiska säkerhetsstrategin och strategin för den inre säkerheten och att de befintliga samordningsmekanismer som binder samman rådets strukturer för rättsliga och inrikes frågor, olika organ och Europeiska utrikestjänsten stärks. Parlamentet betonar att en god under rättelseverksamhet är helt avgörande inom terrorismbekämpningen och att EU är synnerligen väl rustat för att underlätta utbyte av underrättelser mellan medlemsstaterna, under förutsättning att en lämplig rättslig grund har fastställts för sådant samarbete, att det sker inom ramen för ordinarie beslutsförfaranden och att det underställs samma normer för ansvarsskyldighet som tillämpas i medlemsstaterna. Parlamentet påpekar

Onsdagen den 14 december 2011

således att personbaserad inhämtning av underrättelser är viktigare än alla former för tekniska inhämtning när det gäller att tackla terroristnätverk och i god tid förhindra terroristattacker.

27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en fullständig och detaljerad utvärdering på grundval av allmänt tillgängliga uppgifter och uppgifter som medlemsstaterna tillhandahållit i tillämpning av artikel 70 i EUF-fördraget, och som ska innehålla åtminstone följande:

- a) En tydlig analys av hur terrorisshotet har bemötts, med utgångspunkt i den definition som fastställs i rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism, liksom av den ram av terroristbekämpningsåtgärder som vidtagits för att bemöta detta hot, utifrån kriterier för effektivitet, säkerhetsluckor, förhindrande, lagförande och ökad säkerhet i Europa, inbegripet de aktuella EU-organens effektivitet samt proportionaliteten i dessa åtgärder.
- b) Faktauppgifter, siffror och trender avseende terroristverksamhet och verksamhet riktad mot terrorismen.
- c) En full översikt av de samlade konsekvenserna av terrorismbekämpningsåtgärder för medborgerliga friheter och grundläggande rättigheter, för tredjeländers åtgärder med direkt inverkan på EU, liksom för alla åtgärder som vidtagits på detta område i anslutning till yttre förbindelser, samt för Europadomstolens, EU-domstolens och de nationella domstolarnas rättspraxis.

28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kartlägga vilka åtgärder som har andra mål än terrorismbekämpning, eller vilka ytterligare mål som har lagts till det ursprungliga syftet att motverka terrorism (s.k. "mission creep" och "function creep" – uppdrags- respektive funktionsglidning), som upprätthållande av lag och ordning, migrationspolitik, folkhälsa eller allmän ordning.

29. Europaparlamentet uppmanar också kommissionen att göra en fullständig och detaljerad kartläggning av alla befintliga strategier för terrorismbekämpning i Europa, med särskild tonvikt på EU:s lagstiftning och hur denna har införlivats och genomförts på EU-nivå. Parlamentet uppmanar samtidigt medlemsstaterna att göra en omfattande utvärdering av sina strategier för terrorismbekämpning, med särskild inriktning på samverkan med EU:s politik och på överlappningar och luckor, för ett bättre samarbete kring utvärderingen av EU:s politik, inklusive genom att tillhandahålla jämförelsetabeller av vilka det framgår vilka bestämmelser i medlemsstaternas lagar och förordningar som införlivar de olika bestämmelserna i EU:s rättsakter, samt genom att lämna sina indata inom angivna tidsfrister, såsom i fallet med direktivet om lagring av uppgifter.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av såväl allmänt tillgängliga uppgifter som uppgifter som medlemsstaterna tillhandahållit i tillämpning av artikel 70 i EUF-fördraget utarbeta en fullständig och detaljerad rapport om de resurser som Europeiska unionen, EU:s medlemsstater och privata företag har lagt ned på åtgärder som direkt eller indirekt syftar till att bekämpa terrorism, inbegripet åtgärder som särskilt avser verksamhet riktad mot terrorism, satsningar på personal, system och databaser för it-relaterad terrorismbekämpning, uppgiftsskydd och skydd av de grundläggande rättigheterna, demokratin och rättsstaten, samt finansiering av forskning relaterad till terrorismbekämpning, liksom om utvecklingen av de relevanta posterna i EU:s budget sedan 2001, med angivande även av de resurser som tredjeländer har satsat på detta område.

31. Kommissionen uppmanas att ta reda på om åtgärderna för terrorismbekämpning genomförs på rätt sätt och regelbundet informera Europaparlamentet och rådet om resultaten.

32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra en undersökning av de kostnader för strategier för terrorismbekämpning som bärs av den privata sektorn, liksom en översikt av de sektorer som drar fördel av strategier för terrorismbekämpning.

Onsdagen den 14 december 2011

Demokratisk granskning och ansvarsskyldighet

33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av allmänt tillgängliga uppgifter och uppgifter som medlemsstaterna tillhandahållit i tillämpning av artikel 70 i EUF-fördraget genomföra en studie för att fastställa huruvida politiken för terrorismbekämpning är föremål för en effektiv demokratisk granskning. Denna ska innehålla åtminstone följande:

- a) En detaljerad utvärdering för att fastställa om antingen nationella parlament eller Europaparlamentet hade fullständiga befogenheter och granskningsmedel, såsom tillgång till information, tillräckligt med tid för ett omfattande förfarande och rätt att ändra förslagen om terrorismbekämpningsåtgärder, inbegripet åtgärder som har vidtagits i internationella statliga och icke-statliga organ, icke-rättsliga EU(-finansierade) verksamheter som forskningsprogram samt åtgärder med extraterritoriell inverkan på EU som godkänts av tredjeländer.
- b) Bekräftelse på att översynen av terrorismbekämpningsåtgärderna måste omfatta en noggrann proportionalitetsprövning.
- c) En översikt av säkerhetsklassificeringen av handlingar, en beskrivning av hur användningen av säkerhetsklassificering har ändrats med tiden samt uppgifter om beviljande av tillgång till handlingar som rör terrorismbekämpning.
- d) En översikt av instrumenten för demokratisk granskning av underrättelsetjänsternas gränsöverskridande samarbete, och mer specifikt vid lägescentralen, vaktkapaciteten, krisledningscentralen, rådets förmedlingscentrum och ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten.

34. När det gäller åtgärder för terrorismbekämpning begär Europaparlamentet också att proportionalitetsprincipen ska beaktas och att medborgarnas grundläggande rättigheter ska iakttas. Alla dessa åtgärder måste nämligen vara i överensstämmelse med lagen och rättsstatsprincipen.

35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och de behöriga rättsliga myndigheterna att utreda alla fall av olagligt handlande och överträdelser av mänskliga rättigheter, internationell rätt och lag och ordning där misstankar om sådana överträdelser förekommer. Parlamentet uppmanar också medlemsstaterna att säkerställa att sådant rättas till.

36. Europaparlamentet ser framemot slutsatserna av det tillfälliga TDIP-utskottets uppföljningsrapport om CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar, samt förespråkar att parlamentets samtliga rekommendationer vad detta ärende beträffar ska genomföras.

37. Europaparlamentet understryker att EU måste hjälpa Förenta staterna att hitta lämpliga lösningar på frågan om stängningen av Guantánamo och se till att fångarna där får en rättvis rättegång.

38. I detta sammanhang uppmanar Europaparlamentet rådet och kommissionen, när de ser över åtgärderna för svartlistning och frysning av tillgångar, att särskilt ta hänsyn till situationen för icke-statliga organisationer och det civila samhället, så att inga sådana organisationer hamnar på svarta listor "genom associering" och att de inte på ett otillbörligt sätt hindras i samarbetet med partnerorganisationer.

39. Europaparlamentet noterar kommissionens överklagande av tribunalens dom i det senaste målet Kadi mot kommissionen. Parlamentet uppmanar samtliga aktörer att göra en grundlig översyn av påföljdssystemet och se till att det är fullständigt förenligt med internationella människorättsnormer och rättsstatliga principer, i enlighet med all relevant rättspraxis. De som drabbas av påföljderna bör få reda på skälen till detta och ha rätt till effektiva rättsmedel.

Onsdagen den 14 december 2011

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att i förekommande fall utreda om personuppgifter eventuellt samlats in utan rättslig grund i brottsbekämpningssyfte, eller om oegentliga eller till och med olagliga förfaranden använts.

Övervakning och profilering

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra ett obligatorisk proportionalitetstest och en fullständig konsekvensbedömning för varje förslag som innehåller omfattande insamling av personuppgifter, detekterings- och identifieringsteknik, spårning, datautvinning och profilering, riskbedömning och beteendeanalys eller liknande tekniker.

42. Europaparlamentet understryker behovet av bättre användning av uppgifter. Uppgiftsinsamling bör bara vara tillåten i enlighet med nödvändighetsprincipen, avsaknaden av eventuella överlappningar med andra befintliga åtgärder och avsaknaden av eventuella, mindre inskränkande åtgärder bör uttryckligen ha påvisats, och insamling bör bara få ske på grundval av en strikt ändamålsbegränsning och uppgiftsbegränsning samt efter drastiska förbättringar i fråga om gemensamt utnyttjande och behandling av uppgifter.

43. Europaparlamentet uppmanar Europeiska datatillsynsmannen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att rapportera om nivån på skyddet för de grundläggande rättigheterna och personuppgifter inom ramen för EU:s politik för terroristbekämpning.

44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att fullständigt klargöra uppdelningen av arbetsuppgifter samordnaren för kampen mot terrorism och särskilt och den höga representanten.

45. Europaparlamentet uppmanar samordnaren för kampen mot terrorism att utarbeta en rapport om hur underrättelser med personkällor används och om sitt samarbete med utländska underrättelsetjänster i europeisk terroristbekämpning.

46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram förslag som stärker skyddet av medborgarliga fri- och rättigheter, transparens och demokratisk granskning i samband med terrorismbekämpning, till exempel att förbättra tillgången till handlingar genom att skapa en EU-rättsakt om fri tillgång till information och genom att stärka Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, Europeiska datatillsynsmannen och artikel 29-gruppen.

47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ändringsförslag till rådets rambeslut 2002/475/RIF om bekämpande av terrorism, som senast ändrades 2008, för att höja standarden på skyddet av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. Dessa ändringsförslag bör syfta till att uppdatera definitionen av terroristbrott och bättre koppla denna till befintliga människorättsinstrument på EU-nivå, särskilt stadgan om de grundläggande rättigheterna.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta med en enhetlig juridisk definition av begreppet profilering.

49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till en lagstiftningsram om uppgiftsskydd vilken även omfattar den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, på grundval av artikel 16 i EUF-fördraget och utan att det påverkar de särskilda bestämmelserna i artikel 39 i EU-fördraget.

*

* *

50. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas parlament.

Torsdagen den 15 december 2011

Budgetkontroll av EU:s finansiella stöd för Afghanistan

P7_TA(2011)0578

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om budgetkontroll av EU:s ekonomiska bistånd till Afghanistan (2011/2014(INI))

(2013/C 168 E/07)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Afghanistan, särskilt resolutionerna av den 8 juli 2008 om stabiliseringen av Afghanistan ⁽¹⁾, av den 15 januari 2009 om budgetkontrollen av EU-medlen i Afghanistan ⁽²⁾, av den 24 april 2009 om kvinnors rättigheter i Afghanistan ⁽³⁾ och av den 16 december 2010 om en ny strategi för Afghanistan ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sina resolutioner om ansvarsfrihet för genomförandet av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2007 av den 23 april 2009 ⁽⁵⁾ och för budgetåret 2008 av den 5 maj 2010 ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om framtiden för EU:s budgetstöd till utvecklingsländer ⁽⁷⁾,
- med beaktande av Kabulkonferensen den 20 juli 2010, då biståndsgivarna enades om att anpassa sina program bättre och förpliktade sig att uppfylla principerna om biståndseffektivitet, samt Londonkonferensen den 28 januari 2010, där biståndsgivarna enades om att inrätta ett kontor för högre insyn och kanalisera mer utvecklingsbistånd genom regeringen i Islamiska republiken Afghanistan, med stöd av reformer av strukturer och budgetar,
- med beaktande av kommissionens svar på frågor från budgetkontrollutskottet av den 7 september 2010 och den 22 juni 2011,
- med beaktande av Europeiska revisionsrättens särskilda rapport nr 3/2011 om "Effektivitet i EU:s bistånd som kanaliseras genom Förenta nationernas organisationer i konfliktdrabbade länder",
- med beaktande av revisionsrapporterna av den särskilde generalinspektören för återuppbyggnad i Afghanistan (SIGAR),
- med beaktande av revisionsrapporterna från Förenta staternas kontor för statlig ansvarsskyldighet för Afghanistan,
- med beaktande av revisionsrapporterna från generalinspektören för Förenta staternas myndighet för internationell utveckling (USAID) om Afghanistan,
- med beaktande av slutrapporten från kommissionen för offentlig upphandling under krig i Irak och Afghanistan till den amerikanska kongressen, med titeln Transforming Wartime Contracting,
- med beaktande av det afghanska förslaget till "lag om högsta revisionsmyndighet",

⁽¹⁾ EUT C 294 E, 3.12.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 87.

⁽³⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 57.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0490.

⁽⁵⁾ EUT L 255, 26.9.2009.

⁽⁶⁾ EUT L 252, 25.9.2010.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0317.

Torsdagen den 15 december 2011

- med beaktande av Mexikoförklaringen av Internationella organisationen för högre revisionsorgan (Intosai) om högre revisionsorgans oberoende, som godkändes 2007,
- med beaktande av "EU:s handlingsplan för Afghanistan och Pakistan", såsom den antogs av rådet den 27 oktober 2009, och dess genomföranderapporter som offentliggörs vartannat år,
- med beaktande av beslut 2011/23 av styrelsen för FN:s utvecklingsprogram, FN:s befolkningsfond och FN:s kontor för projektjänster vid dess årliga sammanträde 2011 (den 6–17 juni 2011),
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet och yttrandena från utskottet för utrikesfrågor och utskottet för utveckling (A7-0388/2011), och av följande skäl:
  - A. I parlamentets resolution av den 16 december 2010 om en ny strategi för Afghanistan fastställdes flera problemområden när det gäller budgetkontrollen av EU:s ekonomiska bistånd till Afghanistan.
  - B. Enligt organisationen Integrity Watch utbetalades över en miljard dollar i mutor i Afghanistan under 2009.
  - C. Budgetkontrollutskottet är ansvarigt för övervakningen av kostnadseffektiviteten i genomförandet av EU:s allmänna budget.
  - D. Principerna om ansvarsskyldighet och transparens i de offentliga medlen är grundläggande för demokratin.
  - E. Afghanistan är ett av de mottagarländer som får mest civilt bistånd ur EU:s allmänna budget.
  - F. Europeiska kommissionen har anslagit mer än 2 miljarder euro och betalat ut mer än 1,8 miljarder euro i utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd till Afghanistan sedan 2002.

För- och nackdelar med olika finansieringskanaler för utbetalning av bistånd till Afghanistan

1. Europaparlamentet upprepar att kommissionen kan överväga olika finansieringskanaler vid användningen av EU-medel i Afghanistan, och påminner om att regeringen i Islamiska republiken Afghanistan inte får direkt (sektorsrelaterat) budgetstöd ur EU:s allmänna budget.
2. Europaparlamentet konstaterar att var och en av finansieringskanalerna har sina egna specifika för- och nackdelar med avseende på specifika utgiftsmål såsom framgår av tabellen i motiveringen.
3. Europaparlamentet anser att ingen av finansieringskanalerna bör uteslutas eftersom de alla har sina specifika för- och nackdelar. Parlamentet anser att det är nödvändigt att diversifiera biståndet för att hantera enskilda behov genom lämpliga finansieringskanaler.
4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att införa direkt budgetstöd i Afghanistan under rigorösa och väldefinierade villkor, så snart som en nödvändig makroekonomisk stabilitet och en tillräckligt pålitlig finansförvaltning kan påvisas, eftersom det är det bästa instrumentet för att bygga upp kapacitet i den afghanska administrationen. Parlamentet anser att hållbara, långsiktiga resultat kan uppnås på detta sätt.

Torsdagen den 15 december 2011

5. Europaparlamentet anser att kommissionen bör bedöma kapaciteten hos ministerierna under den afghanska regeringen och anser att budgetstödet kan börja med begränsade belopp som tillämpas under rigorösa och väldefinierade villkor och noterar att andra givarländer har infört sektorsrelaterat budgetstöd för de afghanska ministerier för vilka referenspunkterna för ansvarskyldighet och transparens är uppfyllda. Parlamentet uppmanar kommissionen att överväga att införa budgetstöd under rigorösa och väldefinierade villkor, inte bara på central nivå utan även på provinsial och lokal nivå, så snart som de nödvändiga förutsättningarna finns och de nödvändiga kriterierna uppfyllts, eftersom det skulle öka kapacitetsuppbyggnaden på alla nivåer i den offentliga förvaltningen, och anser att samordnad diversifiering av budgetstöd till de olika administrativa nivåerna också skulle stärka kommissionens position gentemot dessa enheter och göra kommissionen mer oberoende av sina förbindelser med en enda enhet. Denna diversifiering får inte undergräva den centrala regeringens roll och ansvar och parlamentet kräver därför denna regerings godkännande.

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samtidigt göra eventuellt framtida budgetstöd beroende av rigorösa och väldefinierade villkor som är tydliga och mätbara. Dessa mål måste syfta till att uppnå resultat som kan utvärderas med hjälp av indikatorer och i förväg definierade referenspunkter för ansvarskyldighet och transparens. Parlamentet understryker att avstämningsspunkter för att bedöma kommande framsteg måste definieras från starten. Mekanismer för att bekämpa korruption och bedrägeri är av största betydelse i detta sammanhang. Parlamentet hävdar att de utvecklingspolitiska åtgärdernas effektivitet i partnerländerna också måste kontrolleras på basis av lokala kriterier. I detta sammanhang understryker parlamentet hur oerhört viktigt det är med utbildning inom den offentliga förvaltningen, särskilt inom säkerhetsstyrkorna och poliskåren.

7. Europaparlamentet upprepar den övervakningsroll som parlamentet spelar och kräver därför att kommissionen ska vidta dessa åtgärder på ett transparent sätt genom att ställa följande till allmänhetens förfogande:

- De avtal som har ingåtts med regeringen i Afghanistan.
- De avstämningsspunkter, indikatorer, mål, beräkningsmetoder och verifieringskällor som används för att bedöma framsteg och fatta beslut om att betala ut prestationsbaserade och variabla delar av eventuellt framtida budgetstöd.
- Tydliga och standardiserade rapporter som på ett objektivt och transparent sätt bedömer framstegen på grundval av de definierade kriterierna och – vid behov – orsakerna till att de framsteg som ursprungligen planerades kanske inte har uppnåtts.

Ansvarskyldighet och övervakning av EU-medel i Afghanistan

Svagheter som har rapporterats av revisorerna

8. Europaparlamentet noterar granskningsrapporten nyligen från Europeiska revisionsrätten om EU-medel som kanaliseras genom Förenta nationernas organisationer i konfliktdrabbade länder, vilket även omfattar Afghanistan, och beklagar de svagheter som revisionsrätten har konstaterat i samband med projekthandlingen i Afghanistan, bland annat följande:

- Svagheter i projektens utformning som leder till ohållbara och ineffektiva projekt.
- Rapporteringen från Förenta nationernas organ till kommissionen, som är försenad, alltför allmän, aktivitetinriktad i stället för resultatnriktad, och inte ger kommissionen möjlighet att nöjaktigt kontrollera effektiviteten i specifika projekt.
- Frekventa förseningar i projekt till följd av orealistiska tidsramar.

Torsdagen den 15 december 2011

9. Europaparlamentet är bekymrat av rapporter från andra revisionsorgan såsom Förenta staternas särskilda generalinspektör för återuppbyggnad i Afghanistan (SIGAR), Förenta staternas kontor för statlig ansvarsskyldighet, kommissionen för offentlig upphandling under krig och generalinspektören på Förenta staternas organ för internationell utveckling (USAID), där följande svagheter har upptäckts:

- Hög risk för korruption och bedrägeri i landet, såsom framgår av Kabul Bank-skandalen nyligen och av slutrapporten från kommissionen för offentlig upphandling under krig, vilken uppskattat att mellan 5–9 procent av hela det amerikanska biståndet till Irak och Afghanistan har varit föremål för bedrägerier. I rapporten från Integrity Watch konstateras det även att en tredjedel av det belopp på över en miljard dollar som Afghanistan betalade i mutor 2009 användes till att betala någon offentlig förvaltning (dokumentation, utbildning, hälso- och sjukvård). Enligt rapporten är polisen den mest korrupta myndigheten.
- Bristande förmåga hos de flesta afghanska ministerier att upphandla och hantera kontrakt på grund av låg läskunnighet och dåligt utbildad personal.
- Opålitliga databaser över den afghanska nationella polisen, där siffrorna varierar mellan 111 774 och 125 218 poliser, vilket leder till tvivel på lagligheten och riktigheten när det gäller de löner som utbetalas till de afghanska poliserna, vilket är huvudsyftet med det största enskilda projekt som finansieras av EU, stiftelsen för lag och ordning (LOFTA).
- Hög risk för slöseri med medel, såsom framgår av slutrapporten från kommissionen för offentlig upphandling under krig, vilken har uppskattat att 10–20 procent av USA:s totala bistånd i Irak har slösats bort.
- Många underleverantörer, vilket leder till att förseningarna och omkostnaderna ökar, och även begränsar övervakningen av huvudleverantörerna, samt begränsar den andel av den afghanska lokalbefolkningen som gynnas av dessa projekt.
- Kortvariga projekt finansieras med begränsade möjligheter att bli hållbara på lång sikt.
- Afghanistans kontroll- och revisionsorgan är inte fullständigt oberoende från regeringen.

10. Europaparlamentet anser att kommissionen också bör ta hänsyn till de brister som har fastställts av Förenta staterna och andra icke-europeiska revisorer, vilka också visar riskfaktorer för EU-finansierade projekt, eftersom många är lika eller åtminstone liknande till sin natur.

Hantering av fastställda svagheter

11. Europaparlamentet bekräftar de svåra omständigheter under vilka kommissionen måste leverera bistånd i ett land som har varit krigshärjat i flera årtionden, understryker att kontroller på plats också måste genomföras under svåra säkerhetsvillkor, uppmanar kommissionen att tillämpa alternativa revisioner och kontroller som ändå kan utföras på plats under de rådande säkerhetsvillkoren och uppmanar vidare kommissionen att hantera de fastställda svagheter och finansiera projekt om de uppfyller följande kriterier:

- Ekonomisk och driftsmässig långsiktig hållbarhet.
- Uppmuntran till afghanskt ansvarstagande för projekt i så stor utsträckning som möjligt.
- Riskfaktorn bedrägeri och korruption elimineras i så stor utsträckning som möjligt.

Torsdagen den 15 december 2011

12. Europaparlamentet ber kommissionen att slå fast de riskfaktorer som ingår när det gäller korruption, bedrägeri, projekthållbarhet, många underleverantörer och andra källor till slöseri och missbruk av medel. Parlamentet ber vidare kommissionen att fortsätta hantera dessa frågor på ett tillfredsställande sätt vid beviljandet av avtal och kommersiella kontrakt och att noga övervaka tillämpningen av dessa regler.

13. Europaparlamentet understryker den avgörande betydelsen för demokratin av att ha ett högre revisionsorgan som är ekonomiskt och driftsmässigt helt oberoende av den verkställande makten och som har tillräcklig kapacitet och finansiering för att utföra kontroller av ekonomi, efterlevnad och resultat i linje med internationella revisionsstandarder.

14. Europaparlamentet är bekymrat över rapporterna från olika pålitliga och oberoende källor att afghanska myndigheter på högsta nivå hindrar afghanska åklagares antikorrupsionsutredningar mot stats-tjänstemän, såsom guvernörer.

15. Europaparlamentet beklagar att det nya förslaget till lagstiftning om kontroll- och revisionsmyndigheten ändå inte skulle medföra fullständigt oberoende med tanke på att exempelvis generalrevisorn och dennes ombud skulle utses av den verkställande i stället för den lagstiftande makten. Parlamentet påpekar att detta inte är förenligt med Mexikoförklaringen om högre revisionsorgans oberoende och uppmanar därför kommissionen att insistera på att den afghanska kontroll- och revisionsmyndigheten i lagstiftningen ges fullständigt ekonomiskt och driftsmässigt oberoende samt utökad kapacitet. Parlamentet påminner kommissionen om att en fullständigt oberoende kontroll- och revisionsmyndighet med tillräcklig kapacitet och finansiering bör betraktas som nödvändiga förutsättningar för att införa direkt budgetstöd.

16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga att utföra kontroll- och tillsynsbesök gemensamt med kontroll- och revisionsmyndigheten i Afghanistan. Parlamentet föreslår i detta sammanhang ett utökat ömsesidigt utbyte av revisionskunskaper och utbildningsexpertis mellan de ansvariga myndigheterna och anser att detta är en möjlighet att förbättra den ömsesidiga förståelsen och bygga upp kapaciteten.

Förbättrad ansvarsskyldighet i bistånd som kanaliseras via FN:s organ i Afghanistan

17. Europaparlamentet påminner om att några av de viktigaste projekt som finansieras ur EU:s allmänna budget i Afghanistan hanteras och genomförs av Förenta nationernas utvecklingsprogram (UNDP).

18. Europaparlamentet påminner om att enligt artikel 287.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt har Europeiska revisionsrätten rätt att, vid behov, utföra sina granskningar på plats i lokalerna hos varje organ eller byrå som förvaltar inkomster eller utgifter för unionens räkning.

19. Europaparlamentet påminner vidare om att man vid upprepade tillfällen har bett kommissionen att förbättra transparensen och ansvarsskyldigheten i FN-förvaltade projekt, särskilt stiftelser med flera biståndsgivare, t.ex. genom att införa en revisionsförklaring.

20. Europaparlamentet noterar beslutet nyligen av styrelsen i Förenta nationernas utvecklingsprogram (UNDP), Förenta nationernas befolkningsfond (UNFPA) och Förenta nationernas byrå för projektjänster (UNOPS), som antogs vid dess årliga sammanträde 2011 (den 6-17 juni 2011), om att bevilja mellanstatliga bidragsgivande organisationer, exempelvis Europeiska unionens institutioner, liknande rättigheter att få tillgång till interna revisionsrapporter som de som beviljas FN:s medlemsstater. Parlamentet anser dock att det behöver göras mera för att förbättra rapporteringen om användningen av EU-medel genom att lämna information om resultat i stället för åtgärder. Kommissionen bör uppmana andra FN-organ att anta samma policy som UNDP, UNFPA och UNOPS. Parlamentet konstaterar med tillfredsställelse att FN:s barnfond (Unicef) har fattat ett beslut om att följa denna policy.

Torsdagen den 15 december 2011

21. Europaparlamentet anser vidare att en mer långtgående strategi behövs inför framtiden för att helt uppfylla parlamentets upprepade krav på större transparens och ansvarsskyldighet i kombination med effektivitet. Parlamentet uppmanar revisionsrätten att försöka komma fram till en överenskommelse med FN:s organ om gemensamma revisionsstandarder, med full respekt för internationella revisionsstandarder, vilka skulle leda fram till en revisionsförklaring.

22. Europaparlamentet riktar uppmärksamhet mot det aktuella arbetet i arbetsgruppen "Ansvarsskyldighet för och revision av katastrofrelaterat bistånd", som har inrättats i samband med den internationella organisationen för högre revisionsorgan (Intosai) och under ledning av en ledamot i Europeiska revisionsrätten ⁽¹⁾. Parlamentet stöder dess två huvudsyften:

— Införande av vägledning och god praxis när det gäller ansvarsskyldighet, genom att lämna tydlig, transparent och standardiserad information till alla intressenter (biståndsgivare, mottagare, internationella organisationer, icke-statliga organisationer) i syfte att komma fram till en enda integrerad redovisningsmodell.

— Införande av vägledning och god praxis på revisionsområdet i syfte att komma fram till ett enda revisionskoncept, vilket skulle innebära att varje euro bara granskas en gång, av en extern revisor som täcker alla intressenters behov av en försäkran.

23. Europaparlamentet välkomnar arbetet av Intosais arbetsgrupp och uppmuntrar arbetsgruppen att utföra sitt uppdrag inom den angivna tidsramen. Parlamentet anser att resultaten också kan tillämpas i ett mer generellt sammanhang, eftersom många av utmaningarna i katastrofrelaterat bistånd också gäller för utvecklingsbistånd i konflikttrabbade områden.

24. Europaparlamentet anser att detta är ett lämpligt sätt att hantera utmaningar som rör ansvarsskyldighet, däribland sådana som har upplevts i samband med Förenta nationernas organ.

25. Europaparlamentet uppmanar därför Europeiska revisionsrätten och de relevanta FN-organen att inleda en dialog i syfte att hitta en lösning på de återstående problemen. Parlamentet betonar fördelarna med en enda revisionsordning i detta sammanhang, eftersom det skulle öka effektiviteten i revisionsarbetet, och bedömer att arbetet i Intosais arbetsgrupp är mycket relevant i detta sammanhang samt uppmanar revisionsrätten att försöka nå en överenskommelse med FN-organen på denna grund.

26. Europaparlamentet påminner i detta sammanhang om att parlamentet länge har efterfrågat en europeisk stiftelse med flera biståndsgivare och uppmärksammar kommissionens förslag att den ändrade budgetförordningen (KOM(2010)0815) bör ge en rättslig grund för att inrätta egna stiftelser med flera biståndsgivare. Parlamentet anser att detta är ett sätt att garantera ansvarsskyldighet i största möjliga utsträckning så länge inte alla FN-organ som hanterar stiftelser med flera biståndsgivare uppfyller EU-normerna om transparens och ansvarsskyldighet.

Samordning av givarsamfundets biståndsarbete

27. Europaparlamentet konstaterar att biståndseffektivitet och samordning av biståndsgivarnas åtgärder i Afghanistan hämmas strukturellt av att många biståndsgivare har en tendens att sikta på kortsiktiga resultat utan tillräcklig anpassning till behoven hos Islamiska republiken Afghanistans regering och Afghanistans folk. Parlamentet konstaterar att den strikta geografiska preferens som är knuten till truppers närvaro och regional segmentering av de biståndsgivande länderna inte främjar en samordning av biståndsgivare och ökar risken för dubblering och ineffektiv användning av ekonomiskt bistånd.

28. Europaparlamentet noterar rådets slutsatser om förstärkning av EU:s åtgärder i Afghanistan och Pakistan, den tillhörande redovisningen vartannat år, Europeiska kommissionens blå bok 2009, som omfattar allt bistånd från EU:s allmänna budget och medlemsstaternas nationella budgetar, och utnämmandet nyligen av chefen för EU-delegationen/EU:s särskilda representant med dubbla befogenheter. Parlamentet anser att detta är positiva åtgärder för bättre samordning av EU:s och dess medlemsstaters arbete.

⁽¹⁾ Internet: <http://eca.europa.eu/portal/page/portal/intosai-aada/home>

Torsdagen den 15 december 2011

29. Europaparlamentet förväntar sig att inrättandet av Europeiska utrikestjänsten ska leda till bättre samordning och samråd samt, mer transparens vid genomförandet av EU-projekt samt till en mer hållbar och effektiv användning av EU-medel i Afghanistan. Parlamentet förväntar sig likaså att ansvaret inom EU:s delegation fastställs tydligt.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att anstränga sig ytterligare för att samordna biståndet inte bara med medlemsstaterna, utan även med andra internationella biståndsgivare, exempelvis genom att anta gemensamma strategier för hela sektorn för att komplettera de geografiska strategierna. Parlamentet understryker den viktiga roll som Förenta nationernas biståndsuppdrag i Afghanistan (UNAMA) och det afghanska finansministeriet spelar i detta sammanhang.

31. Europaparlamentet understryker att investeringar av det internationella samfundet i Afghanistan måste anpassas efter den afghanska regeringens och det afghanska folkets behov.

Förbättrad redovisning

32. Kommissionen påminns om parlamentets uppmaning ⁽¹⁾ att lämna en årsrapport till parlamentet om Afghanistan med en detaljerad utvärdering av biståndets effektivitet och påverkan, samt en revisionsförklaring där det tydligt anges hur stor andel av biståndet som har övervakats, vilka svagheter som har fastställts och vilka åtgärder som har vidtagits. Europaparlamentet upprepar denna uppmaning och begär att kommissionen till fullo ska genomföra parlamentets rekommendation att lämna in en årsrapport om biståndets genomförande och kontroll i Afghanistan.

33. Europaparlamentet ser ett behov av att öka transparensen och ansvarsskyldigheten kring användningen av EU-medel och att hjälpa EU:s medlemsstater och andra biståndsgivare att undvika vanliga fallgropar. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att offentliggöra rapporterna över sina resultatutvärderade övervakningsuppdrag, kontrolluppdrag som har utförts avseende EU-medel som kanaliseras genom FN-organ och andra gransknings- och utvärderingsrapporter.

Utmaningar inför framtiden

34. Europaparlamentet noterar Förenta staternas presidents tillkännagivande nyligen om att dra tillbaka omkring en tredjedel av de amerikanska trupperna till sommaren 2012 och överlämna ansvaret till afghanska säkerhetsstyrkor senast 2014. Parlamentet påminner om vikten av en stabil säkerhetssituation för en ordentlig översyn av EU-medel, då den försämrade säkerhetssituationen i Afghanistan har redan gjort det allt svårare för kommissionen och andra organisationer att genomföra kontrollbesök på plats i Afghanistan.

35. Europaparlamentet understryker att ett tillbakadragande av trupper kan få en negativ effekt på Afghanistans ekonomi, och påminner om att den största delen av den afghanska budgeten och Afghanistans bruttonationalprodukt härrör från utländskt bistånd samt konstaterar att den ekonomiska återhämtningen är avgörande för den övergripande utvecklingen i Afghanistan. Parlamentet anser att civilt bistånd till Afghanistan kommer att bli allt viktigare på grund av det minskade militära biståndet.

36. Europaparlamentet anser att en fördelning av de knappa resurserna till de projekt som har störst möjlighet att uppnå långsiktiga resultat också kan innebära möjligheter. Parlamentet upprepar behovet av större ekonomisk hållbarhet i projekten, och anser att detta skulle minska pressen på biståndsgivarna att betala ut de medel som är tillgängliga för tillfället, och på mottagarna att genomföra projekt som saknar ett långsiktigt perspektiv.

37. Europaparlamentet anser att det civila samhället och parlamentarikerna måste involveras i varje steg av genomförandet, övervakningen och utvärderingen av resultaten, och detta krav måste vara ett avgörande kriterium för budgetstöd.

⁽¹⁾ Punkt 40 i ovannämnda resolution av den 15 januari 2009 (EUT C 46 E, 24.2.2010, s. 93).

Torsdagen den 15 december 2011

38. Europaparlamentet anser att fortsatta och utökade ansträngningar från det internationella samfundets sida för att förbättra domstolsväsendets kapacitet och oberoende är nödvändigt för Afghanistans framtid. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka sina ansträngningar i detta avseende och inleda en konstruktiv och intensiv dialog med Afghanistans regering för att se till att ett effektivt och oberoende domstolsväsen fortsätter att vara ett gemensamt mål för alla aktörer som är inblandade i Afghanistans utveckling.

39. Europaparlamentet betonar att åtgärder för att bekämpa korruptionen är en mycket viktig del av den fredsskapande processen i Afghanistan, eftersom korruption leder till snedfördelning av resurser, försvårar tillgången till grundläggande offentlig service som sjukvård och utbildning, och innebär ett enormt hinder för landets socioekonomiska utveckling. Parlamentet betonar även att korruptionen undergräver förtroendet för den offentliga sektorn och regeringen, och utgör ett allvarligt hot mot den nationella stabiliteten. Parlamentet uppmanar därför med kraft EU att särskilt uppmärksamma korruptionsbekämpningen när Afghanistan ges bistånd.

40. Europaparlamentet beklagar det faktum att en betydande del av de europeiska och internationella biståndspengarna går förlorade i distributionskedjan och noterar att det finns fyra huvudsakliga anledningar till detta: slöseri, överdrivna mellankostnader och säkerhetskostnader, överfakturering och korruption. Parlamentet uppmanar följaktligen EU att övervaka kostnaderna och effekterna av EU:s samlade bistånd till Afghanistan för att förbättra biståndets effektivitet.

41. Europaparlamentet anser att utvecklingen av säkerhetssituationen i Afghanistan är en viktig framtidsutmaning för återuppbyggnaden av Afghanistan och uppmanar kommissionen att tillsammans med det internationella samfundet utveckla en strategi för det bästa sättet att garantera säkerheten för Afghanistan och stimulera en självgående ekonomi, bland annat i syfte att kunna utöva en korrekt kontroll över biståndet.

42. Europaparlamentet påminner om att jämställdhet mellan könen och kvinnors rättigheter erkänts som avgörande frågor, både inom ramen för den afghanska regeringens nationella utvecklingsstrategi och i landsstrategidokumentet 2007–2013, i vilket jämställdhetsperspektivet utgör en integrerad del av planeringen.

Det utrikespolitiska perspektivet

43. Europaparlamentet bekräftar EU:s åtagande att fortsätta stödja Afghanistan. Parlamentet betonar att det övergripande målet för EU:s utvecklingsbistånd till Afghanistan bör vara att stödja en långsiktigt hållbar utveckling av landet, inklusive förbättrade socioekonomiska standarder, bättre möjligheter att skapa nya arbetstillfällen, fler små och medelstora företag, en starkt utbildningssektor och förbättrad jämställdhet. Parlamentet betonar att biståndet bör underlätta kapacitetsuppbyggnaden ytterligare inom den offentliga förvaltningen, stärka rättsstatsprincipen och minska korruptionen, och således underlätta för Islamiska republiken Afghanistans regering (GIROA) att ta över ansvaret för säkerheten. Parlamentet rekommenderar att delar av det ekonomiska biståndet till Afghanistan går till den femårsplan som syftar till att stegvis ersätta opiumodling med alternativa grödor. Parlamentet betonar hur viktigt det är att underlätta subregionalt samarbete med hjälp av bistånd till gränsöverskridande frågor.

44. Europaparlamentet upprepar att det finns ett omedelbart behov av att effektivisera biståndet, eftersom många indikatorer för utveckling tyder på att knappt några förbättringar har gjorts, och eftersom korruption och den långa distributionskedjan för internationellt bistånd fortfarande utgör stora hinder för att kunna ge befolkningen tillgång till grundläggande tjänster. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att utnyttja tillgängliga finansiella åtgärder, inklusive EU:s planerade förvaltningsfonder när dessa väl har inrättats, på ett effektivt sätt som garanterar befolkningen tillgång till grundläggande tjänster.

45. Europaparlamentet konstaterar att den största delen av medlen till socioekonomisk utveckling i Afghanistan går via internationella mekanismer, men att en avsevärd del av detta bistånd inte når de avsedda mottagarna, dvs. Afghanistans befolkning. Parlamentet påpekar att EU och i synnerhet kommissionen/Europeiska utrikestjänsten bör inta en ledande roll när det gäller att förbättra samordningen mellan olika biståndsgivare, i nära samarbete med andra viktiga biståndsgivare som Förenta staterna och Japan, och efterfrågar detaljerade utvärderingar av biståndets effektivitet för att biståndet ska kunna göras mer transparent och för att man ska kunna öka givarnas ansvarsskyldighet.

Torsdagen den 15 december 2011

46. Europaparlamentet anser att EU, som en av de största givarna av offentligt utvecklingsbistånd och humanitärt bistånd till Afghanistan (över 2 miljarder euro mellan 2002 och slutet av 2010), har ett särskilt ansvar när det gäller att utvärdera huruvida dessa medel når de avsedda mottagarna och förbättrar deras levnadsförhållanden.

47. Europaparlamentet insisterar på att Europeiska utrikestjänsten och kommissionen, i de fall då de använder internationella organisationer som en kanal för att distribuera biståndet, bör ägna stor uppmärksamhet åt hantering av avfall, onödigt höga kostnader för mellanhänder, ineffektivitet, överfakturering och korruption samt att de bör insistera på att få tillräcklig information i rätt tid om resultat och utnyttjandet av medel.

48. Europaparlamentet uppmanar EU att upprätta en centraliserad databas över kostnaderna och effekterna av EU:s samlade bistånd till Afghanistan, och att analysera dessa kostnader och effekter, eftersom bristen på aktuella och tillförlitliga uppgifter underminerar biståndets effektivitet och transparens.

49. Europaparlamentet anser att kommissionen bör överväga att införa sektorsuppdelat budgetstöd, men betonar samtidigt att ett sådant bistånd bör vara strikt beroende av vissa villkor, med mätbara effektkriterier, och att det enbart ska användas tillsammans med kapacitetsuppbyggande åtgärder och i förvaltningar vars organisatoriska strukturer och finansiella förvaltningskompetens har bedömts noggrant och anses vara tillräckliga och transparenta.

Det utvecklingspolitiska perspektivet

50. Europaparlamentet betonar att bistånd till konfliktdrabbade länder innebär att man accepterar en hög risk när det gäller resultatet. Parlamentet understryker att tack vare samarbetet med FN har man kunnat nå utvecklingsresultat i extremt svåra operativa situationer. Parlamentet påpekar dock att det behövs ytterligare framsteg i form av förstärkt ansvarsskyldighet och transparens gentemot EU som är en stor bidragsgivare till FN-systemet.

51. Europaparlamentet understryker att om biståndet till Afghanistan ska kunna bli mer effektivt är det nödvändigt att radikalt ändra hanteringen av korruptionsproblemet, vilket har plågat landet sedan 2001, från högsta till lägsta förvaltningsnivå. Parlamentet betonar att korruption på högsta nivå, vilket underförstått var accepterat under de närmaste åren efter 2001 i dag, i det afghanska folkets ögon, nästan oåterkalleligt underminerar legitimiteten för de institutioner som inrättats genom den afghanska konstitutionen. Parlamentet understryker därför att det är absolut nödvändigt att omedelbart upphöra med denna acceptans av korruptionen och säkerställa att det afghanska rättssystemet och den afghanska revisionsmyndigheten kraftfullt kan åtgärda detta allvarliga problem och lita på att Europeiska unionen finns där som en stark, trovärdig och stabil bundsförvant som tar en ledande roll när det gäller denna utmaning som är avgörande för landets framtid.

52. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att fastställa en tydlig strategi för biståndsgivande i en sådan känslig högriskmiljö. Parlamentet konstaterar att grundprincipen för EU:s utvecklingspolitik är att biståndet ska vara effektivt. Parlamentet betonar att en adekvat riskhantering är av största vikt och att man därför måste se till att det finns tillräckliga finansiella och mänskliga resurser för att garantera en noggrann övervakning av bistandsflödet och bedömning av resultatet.

53. Europaparlamentet noterar givarnas åtagande att inom två år kanalisera minst 50 procent av utvecklingsbiståndet via den afghanska statsbudgeten. Parlamentet betonar dock att budgetstöd måste gå hand i hand med konkreta förbättringar av hur landet styrs och ett ökat förtroende från givarnas sida för den afghanska förvaltningen av de offentliga finanserna. Detta kräver omedelbara reformer och kapacitetsuppbyggnad för att stärka systemen för förvaltning av de offentliga finanserna, minska korruptionen och förbättra genomförandet av budgeten. Parlamentet uppmanar kommissionen att, mot bakgrund av de afghanska institutionernas finansiella kapacitet och genomförandet av de viktiga reformerna av systemen för förvaltning av de offentliga finanserna, utvärdera huruvida specifika afghanska ministerier eller andra institutioner, även på decentraliserad nivå, skulle kunna bli berättigade till sektorsvist budgetstöd i framtiden och i så fall på vilka villkor.

Torsdagen den 15 december 2011

54. Europaparlamentet understryker de afghanska myndigheternas ansvar för den långsiktiga strukturella utvecklingen. Parlamentet uppmanar regeringen att i högre grad delta i insatserna för att återuppbygga och demokratisera landet och för att bekämpa fattigdom och korruption. Parlamentet uppmanar vidare EU-givarna ägna särskild uppmärksamhet åt insatsernas långsiktiga hållbarhet genom att främja afghanskt ansvarstagande, systematiskt investera i kapacitetsuppbyggnad och undvika enskilda projekt som endast leder till kortsiktiga resultat. I detta sammanhang betonar parlamentet den viktiga roll som det civila samhällets organisationer spelar när det gäller att säkerställa ansvarstagandet för återuppbyggnadsprocessen och skydda mot risken för korruption.

55. Europaparlamentet uppmanar särskilt den afghanska regeringen att fokusera på institutionell kapacitetsuppbyggnad inom den offentliga sektorn och att utveckla ett enhetligt nationellt program för att reformera den offentliga förvaltningen. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att gemensamt förorda en reform av den offentliga förvaltningen i sin politiska dialog med regeringen och att stödja regeringens mål i samband med denna reform.

56. Europaparlamentet uppmanar bestämt EU att fortsätta sitt engagemang till förmån för en hållbar och långsiktig utveckling i Afghanistan och att fortsätta att tillhandahålla tillräckliga resurser efter 2014, när ansvaret för säkerheten fullt ut kommer att ligga i händerna på de afghanska myndigheterna, och andra givare eventuellt kan komma att minska stödet. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang ett kraftfullt erbjudande från EU:s sida för att understryka unionens engagemang till förmån för utvecklingen av ett långsiktigt partnerskap med Afghanistan inför den internationella Afghanistankonferens som ska hållas i Bonn den 5 december 2011. Parlamentet uppmanar EU att försöka finna nya utländska partner och givare inom det civila samhället.

57. Europaparlamentet betonar att det har skett en blygsam minskning av antalet civila dödsoffer sedan 2010. Parlamentet anser att utvecklingen även fortsatt kommer att hämmas och ännu fler människor förlora livet om inte den inhemska, regionala och civila säkerheten förbättras. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att uppmärksamma att ökad säkerhet är en förutsättning för utveckling och utforma sin biståndspolitik i enlighet härmed.

58. Europaparlamentet påpekar att utvecklingsbistånd från EU har bidragit till att stärka kvinnors egenmakt i Afghanistan. Parlamentet anser att ett ökat politiskt och ekonomiskt deltagande för kvinnor kommer att förbättra deras liv och bidra till att minska risken för att konfliktsituationen i Afghanistan blir permanent.

59. Europaparlamentet anser att den nuvarande splittringen av givarnas stöd påverkar biståndseffektiviteten negativt och resulterar i dubbla strategier. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och världssamfundet att samordna sina biståndsinsatser bättre.

60. Europaparlamentet anser att en av de viktigaste uppgifterna som Afghanistan står inför är att reformera den afghanska nationella armén (ANA) och den afghanska nationella polisen (ANP). Parlamentet påpekar att det av resultatutvärderingen framgår att varken ANA eller ANP uppnår de överenskomna målen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sitt stöd på detta område genom att tillhandahålla utbildare och utbyta bästa praxis.

*

* *

61. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska revisionsrätten och till Islamiska republiken Afghanistans regering och parlament.

Torsdagen den 15 december 2011

Situationen i Syrien

P7_TA(2011)0582

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om situationen i Syrien

(2013/C 168 E/08)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Syrien, i synnerhet resolutionerna av den 27 oktober 2011 om situationen i Egypten och Syrien, särskilt för de kristna samfundet ⁽¹⁾, av den 15 september 2011 om situationen i Syrien ⁽²⁾, av den 27 oktober 2011 om fallet med Rafah Nashed i Syrien ⁽³⁾ samt av den 7 juli 2011 om situationen i Syrien, Jemen och Bahrain mot bakgrund av situationen i arabvärlden och Nordafrika ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets (utrikes frågor) slutsatser av den 10 oktober 2011, den 14 november och den 1 december 2011 om Syrien och av Europeiska rådets slutsatser av den 23 oktober 2011 och den 9 december 2011,
- med beaktande av rådets beslut 2011/782/GUSP av den 1 december 2011 om restriktiva åtgärder mot Syrien och om upphävande av beslut 2011/273/GUSP ⁽⁵⁾,
- med beaktande av de uttalanden som vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik gjorde om Syrien den 8 oktober 2011, den 3 november 2011 och 28 november 2011 och den 2 december 2011 samt av uttalandet från hennes talesperson den 23 november 2011,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 22 november 2011 om mänskliga rättigheter i Syrien,
- med beaktande av resolutionen av den 2 december 2011 från FN:s råd för mänskliga rättigheter om situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien,
- med beaktande av det uttalande som FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Navi Pillay, gjorde den 2 december 2011 vid den artonde extra sessionen i FN:s råd för mänskliga rättigheter om att undersöka situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien,
- med beaktande av rapporten av den 23 november 2011 från den oberoende internationella undersökningskommissionen om Syrien,
- med beaktande av resolutionen av den 22 november 2011 från FN:s generalförsamlings tredje kommitté om situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, konventionen om barnets rättigheter och det fakultativa protokollet om barn i väpnade konflikter samt konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord, till vilka Syrien har anslutit sig,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0471.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0387.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0476.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0333.

⁽⁵⁾ EUT L 319, 2.12.2011, s. 56.

Torsdagen den 15 december 2011

- med beaktande av Arabförbundets uttalanden om situationen i Syrien av den 27 augusti 2011, den 16 oktober 2011 och den 12, 16 och 24 november 2011, dess handlingsplan av den 2 november 2011 och de sanktioner mot Syrien som Arabförbundet antog den 27 november 2011,
- med beaktande av den turkiska regeringens beslut av den 30 november 2011 om att införa ekonomiska sanktioner mot Syrien,
- med beaktande av uttalandet av den 30 november 2011 från Islamiska konferensen med en uppmaning till den syriska regeringen om att omedelbart upphöra med sitt övervåld mot medborgarna och att respektera de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 om en ny respons på ett grannskap i förändring från kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén,
- med beaktande av slutförklaringen från utrikesministrarnas konferens om Europa-Medelhavsområdet den 27–28 november 1995 (Barcelonaförklaringen) samt den gemensamma förklaringen från Paristoppmötet för Medelhavsområdet den 13 juli 2008, vilka Syrien har undertecknat,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Enligt FN:s uppskattningar har mer än 5 000 människor, däribland över 300 barn, dödats, många fler sårats, mer än 14 000 personer fängslats och tiotusentals sökt skydd i grannländerna eller inom Syrien sedan mars 2011 till följd av regimens brutala förtryck mot sin egen befolkning. Myndigheterna, militären och säkerhetsstyrkorna i Syrien fortsätter – och trappar upp – sina våldsamma attacker och allvarliga människorättsbrott mot fredliga civilpersoner, trots omfattande internationella fördömanden. Det rapporteras att städer runt om i Syrien fortfarande är belägrade av regeringsledda styrkor och saknar tillgång till livsmedel, läkemedel och kommunikationer. Våldet och fördrivningarna leder till att de humanitära förhållandena förvärras för många syrier.
  - B. De reformer och amnestier som president Bashar al-Assad tillkännagett och utlovat har aldrig genomförts, och regimen har förlorat all trovärdighet. Syriens regering utnyttjar landets högsta domstol för statens säkerhet (SSSC), en särskild domstol utanför det ordinarie straffrättsystemet, för att ställa politiska aktivister och människorättsförsvarare inför rätta. Våldet åtföljs av dåd som utförs av regimen och dess anhängare i syfte att öka de sekteristiska spänningarna och hetsa till konflikter mellan olika folkgrupper och trosriktningar i landet.
  - C. I en intervju i Sunday Times den 20 november 2011 och i en intervju med den amerikanska tv-kanalen ABC den 7 december 2011 förnekade president Bashar al-Assad att hans regering behandlar befolkningen illa. Han förklarade också att han inte kände någon skuld för våldet mot det tio månader långa upproret, trots rapporterna om säkerhetsstyrkornas brutalitet.
  - D. I resolutionen av den 2 december 2011 från FN:s råd för mänskliga rättigheter fördöms kraftfullt de utbredda, systematiska och grova kränkningar av de mänskliga fri- och rättigheterna som myndigheterna, militären och säkerhetstjänsten i Syrien gör sig skyldiga till – i form av bland annat mord, godtyckliga avrättningar, förföljelser, godtyckligt fängslande, påtvingade försvinnanden samt tortyr och misshandel, våldtäkter och annat sexuellt våld som begås mot civila, även barn, liksom att de sårade förvägras läkarvård. I resolutionen föreslås också att ett mandat ska fastställas för en särskild rapportör om situationen för de mänskliga rättigheterna i landet.

Torsdagen den 15 december 2011

- E. I rapporten från den oberoende internationella undersökningskommissionen om Syrien dokumenteras de utbredda, systematiska och grova kränkningar av de mänskliga fri- och rättigheterna som militären, säkerhetsstyrkorna och regeringstroga miliser i Syrien gör sig skyldiga till. Undersökningskommissionen är djupt oroad över att brott mot mänskligheten har begåtts på olika håll i Syrien. Den syriska regeringen har vägrat att samarbeta med undersökningskommissionen. Enligt undersökningskommissionens rapport har det skett många avhopp från militären och säkerhetsstyrkorna sedan våldet började, och avhoppet har tilltagit under de senaste månaderna.
- F. FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, Navi Pillay, varnade i ett uttalande den 2 december 2011 för att den syriska regimens fortsatta, skoningslösa våld mot sin befolkning kan driva landet till inbördeskrig. Hon uppmanade också FN:s säkerhetsråd att hänskjuta situationen i Syrien till Internationella brottmålsdomstolen.
- G. De syriska myndigheterna fortsätter att vägra internationella journalister och observatörer tillträde till landet. Rapporter från syriska flyktingar och människorättsaktivister och bilder från mobiltelefoner är den främsta källan till information och dokumentation om situationen i Syrien i allmänhet och om de systematiska och utbredda människorättskränkningar som begås mot civila av armén och säkerhetsstyrkorna i Syrien.
- H. Den 1 december 2011 skärpte EU sina restriktiva åtgärder mot Syrien och införde bland annat ytterligare handelsförbud för EU-baserade företag och finansinstitut avseende den syriska olje- och finanssektorn, nya frysningar av tillgångar, reseförbud för elva personer och tolv organisationer, ett vapenembargo och framför allt ett förbud mot export från EU till Syrien av informations- och kommunikationsteknik (IKT) som regeringen kan använda för att kränka medborgarnas mänskliga rättigheter.
- I. Hittills har rådet/Europeiska utrikestjänsten inte kunnat nå enighet om eller offentliggöra nödvändiga uppgifter om förbudet mot export av IKT. Det har rapporterats allmänt om att företag (baserade) i EU har utrustat den syriska regeringen med (skraddarsydd) teknik så att den kan avlyssna, övervaka och registrera all internettrafik och mobil kommunikation i Syrien och fånga upp både inhemsk och internationell trafik. Företag (baserade) i EU har byggt upp och lett övervakningscentrum på plats i Syrien och försett den syriska regeringen med tillhörande tekniskt stöd.
- J. Såväl Frankrikes ambassadör, Eric Chevallier, som USA:s ambassadör, Robert Ford, har återvänt till Damaskus för att visa sitt fulla stöd för den syriska befolkningens kamp och krav. Båda ambassadörerna kallades tillbaka i oktober på grund av säkerhetsskäl och våldsamma attacker mot franska intressen.
- K. I sina slutsatser av den 1 december 2011 uppmuntrade rådet återigen den syriska oppositionen att upprätta en enad plattform, bekräftade att EU skulle fortsätta att samarbeta med företrädare för den syriska oppositionen som ansluter sig till principen om icke-våld och välkomnade Syriens nationella råds utfästelser i detta avseende.
- L. Den 22 november 2011 träffade vice ordföranden/unionens höga representant, Catherine Ashton, företrädare för Syriens nationella råd. Hon framhöll då vikten av en inkluderande politisk plattform för oppositionen.
- M. Under de senaste månaderna har ledamöter av Europaparlamentet inlett en dialog och fört diskussioner med olika företrädare för den syriska oppositionen i exil och i landet.

Torsdagen den 15 december 2011

- N. Krisen i Syrien hotar stabiliteten och säkerheten i hela Mellanöstern.
- O. Den 16 november 2011 stängde Arabförbundet av Syrien från organisationen, efter att landet inte uppfyllt villkoren i en fredsplan från Arabförbundet som bland annat gick ut på att Syrien skulle dra tillbaka stridsvagnar från upproriska städer, stoppa angreppen mot demonstranterna, inleda en dialog med oppositionen och låta 500 observatörer från Arabförbundet komma in i landet för att bedöma situationen på plats. Efter en rad ultimatum antog Arabförbundet den 27 november 2011 sanktioner mot Syrien som omfattar frysning av tillgångar och investeringsförbud.
- P. Den 30 november 2011 införde den turkiska regeringen ekonomiska sanktioner mot Syrien, liksom ett vapenembargo som omfattar leverans av vapen och militär utrustning, och upphävde ett samarbetsavtal med Syrien tills en ny regering är på plats. Den 22 november 2011 uppmanade den turkiske premiärministern president al-Assad att "till slut avgå". Tiotusentals syriska flyktingar har sökt skydd i Turkiet sedan mars 2011.
- Q. Det finns oroväckande rapporter från många källor om att de syriska myndigheterna har beordrat att pater Paolo dall'Oglio, abbot vid klostret Mar Musa i Syrien och mottagare av Anna Lindh-stiftelsens första pris för interkulturell dialog 2006, ska utvisas ur landet. Dall'Oglio är vida känd för att under de senaste trettio åren ha verkat för fredlig samexistens mellan religionerna samt för sitt engagemang för inhemsk försoning med förhandlingar som grund och för yttrandefrihet. De syriska myndigheterna måste låta bli att utvisa dall'Oglio, eftersom en sådan handling skulle kunna försvaga den pågående dialogen mellan kristna och muslimer.
- R. Den 4 december 2011 grep de syriska myndigheterna bloggaren Razan Ghazzawi vid gränsen mellan Syrien och Jordanien när hon enligt uppgift var på väg till Amman för att delta i ett seminarium om tryckfrihet som anordnats av hennes arbetsgivare, det syriska centrumet för medie- och yttrandefrihet.
1. Europaparlamentet fördömer återigen i starkast möjliga ordalag den syriska regimens brutala förtryck mot sin befolkning, däribland barn. Parlamentet uttrycker sitt deltagande med offrens anhöriga och upp-repar sin solidaritet med det syriska folkets fredliga kamp för frihet, värdighet och demokrati. Parlamentet berömmar människornas mod och beslutsamhet, med särskilt avseende på kvinnorna, som spelar en viktig roll i denna kamp.
  2. Europaparlamentet konstaterar att den syriska regimen – och i synnerhet president Bashar al-Assad, som bär det yttersta ansvaret i sin egenskap av Syriens konstitutionella statschef – inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt internationell lagstiftning om de mänskliga rättigheterna. Parlamentet kräver ännu en gång att våldet mot fredliga demonstranter och förföljelserna av deras familjer omedelbart ska upphöra, att alla fängslade demonstranter, politiska fångar, människorättsförsvarare och journalister ska frigges och att internationella humanitära organisationer, människorättsorganisationer och medier ska få fullt tillträde till landet.
  3. Europaparlamentet uppmanar på nytt president Bashar al-Assad och hans regim att omedelbart avgå så att en övergång till demokrati kan ske i landet.
  4. Europaparlamentet efterlyser en skyndsam, oberoende och öppen utredning av de utbredda, systematiska och grova kränkningar av de mänskliga fri- och rättigheterna som förövas av myndigheterna, militären och säkerhetsstyrkorna i Syrien, i syfte att se till att alla som har gjort sig skyldiga till sådana handlingar, som kan utgöra brott mot mänskligheten, ställs till svars av världssamfundet.
  5. Europaparlamentet understryker att oppositionen och demonstranterna i Syrien har vädjat om att internationella observatörer ska sändas till landet för att avskräcka från angrepp mot civila, och om att internationella humanitära organisationer, människorättsorganisationer och medier ska få fullt tillträde till landet.

Torsdagen den 15 december 2011

6. Europaparlamentet vill se en fredlig och verklig övergång till demokrati som uppfyller den syriska befolkningens legitima krav och bygger på en inkluderande process för nationell politisk dialog där alla demokratiska krafter och det civila samhället i landet får delta. Parlamentet vädjar till oppositionsstyrkorna att inte gå i fällan att trappa upp våldet och militarisera situationen ytterligare i sitt försvar av befolkningen. Parlamentet uttrycker stor oro över att hot från syriska myndigheter kan riktas även mot oppositionella som lever i exil, och uppmanar EU:s medlemsstater att överväga möjligheten att utvisa eller vidta andra lämpliga åtgärder mot syriska diplomater som är stationerade i EU och som är inblandade i sådana fall.
7. Europaparlamentet välkomnar och uppmuntrar den syriska oppositionens pågående ansträngningar, både inom och utanför landet, för att upprätta en enad plattform, fortsätta samarbetet med världssamfundet, särskilt Arabförbundet, och arbeta för en gemensam framtidsvision för Syrien och för en övergång till ett demokratiskt system. Parlamentet håller fast vid sitt stöd till Syriens nationella råd och betonar hur viktigt det är att den syriska oppositionen och Fria syriska armén åtar sig att respektera de mänskliga fri- och rättigheterna och rättsstaten, så att de upprätthåller sitt tydliga åtagande om en fredlig och inkluderande process. Parlamentet stöder rådets slutsatser av den 1 december 2011 och uppmanar EU och dess medlemsstater att genomföra dem omgående och att hitta nya sätt att stärka sitt icke-militära stöd till dessa krafter inom oppositionen.
8. Europaparlamentet betonar ännu en gång att den syriska regeringen inte har levt upp till sitt ansvar att skydda sin befolkning, att omedelbart få ett slut på alla människorättskränkningar och att stoppa alla angrepp på civila. Med tanke på detta måste världssamfundet vidta akuta och lämpliga åtgärder.
9. Europaparlamentet välkomnar EU:s åtagande om att fortsätta att driva på för ett ökat internationellt tryck på den syriska regimen. Parlamentet ställer sig helt bakom rådets beslut av den 14 november 2011 och den 1 december 2011 om att införa nya restriktiva åtgärder mot regimen, och begär en utökad fryshet av tillgångar och ett utvidgat reseförbud för de familjer och företag som är regimen främsta finansörer. EU måste vara berett att vidta ytterligare åtgärder för att hjälpa Syriens befolkning, som strävar efter en demokratisk framtid genom fredliga medel. I detta sammanhang efterfrågar parlamentet ytterligare EU-sanktioner som riktar sig mot den syriska regimen men som får minimala följder för befolkningen, så länge som förtrycket fortgår, liksom lämpliga mekanismer för att bemöta nuvarande och framtida humanitära nödlägen i landet. Parlamentet välkomnar och stöder rådets slutsatser om Syrien av den 1 december 2011, där det också förklaras att EU är berett att utveckla ett nytt och långtgående partnerskap med Syrien inom alla områden av gemensamt intresse, även genom att frigöra bistånd och stärka handelsförbindelserna och de ekonomiska banden, så snart som president Bashar al-Assad har avgått och en verklig demokratisk övergång inleds.
10. Europaparlamentet välkomnar och stöder de resolutioner om situationen för de mänskliga rättigheterna i Syrien som antogs av FN:s generalförsamling den 22 november 2011, FN:s råd för mänskliga rättigheter den 2 december 2011 samt FN:s generalförsamlings tredje kommitté den 22 november 2011, liksom rapporten av den 23 november 2011 från den oberoende internationella undersökningskommissionen om Syrien. Parlamentet begär att Syrien omedelbart stängs av från Unescos kommitté för de mänskliga rättigheterna.
11. Europaparlamentet beklagar djupt att FN:s säkerhetsråd hittills inte har kunnat reagera som sig bör på de pågående brutaliteterna i Syrien. Parlamentet uppmanar på nytt medlemmarna i FN:s säkerhetsråd, särskilt Ryssland och Kina, att leva upp till sitt ansvar att se till att de internationella människorättsnormerna respekteras i Syrien. Parlamentet ger sitt fortsatta stöd till EU:s och dess medlemsstaters ansträngningar i denna fråga. Samtidigt uppmanar parlamentet FN:s säkerhetsråd att hänskjuta de brott som begåtts av den syriska regimen mot dess befolkning till Internationella brottmålsdomstolen.
12. Europaparlamentet ger sitt starka stöd till Arabförbundets ansträngningar för att få ett slut på våldet och främja en politisk lösning i Syrien. Parlamentet välkomnar Arabförbundets förslag om att sända ett observatörsuppdrag för att skydda civila. Det är oroande att de syriska myndigheterna inte bryr sig om att genomföra handlingsplanen. Parlamentet välkomnar Arabförbundets beslut om att införa sanktioner mot den syriska regimen, och uppmanar den syriska regimen att avstå från alla direkta eller indirekta försök att destabilisera grannländerna.

Torsdagen den 15 december 2011

13. Europaparlamentet efterlyser ett tätare samarbete mellan EU och Turkiet kring situationen i Syrien. Parlamentet välkomnar Turkiets fördömande av och ekonomiska sanktioner mot den syriska regimen och ser positivt på landets politik att hålla gränserna öppna för flyktingar.

14. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att göra sitt yttersta för att inleda samtal med Turkiet, Arabförbundet och den syriska oppositionen om arrangemang för att inrätta humanitära korridorer vid gränsen mellan Syrien och Turkiet i syfte att skydda syriska flyktingar och alla civila som försöker fly landet för att undkomma det pågående militära våldet.

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament, Folkrepubliken Kinas regering och parlament, Ryska federationens regering och parlament, Arabrepubliken Syriens regering och parlament samt Republiken Turkiets regering och parlament.

Förslag till resultattavla för övervakningen av makroekonomiska obalanser

P7_TA(2011)0583

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om resultattavlan för övervakningen av makroekonomiska obalanser: den planerade första utformningen

(2013/C 168 E/09)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av det lagstiftningspaket om ekonomisk styrning som antogs den 16 november 2011, särskilt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 ⁽¹⁾ om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 27 oktober 2011 om resultattavlan för övervakningen av makroekonomiska obalanser: den planerade första utformningen (SEK(2011)1361),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen.

1. Europaparlamentet påminner om att det huvudsakliga syftet med den nyligen inrättade övervakningsmekanismen är att förebygga och korrigera alltför stora makroekonomiska obalanser i EU, och i synnerhet i euroområdet. Parlamentet påminner om att den nya mekanismen enligt förordning (EU) nr 1176/2011 även syftar till att uppnå en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat och närmare samordning av den ekonomiska politiken.

2. Europaparlamentet understryker att det i ljuset av den aktuella ekonomiska situationen är av avgörande betydelse att den makroekonomiska övervakningsramen inrättas och tas i bruk snarast möjligt.

3. Europaparlamentet anser att eventuella spridningseffekter av medlemsstaternas eller unionens politik bör identifieras och diskuteras i ett tidigt skede (t.ex. som en del av den årliga tillväxtöversikten), och i vilket fall som helst före samt efter antagandet av konvergens- respektive stabilitetsprogram. Parlamentet uppmanar kommissionen att redogöra för hur den har för avsikt att hantera dessa spridningseffekter i sin senaste version av resultattavlan.

⁽¹⁾ EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.

Torsdagen den 15 december 2011

4. Europaparlamentet anser att medlemsstaternas regeringar måste vara redo att vidta åtgärder mot potentiella problem, eftersom detta är enda sättet att se till att övervakningsramen får önskad effekt.
5. Europaparlamentet påminner om kommissionens förklaring, som bifogades parlamentets resolution av den 28 september 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om förebyggande och korrigerande av makroekonomiska obalanser (sexpaket) ⁽¹⁾, i vilken det fastställdes att "makroekonomisk tillsyn omfattar länder som har underskott eller överskott i bytesbalansen, med lämplig differentiering när det gäller hur pass snabbt politiska åtgärder ska sättas in samt vad det är för slags korrigeringsåtgärder som krävs". Parlamentet påpekar att denna förklaring banade väg för en slutgiltig överenskommelse om "sexpaket". Parlamentet uppmanar kommissionen att även i fortsättningen till fullo stå fast vid denna förklaring. Parlamentet hävdar att eventuella slutsatser som nås inom rådet inte kan inkräkta på kommissionens lagliga rättigheter i detta avseende.
6. Europaparlamentet konstaterar att de mest indikativa tröskelvärdena för de indikatorer som används i förslaget till resultattavla antingen är övre eller nedre tröskelvärden, trots att det i förordningen uttryckligen anges att både övre och nedre tröskelvärden ska antas såvida detta inte är olämpligt. Parlamentet betonar i detta sammanhang att kommissionens arbetsdokument inte ger någon förklaring till varför det skulle vara olämpligt med både övre och nedre tröskelvärden för flertalet av dessa indikatorer.
7. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen inte tagit hänsyn till alla de faktorer som specificeras för den ekonomiska avläsningen av resultattavlan i artikel 4 i förordning (EU) nr 1176/2011. Parlamentet uppmanar kommissionen att inkludera alla dessa faktorer i den ekonomiska avläsningen av resultattavlan, särskilt när det gäller sysselsättning, produktivitetens drivkrafter och energins roll.
8. Parlamentet understryker att den tröskel som fastsällts för arbetslöshetsgraden inte tar hänsyn till flödesutveckling, såsom årliga ökning av denna arbetslöshetsgrad.
9. Europaparlamentet noterar kommissionens avsikt att före utgången av 2012, och i god tid före nästa europeiska planeringstermin, fastställa en ny uppsättning indikatorer och relaterade tröskelvärden för finanssektorn. Parlamentet uppmanar kommissionen att redogöra för förhållandet mellan sådana indikatorer för finanssektorn och de indikatorer ("dashboard") som man planerat för i förordningen om Europeiska systemrisknämnden (ESRB).
10. När det gäller inrättandet av framtida makroekonomiska resultattavlor, som kan komma att inkludera en omfattande uppsättning indikatorer, konstaterar Europaparlamentet att dessa resultattavlor måste bygga på oberoende och kontrollerbar officiell statistik som tagits fram av Europeiska statistiksystemet och Europeiska centralbankssystemet.
11. Europaparlamentet konstaterar att kommissionen i sitt arbetsdokument citerar "tillgänglig ekonomisk facklitteratur", utan att hänvisa till en enda specifik källa. Parlamentet uppmanar kommissionen att ge en mer uttömmande förklaring av sin tillämpade metod, inbegripet olika planerade alternativ, tillsammans med en omfattande källförteckning som bakgrund till resultattavlan.
12. Europaparlamentet understryker att utskottet för ekonomi och valutafrågor kan komma att anordna offentliga utfrågningar om utformningen av resultattavlan innan man yttrar sig över införandet av nya indikatorer och ändringen av tröskelvärdena.
13. Europaparlamentet understryker att det är av största betydelse att detta nya politiska instrument genomförs transparent under hela förfarandet, och uppmanar i detta sammanhang kommissionen att se till att alla handlingar eller arbetsdokument om resultattavlan, uttryckligen och formellt och enligt lika villkor, vidarebefordras till både parlamentet och rådet.
14. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0424.

Torsdagen den 15 december 2011

Ett gemensamt europeiskt transportområde

P7_TA(2011)0584

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem (2011/2096(INI))

(2013/C 168 E/10)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens vitbok "Färdplan för ett gemensamt europeiskt transportområde – ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem" (KOM(2011)0144),
- med beaktande av sin resolution av den 12 februari 2003 om kommissionens vitbok om den gemensamma transportpolitiken fram till 2010: Vägval inför framtiden ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 12 juli 2007 om hållbara transporter för ett rörligt Europa ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2010 om hållbara framtida transporter ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 21 oktober 2010 om en integrerad havspolitik – utvärdering av gjorda framsteg och nya utmaningar ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om kommissionens femte sammanhållningsrapport och strategin för sammanhållningspolitiken efter 2013 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2011 om luftfartsskydd med särskild inriktning på säkerhetsskannrar ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 27 september 2011 om trafiksäkerhet i Europa 2011–2020 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelanden "Ett trafiknät för alla" (KOM(1995)0601) och "Handlingsplan för rörlighet i städer" (KOM(2009)0490),
- med beaktande av kommissionens meddelande "För en rättvis och effektiv prissättning inom transportsektorn" (KOM(1995)0691) från 1995 och dess meddelande om koldioxidutsläpp inom transportsektorn KOM(1998)0204 från 1998, det senare meddelandet bör kommissionen nu offentliggöra på nytt,
- med beaktande av Europa 2020-strategin,
- med beaktande av gemenskapslagstiftningen på transportområdet,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,

⁽¹⁾ EUT C 43 E, 19.2.2004, s. 250.

⁽²⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 556.

⁽³⁾ EUT C 351 E, 2.12.2011, s. 13.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0386.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0316.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0329.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0408.

Torsdagen den 15 december 2011

- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet, utskottet för industrifrågor, forskning och energi och utskottet för regional utveckling (A7-0425/2011), och av följande skäl:
- A. Den europeiska transportpolitiken påverkar ofta unionsmedborgarnas dagliga liv direkt och ett verkligt gemensamt europeiskt transportområde där alla hinder mellan olika transportmedel och nationella system har avvecklats och där det inte finns någon illojal konkurrens och social dumpning skulle vara av betydande gagn för unionsmedborgarna.
  - B. Transportsektorn är av största betydelse för utvecklingen i Europeiska unionen och dess regioner och städer, eftersom sektorn står för ca 5 procent av BNP och skapar omkring 10 miljoner arbetstillfällen. Det är mycket viktigt att bevara EU:s kapacitet att bedriva utveckling och innovation inom områden som mobilitet, transport och logistik, som är avgörande för EU:s position som ett industriellt och ekonomiskt centrum och dess globala konkurrensställning. Små och medelstora företag spelar en särskilt betydelsefull roll i transportsektorn.
  - C. Den framtida europeiska transport- och rörlighetspolitiken bör omfatta 20-20-20-målen fram till 2020 som en viktig grund för beslutsfattande inom detta område.
  - D. Transportsektorn kan lämna ett väsentligt bidrag till Europa 2020-strategin särskilt när det gäller sysselsättning, hållbar ekonomisk tillväxt, forskning, energi, innovation och miljö. Inom ramen för denna strategi bör säkerheten och miljöskyddet stärkas konsekventare och samordnas närmare.
  - E. Vissa av målen i den förra vitboken uppfylldes inte, och därför bör de mål som ställs upp i den aktuella vitboken kontrolleras och utvärderas regelbundet.
  - F. Transportsätten bör inte konkurrera med varandra utan bör komplettera varandra, med effektiv sam-modalitet som vägledande princip för effektiv fördelning mellan de olika transportsätten.
  - G. Trafikomställningsmålen kan inte nås genom lagstiftning utan endast genom fungerande infrastruktur, genom fördelarna med och styrkan i vissa lösningar samt genom incitament.
  - H. Det är viktigt att säkra en framgångsrik utveckling av det transeuropeiska transportnätet (TEN-T), effektivt koppla samman transportnäten i samtliga EU:s regioner och undanröja skillnaderna i infrastrukturutveckling i EU:s medlemsstater.
  - I. Transportsektorn och den gränsöverskridande infrastrukturen har många kvarstående historiska och geografiska hinder (olika spårvidd och svårforcerade bergskedjor, såsom Alperna, Pyrenéerna och Karpaterna), som ger upphov till gränseffekter som delvis är lätta att åtgärda och som därför bör minskas.
  - J. Skillnaderna mellan olika regioner i Europa (perifert läge, infrastruktur, natur, befolkningstäthet och socioekonomisk situation) ger upphov till mycket olika problem och kräver flexibla lösningar.

Torsdagen den 15 december 2011

- K. Öppnandet av transportmarknaderna bör ske under förutsättning att man vidtar alla regleringsåtgärder som krävs för att garantera att det leder till bättre kvalitet på tjänster, utbildning och sysselsättningsvillkor.
- L. EU bör fastställa enhetliga normer för alla transportsätt, särskilt i fråga om säkerhet, teknik, miljöskydd och arbetsvillkor, och samtidigt ha i åtanke att man, för sektorer där internationella bestämmelser faktiskt gäller, kan uppnå en ändamålsenlig reglering via relevanta internationella fora.
- M. Lagstiftningen på transportområdet måste införlivas, genomföras och verkställas korrekt, konsekvent och skyndsamt.
1. Europaparlamentet välkomnar vitboken från 2011, men konstaterar att viktiga mål i vitboken från 2001 har uppnåtts endast delvis eller inte alls. Därför föreslår parlamentet
- att kommissionen till 2013, på grundval av rapporten om trafiksäkerheten i Europa 2011–2020 och i enlighet med subsidiaritetsprincipen, lägger fram konkreta förslag för att senast 2020 minska antalet döda och svårt skadade i trafiken med 50 procent jämfört med 2010; i dessa förslag ska man ta särskild hänsyn till de mest utsatta trafikanterna och i varje enskilt fall ange vilka minskningar i olycksstatistiken man förväntar sig, och
  - att kommissionen senast 2014 ska lägga fram förslag på en internalisering av externa kostnader för både gods- och passagerartransporter i alla transportslag i enlighet med transportslagens specifika egenskaper, och samtidigt undvika dubbla avgifter och snedvridningar av marknaden. Inkomsterna av denna internalisering av externa kostnader ska användas till investeringar i säkerhet, forskning, ny teknik, klimat- och bullerminskning inom ramarna för en hållbar rörlighet samt i infrastruktur.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att till 2013 lägga fram ett förslag om de sociala villkoren och arbetsvillkoren, i syfte att underlätta skapandet av en fullständigt integrerad europeisk transportmarknad och samtidigt göra sektorn attraktiv för de anställda. Detta förslag bör bygga på en fördjupad analys av den aktuella situationen beträffande sociala och arbetsmässiga förhållanden inom alla transportslag och graden av harmonisering mellan medlemsstaternas lagstiftning, och på en konsekvensbedömning om utvecklingen av arbetsmarknaden inom transportsektorn fram till 2020. Genom detta förslag ska sysselsättningen ökas och arbetarnas förhållanden förbättras i hela transportsektorn. I förslaget beaktas ny teknik och logistiska tjänster som kan användas för att förbättra transporttjänsterna i allmänhet och transporttjänsterna för funktionshindrade personer i synnerhet.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utifrån information från medlemsstaterna senast 2013 lägga fram en komplett, kvantitativ analys av den nuvarande situationen på infrastrukturområdet, samt av transportnätets täthet och servicekvaliteten på transportområdet i samtliga EU:s medlemsstater. I analysen ska man ge en översikt av den rådande situationen i EU-27, påpeka ojämlikheter i utvecklingen av transportinfrastruktur mellan medlemsstaterna och deras regioner och belysa hur transportinfrastrukturen på alla områden finansieras idag samt vilka finansieringsprioriteringar som ska göras i framtiden.
4. Europaparlamentet är medvetet om transportsektorns viktiga bidrag till EU:s industripolitik, konkurrenskraft och handelsbalans. År 2009 uppgick exporten av maskiner och utrustning i transportsektorn till totalt 454,7 miljarder euro, vilket är 41,5 procent av den samlade exporten ut ur EU-27. Samma år registrerade EU sina största handelsöverskott på maskin- och utrustningsområdet i transportsektorn (112,6 miljarder euro) och på transporttjänsteområdet (21,5 miljarder euro).

Torsdagen den 15 december 2011

5. Europaparlamentet ansluter sig till de 10 mål för ett konkurrenskraftigt och resurseffektivt transportsystem som anges i vitboken och som ska uppnås till 2050 och 2030, men anser dock att perioden fram till 2020 bör definieras tydligare när det gäller finansiering – mot bakgrund av den ekonomiska situationen i de enskilda medlemsstaterna – och de allmänna utmaningarna för transportsektorn på energi- och miljöområdet. Därför uppmanar parlamentet kommissionen att lägga fram förslag på lagar för att nå 20 procents minskning av transporterens koldioxidutsläpp och andra växthusgaser (jämfört med 1990 års referensvärden) och efterföljande delmål till 2020 (jämfört med 2010 års referensvärde) och att i enlighet med 20-20-20-målen och i samarbete med internationella partner

- minska koldioxidutsläppen från vägtransporter med 20 procent,
- minska bullret från spårbundna fordon och deras energikonsumtion med 20 procent,
- minska koldioxidutsläppen inom luftfarten i hela det gemensamma europeiska luftrummet med 30 procent,
- nå en EU-övergripande enhetlig minskning av sjöfartens utsläpp av koldioxid och föroreningar med 30 procent, till detta kommer även det energieffektivitetsindex och den energieffektivitetsplan för fartyg som har avtalats inom internationella sjöfartsorganisationen att bidra.

Parlamentet kräver att alla mål som anges i denna punkt ska betraktas som prioriteringar och därför kontrolleras varje år.

6. Europaparlamentet betonar att målet bör vara att fullborda EU:s inre transportmarknad genom att öppna upp transportnäten och transportmarknaderna ytterligare och då även beakta ekonomiska, sysselsättningsmässiga, miljömässiga, sociala och territoriella aspekter. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att förslagen om en öppning av tjänstesektorn på samtliga transportmarknader inte ger upphov till social dumpning, tjänster av sämre kvalitet, monopol eller oligopol. Parlamentet understryker att det fortfarande finns ett brådskande behov av riktlinjer för statligt stöd till kusthamnar.

7. Europaparlamentet betonar att transporter fortfarande erbjuder en stor outnyttjad potential på många områden samt understryker betydelsen av ett gemensamt europeiskt transportområde med samtrafik och driftkompatibilitet, som bygger på en genuint europeisk förvaltning av transportinfrastrukturen och transportsystemen. Detta uppnås genom att avskaffa gränseffekter mellan medlemsstaterna inom alla transportslag så att man ökar konkurrenskraften och attraktiviteten i hela EU. Parlamentet understryker betydelsen av territoriell sammanhållning och då i synnerhet tillgänglighetsproblemen för yttersta randområden, öar, inlandsregioner och perifera regioner samt vikten av goda förbindelser mellan medlemsstater och deras grannländer.

8. Europaparlamentet betonar att en effektiv sammodalitet för persontrafik och godstransporter inom hela transport- och logistikkedjan – vilket mäts genom ekonomisk lönsamhet, miljöskyddsaspekter, energitrygghet, sociala villkor, hälsa, arbetsvillkor och säkerhetsaspekter och tar hänsyn till territoriell sammanhållning och den geografiska miljön i enskilda länder och regioner – bör ses som en ledande princip för den framtida transportpolitiken. Parlamentet anser att transportslag måste komplettera varandra och samverka samt att de ovannämnda parametrarna bör användas för att fastställa den nuvarande och framtida fördelningen mellan de olika transportsätten i medlemsstater och regioner i enlighet med deras enskilda möjligheter. Parlamentet anser vidare att användningen av hållbara transportslag systematiskt bör främjas även på korta och medellånga sträckor.

9. Europaparlamentet noterar att EU i hög grad är beroende av importerade fossila bränslen, vars leverans från länder utanför unionen innebär stora risker när det gäller EU:s ekonomiska trygghet och flexibiliteten i dess utrikespolitiska alternativ, och uppmanar kommissionen att fastställa och regelbundet mäta unionens yttre energiförsörjningstrygghet.

Torsdagen den 15 december 2011

10. Europaparlamentet framhåller särskilt betydelsen av att utveckla transportinfrastrukturen i de nya medlemsstaterna, inklusive vägarna, för att skapa ett gemensamt europeiskt transportområde och ansluta deras transportnät till grannländernas. Parlamentet uppmanar kommissionen att ta med behovet av utveckling av transportinfrastrukturen i de nya medlemsstaterna i sin kommande fleråriga budgetram så att transportinfrastrukturen i de nya medlemsstaterna når upp till nivån i övriga medlemsstater senast 2025.

11. Europaparlamentet välkomnar och stöder kommissionens förslag om ett instrument för att koppla samman Europa och initiativet om obligationer för att finansiera projekt, samt uppmanar medlemsstaterna att införa stamnätet eftersom TEN-T-konceptet ska erbjuda större och realistisk finansiering för ett begränsat antal hållbara projekt som ger ett europeiskt mervärde. Parlamentet begär

- att medlemsstaterna åtar sig att eliminera de huvudsakliga kända flaskhalsarna i det europeiska transportområdet till 2020 och, vid behov, stödja kringgåendet av dessa genom att bygga upp en intermodal infrastruktur i början och slutet av varje sträcka; vidare bör medlemsstaterna prioritera gränsöverskridande projekt mellan alla medlemsstater utan att försumma anslutningar till grannländer samt lägga fram en godkänd finansieringsplan till 2015,
- att kommissionen åtar sig att öka stabiliteten i finansieringen av TEN-T-projekt i samordning med regionalpolitiken,
- att kommissionen åtar sig att stödja alternativa finansieringsmodeller och finansieringsinstrument, bl.a. projektobligationer, och i samband med förslagen om internalisering av de externa kostnaderna se till att de intäkter som därmed uppstår allt mer används för finansiering av TEN-T-projekt,
- att prioriteringarna fastställs i nära samband med villkoren för utnyttjande av regionalt strukturstöd och medlemsstaterna åläggas att garantera finansiering av dessa projekt utöver tidsfristen för EU:s fleråriga program, för att säkerställa den långsiktiga effektiviteten och synbarheten av EU:s åtgärder inom TEN-T-ramen,
- att prioriteringen av projekten efter 2015 endast bibehålls i de fall då medlemsstaterna fattat bindande budgetbeslut för att säkerställa genomförandet av dessa projekt, och att EU:s medfinansiering grundas på principen om att outnyttjade medel går förlorade ("use it or lose it"-principen),
- att EuroVelo, det europeiska nätet av långdistanscykelvägar, ingår i TEN-T-nätet.

12. Europaparlamentet understryker att införandet av lämplig transportinfrastruktur och god tillgång kommer att göra samtliga regioner ekonomiskt starkare och mer attraktiva för direktinvesteringar, något som kommer att öka både deras egen konkurrenskraft och hela EU:s konkurrensställning på lång sikt, och därmed garantera att den inre marknaden utvecklas på ett stabilt sätt och att målet med territoriell sammanhållning uppnås.

13. Europaparlamentet erinrar om att transportnäten spelar en central roll inom politiken för fysisk planering. Parlamentet understryker hur viktiga stora transportinfrastrukturer, såsom järnvägslinjer för höghastighetståg, är för att främja den lokala utvecklingen. Parlamentet anser att makroregionerna och strategierna för att främja deras utveckling skulle kunna spela en mer aktiv roll i genomförandet av en samordnad, effektiv och hållbar transportpolitik. Parlamentet erinrar om att det är viktigt att utveckla, planera och genomföra gemensamma strategier för transportinfrastruktur samt att det är nödvändigt att sprida bästa praxis på transportområdet. Parlamentet betonar att EU:s medborgare och företag direkt kommer att gynnas av ett gemensamt europeiskt transportområde som syftar till att begränsa den tid och de resurser som satsas på gods- och passagerartransporter och åstadkomma en mer långtgående integration av marknaderna.

Torsdagen den 15 december 2011

14. Europaparlamentet noterar att samma riskanpassade säkerhetsstandarder, som har harmoniserats på europeisk nivå, bör gälla alla former av passagerar- och godstransport samt efterlyser ett förslag på finansiering så att detta krav kan uppfyllas. Parlamentet anser att internationell samordning bör vara ett krav inom sjöfarten och luftfarten och att befintliga regler bör ses över och vid behov korrigeras till 2015 samt löpande integreras i avtal med tredjeländer.

15. Europaparlamentet betonar betydelsen en strategi för övergången till alternativ och förnybar energi för transportsektorn och framhåller att de fastställda målen kan uppnås genom en energimix och de energibesparingsmöjligheter som redan finns. Parlamentet understryker att denna övergång kräver specifik infrastruktur och motsvarande initiativ och att minskningsmålen därför bör formuleras på ett teknikneutralt sätt.

16. Europaparlamentet efterlyser ett förslag om rörlighet i städerna som ska läggas fram till 2015, enligt vilket projektstöd, med respekt för subsidiaritetsprincipen, endast ska ges förutsatt att lokala myndigheter utarbetar rörlighetsplaner för effektiva person- och godslogistikkedjor i städer och tätorter. Planerna ska bidra till att minska transportvolymerna, olyckorna, luftföroreningarna och bullret samt följa normerna och målen för unionens transportpolitik och vara förenliga med planer för omgivande städer och regioner och inte skapa nya marknadshinder. Parlamentet föreslår ett utbyte av bästa praxis inom innovation och forskning om hållbara koncept för rörlighet i städer.

17. Europaparlamentet betonar att trafikanternas beteende är avgörande och efterlyser incitament för att människor ska välja hållbara, säkra och hälsosamma transport- och rörlighetssätt som innebär fysisk aktivitet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, samtidigt som man beaktar subsidiaritetsprincipen, senast 2013 lägga fram förslag för att utveckla initiativ som främjar miljövänlig kollektivtrafik, gång och cykling inom i synnerhet städer, för att fördubbla antalet användare av dessa transportslag. Det är därför viktigt att utveckla säker infrastruktur för fotgängare och cyklister, i synnerhet i städer, och att förbättra driftkompatibiliteten mellan transporttjänsterna genom att främja införandet av ett gemensamt transportdokument och ett integrerat elektroniskt biljettsystem för multimodala resor som även knyter samman resor över långa avstånd med lokaltrafiken. Parlamentet erinrar om att tillgänglighet kopplad till prisöverkomlighet inom transport är avgörande för social rörlighet, och att man i planeringen av den framtida transportpolitiken bör lägga större vikt på att förena hållbarhetsmålen med behoven i samhället.

18. Europaparlamentet är övertygat om att de grundläggande reglerna om passagerares rättigheter bör förankras i en stadga som omfattar passagerares rättigheter inom samtliga trafikslag. Därför förväntar sig parlamentet att kommissionen senast i början av 2012 lägger fram ett sådant förslag där man tar hänsyn till varje enskilt transportsätts karaktärsdrag och tidigare erfarenheter samt även inkluderar ett kapitel om rättigheter för passagerare med funktionshinder. Parlamentet begär samtidigt en gemensam tolkning och konsekvent tillämpning, genomförande och verkställande av dessa rättigheter, utifrån tydliga definitioner och riktlinjer och öppenhet rörande förvaltningen av dem. Parlamentet understryker dessutom behovet av lagsiftning avseende extra avgifter inom alla transportslag.

19. Europaparlamentet understryker att det behövs en integrerad transportpolitik för hela transport- och logistikkedjan för att på lämpligt sätt ta itu med utmaningarna på transport- och rörlighetsområdet, framför allt i tätorter. Parlamentet efterlyser ökad samordning mellan politiska beslutsfattare vid EU-institutionerna och en fortlöpande dialog och samråd med logistikbranschen, leverantörer av transporttjänster och kunder i ett europeiskt forum för logistik och rörlighet.

20. Europaparlamentet anser att grön logistik och förbättrad mobilitetsledning bör prioriteras.

Torsdagen den 15 december 2011

21. Europaparlamentet hävdar att hållbar multimodalitet för passagerar- och godslogistik kräver intermodala knutpunkter och terminaler, integrerad planering och logistik samt integrerad utbildning och yrkesutbildning.

22. Europaparlamentet betonar att EU bör förbli ledande när det gäller teknisk innovation för att kunna förbättra effektiviteten och främja hållbarheten och sysselsättningen. Parlamentet vill se finansiering för forsknings- och utvecklingsprogram som särskilt riktas på hållbar och säker rörlighet och har en specifik genomförande strategi, tidsplan och effektiv ekonomisk kontroll i syfte att

- upprätthålla EU:s ledarställning som produktions- och forskningscentrum för alla former av transport, med särskilt fokus på att utfasa fossila bränslen, minska utsläppen och bullret samt höja säkerheten,
- skapa effektiva, intelligenta, driftkompatibla och sammankopplade system för att stödja Sesar, Galileo, GMES, ERTMS, flodinformationstjänster, SafeSeaNet, LRIT och ITS,
- ta fram praktiskt fungerande lösningar i samarbete med en expertgrupp bestående av företrädare för näringsliv, forskning, politik och samhälle,
- inom ramen för det fortsatta e-säkerhetsinitiativet förbättra vägtrafiksäkerheten och bygga upp den infrastruktur som är nödvändig för nödsamtalssystemet e-Call, samtidigt som uppgiftsskyddet beaktas.

23. Europaparlamentet anser att de byråkratiska hindren bör avvecklas för alla trafikslag och vill därför att transport- och logistikdokumenten ska förenklas och harmoniseras ytterligare för framför allt godstransporterna, och vill senast 2013 se ett förslag om enhetliga fraktdokument och e-dokument som även ska främja multimodala transporter.

24. Europaparlamentet betonar nödvändigheten av bättre och standardiserad kontrollutrustning, exempelvis hastighetskameror, fordonsenheter, kommunikationssystem och kommunikationssätt, samt efterlyser ett förslag om ömsesidigt godkännande av och driftskompatibilitet för sådan utrustning till 2013. Parlamentet betonar att det är viktigt att öka samordningen och samarbetet mellan de nationella myndigheterna när det gäller gränsöverskridande straffrättsliga förfaranden och skapa större enhetlighet i vägsäkerhetsnormerna.

25. Europaparlamentet understryker att modifieringar och standardisering av lastenheter, med hänsyn till lastenheter som används i globala transporter och storleken på transportfordonen, måste främja de multimodala transportererna och ge påvisbara fördelar i form av bränslebesparingar, minskade utsläpp och förbättrad vägsäkerhet.

26. Europaparlamentet föreslår att medlemsstaterna endast godkänner användandet av det europeiska modulsystemet på vissa sträckor och den befintliga infrastrukturen och säkerhetskraven tillåter det samt informerar kommissionen om att man har gett sitt godkännande.

27. Europaparlamentet betonar vikten av de olika transportorganen på EU-nivå och uppmanar till nya ansträngningar för att stärka deras europeiska dimension.

28. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att stödja och arbeta för lika villkor mellan alla transportsätt när det gäller energibesättning och mervärdesskatt.

Torsdagen den 15 december 2011

29. När det gäller vägtransportsektorn vill Europaparlamentet

- att man senast 2013 ser över regelverket om kör- och vilotider i samband med person- och godstrafik och genomför de förändrade reglerna, samt harmoniserar tolkningen av genomförandet och verkställandet samtidigt som man beaktar Europaparlaments ståndpunkt om harmonisering av sanktioner inom vägtransportsektorn; parlamentet anser att det krävs en samordning av begränsningarna för godstransporter i hela EU,
- att de fastställda målen följs och att man ger ny kraft till de prioriterade projekten inom det transeuropeiska vägnätet,
- att man till 2020 utökar antalet säkra uppställningsplatser för lastbilar i det transeuropeiska vägnätet med 40 procent jämfört med 2010 och förbättrar kvaliteten på dessa (hygienstandarden),
- att kommissionen stödjer medlemsstaternas initiativ för att skapa en säker och miljövänlig fordonspark genom skattelättnader,
- att kommissionen till slutet av 2013 lägger fram en rapport med en analys av förhållandena på unionens vägtransportmarknad, inklusive en utvärdering av effektiviteten av kontrollerna och utvecklandet av anställningsförhållandena för yrket, samt en bedömning av huruvida en harmonisering av reglerna på området, däribland regler och lagar om efterlevnad, vägavgifter, sociala förhållanden och säkerhet, har kommit så långt att man kan överväga att öppna den inhemska vägtransportmarknaden ytterligare och då bland annat även avskaffa cabotagebegränsningarna,
- att utbildningen och fortbildningen samt tillgången till sysselsättning för personer som arbetar inom transportsektorn stärks, däribland även för personer som tillhandahåller transportrelaterade tjänster för passagerare, i syfte att förbättra arbetsvillkoren och lönerna och göra dessa yrken mer attraktiva, och
- att en standardiserad metod på EU-nivå införs för att beräkna transport- och logistiksektorns koldioxidavtryck i syfte att undvika en mängd olika nationella strategier och stödja sektorns initiativ att främja beräkning av koldioxidavtryck, särskilt för godstransporter på väg.

30. När det gäller sjöfarten vill Europaparlamentet

- att det senast 2013 läggs fram ett förslag om Blue Belt-konceptet för att underlätta administrationen för fartyg som seglar mellan EU-hamnar och utveckla den potential som motorvägar till sjöss erbjuder genom att etablera en genuin gemensam marknad för EU-interna sjötransporter i enlighet med den befintliga miljö- och naturvårdslagstiftningen,
- att initiativ tas för att säkerställa att en minskning av svavelutsläppen från fartyg inte leder till en bakåtsträvande trafikomställning,
- att man inför en EU-politik för närsjöfart och sjöfart på medellånga sträckor i syfte att utnyttja den fria kapacitet som finns på de inre vattenvägarna för att uppnå EU:s mål för att minska växthusgasutsläppen i transportsektorn,

Torsdagen den 15 december 2011

- att man fortsätter stödja Naiades-programmet, i enlighet med den befintliga miljö- och naturvårdslagsstiftningen, och att man tar fram ett uppföljningsprogram för att säkerställa att Naiades-programmet löper vidare från och med 2014,
- att det läggs fram ett förslag om ökning av antalet multimodala förbindelser (plattformar) med 20 procent för inlandssjöfarten, inlandshamnarna och järnvägstransporterna till 2020 jämfört med 2010, och att relevant finansiellt stöd tillhandahålls, samt att Marco Polo-programmet förlängs efter 2013 för att fullt ut utnyttja sjöfartens potential,
- att minst 15 procent av TEN-T-medlen under nästa fleråriga budgetram för perioden 2014–2020 tilldelas projekt som förbättrar de hållbara och multimodala förbindelserna vid kusthamnar, inlandshamnar och multimodala plattformar, med tonvikt på vattenvägstransporter, och
- att man med tanke på sjöfartens internationella karaktär harmoniserar sjöfartsutbildningarna till en internationell standard senast 2012 och framför allt snarast antar kommissionens förslag om ändring av direktiv 2008/106/EG om minimikrav för utbildning av sjöfolk så att de ändringarna i konventionen om sjöfolks utbildning, certifiering och vakthållning som gjordes 2010 införs i EU-lagstiftningen, samt lägger fram ett förslag om ömsesidigt erkännande av ramvillkor för utbildning av hamnarbetare före utgången av 2013 samt en strategi för att säkra återväxten inom sjöfartsyrkena.

31. När det gäller luftfarten vill Europaparlamentet

- att kommissionen och medlemsstaterna främjar genomförandet av det gemensamma europeiska luftrummet II, för vilket införandet av Sesar kommer att vara betydelsefullt, samt uppmanar kommissionen att senast 2013 lägga fram ett förslag om att fullborda det gemensamma europeiska luftrummet genom att minska antalet funktionella luftrumsblock,
- att kommissionen stärker samordningen mellan reglerna för det gemensamma luftrummet, Sesar-projektet och Galileo-projektet, samt Clean Sky-initiativen, för att åstadkomma fler åtgärder för energieffektivitet och minskade utsläpp av växthusgaser,
- att man i samband med ytterligare förslag om öppnande av marknaderna prioriterar kvaliteten på tjänsterna och samordningen med internationella åtgärder,
- att kommissionen och medlemsstaterna vidtar alla nödvändiga åtgärder för att EU:s handel med utsläppsrätter ska accepteras internationellt till 2012 och därmed säkerställa en rättvis konkurrens internationellt, och
- att aktivt arbeta för att utveckla projektet "Checkpoint of the Future" för säkerhetskontroller av passagerare och varor.

32. När det gäller järnvägstransporter vill Europaparlamentet

- att kommissionen i samband med förslag till ytterligare liberalisering av marknaderna tar hänsyn till medlemsstaternas åtaganden avseende den lokala kollektivtrafiken och det befintliga tjänsteutbudet, i syftet att förbättra det nuvarande tjänsteutbudet och samtidigt säkerställa rättvisa konkurrensvillkor och förhindra social dumpning,

Torsdagen den 15 december 2011

- att man i större utsträckning främjar teknisk harmonisering och driftkompatibilitet mellan medlemsstaterna, och i synnerhet att man till 2015 harmoniserar bestämmelserna om godkännande av fordon så att förfarandet för godkännande av rullande materiel tar högst två månader och sker på ett ekonomiskt öppet sätt, samt att man genomför nödvändiga förändringar i Europeiska järnvägsbyråns befogenheter och dess finansiering fram till 2012,
  - att man på ett välgenomtänkt sätt ger ny kraft för utveckling av järnvägsinfrastruktur, minskat buller och ERTMS-handlingsplanen för perioden fram till 2020,
  - att kommissionen senast den 31 december 2012 lägger fram ett förslag till ett direktiv som innehåller bestämmelser om förhållandet mellan infrastrukturförvaltare och trafikoperatörer och ett förslag på att öppna upp den nationella passagerartrafiken på järnvägarna utan att detta försämrar kvaliteten på järnvägstransporttjänsterna eller förhindrar åtagandena om service till allmänheten,
  - att de nationella tillsynsmyndigheterna ska vara oberoende och stärkas för att skapa effektivare järnvägar, att det ska finnas ett närmare samarbete mellan de europeiska nätverken och att kommissionen, för att ytterligare stödja detta mål, till 2014 lägger fram ett förslag om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet,
  - att utbildning och fortbildning som följer högt uppsatta standarder får större betydelse och att det gränsöverskridande erkännandet av examina och kvalifikationer förbättras,
  - att kommissionen utvärderar vilka effekter öppnandet av godstrafikmarknaden har haft på vagnlasttransporterna och, om det visar sig att denna trafik har minskat, senast den 31 december 2012 lägger fram ett förslag som gör det möjligt för medlemsstaterna att stödja denna verksamhet eftersom den ger ekonomiska, sociala och miljömässiga fördelar.
33. Europaparlamentet konstaterar att EU:s järnvägsindustri blir allt känsligare för konkurrensen från leverantörer från tredjeland på EU-marknaden. Parlamentet är bekymrat över de allvarliga hinder som gör att EU-leverantörer inte kan lämna anbud vid offentliga upphandlingar i länder utanför EU.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sina konsekvensbedömningar av lagstiftningsinitiativ kartlägga, kvantifiera och utvärdera möjligheterna att skapa "gröna arbetstillfällen" samt åtgärder för att främja detta.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att lägga fram en gemensam strategi för information, kommunikation och samråd med alla berörda aktörer, med särskild betoning på de berörda medborgarnas deltagande, om behov, planering, utveckling och finansiering av den infrastruktur som krävs för tillväxt, rörlighet, utveckling och sysselsättning enligt de åtaganden som gjorts i Europa 2020-strategin.
36. Europaparlamentet påpekar att de lokala och regionala myndigheterna har avsevärda befogenheter på det transportpolitiska området. Deras deltagande måste därför främjas genom flernivåstyre.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att årligen utvärdera målen i vitboken och läget när det gäller insatser och resultat samt underrätta parlamentet vart femte år om genomförandet av vitboken.
38. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.
-

Torsdagen den 15 december 2011

Förhållanden vid frihetsberövande inom EU

P7_TA(2011)0585

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om villkoren för frihetsberövanden i EU (2011/2897(RSP))

(2013/C 168 E/11)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska unionens instrument för skydd av mänskliga rättigheter, särskilt artiklarna 2, 6 och 7 i fördraget om Europeiska unionen och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 4, 19, 47, 48 och 49,
- med beaktande av de internationella instrumenten för mänskliga rättigheter och förbud mot tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling, särskilt den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna (artikel 5), den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter (artikel 7), konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning och dess fakultativa protokoll om inrättande av ett system för regelbundna besök i fängelser av internationella och nationella organ,
- med beaktande av Europarådets instrument för mänskliga rättigheter och förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, särskilt den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (artikel 3), protokollen till den konventionen och Europadomstolens rättspraxis, den europeiska konventionen till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning från 1987, genom vilken Europeiska kommittén till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning (CPT) inrättades, och CPT:s rapporter,
- med beaktande av de instrument som mer specifikt behandlar rättigheterna för personer som har frihetsberövats, särskilt följande: på FN-nivå – FN:s minimiregler för behandling av fångar samt de förklaringar och principer som antagits av FN:s generalförsamling; på Europarådsnivå – Ministerkommitténs rekommendationer, dvs. rekommendation Rec (2006)2 avseende de europeiska fängelsereglerna, rekommendation Rec (2006)13 om användning av häktning, villkoren för häktning och införande av garantier mot missbruk, rekommendation Rec (2008)11 om de europeiska bestämmelserna för ungdomsbrottslingar som omfattas av påföljder eller åtgärder, rekommendation Rec (2010)1 om Europarådets bestämmelser om skyddstillsyn ⁽¹⁾ och de rekommendationer som antagits av Europarådets parlamentariska församling,
- med beaktande av sina resolutioner av den 18 januari 1996 om dåliga förhållanden i fängelser inom Europeiska unionen ⁽²⁾ och av den 17 december 1998 om fängelseförhållandena i Europeiska unionen: förbättringar och alternativa straff ⁽³⁾, och av sina upprepade uppmaningar till kommissionen och rådet om att lägga fram ett rambeslut om internerade personers rättigheter, i enlighet med sin rekommendation av den 6 november 2003 med förslag till Europaparlamentets rekommendation till rådet om minimiregler avseende rättssäkerhetsgarantier för misstänkta och tilltalade i brottmål i Europeiska unionen ⁽⁴⁾, sin rekommendation till rådet av den 9 mars 2004 om internerade personers rättigheter i

⁽¹⁾ Följande länk innehåller en uttömmande förteckning över Europarådets rekommendationer och resolutioner på det straffrättsliga området: <http://www.coe.int/prison>.

⁽²⁾ EGT C 32, 5.2.1996, s. 102.

⁽³⁾ EGT C 98, 9.4.1999, s. 299.

⁽⁴⁾ EUT C 83 E, 2.4.2004, s. 180, punkt 23: "Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att påskynda undersökningen av fängelseförhållandena i Europeiska unionen med tanke på antagandet av rambeslutet om fångars rättigheter och gemensamma minimiregler för att garantera dessa rättigheter på grundval av artikel 6 [EU-fördraget]". Se även parlamentets resolution av den 4 september 2003 om situationen när det gäller de grundläggande rättigheterna i Europeiska unionen (2002) (EUT C 76 E, 25.3.2004, s. 412), punkt 22: "Europaparlamentet anser rent allmänt att det inom ett europeiskt område med frihet, säkerhet och rättvisa också måste mobiliseras krafter för att förbättra polis- och fängvårdssystemet, exempelvis genom att ... utarbeta ett rambeslut om minimivillkor till skydd för de internerades rättigheter i EU".

Torsdagen den 15 december 2011

Europeiska unionen ⁽¹⁾ och sin resolution av den 25 november 2009 om ett flerårigt program 2010–2014 om ett område med frihet, säkerhet och rättvisa (Stockholmsprogrammet) ⁽²⁾,

- med beaktande av rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna ⁽³⁾,
- med beaktande av rådets rambeslut 2008/909/RIF av den 27 november 2008 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på brottmålsdomar avseende fängelse eller andra frihetsberövande åtgärder i syfte att verkställa dessa inom Europeiska unionen ⁽⁴⁾,
- med beaktande av förslaget till rådets rambeslut av den 29 augusti 2006 om en europeisk övervakningsorder vid förfaranden mellan Europeiska unionens medlemsstater före rättegång (KOM(2006)0468),
- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätt till advokat i straffrättsliga förfaranden och rätt till kontakt med tredje part vid frihetsberövande (KOM(2011)0326),
- med beaktande av kommissionens grönbok av den 14 juni 2011 med titeln ”Stärkande av det ömsesidiga förtroendet inom det europeiska rättsliga området – en grönbok om tillämpningen av EU:s straffrättsliga lagstiftning på frågor som rör frihetsberövande” (KOM(2011)0327),
- med beaktande av de muntliga frågorna om förhållandena i EU:s fängelser, som lagts fram av ALDE-, GUE/NGL-, PPE-, Verts/ALE- och S&D-grupperna (O-000252/2011 - B7-0658/2011, O-000253/2011 - B7-0659/2011, O-000265/2011 - B7-0660/2011, O-000266/2011 - B7-0661/2011, O-000283/2011 - B7-0662/2011, O-000284/2011 - B7-0663/2011, O-000286/2011 - B7-0664/2011, O-000287/2011 - B7-0665/2011, O-000296/2011 - B7-0666/2011, O-000297/2011 - B7-0667/2011),
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.2 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen har påtagit sig uppgiften att utveckla ett område med frihet, säkerhet och rättvisa. Enligt artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen respekterar EU de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Detta medför positiva skyldigheter som EU måste uppfylla för att fullgöra det åtagandet.
  - B. Häktningsförhållanden och fängelseförvaltning är i första hand medlemsstaternas ansvar, men brister som överfulla fängelser och påståenden om dålig behandling av intagna kan undergräva det förtroende som måste ligga till grund för det straffrättsliga samarbete som bygger på principen om EU-medlemsstaternas ömsesidiga erkännande av domar och rättsliga avgöranden.
  - C. Det straffrättsliga samarbetet måste bygga på respekt för de normer som finns inom området för grundläggande rättigheter och på den nödvändiga tillnärmningen av såväl rättigheterna för misstänkta eller tilltalade personer som de processuella rättigheterna vid straffrättsliga förfaranden. Detta är avgörande för att säkerställa ömsesidigt förtroende bland medlemsstaterna inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, särskilt som antalet medborgare som hålls frihetsberövade i en annan medlemsstat än den egna kan öka till följd av ett sådant samarbete.

⁽¹⁾ EUT C 102 E, 28.4.2004, s. 154.

⁽²⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 12. I punkt 112 begär parlamentet att ”ett EU-område för straffrättskipning som bygger på respekten för de grundläggande rättigheterna, principen om ömsesidigt erkännande och behovet av att behålla samstämmighet mellan nationella straffrättsystem, inrättas med hjälp av ... miniminormer för förhållandena i fängelser och häkten och gemensamma rättigheter för fångar inom EU ...”.

⁽³⁾ EGT L 190, 18.7.2002, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 327, 5.12.2008, s. 27.

Torsdagen den 15 december 2011

- D. Antalet intagna på fängelser i EU under 2009–2010 beräknades vara 633 909 ⁽¹⁾. Kommissionens grönbok, som innehåller denna uppgift, ger en alarmerande bild av
- överbelagda fängelser ⁽²⁾,
  - en ökning av antalet intagna på fängelser,
  - en ökning av antalet intagna utländska medborgare ⁽³⁾,
  - ett stort antal häktade i väntan på rättegång ⁽⁴⁾,
  - intagna med psykiska problem,
  - en mängd dödsfall och självmord ⁽⁵⁾.
- E. Enligt artikel 3 i den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europadomstolens rättpraxis åläggs medlemsstaterna skyldigheter som inte enbart är negativa, då de förbjuder dem att utsätta intagna personer för omänsklig och förnedrande behandling, utan också positiva, då de kräver att medlemsstaterna försäkras sig om att fängelseförhållandena är människovärdiga och att ingående och effektiva undersökningar genomförs om dessa rättigheter kränks.
- F. I vissa medlemsstater är många av de intagna på fängelserna personer som häktats i avvaktan på rättegång. Häktning är en undantagsåtgärd, och överdrivet långa perioder av frihetsberövande före rättegången är till skada för den enskilde, kan påverka det rättsliga samarbetet mellan medlemsstaterna och representerar inte de värden som Europeiska unionen står för ⁽⁶⁾. Många medlemsstater har upprepade gånger dömts av Europadomstolen för brott mot den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i samband med häktning.
- G. Ett av de problem som medlemsstaterna ofta anför är bristen på resurser för att förbättra fängelseförhållandena, och det kan vara nödvändigt att skapa en ny budgetpost för att uppmuntra dem att anpassa sig till en högre standard.
- H. Genom att garantera att de intagna har anständiga fängelseförhållanden och tillgång till program som syftar till att förbereda dem för en återgång till samhället minskar man sannolikheten för att de återfaller i brott.
- I. Rådet har antagit resolutioner och rekommendationer – som inte alltid respekteras av medlemsstaterna – om det specifika problemet med narkotikamissbruk och minskningen av riskerna, särskilt om behandlingen av narkotikamissbruk i fängelsemiljö eller utanför fängelserna.

⁽¹⁾ Enligt uppgifter i kommissionens grönbok om frihetsberövande (KOM(2011)0327). Ytterligare uppgifter finns att tillgå från Europarådet, Space 1: [http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP\(2011\)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf](http://www.coe.int/t/dghl/standardsetting/cdpc/Bureau%20documents/PC-CP(2011)3%20E%20-%20SPACE%20I%202009.pdf), Space 2: http://www3.unil.ch/wpmu/space/files/2011/02/Council-of-Europe_SPACE-II-2009-E.pdf.

⁽²⁾ Genomsnittet för EU är 107,3. Överbeläggningen gäller 13 medlemsstater samt England, Wales och Skottland. Bulgarien (155,6), Italien (153), Cypern (150,5), Spanien (136,3) och Grekland (129,6) har den högsta överbeläggningen.

⁽³⁾ Genomsnittet för EU är 21,7. Luxemburg (69,5), Cypern (59,6), Österrike (45,8), Grekland (43,9) och Belgien (41,1) har den högsta procentuella andelen.

⁽⁴⁾ Genomsnittet för EU är 24,7. Luxemburg (47,2), Italien (43,6) och Cypern (38,4) har den högsta procentuella andelen.

⁽⁵⁾ CPT-rapporterna lyfter fram vissa allvarliga problem, t.ex. dålig behandling och olämpliga fängelser och aktiviteter samt olämplig hälsovård.

⁽⁶⁾ Färdplan för att stärka misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden, 2009/C 295/01, 30.11.2009.

Torsdagen den 15 december 2011

- J. Endast 16 medlemsstater har ratificerat det fakultativa protokollet till FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, medan sju har undertecknat, men ännu inte ratificerat, det ⁽¹⁾.
- K. I vissa medlemsstater föreskrivs att de folkvalda på nationell och europeisk nivå har rätt att besöka fängelserna, och parlamentet har begärt att också dess egna ledamöter ska ha denna rätt inom hela EU:s territorium ⁽²⁾.
- L. Barn är särskilt sårbara i samband med frihetsberövanden, särskilt när det gäller häktning i avvaktan på rättegång.
- M. Den 30 november 2009 antog rådet en färdplan för att stärka misstänkta eller åtalade personers processuella rättigheter vid straffrättsliga förfaranden. Färdplanen är en del av Stockholmsprogrammet och fastställer viktiga garantier som bidrar till att säkerställa att de grundläggande rättigheterna respekteras i kampen för ökat samarbete mellan medlemsstaterna på det straffrättsliga området.
- N. Kommissionen har på uttrycklig begäran av rådet och i enlighet med Stockholmsprogrammet samt efter upprepade uppmaningar från parlamentets sida lagt fram en grönbok med titeln "Stärkande av det ömsesidiga förtroendet inom det europeiska rättsliga området – en grönbok om tillämpningen av EU:s straffrättsliga lagstiftning på frågor som rör frihetsberövande" ⁽³⁾. Grönboken inleder ett öppet samråd med berörda parter om EU:s insatser för att förbättra förhållandena i fängelserna i syfte att säkerställa ömsesidigt förtroende inom det rättsliga samarbetet. Den lyfter också fram kopplingarna mellan fängelseförhållandena och olika EU-instrument, såsom den europeiska arresteringsordern och den europeiska övervakningsordern, och klargör att EU skulle kunna vidta åtgärder inom områden som fängelseförhållanden, häktning i avvaktan på rättegång och barnens situation i samband med frihetsberövanden.
1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens grönbok. Parlamentet är emellertid bekymrat över den oroväckande situationen i fråga om fängelseförhållandena i EU och uppmantrar medlemsstaterna att omedelbart vidta åtgärder för att se till att de intagnas grundläggande rättigheter, särskilt utsatta personers rättigheter, respekteras och skyddas. Det bör införas gemensamma miniminormer för fängelser och häkten i alla medlemsstater ⁽⁴⁾.
  2. Europaparlamentet bekräftar att fängelseförhållandena är av central betydelse för tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden inom området med frihet, säkerhet och rättvisa, och anser i detta sammanhang att det är mycket viktigt att det finns en gemensam grund av förtroende mellan de rättsliga myndigheterna och en bättre kunskap om de nationella straffrättsystemen.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter att övervaka situationen när det gäller fängelseförhållanden i EU, och stöder medlemsstaternas insatser för att säkerställa att deras lagstiftning och politik uppfyller de högsta normer som finns på området ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Spanien, Frankrike, Cypern, Luxemburg, Malta, Nederländerna, Polen, Rumänien, Slovenien, Sverige och Förenade kungariket har ratificerat protokollet. Belgien, Irland, Grekland, Italien, Österrike, Portugal och Finland har undertecknat men ännu inte ratificerat det. Källa: <http://www.apc.ch/npm/OPCAT0911.pdf>.

⁽²⁾ Se t.ex. parlamentets resolution av den 17 december 1998 om fängelseförhållandena i Europeiska unionen: förbättringar och alternativa straff, punkt 41: "[Europaparlamentet] begär att ledamöterna i Europaparlamentet får rätt att besöka och inspektera de kriminalvårdsinrättningar och de låsta flyktingförläggningar som ligger inom Europeiska unionens territorium."

⁽³⁾ KOM(2011)0327, se http://ec.europa.eu/justice/policies/criminal/procedural/docs/com_2011_327_en.pdf.

⁽⁴⁾ T.ex. de europeiska fängelsereglerna, som antagits av Europarådet.

⁽⁵⁾ T.ex. de normer som slagits fast av Europarådet, CPT, Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna och dess relevanta rättspraxis samt observationerna från FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna, FN:s kommitté mot tortyr och FN:s särskilda sändebud mot tortyr.

Torsdagen den 15 december 2011

4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och EU:s institutioner att lägga fram ett lagstiftningsförslag om frihetsberövade personers rättigheter, bland annat dem som parlamentet fastställt i sina resolutioner och rekommendationer ⁽¹⁾, och att utarbeta och införa miniminormer för förhållandena i fängelser och häkten samt enhetliga normer för ersättning till personer som orättfärdigt häktats eller dömts. Kommissionen och medlemsstaterna uppmanas att sätta denna fråga högt på sin politiska dagordning och att avsätta lämpliga mänskliga och ekonomiska resurser för att få bukt med situationen.
5. Europaparlamentet bekräftar vikten av att, för barnets bästa, tillhandahålla ett särskilt skydd för intagna mödrar och för deras barn, inbegripet användandet av alternativa åtgärder istället för häktning, och uppmanar medlemsstater och kommissionen att aktivt främja och stöda sådana initiativ.
6. Europaparlamentet betonar vikten av att se till att de grundläggande rättigheterna respekteras, särskilt rätten att höras och rätten till advokat, och att rättigheterna för misstänkta eller tilltalade garanteras, bland annat rätten att inte utsättas för omänsklig eller förnedrande behandling. Parlamentet påminner i detta sammanhang om vikten av kommissionens förslag om rätt till advokat vid straffrättsliga förfaranden och rätt till kontakt med tredje part vid frihetsberövande.
7. Europaparlamentet betonar att fängelseförhållanden som upplevs som dåliga eller förhållanden som riskerar att inte uppfylla den standard som krävs enligt Europarådets europeiska fängelse regler skulle kunna hindra överföringen av intagna.
8. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att avsätta tillräckliga resurser för att omstrukturera och modernisera fängelserna, skydda de intagnas rättigheter, på ett framgångsrikt sätt rehabilitera och förbereda de intagna inför deras frigivning och återanpassning i samhället, tillhandahålla polis- och fängelsepersonal utbildning som bygger på moderna metoder för kriminalvårdsförvaltning och europeiska människorättsnormer, övervaka intagna som lider av psykiska problem och inrätta en särskild EU-budgetpost för att uppmuntra sådana projekt.
9. Europaparlamentet bekräftar på nytt att man måste främja en förbättring av fängelseanläggningarna i medlemsstaterna. Man bör förse dem med lämplig teknisk utrustning, öka utrymmet och göra dem funktionellt lämpliga så att de intagnas levnadsvillkor förbättras samtidigt som en hög säkerhetsnivå garanteras.
10. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att häktning förblir en undantagsåtgärd som ska användas på stränga villkor med avseende på nödvändighet och proportionalitet och under begränsad tid, i enlighet med den grundläggande principen om oskuldspresumtion och rätten att inte berövas sin frihet. Parlamentet påminner om att häktning i avvaktan på rättegång måste ses över regelbundet av en rättslig myndighet och att alternativ som den europeiska övervakningsordern måste användas i gränsöverskridande fall. Kommissionen uppmanas att lägga fram ett lagstiftningsförslag med miniminormer inom detta område. Dessa bör grunda sig på artikel 82.2 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, på Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, på den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt på Europadomstolens rättspraxis.
11. Europaparlamentet upprepar att medlemsstaterna måste fullgöra sina internationella och europeiska åtaganden om att i större utsträckning använda sig av prövotidsåtgärder och påföljder som ger ett alternativ till fängelse, inbegripet åtaganden i form av beslut som fattats inom Europarådet ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Se punkt 1 c i rekommendationen av den 9 mars 2004.

⁽²⁾ T.ex. Ministerkommitténs rekommendation Rec (2010)1 till Europarådets medlemsstater om Europarådets bestämmelser om skyddstillsyn.

Torsdagen den 15 december 2011

12. Europaparlamentet uppmanar med kraft medlemsstaterna att genomföra de rekommendationer som CPT utfärdar efter sina besök på platser där frihetsberövade personer befinner sig.
  13. Europaparlamentet kräver att medlemsstaterna vidtar åtgärder för att förhindra självmord i fängelser och genomför noggranna och oberoende undersökningar av alla fall där intagna har dött i fängelse.
  14. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och anslutningsländerna att ratificera det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, vilket upprättar ett system för regelbundna besök som genomförs av internationella och nationella organ på platser där personer hålls frihetsberövade. Enligt protokollet ges dessa organ i uppgift att besöka och inspektera fängelser och höra de intagnas överklaganden samt att utarbeta en årlig offentlig rapport till respektive parlament. Parlamentet uppmanar EU att som en del av sin politik gentemot tredje-länder uppmana till att det fakultativa protokollet undertecknas och ratificeras. EU och dess medlemsstater uppmanas också att fullt ut samarbeta med och stödja dessa organ, bland annat med lämpliga resurser och finansiella medel.
  15. Europaparlamentet anser att åtgärder bör vidtas på EU-nivå i syfte att garantera de nationella parlamentsledamöternas rätt att besöka fängelser. Denna rätt bör också omfatta Europaparlamentets ledamöter inom EU:s territorium.
  16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka de konsekvenser som de straffrättsliga och processrättsliga skillnaderna får i fråga om fängelseförhållanden i EU:s medlemsstater och att utfärda rekommendationer i dessa frågor, särskilt när det gäller möjligheten att använda alternativa åtgärder, frågor om kriminalisering och avkriminalisering, häktning i avvaktan på rättegång, amnesti och benådning, särskilt inom områdena migration, narkotikamissbruk och ungdomsbrottslighet.
  17. Europaparlamentet bekräftar vikten av att se till att barn behandlas på ett sätt som ser till deras bästa, bland annat att de hålls avskilda från vuxna och har rätt att bibehålla kontakten med sin familj.
  18. Europaparlamentet anser att varje frihetsberövat barn bör ha rätt till snabb tillgång till rättsligt ombud och annat lämpligt stöd samt ha rätt att inför domstol eller annan behörig myndighet bestrida lagligheten i frihetsberövandet.
  19. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna bör införa effektiva och oberoende nationella övervakningsmekanismer för fängelser och häkten.
  20. Europaparlamentet stöder CPT:s och Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter i deras fortsatta arbete och besök i medlemsstaternas häkten.
  21. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, Europarådet, Europarådets parlamentariska församling, Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter, Europeiska kommittén till förhindrande av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna, FN:s kommitté för mänskliga rättigheter, FN:s kommitté mot tortyr, FN:s särskilda sändebud mot tortyr och FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter.
-

Torsdagen den 15 december 2011

Fri rörlighet för arbetstagare inom Europeiska unionen

P7_TA(2011)0587

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om fri rörlighet för arbetstagare i Europeiska unionen

(2013/C 168 E/12)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 25 oktober 2011 om att främja arbetskraftens rörlighet inom Europeiska unionen ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 21, 45 och 47 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) och artiklarna 15, 21, 29, 34 och 45 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av artikel 151 i EUF-fördraget,
- med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen ⁽²⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 6 december 2007 med titeln ”Rörlighet som ett verktyg för fler och bättre jobb – EU:s handlingsplan för rörlighet för arbetstagarna (2007–2010)” (KOM(2007)0773),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 november 2008 om konsekvenserna av den fria rörligheten för arbetstagare efter EU:s utvidgningar (KOM(2008)0765),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 13 juli 2010 med titeln ”Arbetskraftens fria rörlighet bekräftas: rättigheter och viktiga utvecklingar” (KOM(2010)0373),
- med beaktande av sin resolution av den 5 april 2006 om den övergångsordning som begränsar den fria rörligheten för arbetstagare på EU:s arbetsmarknader ⁽³⁾,
- med beaktande av kommissionens rapport till rådet av den 11 november 2011 om tillämpningen av övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare från Bulgarien och Rumänien (KOM(2011)0729),
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om fastställande av kvarvarande hinder för rörlighet på den inre arbetsmarknaden,
- med beaktande av artiklarna 115.5 och 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Rätten att bo och arbeta i ett annat EU-land är en av EU:s grundläggande rättigheter, som garanterar lika behandling och skydd mot diskriminering på grund av nationalitet, vilket är en grundläggande beståndsdel av unionsmedborgarskapet och erkänns som sådan i fördragen. Trots detta stöter två av medlemsstaterna fortfarande på hinder i fråga om utövandet av människors rätt att arbeta inom en annan medlemsstats territorium.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0455.

⁽²⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 293 E, 2.12.2006, s. 230.

Torsdagen den 15 december 2011

- B. Enligt kommissionens meddelande av den 11 november 2011 har mobila arbetstagare från Rumänien och Bulgarien haft en positiv effekt på ekonomin i de medlemsstater som tar emot mobila arbetstagare.
- C. Inga negativa effekter har rapporterats från de medlemsstater som har avstått från att tillämpa övergångsordningar för den fria rörligheten för arbetstagare från medlemsstater som anslöt sig till EU 2004 och 2007. Ett antal medlemsstater har ändå valt att fortsätta att tillämpa arbetsmarknadsrestriktioner för medborgare från Rumänien och Bulgarien, mer som en reaktion på politiska påtryckningar än som en berättigad strävan att förhindra eventuella negativa effekter på ekonomin och arbetsmarknaden.
- D. Enligt färsk statistik uppgick vid utgången av 2010 antalet mobila arbetstagare från Rumänien och Bulgarien som var bosatta i en annan medlemsstat till 0,6 procent av hela EU:s befolkning.
- E. Inflödet av rumänska och bulgariska arbetstagare har haft en gynnsam inverkan på värdländernas marknader, eftersom dessa arbetstagare arbetar inom yrken och sektorer där det råder brist på arbetskraft.
- F. Kommissionen uppgav i sitt senaste meddelande att det är mer sannolikt att rumänska och bulgariska mobila arbetstagare befinner sig i sin ekonomiskt produktiva livsfas än medborgarna i värdlandet, eftersom bulgariska och rumänska mobila arbetstagare som är yngre än 35 år utgör 65 procent av alla personer i arbetsför ålder som är villiga att flytta till ett annat land för att få en anställning, jämfört med 34 procent i de 15 länder som ingick i EU före utvidgningen 2004.
- G. Aktuella uppgifter från Eurostat visar att inflödet av mobila arbetstagare från Rumänien och Bulgarien inte har någon betydande inverkan på lönerna eller arbetslösheten i värdländerna.
- H. Rörligheten drivs främst av efterfrågan på arbetskraft. När det råder obalans i fråga om arbetskraften i EU kan tillfälliga hinder hämma de europeiska företagens ekonomiska utveckling och urholka rätten att arbeta och uppehålla sig i en annan medlemsstat.
- I. Rumänska och bulgariska arbetstagare omfattas helt eller delvis av restriktioner i sin grundläggande rätt till fri rörlighet, som de åtnjuter på grundval av den i fördragen erkända principen om likabehandling. Samtidigt ersätter gränsöverskridande rörlighet för arbetstagare inom ramen för "tjänster" i allt högre grad arbetstagares fria rörlighet och kan leda till illojal konkurrens i fråga om löne- och anställningsvillkor.
- J. Den fria rörligheten för arbetstagare är ett positivt socioekonomiskt exempel för både EU och medlemsstaterna och en milstolpe i fråga om EU-integration, ekonomisk utveckling, social sammanhållning och individuell kompetenshöjning, som kan motverka de negativa effekterna av den ekonomiska krisen och göra EU till en starkare ekonomisk makt som kan ta itu med de utmaningar som de globala förändringarna medför.
- K. Senare tiders samhällsutveckling kräver större rörlighet bland arbetstagarna, framför allt som en reaktion på förändringar i näringslivet, globalisering, nya arbetsmönster, demografiska förändringar och utvecklingen av transportsätt.
- L. Rörlighet inom EU är av vital betydelse för att alla unionsmedborgare ska ges samma rättigheter och skyldigheter.

Torsdagen den 15 december 2011

- M. I kommissionens senaste meddelande fastställs att störningarna på de nationella arbetsmarknaderna beror på en rad faktorer, såsom den ekonomiska och finansiella krisen och strukturella arbetsmarknadsproblem, och inte på inflödet av rumänska och bulgariska arbetstagare.
- N. År 2010 utgjorde rumänska och bulgariska arbetstagare bara 1 procent av alla arbetslösa (i åldrarna 15–64) i EU, jämfört med 4,1 procent för tredjelandsmedborgare. Detta visar tydligt att de inte hade någon inverkan på arbetsmarknadskrisen i enskilda länder.
- O. I samband med den nuvarande konjunkturedgången i Europa kan de penningförsändelser som mobila arbetstagare skickar till sina hemländer ha en positiv nettoeffekt på betalningsbalansen i de länder som de skickas från.
- P. Vissa medlemsstater har meddelat att de tänker behålla restriktionerna för bulgariska och rumänska arbetstagare fram till 2014, medan andra har meddelat att de kommer att öppna sina arbetsmarknader för alla EU:s arbetstagare.
1. Europaparlamentet anser att arbetstagarnas rörlighet i EU aldrig bör ses som ett hot mot de nationella arbetsmarknaderna.
  2. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att upphäva alla gällande övergångsordningar, eftersom det inte finns några verkliga ekonomiska skäl till att begränsa rumäners och bulgarers rätt att arbeta och bosätta sig inom en annan medlemsstats territorium. Parlamentet anser att dessa hinder är kontraproduktiva för EU-medborgarna och kräver att klausulen om företräde tillämpas med full verkan i hela unionen.
  3. Europaparlamentet uppmanar rådet att godkänna kommissionens senaste rapport till rådet om tillämpningen av övergångsbestämmelserna om fri rörlighet för arbetstagare från Bulgarien och Rumänien (KOM(2011)0729) och att följa den föreslagna linjen vid sin bedömning av om de tillfälliga hindren är en fördelaktig och nödvändig åtgärd.
  4. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en tydlig definition av begreppet "allvarliga störningar på arbetsmarknaden eller hot därom".
  5. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta en uppsättning tydliga indikatorer och en bättre metod som baserar sig på ekonomiska och sociala indikatorer och som kan användas för att bedöma om det är uppenbart motiverat att förlänga de fullständiga eller partiella restriktioner som medlemsstater infört för att bemöta de negativa störningar på de nationella arbetsmarknaderna som skulle kunna förmedlas av rumänska och bulgariska arbetstagare. Kommissionen uppmanas vidare att följa detta tillvägagångssätt även när en medlemsstat begär tillstånd att tillämpa skyddsklausulen.
  6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett sätt som ger största möjliga insyn offentliggöra de kriterier enligt vilka en medlemsstat får fortsätta att tillämpa tillfälliga hinder, med beaktande av vilka följer ett sådant beslut får för EU:s ekonomi samt vilka tolkningar domstolen accepterar i fråga om restriktiv tolkning av undantag från grundläggande friheter.
  7. Europaparlamentet anser att de medlemsstater som fortsätter att tillämpa restriktioner, utan att på ett tydligt och öppet sätt kunna motivera detta beslut med allvarliga störningar på arbetsmarknaden i linje med domstolens domar, bryter mot fördragen. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin egenskap som fördragets väktare övervaka att anslutningsfördragen följs.
  8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att upphäva de restriktiva övergångsperioderna, så att bulgariska och rumänska medborgare kan åtnjuta sin i fördragen erkända likabehandling, och på så sätt säkerställa en rättvis konkurrens mellan företag samt förebygga social och ekonomisk dumpning.

Torsdagen den 15 december 2011

9. Europaparlamentet konstaterar att övergångsordningarna motverkar bekämpandet av falskt egenföretagande, svartarbete och olagliga anställningar, eftersom arbetstagare som inte har rätt att fritt komma in på den reguljära arbetsmarknaden ibland väljer att arbeta som falska egenföretagare eller svartarbetare, vilket leder till kränkningar av deras arbetsrättigheter.
10. Europaparlamentet uppmanar övriga 25 medlemsstater att samråda med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer innan de fattar beslut om att avsluta eller förlänga de fullständiga eller partiella restriktionerna i den fria rörligheten för arbetstagare från Rumänien och Bulgarien.
11. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som har för avsikt att bevara arbetsmarknadsrestriktionerna för rumänska och bulgariska arbetstagare att på ett öppet och tydligt sätt lägga fram en fullständig motivering, i enlighet med de kriterier och den metod som tagits fram av kommissionen, tillsammans med övertygande argument och uppgifter, bland annat alla relevanta socioekonomiska indikatorer som lett fram till slutsatsen att geografisk rörlighet skapar allvarliga störningar på deras nationella arbetsmarknader.
12. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt medlemsstaternas regeringar och parlament.

EU:s strategi för Centralasien

P7_TA(2011)0588

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om hur genomförandet av EU:s strategi för Centralasien framskrider (2011/2008(INI))

(2013/C 168 E/13)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 21,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalen mellan EU och Uzbekistan, Kirgizistan, Kazakstan respektive Tadzjikistan, av interimsavtalet om handel och handelsfrågor mellan Europeiska gemenskaperna och Turkmenistan samt av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Turkmenistan, som undertecknades den 25 maj 1998 men ännu inte har ratificerats,
- med beaktande av EU-strategin för ett nytt partnerskap med Centralasien, som antogs av Europeiska rådet den 21–22 juni 2007 ⁽¹⁾, och av kommissionens och rådets gemensamma lägesrapporter av den 24 juni 2008 ⁽²⁾ och 28 juni 2010 ⁽³⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Centralasien, i synnerhet de av den 20 februari 2008 om en EU-strategi för Centralasien ⁽⁴⁾, av den 6 maj 2010 ⁽⁵⁾ och 8 juli 2010 ⁽⁶⁾ om situationen i Kirgizistan, av den 11 november 2010 med titeln "Stärkandet av OSSE: en roll för EU" ⁽⁷⁾, av den 25 november 2010 med titeln "Mot en ny energistrategi för Europa 2011–2020" ⁽⁸⁾, av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området ⁽⁹⁾ och av den 7 juli 2011 om EU:s externa åtgärder för demokratisering ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/librairie/PDF/EU_CtrlAsia_EN-RU.pdf

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/central_asia/docs/progress_report_0609_en.pdf

⁽³⁾ <http://register.consilium.europa.eu/pdf/en/10/st10/st10722.en09.pdf>

⁽⁴⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 49.

⁽⁵⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 80.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0283.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0399.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0441.

⁽⁹⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

⁽¹⁰⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0334.

Torsdagen den 15 december 2011

- med beaktande av det europeiska initiativet för demokrati och mänskliga rättigheter, som lanserades 2003 i syfte att främja mänskliga rättigheter och stödja straffrättsreformer, demokrati, goda styrelseformer, mediefrihet, rättsstatsprincipen, säkerhetsstrukturer (polis/väpnade styrkor) och konfliktförebyggande åtgärder, samt av det efterföljande europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (förordning (EG) nr 1889/2006) ⁽¹⁾,
- med beaktande av ministermötena mellan EU och Centralasien, som hålls två gånger om året sedan 2007, och av ministerkonferenserna om säkerhet mellan EU och Centralasien, som hölls 2008 och 2009,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för internationell handel (A7-0338/2011), och av följande skäl:
  - A. En hållbar utveckling i ett land förutsätter att de mänskliga rättigheterna skyddas, att demokratiska värderingar och institutioner etableras och tillämpas, att rättsstaten, de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna respekteras samt att goda styrelseformer och ett starkt civilsamhälle kan tryggas.
  - B. Det finns allvarliga brister i de centralasiatiska länderna i fråga om demokrati, de mänskliga rättigheterna, rättsstaten och de grundläggande friheterna.
  - C. Ett stärkt samarbete mellan EU och de fem länderna i Centralasien är av ömsesidigt strategiskt intresse för att diversifiera och fördjupa de politiska, sociala och ekonomiska förbindelserna och för att dra full nytta av de möjligheter som partnerskapsavtalen erbjuder.
  - D. Centralasien är ett mycket viktigt område för EU i fråga om handelspotential och energiförsörjning. Regionen har drabbats av den nyliga globala finansiella och ekonomiska krisen.
  - E. Vissa medlemsstater har starka bilaterala förbindelser med de centralasiatiska länderna och tillhör de viktigaste källorna för investeringar och handel. EU behöver en samlad och sammanhängande strategi gentemot denna region för att missförstånd, dubbelarbete och inte minst dubbla budskap ska kunna undvikas.
  - F. De centralasiatiska länderna har tagit viktiga inledande steg i en lång demokratiseringsprocess där fortsatta och stora ansträngningar på områdena styrelseformer och regionalt samarbete är nödvändiga förutsättningar för att man ska komma till rätta med de kvarvarande brister som hittills har hindrat länderna från att till fullo förverkliga sin potential till politisk, social och ekonomisk utveckling.
  - G. Små och medelstora företag förkroppsligar entreprenörskap och den fria marknaden och är en stark demokratibyggande kraft.
  - H. Bristen på ömsesidigt förtroende förvärrar spänningar kring delandet av naturresurser, undergräver regionalt samarbete och ökar risken för konfrontationer. Problemen med vattenförsörjning beror dock mer på misshushållning och slöseri med vattentillgångar än på ett kvantitativt underskott.
  - I. EU och de centralasiatiska länderna har ett gemensamt intresse av att diversifiera exportrutterna och samarbeta i hållbarhetsfrågor på energi- och miljöområdet.

⁽¹⁾ EUT L 386, 29.12.2006, s. 1.

Torsdagen den 15 december 2011

- J. Intresset för säkerheten och stabiliteten i regionen bör omfatta inte bara statssäkerhetsfrågor utan även befolkningens säkerhet i form av bland annat respekt för de mänskliga rättigheterna, levnadsvillkoren, miljön och tillgången till grundläggande offentliga tjänster.

EU:s åtaganden

1. Europaparlamentet understryker EU:s starka politiska och ekonomiska intresse av att stärka sina bi- och multilaterala förbindelser med de centralasiatiska länderna på alla samarbetsområden, såsom stabilitet, säkerhet och hållbar utveckling i regionen, handel och ekonomiska förbindelser, energi- och transportlänkar, en stärkt dialog om universella värden som demokrati och respekt för mänskliga rättigheter och rättsstatliga principer samt gemensamma utmaningar och hot, däribland gränsförvaltning och bekämpning av narkotika- och människohandel.
2. Sju prioriteringar pekas ut i EU:s strategi för Centralasien, men Europaparlamentet påpekar att endast begränsade resurser har avsatts. Parlamentet konstaterar följaktligen att EU:s stödmedel är för knappa för att unionen ska kunna utöva ett verkligt inflytande på alla politikområden. Parlamentet uppmanar EU med kraft att utveckla en gemensam vision och att definiera och uttrycka sina prioriteringar bättre. Parlamentet påpekar att utvecklingssamarbetet med de centralasiatiska länderna kan ge resultat bara om länderna följer internationella normer för demokrati, styrelseskick, rättssäkerhet och mänskliga rättigheter. Parlamentet påpekar också att EU:s utvecklingssamarbete inte får underordnas ekonomiska intressen eller energi- och säkerhetsintressen.
3. Europaparlamentet anser att EU måste upprätthålla ett stort engagemang i Centralasien och skraddarsy sina strategier efter de framsteg som görs av staterna i regionen. Omfattningen och arten av EU:s engagemang måste differentieras och villkoras utifrån mätbara framsteg på områdena demokratisering, mänskliga rättigheter, goda styrelseformer, hållbar socioekonomisk utveckling, rättsstatsprincipen och kampen mot korruption. EU måste erbjuda stöd där det behövs för att hjälpa fram sådana framsteg, enligt riktlinjer liknande principerna för EU:s grannskapspolitik (dvs. "mer för mer").
4. Europaparlamentet understryker behovet att förklara och föra fram EU:s uppfattning om säkerhet och stabilitet om denna skulle avvika från deras. EU är skyldigt att inta en kritisk hållning gentemot regeringar som bryter mot sina befolkningars grundläggande rättigheter i den nationella säkerhetens namn.
5. Europaparlamentet anser att man i EU:s framtida strategi för Centralasien bör ta lärdom av reformen av den europeiska grannskapspolitiken vad gäller differentiering, kontakter mellan människor och ökad uppmärksamhet åt demokratifrågor och mänskliga rättigheter, och även beakta den vidare geopolitiska kontexten.
6. Europaparlamentet erkänner vikten av det fortlöpande arbete som EU:s särskilde representant utträttar på området för att säkerställa en hög nivå på den politiska dialogen med de centralasiatiska staterna. Parlamentet påminner om att hans uppdrag också inbegriper engagemang med det lokala civilsamhället och att detta är nödvändigt för att EU ska kunna göras mer synligt. Parlamentet begär att den politiska dialogen baseras på en bedömning av hur de centralasiatiska staterna uppfyller sina åtaganden som OSSE-medlemmar.
7. Europaparlamentet anser att översynen av strategin för Centralasien måste ta hänsyn till behovet att matcha målen med tillräckliga ekonomiska resurser och att skapa lämpliga fördelningsstrukturer som återspeglar den verklighet som råder i vart och ett av länderna i regionen. Med tanke på de ekonomiska begränsningarna bör man fokusera på de medellångsiktiga och långsiktiga program som kan få störst inverkan på utvecklingen i regionen, framför allt i fråga om ungdomar och utbildning, tekniskt stöd för ekonomisk utveckling och främjande av små och medelstora företag, liksom tryggad vattenförsörjning och bekämpning av narkotikahandel.

Torsdagen den 15 december 2011

8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på ett synligt sätt integrera, eller åtminstone samordna, sina normativa, tekniska och intressebaserade agendor för Centralasien. Parlamentet erinrar också om kravet på en konsekvent politik för utveckling i artikel 208 i fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt.
9. Europaparlamentet påpekar att genomförandet av strategin kan förbättras genom dels stärkt intern EU-samordning, dels stärkt samarbete med andra internationella givare och regionala intressenter.
10. Europaparlamentet föreslår att den regionala inriktningen integreras i förbindelserna med Kina och Ryssland, eftersom de länderna är de viktigaste ekonomiska aktörerna i regionen. Parlamentet anser att strategin för fossil energi bör knytas till EU:s programplanering för Kaukasien och Svartahavsområdet samt Turkiet.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att noga respektera åtskillnaden mellan program och verksamhet som kan finansieras av instrumentet för utvecklingssamarbete och program och verksamhet som ska finansieras av andra finansiella instrument, till exempel stabilitetsinstrumentet eller det europeiska initiativet för demokrati, särskilt när det gäller gränsförvaltning och bekämpning av organiserad brottslighet, bättre tillämpning av rättstatliga principer samt skyddet för de mänskliga rättigheterna.
12. Europaparlamentet betonar att det fortlöpande behövs regelbundna dialoger om de mänskliga rättigheterna med alla fem länderna, och beklagar att framstegen på plats totalt sett har varit begränsade och att en negativ utveckling har kunnat konstateras i vissa fall. Parlamentet anser att det faktum att det förekommer människorättsdialoger inte bör användas som en ursäkt för att utesluta människorättsrelaterade frågor som uppkommer på andra samarbetsområden eller för att låta bli att gå vidare. Parlamentet kräver att icke-statliga organisationer och samhällsaktörer systematiskt engageras i förberedelserna inför dessa dialoger samt att resultatet av dem offentliggörs för att möjliggöra en utvärdering av deras effektivitet och parternas åtaganden.
13. Europaparlamentet upprepar att det är viktigt att inte glömma medelinkomstländerna, såsom länderna i Centralasien, i samband med EU:s övergripande utvecklingspolitik och arbete för att uppnå millennieutvecklingsmålen, eftersom insatser för utveckling – särskilt i samband med nedskärningar av utvecklingsbiståndet på grund av den globala ekonomiska och finansiella krisen – ofta inriktas på de minst utvecklade länderna och därigenom försummar den centralasiatiska regionen.
14. Europaparlamentet anser att de begränsade resurserna och regionens många behov gör att EU omsorgsfullt måste rikta och prioritera sitt stöd och även beakta de följder som djupt rotad korruption och otillräckliga administrativa kunskaper får för biståndets effektivitet. Parlamentet förespråkar en stabil nivå på det utvecklingsbistånd som man kommit överens om, kombinerat med större flexibilitet vid fördelningen, och vill att mer bistånd går till Kirgizistan och Tadzjikistan, som har störst behov i detta avseende.
15. Europaparlamentet är emellertid tveksamt till budgetstöd i Kirgizistan och Tadzjikistan, särskilt med tanke på den omfattande korruptionen i dessa länder. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en rapport om användningen av budgetstöd i dessa länder.
16. Europaparlamentet ger sitt starka stöd till inrättandet av fullvärdiga EU-delegationer i samtliga centralasiatiska länder i syfte att öka EU:s närvaro och synlighet i regionen och stärka det långsiktiga samarbetet och engagemanget på alla samhällsområden, samt för att främja bättre förståelse, framväxten av en rättsstat och respekt för de mänskliga rättigheterna. Parlamentet är övertygat om att närvaron av dessa delegationer i stor utsträckning kommer att bidra till att målen med strategin uppnås och att EU:s intressen i regionen tas till vara. Parlamentet insisterar på att dessa delegationer förses med lämpliga personalresurser i form av specialister inom politik, ekonomi och handel, för att de ska kunna uppnå bästa möjliga resultat och tillhandahålla effektivt stöd.

Torsdagen den 15 december 2011

17. Europaparlamentet rekommenderar att instrumenten Taiex, partnersamverkan och Sigma öppnas för de centralasiatiska länderna i syfte att stödja förbättring av standarder och nödvändiga reformer.
18. Europaparlamentet noterar med oro de svårigheter som EU möter i samarbetet med det oberoende civila samhället på områdena mänskliga rättigheter och goda styrelseformer, liksom de fortsatta trakasserier av icke-statliga organisationer i regionen. Parlamentet efterlyser större insyn i fråga om fördelningen av EU:s och medlemsstaternas finansiering av utvecklingssamarbete och mottagarna av denna, och uppmanar EU-delegationerna och medlemsstaternas ambassader att stödja verkligt självständiga icke-statliga partner för att hjälpa dem att spela en effektiv roll i utvecklingen och konsolideringen av civilsamhället. Att EU fortsätter att främja program med inriktning på de centralasiatiska länderna är ett viktigt verktyg för att främja förståelse och samarbete över gränserna bland länderna i regionen.
19. Europaparlamentet betonar vikten av fria oppositionspartier i regionen och uppmanar eftertryckligen regeringarna i samtliga centralasiatiska länder att garantera politisk frihet.
20. Europaparlamentet är positivt till att det regelbundet hålls regionala toppmöten mellan EU och Centralasien och anser att man bör överväga ett eventuellt framtida inrättande av ett särskilt parlamentariskt forum för EU–Centralasien inom ramen för de befintliga parlamentariska samarbetskommittéerna och interparlamentariska möten med de centralasiatiska länderna med syftet att utvärdera och bidra till innehållet i toppmötena. Parlamentet understryker vikten av regelbundet bilateralt och multilateralt parlamentariskt samarbete. Parlamentet betraktar partnerskaps- och samarbetsavtalen som den institutionella grundvalen för ett större utbyte parlamentariker emellan, som ett bidrag till ömsesidig förståelse och respekt. Mot bakgrund av detta stöder parlamentet partnerskaps- och samarbetsavtal med samtliga fem centralasiatiska länder. Det är viktigt att Europaparlamentet engagerar sig mer aktivt för att följa förhandlingarna om partnerskapsavtal med de centralasiatiska länderna och genomförandet av de befintliga avtalen.
21. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta att stödja reformer inom den offentliga sektorn i de centralasiatiska länderna genom lämpligt tekniskt och ekonomiskt stöd så att stabila, reformerade och moderniserade administrativa strukturer kan bli verklighet i alla de berörda länderna.

Demokratisering, mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen

22. Europaparlamentet konstaterar att den allmänna situationen på områdena mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen är fortsatt oroväckande trots att en del positiva konstitutionella och rättsliga förändringar har skett i regionen (insatser för ett avskaffande av dödsstraffet, inrättande av ombudsmannainstitutioner, vissa rättegångsreformer osv.).
23. Europaparlamentet stöder slutsatserna i OECD:s konkurrensutsikter för Centralasien från januari 2011 och oroar sig särskilt över situationen på människorätts- och arbetsrättsområdena och det bristande stödet för civilsamhället i de centralasiatiska länderna, liksom över utbildningssystemet, små och medelstora företag, jordreformer samt regionens investeringspolitik, som behöver fördelas bättre över olika ekonomiska sektorer i stället för att som i dag fokuseras på energi- och gruvdriftssektorerna.
24. Europaparlamentet efterlyser en förstärkning av människorättsdialogerna så att de blir mer effektiva och resultatriktade. Parlamentet anser i detta sammanhang att Europaparlamentet bör involveras på bred front i övervakningen av dessa dialoger. Rådet och Europeiska utrikestjänsten uppmanas att göra en bedömning av de tidigare dialogernas verkan, att i samarbete med Europaparlamentet beakta riktmärken för framsteg som staterna i regionen gör i fråga om mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen samt att bedöma effektiviteten i EU:s biståndsprojekt för detta ändamål.
25. Europaparlamentet fördömer all användning av tortyr och de stränga restriktionerna för medierna samt yttrande-, mötes- och föreningsfriheten. Parlamentet uppmanar eftertryckligen EU och vice ordföranden/den höga representanten att offentligt ta upp fallen med politiska fångar, fängslade människorättsförsvarare och journalister och kräva att de omedelbart frigges.

Torsdagen den 15 december 2011

26. Europaparlamentet ser mycket positivt på de insatser som politiska stiftelser gjort genom att bidra med praktiskt samarbete inom demokratiseringsprocessen med hjälp av sin långvariga närvaro på plats.

27. Europaparlamentet anser att initiativet för rättsstatsprincipen är en mycket viktig del av samarbetet med de centralasiatiska länderna, och uppskattar den föredömliga interaktionen mellan EU och dess medlemsstater vid genomförandet av biståndsprojekt. Interaktionen mellan dessa projekt och de lokala civilsamhällena har varit begränsad, och större interaktion med civilsamhället och bättre tillgång till information om initiativet för lokala samhällsaktörer skulle öka synligheten, insynen och möjligheten till ansvarsutkrävande i samband med verksamhet inom ramen för initiativet, i linje med EU:s vidare målsättningar om förbättring av strategin för Centralasien så som dessa anges i den gemensamma lägesrapporten. Parlamentet understryker att projektet med plattformen för rättsstatsprincipen bör innehålla klara målsättningar och en tydlig bedömning av dess genomförande och resultat, samtidigt som man undviker att förstärka säkerhetsstyrkornas repressiva inslag. Parlamentet betonar att ett korrekt genomförande av initiativet måste vara ett av nyckelkriterierna vid tilldelningen av bistånd och budgetstöd.

Utbildning, barn och kontakter mellan människor

28. Europaparlamentet understryker att utbildning är grunden för en demokratisk samhällsutveckling. Mot bakgrund av detta efterlyser parlamentet fortsatta insatser för en moderniserad, fri och tillgänglig offentlig utbildningssektor, inklusive företagsutbildning, samt en intensifiering av utbildningsinitiativet, särskilt det internationella akademiska utbytet av studerande och lärare, inom den vidare kontexten för stöd till uppbyggnad av ett civilsamhälle på en stabil människorättslig och arbetsrättslig grund i regionens alla länder. Parlamentet betonar att det också är mycket viktigt att främja processer som garanterar kvinnors deltagande och kvinnors tillgång till arbetsmarknaden.

29. Europaparlamentet anser att EU:s arbete med utbildning och mänskliga rättigheter bör kompletteras med insatser och program som inriktas mot ungdomar, eftersom de utgör den mest utsatta gruppen i dessa samhällen. I detta sammanhang efterlyser parlamentet ett ökat EU-stöd till ungdomsinitiativen i regionen, särskilt sådana som kan minska den tilltagande radikaleringen och främja tolerans bland unga i dessa länder.

30. Europaparlamentet uppmanar EU att fortsätta att stödja kontakter mellan människor och utbytesprogram inom vetenskap, näringsliv och utbildning. I detta sammanhang konstaterar parlamentet att det finns brister i organiseringen och genomförandet av utbildningsinitiativet EU–Centralasien, och kommissionen uppmanas med skärpa att åtgärda dessa brister i nära samverkan med utbildningsexperter och de centralasiatiska partnerna.

31. Europaparlamentet understryker sin fortsatta oro över situationen för barn, särskilt tvångsbarnarbetet, som är utbrett i olika former och grader. Alla länder i regionen måste fullgöra sina internationella åtaganden i praktiken, särskilt dem som hör till FN:s konvention om barnets rättigheter, ILO:s konvention om minimi-ålder och ILO:s konvention om de värsta formerna av barnarbete.

Ekonomisk integration och hållbar utveckling

32. Europaparlamentet betonar att rättsstatliga principer och ekonomisk utveckling går hand i hand. Parlamentet bekräftar sitt stöd för den ekonomiska diversifieringen av de centralasiatiska länderna, utvecklingen av en hållbar energisektor samt förbättrade transportlänkar som kopplar kaspiska resurser till den europeiska marknaden som ett sätt att uppnå ekonomisk utveckling och en stabil BNP-tillväxt. Parlamentet uppmanar EU att arbeta för ett klimat av ekonomisk stabilitet genom säkra och stabila rättsliga ramar och genom att bekämpa korruption och svågerpolitik, vilket är avgörande för att man ska kunna locka utländska investeringar, främja innovation samt stimulera ett verkligt privat entreprenörskap, bland annat med hjälp av mikrokrediter för projekt som drivs av självständiga kvinnor, i överensstämmelse med internationella sociala, arbetsrättsliga och miljörelaterade normer.

Torsdagen den 15 december 2011

33. Europaparlamentet betonar att regeringarna i de centralasiatiska länderna måste främja och stödja uppkomsten av fler små och medelstora företags, vilket är en av de nödvändiga aspekterna för de berörda ländernas utveckling. EU bör ge denna fråga högre prioritet i samband med sitt stöd till små och medelstora företag inom EIB:s mandat för Centralasien och lätta på visumkraven för personer som reser från Centralasien för att göra affärer och delta i högre utbildning, samtidigt som man för fram internationella arbetsrättsliga normer, miljönormer och normer för företagens sociala ansvar. Parlamentet anser dessutom att diskriminerande praxis som drabbar europeiska företag bör undvikas, också inom den nyckelsektor som den offentliga upphandlingen utgör. EU uppmanas att underlätta samarbetet mellan små och medelstora företag från EU och små och medelstora företag från Centralasien.

34. Europaparlamentet stöder en starkare integration av de centralasiatiska länderna i världsekonomin, i synnerhet genom internationellt samarbete med och anslutning till Världshandelsorganisationen (WTO). Parlamentet anser att strukturreformer med sikte på en marknadsekonomi och anslutning till WTO är av vital betydelse för den ekonomiska utvecklingen av länderna och regionen, liksom för att regionen ska integreras i världsekonomin.

35. Europaparlamentet understryker att internationell ekonomisk integration och regionalt ekonomiskt samarbete är strategier som kompletterar varandra och därför verkligen bör eftersträvas i Centralasien.

36. Europaparlamentet är medvetet om att den regionala integrationen bland länderna i Centralasien är svag. Parlamentet uppmanar kommissionen att utforma differentierade handelsstrategier för vart och ett av de fem länderna i Centralasien, efter deras specifika behov, och främja integration inom regionen.

Energi, vatten och miljö

37. Europaparlamentet framhåller vikten för EU av diversifiering av försörjningen av energi och råvaror, särskilt sällsynta jordartsmetaller, respektive vikten för Centralasien av exportmarknader, teknik och kunskaper. Det är av yttersta vikt att samarbetsprojekt för energi omfattar långsiktiga leveransavtal som rymmer principerna om miljöhållbarhet och utvinningsindustrins öppenhetsinitiativ (Eiti). Parlamentet uppmanar EU att främja Eiti och andra liknande initiativ i samtliga de länder i regionen som har betydande resurser för utvinning.

38. Europaparlamentet betonar betydelsen av energifrågorna i förbindelserna med de centralasiatiska länderna, med tanke på att energiresurserna är en viktig inkomstkälla för dessa länder och en potentiell källa till en tryggad energiförsörjning för EU.

39. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att fortsätta att stödja energiprojekt och främja kommunikation kring viktiga mål, till exempel den transkaspiska korridoren. Parlamentet välkomnar alla de centralasiatiska ländernas deltagande i Bakuinitiativet.

40. Europaparlamentet erkänner vikten av energisamarbetet med Kazakstan och Turkmenistan eftersom detta gagnar såväl de länderna som EU:s medlemsstater. Parlamentet välkomnar därför undertecknandet av samförståndsavtal med Kazakstan och Turkmenistan som möjliggör inköp av gas samt de åtgärder som vidtagits inom ramen för utvecklingen av den södra gaskorridoren, framför allt i form av Nabuccoprojektet. Parlamentet påpekar dock att Turkmenistan ännu inte har anslutit sig till utvinningsindustrins öppenhetsinitiativ (Eiti). Parlamentet framhåller åter behovet av större öppenhet och insyn i fråga om inkomster från naturresurser, och uppmanar följaktligen EU med kraft att genom sin energipolitiska dialog stödja Turkmenistans anslutning till Eiti i syfte att integrera hänsyn till goda styrelseformer i EU:s programplanering på energiområdet.

41. Mot bakgrund av den allt större bristen på elektricitet i Centralasien framhåller Europaparlamentet möjligheterna till regionala synergier, även i den lovande sektorn för förnybar energi. EU uppmanas att tillhandahålla politiskt och tekniskt stöd för initiativ på detta område.

Torsdagen den 15 december 2011

42. Europaparlamentet noterar med oro de negativa konsekvenser som den globala finansiella krisen fått för Centralasien, och den ökande fattigdomen. Ett sunt socialt och politiskt liv är avhängigt av ekonomiskt välstånd, varför EU måste ta itu med frågan om de centralasiatiska ekonomiernas utveckling som en viktig del i sin strategi för regionen. Parlamentet efterlyser ökat stöd till program för minskning av fattigdomen och konstaterar vikten av EIB-investeringar.

43. Europaparlamentet framhåller obalansen i vissa av de centralasiatiska ekonomierna, som i alltför hög grad är beroende av naturtillgångar, och betraktar en diversifiering som ett av de viktigaste medellångsiktiga och långsiktiga målen i regionen. Parlamentet konstaterar i detta sammanhang att det centralasiatiska investeringsprogrammet är viktigt och bör tillämpas i samtliga fem länder.

44. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att trygga konsekventa och omfattande återinvesteringar av de nationella inkomster som kommer från naturtillgångar för att en hållbar utveckling och en bred social och ekonomisk utveckling ska kunna åstadkommas.

45. Europaparlamentet anser att en reform av jordbrukssektorn är av yttersta vikt, särskilt för att trygga livsmedelsförsörjningen, diversifiera produktionen, säkerställa en hållbar utsädesförvaltning och minska beroendet av bomullsodling till förmån för andra grödor. Det behöver vidare införas avancerade metoder och tekniker för vattenhushållning, vattenskydd och bevattning för att dessa mål ska kunna uppnås. Parlamentet uppmanar de centralasiatiska regeringarna att visa ledarskap i denna fråga.

46. Europaparlamentet framhåller att brist på energi (t.ex. för uppvärmning och el) förvärrar situationen för fattiga människor i de centralasiatiska länderna. Parlamentet uppmanar EU med bestämdhet att i enlighet med sina klimatåtaganden öka sitt bistånd genom att utveckla en hållbar energipolitik, bland annat genom energieffektivitet och användning av förnybara energikällor.

47. Europaparlamentet betonar att vattenfrågor i regionen fortfarande är en av de huvudsakliga källorna till spänningar och potentiella konflikter, och betonar vikten av en regional strategi för att skydda och förvalta gemensamma vattentillgångar väl. Parlamentet konstaterar särskilt att vattenkrafts- och vattentillgångsprojekt i uppströmländerna Kirgizistan och Tadzjikistan har lett till ökade regionala spänningar mellan dessa länder och de centralasiatiska nedströmländerna. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang de länder i regionen som ännu inte har gjort det att snarast möjligt underteckna och ratificera Esbo- och Århuskonventionerna och främja medverkan av lokala aktörer i beslutsfattandet.

48. Europaparlamentet understryker behovet att skapa en trovärdig och ändamålsenlig permanent ram där länder uppströms och nedströms tillsammans kan diskutera och besluta om vilka åtgärder som bör vidtas för att angripa och lösa vattenproblemen i regionen.

49. Europaparlamentet välkomnar det ökade engagemanget från de europeiska utvecklingsbankerna i regionen, och särskilt den utvidgning av EIB:s mandat för Centralasien som fokuserar på miljö- och vattenfrågor. Parlamentet uppmanar utvecklingsbankerna med skärpa att följa de principer som fastställts av EBRD om att man ska avhålla sig från att ge stöd till statsägda företag i länder där det förekommer systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna.

50. Europaparlamentet uppmanar EU att med hänsyn till den regionala vattenbristen öka sitt bistånd till vattenhushållning inom ramen för EU:s miljö- och vatteninitiativ och, för att ta itu med energibristen i uppströmländerna, undersöka ytterligare alternativ för sol- och vindenergi, vilket kan ge landsbygdssamhällen hjälp i liten skala. Det är beklagligt att EU:s vattenförvaltningsprojekt hittills till stor del har inriktats på vattenkvalitet, som är en viktig fråga, men mindre relevant för situationen i Centralasien än frågorna om delning och fördelning av vattentillgångar.

Torsdagen den 15 december 2011

51. Europaparlamentet anser att dess sakkunskap inom förvaltning av gränsöverskridande vattentillgångar och dess befintliga engagemang i det bilaterala samarbetet för integrerade nationella vattenhushållningsplaner och det multilaterala samarbetet i det regionala vattenförvaltningsprojektet och den internationella fonden för Aralsjön ger EU en möjlighet att profilera sig som en medlare och förhandlare när det gäller delningen av vattentillgångar mellan uppströms- och nedströmsländer (inklusive norra Afghanistan) och skapandet av en hållbar samarbetsordning för vattenförvaltning på grundval av internationell fördragsrätt. Detta är en roll som ingen annan internationell aktör vill eller kan ta på sig trots efterfrågan från de berörda länderna.

Säkerhet/gränsförvaltning

52. Europaparlamentet välkomnar de fem centralasiatiska republikernas pågående genomförande av den kärnvapenfria zonen i Centralasien. Detta fördrag, som innehåller ett bindande åtagande om kärnvapenedrustning för länder som tidigare hade kärnvapen på sitt territorium och som har grannländer med kärnvapen, utgör ett betydande bidrag till arbetet för en kärnvapenfri värld och ett mäktigt exempel på samarbete i icke-spridningsfrågor.

53. Europaparlamentet anser att frånvaro av grundläggande rättigheter och möjligheter, på grund av bristande demokrati och en svag rättsstat, kan leda till otrygghet.

54. Europaparlamentet bekräftar sitt stöd för insatser som främjar regionalt samarbete som det främsta sättet att åtgärda de många problemen med säkerhet vid gränserna, resursförvaltning, etnicitet, miljö och utveckling samt kampen mot terrorism och våldsam religiös extremism inom de berörda länderna. Parlamentet stöder en fortsättning och fördjupning av gränsförvaltningsprogrammet för Centralasien och handlingsprogrammet mot narkotika i Centralasien.

55. Europaparlamentet understryker att gränsförvaltningsprogrammet för Centralasien och handlingsprogrammet mot narkotika i Centralasien inte finansieras av stabilitetsinstrumentet utan via finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete. Eftersom stabilitetsinstrumentet är utformat för att vara flexibelt och svara på kortsiktiga kriser samtidigt som man arbetar med de långsiktiga transregionala säkerhetsproblemen är det enligt parlamentets mening klokt att placera dessa program under stabilitetsinstrumentet.

56. Europaparlamentet betonar att regional säkerhet är av intresse för både EU och de andra aktörerna i området, det vill säga Ryssland, Kina och USA, som alla är oroliga över ökande instabilitet och tilltagande radikaliserings i regionen, liksom den otäta gränsen till Afghanistan och den narkotikasmuggling som blir följden av detta.

57. Europaparlamentet noterar Kazakstans anslutning till tullunionen med Ryssland och Vitryssland och hoppas att utvecklingen av denna organisation inte kommer att medföra hinder för det regionala samarbetet eller hämma stärkandet av de bilaterala förbindelserna med EU.

58. Europaparlamentet understryker att det är nödvändigt att strukturellt inkludera Afghanistan i samarbetet i vissa sektorer, särskilt i fråga om säkerhets- och gränsförvaltning samt människors säkerhet och vattenhushållning, för att stabiliteten och säkerheten i regionen ska kunna garanteras. Parlamentet efterlyser ett intensifierat gränsöverskridande samarbete med Afghanistan och betonar behovet av samstämdhet mellan EU:s strategi för Afghanistan och strategin för Centralasien, särskilt i fråga om åtgärder och program på områdena transport, energi, handel och utveckling.

59. Europaparlamentet uppmanar EU att fokusera sitt stöd på kampen mot handel med narkotika och människor, eftersom detta är en av de största källor till instabilitet i Centralasien som kan nås av EU:s insatser. Utvecklingen på detta område i hela regionen väcker oro, och parlamentet uppmanar EU att föreslå och arbeta för gränsöverskridande insatser. Parlamentet stöder anordnandet av centralasiatiska forum för bekämpning av narkotikarelaterad brottslighet.

Torsdagen den 15 december 2011

60. Europaparlamentet oroas av det tudelade fenomenet med fundamentalistiska åsikter och rörelser som breder ut sig, som en spridningseffekt från Afghanistan, men också som en reaktion på den problematiska mänskiorätts- och demokratisituationen, som regeringarna i regionen bär ansvaret för. Kampen mot terrorismen är en viktig del av EU:s strategi för Centralasien.

61. Europaparlamentet vill att stöd till en reform av säkerhetssektorn i de centralasiatiska länderna ska föras upp på den politiska dagordningen vid möten med ledare från Centralasien. Det måste utredas vilka delar av reformen av säkerhetssektorn som skulle kunna få stöd i regionen jämte befintliga insatser för rättssäkerheten och gränsförvaltningen.

62. Europaparlamentet betonar att OSSE och FN behöver kunna arbeta obehindrat på de berörda ländernas territorier, eftersom dessa organisationer är avgörande för det så välbehövliga stödet till reformen av säkerhetssektorn.

Landsspecifika frågor

63. Europaparlamentet betonar att de följande punkterna, där de olika länderna tas upp ett efter ett, behandlar ett antal viktiga och brännande frågor men inte är avsedda att utgöra en uttömmande analys av varje land.

Kazakstan

64. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att fortsätta att utöva press på de kazakstanska myndigheterna så att de fullt ut uppfyller de löften om att förbättra valen och mediefriheten som de kungjorde inför sitt OSSE-ordförandeskap 2010, i enlighet med OSSE-medlemmarnas huvudåtaganden och den nationella plan för de mänskliga rättigheterna som Kazakstans regering antog 2009.

65. Europaparlamentet uppmanar de kazakstanska myndigheterna att leva upp till sina internationella skyldigheter och åtaganden, däribland de åtaganden som gjorts inom ramen för OSSE:s "mänskliga dimension".

66. Europaparlamentet välkomnar Kazakstans strävanden mot närmare och utökade förbindelser med EU, liksom de nyligen inledda förhandlingarna om ett nytt och förbättrat partnerskaps- och samarbetsavtal mellan EU och Kazakstan. Parlamentet betonar att ekonomiskt samarbete måste gå hand i hand med politiskt samarbete och baseras på den politiska viljan att förverkliga och upprätthålla gemensamma värderingar. Parlamentet ser i detta avseende fram emot konkreta framsteg på områdena medie-, yttrande-, förenings- och mötesfrihet samt förbättringar i valprocessen under det kommande parlamentsvalet 2012.

67. Europaparlamentet beklagar att ansvaret för tillsyn över fängelser nyligen överfördes från justitieministeriet till inrikesministeriet, och uppmanar Kazakstans regering att intensifiera sina ansträngningar för att förhindra och komma till rätta med tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling.

68. Europaparlamentet uppmanar Kazakstan att förnya sitt åtagande i fråga om utvinningsindustrins öppenhetsinitiativ genom att avskaffa alla rättsliga och lagstiftningsmässiga hinder för ett framgångsrikt genomförande av detta initiativ.

Kirgizistan

69. Europaparlamentet lovordar Kirgizistan för dess arbete för demokratiska reformer och en övergång till ett verkligt flerpartisystem. Parlamentet hoppas att ytterligare framsteg kommer att uppnås i valprocessen under det förestående presidentvalet, planerat till senare i år. Parlamentet påpekar att fortsatta åtgärder behövs för att utveckla en fullt fungerande demokrati och uppmanar i detta avseende EU, då Kirgizistan är ett av pilotländerna för EU:s demokratistöd, att bistå myndigheterna i Kirgizistan i institutionsuppbyggnaden, konsolideringen av demokratisk praxis och kampen mot korruption samt infiltrationen från organiserad brottslighet i den kirgizistanska administrationen.

Torsdagen den 15 december 2011

70. Europaparlamentet välkomnar den kirgizistanska regeringens beslut att inrätta en särskild kommitté som ska genomföra och övervaka rekommendationerna från den internationella oberoende kommissionen för utredning av händelserna i södra Kirgizistan i juni 2010, och uppmanar de kirgizistanska myndigheterna att anta de nödvändiga åtgärderna för att lösa upp spänningar mellan etniska grupper, minska etniskt baserad nationalism och stabilisera situationen samt främja kulturell dialog och respekt för minoriteters rättigheter och kampen mot alla former av diskriminering. Detta bör ske bland annat genom en verklig reform av rätts- och polisväsendet, vilket är en grundförutsättning för att människorättskränkningar som tortyr och andra former av polisövergrepp ska kunna förebyggas. Parlamentet uppmanar EU att utforma och genomföra EU-biståndsprogram tillsammans med de kirgizistanska myndigheterna och icke-statliga organisationer med inriktning mot konfliktlösning, försoning och förebyggande av straffrihet.

Tadzjikistan

71. Europaparlamentet uttrycker sin oro över ineffektiviteten i EU:s utvecklingsstöd till landet, till följd av den omfattande korruptionen, den organiserade brottslighetens inflytande över det styrande skiktet och den hotande regionala splittringen, som den mycket svåra ekonomiska och sociala situationen ger bränsle åt. Parlamentet efterlyser därför ett alternativt tillvägagångssätt baserat på människors säkerhet genom alternativa hjälpvägar.

72. Europaparlamentet oroas av rapporterna om tortyr i häkten och att civila observatörer ständigt nekas tillträde till försvarsplatser för fångar. Parlamentet kräver att Internationella rödakorskommittén och andra internationella observatörer ges tillträde till fångelser, så att insynen och uppsikten ökar.

73. I samband med detta rekommenderar Europaparlamentet Tadzjikistans regering att ha som målsättning att göra framsteg på de ovannämnda områdena, så att landet på ett betydande och stadigt sätt kan förbättra sin ranking i fråga om öppenhet, styrelseformer och andra relevanta index som tas fram av internationella organisationer. Parlamentet vill även att EU-stöd via statliga strukturer ska vara strikt villkorat.

74. Europaparlamentet uppmanar EU att främja och stödja utvecklingen av småskaliga vattenkraftverksprojekt fördelade längs floderna och alternativ förnybar energi, genom genomförbarhetsstudier, teknisk expertis och, där så behövs, lämpliga lån från EIB.

Turkmenistan

75. Europaparlamentet välkomnar den lagstiftning som antagits på det politiska, ekonomiska och sociala området samt på utbildningsområdet, men betonar att detta behöver åtföljas av omfattande åtgärder för genomförande. Parlamentet uppmanar i detta sammanhang rådet och vice ordföranden/den höga representanten att uppmuntra myndigheterna i Turkmenistan att fullständigt genomföra den nya lagstiftningen och att samarbeta mer aktivt med internationella och regionala organisationer.

76. Europaparlamentet begär ett fullständigt uppfyllande av de villkor som parlamentet fastställde i februari 2008, i synnerhet fritt och obehindrat tillträde för Internationella rödakorskommittén, frigivande av alla politiska fångar och samvetsfångar, avskaffande av alla reseförbud från statens sida och möjlighet för icke-statliga organisationer att verka i landet. Dessa villkor måste uppfyllas för att Turkmenistan ska kunna anses följa de internationella normer som landet har ratificerat.

77. Europaparlamentet är särskilt oroat över att de nuvarande myndigheterna systematiskt har tillämpat en repressiv politik som riktar in sig på alla former av opposition, oberoende frivilligorganisationer och människorättsaktivister. Parlamentet beklagar särskilt att det har visat sig vara omöjligt att inleda en dialog med civilsamhället i Turkmenistan.

Torsdagen den 15 december 2011

Uzbekistan

78. Europaparlamentet noterar rådets slutsatser från oktober 2009, som innebar slutet för alla sanktioner mot Uzbekistan och bekräftade EU:s vilja att stärka förbindelserna med landet på ett omfattande sätt. Parlamentet påminner om att omfattningen av engagemanget beror på Uzbekistans framsteg på områdena mänskliga rättigheter, demokratisering och rättsstaten samt bekämpningen av narkotikahandeln, och förväntar sig att Europeiska utrikestjänsten och rådet utformar en politik för ett kritiskt, villkorat och samordnat EU-engagemang för Uzbekistan.

79. Europaparlamentet upprepar sin oro över rapporterna om det fortsatta utnyttjandet av tvångsbarnarbete, särskilt inom jordbrukssektorn. Det finns en oro även inom ILO och bland företrädare för arbetstagare, arbetsgivare och icke-statliga organisationer över det fortsatta utnyttjandet av tvångsbarnarbete, som sker med statens goda minne, inom Uzbekistans bomullsindustri. Parlamentet vädjar till de uzbekistanska myndigheterna att samarbeta med ILO och ge denna organisation obehindrat tillträde för att övervaka bomullsskörden på plats, liksom att utforma, genomföra och övervaka en verksam politik för att en gång för alla undanröja tvångsbarnarbetet. Parlamentet uppmanar EU att stödja Uzbekistans regering i dess ansträngningar på området.

80. Europaparlamentet är bestört över det beslut som de uzbekistanska myndigheterna nyligen fattade om att stänga Human Rights Watch-kontoret i Tasjkent, påminner dem om deras förpliktelser gentemot OSSE och uppmanar dem att ge nationella och internationella icke-statliga organisationer och observatörer obehindrat tillträde och tillåtelse att arbeta fritt i hela landet.

*

* *

81. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, EU:s särskilde representant för Centralasien samt regeringarna och parlamenten i Kazakstan, Kirgizistan, Tadzjikistan, Turkmenistan och Uzbekistan.

Hälsa och säkerhet på arbetsplatsen

P7_TA(2011)0589

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om översynen efter halva tiden av den europeiska strategin 2007-2012 för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen (2011/2147(INI))

(2013/C 168 E/14)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt ingressen och artiklarna 3 och 6,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 3, 6, 9, 20, 151, 152, 153, 154, 156, 159 och 168,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 1, 3, 27, 31, 32 och 33,
- med beaktande av den europeiska sociala stadgan av den 3 maj 1996, särskilt del I och artikel 3 i del II,
- med beaktande av Philadelphiadeklarationen av den 10 maj 1944 om Internationella arbetsorganisationens (ILO) mål,
- med beaktande av ILO:s konventioner och rekommendationer avseende hälsa och säkerhet på arbetsplatsen,

Torsdagen den 15 december 2011

- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1338/2008 av den 16 december 2008 om gemenskapsstatistik om folkhälsa och hälsa och säkerhet i arbetet ⁽¹⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 89/391/EEG av den 12 juni 1989 om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet (ramdirektiv) och dess särdirektiv ⁽²⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ⁽³⁾,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/30/EG av den 20 juni 2007 om ändring av rådets direktiv 89/391/EEG, dess särdirektiv samt rådets direktiv 83/477/EEG, 91/383/EEG, 92/29/EEG och 94/33/EG för att förenkla och rationalisera rapporterna om det praktiska genomförandet ⁽⁴⁾,
- med beaktande av rådets direktiv 2010/32/EU av den 10 maj 2010 om genomförande av det ramavtal om förebyggande av stick- och skärskador inom hälso- och sjukvården som ingåtts av Hospeem och Epsu ⁽⁵⁾,
- med beaktande av kommissionens meddelande "Bättre kvalitet och produktivitet i arbetet: Gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012" (KOM(2007)0062),
- med beaktande av kommissionens meddelande "En förnyad social agenda: Möjligheter, tillgång och solidaritet i framtidens Europa" (KOM(2008)0412),
- med beaktande av kommissionens rapport om genomförandet av ramavtalet mellan arbetsmarknadens parter om arbetsrelaterad stress (SEK(2011)0241),
- med beaktande av "Europa 2020 En strategi för smart och hållbar tillväxt för alla" (KOM(2010)2020) och dess överordnade mål som är att höja sysselsättningsnivån i EU till 75 procent före årtiondets slut,
- med beaktande av sin resolution av den 24 februari 2005 om främjande av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen ⁽⁶⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 med rekommendationer till kommissionen om skydd av sjukvårdspersonal mot blodburna infektioner som orsakas av skador från nålstick ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 23 maj 2007 om anständigt arbete för alla ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 15 januari 2008 om gemenskapens arbetsmiljöstrategi 2007–2012 ⁽⁹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 mars 2009 om underentreprenörernas sociala ansvar i produktionskedjan ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ EUT L 354, 31.12.2008, s. 70.

⁽²⁾ EGT L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ EUT L 165, 27.6.2007, s. 21.

⁽⁵⁾ EUT L 134, 1.6.2010, s. 66.

⁽⁶⁾ EUT C 304E, 1.12.2005, s. 400.

⁽⁷⁾ EUT C 303E, 13.12.2006, s. 754.

⁽⁸⁾ EUT C 102E, 24.4.2008, s. 321.

⁽⁹⁾ EUT C 41E, 19.2.2009, s. 14.

⁽¹⁰⁾ EUT C 117E, 6.5.2010, s. 176.

Torsdagen den 15 december 2011

- med beaktande av sin ståndpunkt av den 7 juli 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om Europaåret för aktivt åldrande (2012) ⁽¹⁾,
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 24 april 2011 om en halvtidsöversyn av den europeiska arbetsmiljöstrategin 2007–2012 (SEK(2011)0547),
- med beaktande av sin resolution av den 20 september 2001 om mobbning på arbetsplatsen ⁽²⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och yttrandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0409/2011), och av följande skäl:
  - A. Rätten till hälsa är en grundläggande rättighet. Alla arbetstagare garanteras genom lagstiftning arbetsvillkor som respekterar deras hälsa, säkerhet och värdighet.
  - B. Syftet med Europa 2020-strategin är att till 2020 uppnå en sysselsättningsgrad på 75 procent för befolkningen i åldrarna 20–64 år genom att främja anställning av kvinnor, ungdomar, äldre, mindre kvalificerade arbetstagare och lagliga invandrare samt genom att förbättra den sociala sammanhållningen.
  - C. Den tekniska utvecklingen och de förändrade ekonomiska och sociala villkoren leder till förändringar av arbetsplatserna och de rutiner som följs på dessa. Det är därför viktigt att vidta snabba politiska, administrativa och tekniska åtgärder för att garantera en hög nivå av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
  - D. Att förebygga risker är oundgängligt för att minska de arbetsrelaterade olyckorna och sjukdomarna. God hantering av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen får en positiv inverkan på såväl nationell som europeisk nivå samt för företagen.
  - E. Ett korrekt skydd för arbetstagarna främjar i sin tur välbefinnande, arbetets kvalitet och produktivitet. Företagens och de sociala trygghetssystemens kostnader för arbetssjukdomar och arbetsolyckor har beräknats till 5,9 procent av BNP ⁽³⁾.
  - F. Eftersom det råder brist på arbetskraft är det önskvärt att förlänga äldre arbetstagares aktiva tid på arbetsmarknaden och att sätta in åtgärder för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen i ett tidigt skede.
  - G. Genom att skydda unga arbetstagare kan man undvika att de drabbas av arbetsrelaterade hälsoproblem senare i livet.
  - H. Unga arbetstagare och kvinnor i servicesektorn omfattas inte i tillräckligt hög grad av åtgärder för återintegrering och för att stanna kvar i arbete ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0332.

⁽²⁾ EGT C 77 E, 28.3.2002, s. 138.

⁽³⁾ Australiens regering: "The Cost of Work-Related Injury and Illness for Australian Employers", "Workers and the Community". Australian Safety and Compensation Council, Commonwealth of Australia 2009, 41 s. Mars 2009.

⁽⁴⁾ EU-OSHA, "Unga arbetstagare – fakta och siffror" (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/7606507/view>) och dess faktablad, (<http://osha.europa.eu/fr/publications/factsheets/70>), 2007; "Work-related musculoskeletal disorders in the EU – Facts and figures", 2010 (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/TERO09009ENC/view>); "OSH in figures: Occupational safety and health in the transport sector — An overview", 2011.

Torsdagen den 15 december 2011

- I. Externaliseringen av arbetet via underleverantörer och bemanningsföretag kan involvera anställning av mindre kvalificerade arbetstagare eller odeklarerat arbete och lösare anställningsförhållanden, vilket gör det svårare att fastställa vem som har ansvar för bestämmelserna om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.
- J. Enligt ramdirektiv 89/391/EEG är arbetsgivaren skyldig att systematiskt svara för att arbetstagarens säkerhet och hälsa tryggas i alla avseenden oavsett arbetstagarens status. Detta innebär att arbetsgivaren ansvarar för att se till att arbetstagarna inte drabbas av skador på grund av arbetet, däribland skador till följd av mobbning på arbetsplatsen.
- K. Arbetsolyckor, muskuloskeletala sjukdomar och stress är de viktigaste skälen till oro för de europeiska företagen när det gäller hälsa och säkerhet på arbetsplatsen ⁽¹⁾.
- L. Genom Europa 2020-strategin eftersträvar man en allmän sysselsättningsgrad på 75 procent av befolkningen i åldrarna 20–64 år. Ofta återvänder arbetstagare med kroniska eller långvariga sjukdomar inte till arbetsplatsen, trots att deras hälsotillstånd skulle ha tillåtit det.
- M. Konsekvenserna av kroniska, arbetsrelaterade hälsoproblem, såsom muskuloskeletala sjukdomar och psykosociala risker, blir allt mer omfattande.
- N. De psykosociala riskerna innefattar risker kopplade till stress, symboliskt våld och trakasserier på arbetsplatsen. Stress är förknippat med osäkra anställningsförhållanden, etiska konflikter, dålig arbetsorganisation (exempelvis tidspress eller överansträngning), konfliktfylld kontakt med kunder, brist på stöd i arbetet, instabila arbetsrelationer eller en obalans mellan yrkesliv och privatliv.
- O. EU har en åldrande befolkning. Den yrkesverksamma tiden tenderar att förlängas och det finns ett behov av att öka antalet förväntade friska levnadsår. Det finns skillnader i förväntad livslängd mellan olika sociala och yrkesmässiga grupper och mellan olika arbeten beroende på hur krävande de är. Arbetstagare över 55 år drabbas av allt fler muskuloskeletala sjukdomar och är dessutom särskilt utsatta för cancer, hjärtsjukdomar samt andnings- och sömnsvårigheter ⁽²⁾.
- P. Oregelbundna arbetstider för nattarbetare orsakar ofta problem som kan leda till yrkessjukdomar.
- Q. Varje år dör 168 000 européer till följd av arbetsolyckor eller arbetssjukdomar ⁽³⁾ och 7 miljoner skadas i olyckor. Man kan ännu inte med säkerhet säga hur stor andel av dessa olyckor och sjukdomar som är knutna till användningen av ny teknik och nya arbetsformer.
- R. Man har inte kunnat påvisa något samband mellan antalet olyckor och företagens storlek. Däremot finns ett samband mellan antalet olyckor och typen av verksamhet, vilken bransch företaget verkar i, arbetsplatser där manuellt arbete dominerar och arbetsplatser där människor arbetar nära maskiner.
- S. De nya risker för hälsa och säkerhet som den tekniska utvecklingen medför för arbetstagarna behöver utvärderas.

⁽¹⁾ EU-OSHA:s Esener-undersökning, 2009, http://osha.europa.eu/sub/esener/fr/front-page/document_view?set_language=fr

⁽²⁾ Eurofound, "Les conditions de travail d'une population active vieillissante".

⁽³⁾ Hämmäläinen P, Saarela KL, Takala J: Global trend according to estimated number of occupational accidents and fatal work-related diseases at region and country level". Journal of Safety Research" 40 (2009) 125–139. Elsevier B.V.

Torsdagen den 15 december 2011

- T. Cancer är den främsta orsaken till arbetsrelaterade dödsfall, följt av hjärt- och kärlsjukdomar och sjukdomar i andningsorganen, medan arbetsolyckor endast utgör en liten minoritet av dödsfallen ⁽¹⁾.
- U. Kvinnor drabbas i högre grad än män av arbetsrelaterade hälsoproblem oberoende av arbetets art ⁽²⁾. Därför måste åtgärderna för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen präglas av ett jämställdhets- och livscykelinriktat synsätt.
- V. Kvinnor drabbas i lika hög eller högre grad av muskuloskeletala problem, även om de arbetar i tjänstesektorn.
- W. Äldre kvinnor är särskilt utsatta för åldersrelaterade sjukdomar, vilket man bör ta itu med på lämpligt sätt i arbetsmiljöpolitiken.
- X. En särskild typ av hälsoproblem hotar den reproduktiva förmågan och har samband med de effekter som miljöföroreningar och riskfaktorer i arbetsmiljön kan få för blivande föräldrar och deras ofödda barn.

Halvtidsöversyn av strategin

1. Europaparlamentet understryker att den europeiska referensramen för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen inte i sig medför att arbetsvillkoren förbättras automatiskt, och att ett korrekt genomförande på fältet, särskilt via arbetstagarnas deltagande, trepartsdialog, insamling och spridning av uppgifter, informationskampanjer och nätverkssamarbete när det gäller utbildnings- och informationstjänster samt kontroller av tillämpningen av lagstiftningen, spelar en avgörande roll. Parlamentet uppmanar kommissionen att snabbt vidta åtgärder när överträdelser konstateras och att vid behov förstärka sanktionerna.
2. Europaparlamentet erinrar om att ett av huvudmålen med gemenskapsstrategin 2007-2012 inte bara är att se till att EU-lagstiftningen genomförs ordentligt utan även att förbättra och förenkla gällande lagstiftning, inte minst genom tillämpning av icke-bindande instrument. Parlamentet erinrar vidare om att EU enligt artikel 4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt endast har delad befogenhet med medlemsstaterna inom områdena för sysselsättning och folkhälsa och att kommissionen i sitt meddelande från 2007 anser att nationella strategier bör utvecklas och genomföras. Parlamentet understryker därför att EU-lagstiftningen måste anpassas till samhällsutvecklingen på ett samstämt sätt och att man inte får lagstifta i onödan på EU-nivå.
3. Europaparlamentet beklagar att flera medlemsstater 2009 inte hade inriktat sina nationella strategier på de tre prioriteringarna i EU:s strategi: stress och utbrändhet i arbetet, arbetsskador pga. monotona repetitiva rörelser samt forskning och regelbunden insamling av uppgifter om de nya riskerna. Parlamentet anser att de nationella strategierna bör vara mer inriktade på förebyggande åtgärder.
4. Europaparlamentet anser att man vid antagandet, planeringen och genomförandet av nationella strategier bör ta hänsyn till de specifika förhållandena i varje medlemsstat samt inrikta sig på de sektorer och företag som är mest drabbade av arbetsolyckor.
5. Europaparlamentet anser att arbetsmiljöpolitiken, både på EU-nivå och på nationell nivå, måste harmoniseras med andra politiska åtgärder på områdena för hälsa, sysselsättning, industri, forskning, miljö, transport, trafiksäkerhet, utbildning, energi, regional utveckling, offentlig upphandling och den inre marknaden. Integrering av ett jämställdhetsperspektiv bör genomföras inom alla politikområden så att de specifika risker kvinnliga arbetstagare ställs inför blir synligare.

⁽¹⁾ Internationella arbetsorganisationen, 2005, uppskattning för EU-27. <http://www.ilo.org/public/english/protection/safe-work/wdcngrs17/index.htm>.

⁽²⁾ "Occupational health and safety risks for the most vulnerable workers", Europaparlamentets utredningsavdelning A, Ekonomisk politik och vetenskapspolitik, 2011, s. 40.

Torsdagen den 15 december 2011

6. Europaparlamentet påpekar att rättsliga skyldigheter och arbetstagarnas krav är två mycket viktiga orsaker – förutom företagets image och ekonomiska faktorer – till att arbetsgivarna vidtar åtgärder.
7. Europaparlamentet uppmanar till skärpt uppmärksamhet vad gäller säkerhetsnivåer och rutiner för att förebygga olyckor vid tilldelning av kontrakt i samband med offentlig upphandling.
8. Europaparlamentet anser att EU:s politik på området för kemiska risker, förebyggande av cancer och skydd av fortplantningsförmågan i samband med arbete måste vara mer ambitiös och reaktiv.
9. Europaparlamentet understryker vikten av att fullt ut genomföra Reach och behovet av bättre synergi mellan Reach och arbetsmiljöpolitiken, både på EU-nivå och i medlemsstaterna.
10. Europaparlamentet kräver att man i nästa europeiska strategi fastställer fler mätbara mål tillsammans med bindande tidsplaner och regelbundna utvärderingar. Parlamentet hoppas att målet med en yrkesinspektör per 10 000 arbetstagare, vilket rekommenderas av ILO, blir bindande.
11. Europaparlamentet framhäver att besparingar på grund av finanskrisen inte får innebära att arbetsmiljöfrågor åsidosätts och betonar att åtstramade budgetar och nedskärningar av de sociala utgifterna inte bör drabba åtgärder för att förbättra arbetsmiljön.
12. Europaparlamentet anser att de ekonomiska konsekvenserna av krisen och den omfattande recession som råder i vissa medlemsstater inte bör användas som förevändning för en felaktig tillämpning av lagsiftningen på området hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och inte heller bör gå ut över politiken för förebyggande av risker i arbetslivet.
13. Europaparlamentet anser att medlemsstaterna och företagen måste investera mer i riskförebyggande åtgärder och garantera arbetstagarnas deltagande i dessa. Parlamentet menar att sådana investeringar ger avkastning i form av ökad arbetsproduktivitet, större konkurrenskraft i företagen och lägre sociala utgifter. Dessutom blir det på så sätt möjligt att säkra hållbarheten i de sociala trygghetssystemen.
14. Europaparlamentet anser att ett verkligt effektivt olycksförebyggande arbete måste börja redan i planeringsfasen så att innovationen gör såväl produkten som hela arbetsprocessen säkrare. Parlamentet uppmanar därför kommissionen och medlemsstaterna att stödja och stimulera forskning inom detta område.
15. Europaparlamentet anser att man måste ta itu med problemet med säkerhet på arbetsplatsen genom att tillämpa en strategi på två nivåer. Särskilda insatser bör riktas mot miljöriskerna, och samtidigt bör den psykosociala arbetsmiljön förbättras. Att engagera de anställda och arbetsmarknadens parter på nationell och lokal nivå och på arbetsplatserna i denna strategi blir avgörande för om den ska ge ett gott resultat. Parlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta och förstärka diskussionerna och samråden med arbetsmarknadens parter i syfte att få till stånd gemensamma och enhetliga åtgärder i särskilda frågor.
16. Europaparlamentet framhåller att arbetsrelaterad stress är ett erkänt stort hinder för produktiviteten i EU. Parlamentet beklagar att sjukdomar och olyckor orsakade av psykosociala problem ökar allt snabbare hos arbetstagarna. Parlamentet påminner om förekomsten av självmord på arbetsplatsen och om att osäkerhet på arbetsmarknaden har en konkret inverkan på stressfaktorn. Parlamentet beklagar att ramavtalet om arbetsrelaterad stress av den 8 oktober 2004 inte tillämpas på ett enhetligt sätt inom EU. Kommissionen uppmanas att vidta alla åtgärder som behövs för att se till att detta avtal tillämpas i samtliga medlemsstater och arbetsmarknadens parter, i egenskap av organ med ansvar för genomförandet, uppmanas att göra mer för att öka medvetenheten om och förståelsen av arbetsrelaterad stress bland arbetsgivare samt arbetstagarna och deras företrädare.

Torsdagen den 15 december 2011

17. Europaparlamentet noterar den stora ökningen av mer flexibla sysselsättningsformer (tillfälligt arbete, säsongarbete, arbete på söndagar, halvtidsarbete, distansarbete), vilka kräver en mer riktad och specifik strategi för arbetarskydd.

18. Europaparlamentet är kritiskt till att kommissionen varken i gemenskapens arbetsmiljöstrategi eller i halvtidsöversynen i tillräcklig utsträckning har uppmärksammat strategin att integrera ett jämställdhetsperspektiv vid behandlingen av frågor avseende hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet stöder därför kommissionens initiativ som efterlyser att särskilda metoder för könsspecifika konsekvensbedömningar av arbetsmiljön ska utarbetas. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra en bedömning av tillgången till könsspecifik statistik på EU-nivå över livshotande och icke livshotande arbetssjukdomar. Medlemsstaterna uppmantras att ta hänsyn till de särskilda risker som kvinnliga arbetstagare står inför i de förebyggande åtgärderna och metoderna för riskbedömning.

19. Mot bakgrund av att sysselsättningsnivån i EU bör höjas med i genomsnitt en procent per år anser Europaparlamentet att man måste prioritera att skydda hälsan hos äldre arbetstagare och arbetstagare med funktionshinder, eller arbetstagare som blivit funktionshindrade, och utforma arbetsvillkor som är anpassade efter deras behov.

20. Europaparlamentet noterar att varken den offentliga eller den privata sektorn är redo att verkligen bemöta den demografiska situationen och betrakta anställning av fler personer med funktionshinder, med långvariga hälsoproblem, exempelvis kroniska sjukdomar, eller med nedsatt arbetskapacitet som en möjlighet. Det krävs ökad uppmärksamhet på och tydligare inriktning mot att göra arbetsplatserna tillgängliga och säkra även för dessa arbetstagare.

21. Europaparlamentet beklagar kommissionens försenade åtgärder i fråga om ett nytt lagstiftningsförslag om minimikrav för arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker i samband med elektromagnetiska fält efter det att tillämpningen av direktiv 2004/40/EG skjutits upp, och begär att den berörda lagstiftningen ska genomföras skyndsamt när den antagits.

22. Europaparlamentet anser att företagens sociala ansvar är ett viktigt och effektivt instrument för att garantera säkrare arbetsförhållanden och en bättre arbetsmiljö. Parlamentet anser därför att det bör uppmantras.

23. Europaparlamentet anser att samarbetet mellan EU, ILO och WHO måste stärkas för att man ska kunna lösa problemet med social konkurrens mellan europeiska arbetstagare och arbetstagare från tredje-länder.

Insamling av statistiska uppgifter

24. Europaparlamentet betonar att kommissionen bör ta fram köns- och åldersspecifika statistiska instrument för att kunna utvärdera de förebyggande insatserna, inte enbart när det gäller olyckor utan också i fråga om sjukdomar och andelen arbetstagare som exponeras för kemiska, fysikaliska eller biologiska agenser och för farliga situationer i arbetsorganisatoriskt hänseende.

25. Europaparlamentet betonar vikten av könsspecifika åtgärder och ett livscykelinriktat synsätt för att undvika risken för förtidspension på grund av hälsoproblem.

26. Europaparlamentet betonar svårigheterna med att samla in uppgifter i många medlemsstater. Parlamentet kräver att det arbete som görs inom Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-OSHA) och Eurofound (Europeiska fonden för förbättring av levnads- och arbetsvillkor) stärks och ges stor spridning.

27. Europaparlamentet uppmanar Europeiska arbetsmiljöbyrån (EU-OSHA) att samla in uppgifter om nationella indikatorer för exponering för cancer och att se över kunskaperna när det gäller exponering av särskilt utsatta arbetstagare.

Torsdagen den 15 december 2011

28. Europaparlamentet understryker vikten av samarbete mellan Europeiska arbetsmiljöbyrån och kommissionens särskilda kommittéer, såsom Yrkesinspektörskommittén och Rådgivande kommittén för arbetsmiljöfrågor, för att nå bättre resultat och lägga fram förslag.
29. Europaparlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att ta fram ett europeiskt program för övervakning av yrkesrisker (i synnerhet muskuloskeletala och psykosociala besvär), som baseras på hälsoindikatorer, definitioner och epidemiologiska verktyg som är gemensamma för de 27 medlemsstaterna. Parlamentet framhåller att det krävs en integrerad övervakningsstrategi som beaktar både aktiva arbetstagares yrkesbanor och pensionerade arbetstagares hälsotillstånd.
30. Europaparlamentet noterar minskningen i antalet arbetsolyckor i EU, och uppmanar kommissionen att undersöka om detta beror på lägre sysselsättningsnivåer och den fortsatta expansionen av tjänstesektorn. Parlamentet önskar att de mål som fastställts på EU-nivå och på nationell nivå, och utvärderingen av hur de uppfylls, i högre grad beaktar denna makroekonomiska dimension.
31. Europaparlamentet tar del av resultatet av kommissionens projekt "Scoreboard 2009" som visar medlemsstaternas enskilda prestationer. Projektet bör omfatta alla områden av den europeiska strategin 2007–2012. Parlamentet beklagar att uppgifternas riktighet och fullständighet inte alltid är föremål för en opartisk granskning och att uppgifterna enbart lämnas in på frivilliga grunder. Kommissionen uppmanas att se till att samtliga medlemsstater tillhandahåller tillförlitliga och omfattande uppgifter och att de uppgifter som lämnas kontrolleras av oberoende myndigheter på nationell nivå.
32. Europaparlamentet beklagar att inte alla medlemsstater fastställer mätbara mål för sina nationella arbetsmiljöstrategier, och att de allra flesta av dem inte har fastställt mål när det gäller arbetsjukdomar, arbetsrelaterade hälsoproblem och sjukdomar, arbetsrelaterade riskfaktorer eller högrisksektorer. Parlamentet understryker att varken halvtidsöversynen eller "Scoreboard 2009" om gemenskapens arbetsmiljöstrategi innehåller någon uttömmande information om medlemsstaternas ställning när det gäller EU-strategins enda kvantitativa mål, nämligen att minska arbetsolyckorna med 25 procent till 2012. Parlamentet efterlyser att man i framtida utvärderingsrapporter bättre bedömer i vilken utsträckning EU:s hälso- och säkerhetslagstiftning har efterlevts i praktiken i medlemsstaterna.
33. Europaparlamentet understryker att det är viktigt att i ett tidigt skede tydligt definiera begreppen arbetsolycka och arbetsjukdom samt att begreppet även innefattar olyckor under resor till arbetet (från hemmet till arbetet) likaväl som arbetsrelaterad stress, som bör kunna mätas enligt specifika indikatorer.
34. Europaparlamentet anser att man särskilt måste utreda sambandet mellan hur arbetstagarna mår på arbetsplatsen och organiseringen av arbetet, inbegripet arbetstiderna. Parlamentet anser att utredningar av hälsoproblem ska grunda sig på principen om en helhetssyn, i vilken organiseringen av arbetet liksom statistiska faktorer och individuella svagheter ska ingå.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att samla in och redovisa statistik när det gäller eventuella effekter i form av minskade skador på grundval av forskning som är inriktad på förebyggande redan från planeringsfasen.
36. Europaparlamentet framhäver problemet med att genomföra arbetsmiljölagstiftningen för arbetstagare som utför odeklarerat arbete. Parlamentet anser att denna orättvisa endast kan förebyggas genom strängare kontroller och motsvarande sanktioner och begär att stränga åtgärder vidtas mot dem som bedriver sådan verksamhet. Parlamentet understryker att rätten till hälsa och säkerhet på arbetsplatsen är en rätt oavsett arbetstagarens status, och att denna rätt måste garanteras genom bättre tillämpning av gällande lagstiftning.
37. Europaparlamentet understryker vikten av att förmedla forskningsresultat till företagen för att förebygga nya eller framväxande risker.

Torsdagen den 15 december 2011

38. Europaparlamentet konstaterar att de europeiska länder som har de lägsta siffrorna för arbetsplatsolyckor också är de mest konkurrenskraftiga ⁽¹⁾, och parlamentet ser det som nödvändigt att samla in ytterligare uppgifter som visar hur ett gott riskförebyggande inverkar på företagets konkurrenskraft.

39. Europaparlamentet uppmanar EU-OSHA och Eurofound att analysera orsakerna till förtidspensionering bland kvinnor och män.

40. Europaparlamentet uppmanar EU-OSHA att undersöka hur kvinnliga arbetstagares hälsa påverkas av "dubbelarbete", dvs. när kvinnor måste fortsätta att utföra obetalt arbete hemma efter det ordinarie och erkända avlönade arbetet.

41. Europaparlamentet kräver ett bättre gränsöverskridande informationsutbyte mellan de olika nationella myndigheterna för att uppnå verkställigare kontroll vid utstationering av arbetstagare i andra EU-medlemsstater.

Främjande av förebyggande insatser

42. Europaparlamentet beklagar bristen på information om risker och lösningar bland arbetstagare, arbetsgivare, arbetsmarknadens parter och till och med inom hälso- och sjukvården. Parlamentet påminner om den positiva roll som arbetstagarnas deltagande och representation spelar i detta avseende.

43. Europaparlamentet bedömer att arbetstagarnas representanter har en positiv inverkan på hälsa och säkerhet på arbetsplatsen, särskilt för små och medelstora företag och om representationen är formell. Parlamentet bedömer att de anställdas deltagande är ytterligare en viktig framgångsfaktor när det gäller att hantera risker som rör hälsa och säkerhet på arbetsplatsen ⁽²⁾.

44. Europaparlamentet erinrar om att det förebyggande arbetet på arbetsplatsen måste vara tvärvetenskapligt, eftersom det bland annat innefattar yrkesmedicin, säkerhet, ergonomi, epidemiologi, toxikologi, arbetshygien och psykologi.

45. Europaparlamentet anser att det är viktigt att förbättra genomförandet av den gällande lagstiftningen genom icke-bindande instrument, såsom utbyte av god praxis, upplysningskampanjer och bättre information.

46. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att göra riktlinjerna för arbetarskydd lättare att tillämpa i praktiken, dock utan att urholka bestämmelserna om säkerhet och hälsa på arbetsplatsen.

47. Europaparlamentet påpekar att cirka 50 procent av arbetstagarna i EU fortfarande inte har tillgång till förebyggande tjänster, framför allt när det gäller små och medelstora företag och underleverantörskedjor. Parlamentet betonar att merparten av de befintliga tjänsterna inte är helt tvärvetenskapliga samt att många av dem inte korrekt återspeglar den hierarki av förebyggande åtgärder som föreskrivs i ramdirektivet. Alla arbetstagare, såväl inom den offentliga som inom den privata sektorn, måste omfattas av riskförebyggande ordningar liksom av effektiva förebyggande åtgärder, bland annat åtgärder för tillgänglighet, fortbildningskurser och seminarier för arbetstagare, och att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt situationen för utsatta arbetstagare, däribland personer som måste delta i obligatoriska aktivitetsprogram utan att tidigare ha förvärvat den utbildning och de färdigheter som krävs. Parlamentet anser dessutom att det är nödvändigt att beakta nya anställningsformer, så att förebyggande åtgärder och kontrollåtgärder omfattar alla anställda, särskilt utsatta arbetstagare, oavsett typ av arbete och anställningsform. Parlamentet hoppas att man fastställer ett mål om att det ska finnas ett säkerhetsombud per 3 000 arbetstagare.

48. Europaparlamentet bedömer att företagens sociala ansvar är en viktig faktor när det gäller främjandet av hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

⁽¹⁾ EU-OSHA och Världsekonometiskt forum, 2011.

⁽²⁾ EU-OSHA:s Esener-undersökning.

Torsdagen den 15 december 2011

49. Europaparlamentet anser att de förebyggande tjänsternas oberoende gentemot arbetsgivaren måste garanteras, vilket innebär att enbart oberoende hälso- och sjukvårdspersonal ska få utfärda varningar och ge expertråd när det gäller hälsa på arbetsplatsen. Parlamentet beklagar att förvaltningen av hälsotjänsterna på arbetsplatsen i vissa medlemsstater fortfarande sköts av arbetsgivarorganisationer som talar i egen sak, och vilkas föreningsstämmor är den verkliga beslutsinstansen.
50. Europaparlamentet menar att hälsoforskningens framsteg, de socioekonomiska förhållandena som ständigt utvecklas, den nya teknikens utveckling samt förändringarna på arbetsmarknaden gör att det krävs vaksamhet på europeisk och nationell nivå när det gäller uppkomsten av nya risker i arbetslivet, men också att man tillräckligt snabbt måste uppdatera relevant lagstiftning och dess tillämpningsram samt förteckningen över tunga och hälsovådliga yrken.
51. Europaparlamentet påminner om att arbetsinspektioner genom utbildning, övertalning och uppmantran spelar en vital roll för att kontrollera att befintlig lagstiftning tillämpas och därmed också för det förebyggande arbetet, särskilt genom att kontrollera att arbetsvillkoren är anständiga för särskilt utsatta arbetstagare och i yrken där odeklarerat arbete förekommer. Parlamentet betonar att medlemsstaterna måste garantera höga kvalitetsstandarder vid utbildning och fortbildning av yrkesinspektörer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att höja antalet anställda och de tillgängliga resurserna för sina yrkesinspektioner för att uppnå målet med en inspektör per 10 000 arbetstagare i enlighet med ILO:s rekommendationer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att strama åt sanktionerna gentemot företag som inte respekterar sina skyldigheter när det gäller arbetstagarnas grundläggande rättigheter och anser att påföljderna i dessa fall måste vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
52. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att lätta på byråkratin och åtgärda den invecklade strukturen i de statliga kontrollmekanismerna för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen och i yrkesinspektionerna genom att stärka deras dynamiska roll och förenkla utdragna interna förfaranden så att man i stället genomför fler och effektivare kontroller.
53. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utöva striktare kontroll när det gäller utebliven rapportering av arbetsolyckor.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag till direktiv om skydd av personer som med rätta anmäler icke erkända arbetsmiljörisker, framför allt genom att underrätta den behöriga yrkesinspektionen. Dessa personer måste skyddas för att förhindra att påtryckningar utövas mot dem (hot om uppsägning etc.). Kommissionen uppmanas i detta sammanhang att stoppa svartlistning av dessa arbetstagare genom att garantera att kränkningar av detta slag av arbetstagares grundläggande rättigheter förhindras med hjälp av effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder.
55. Europaparlamentet insisterar på att man ska lägga lika stor vikt vid förebyggande av hälso- och säkerhetsproblem på arbetet i den privata sektorn som i den offentliga sektorn och erinrar om att principen om icke-diskriminering är bindande.
56. Europaparlamentet beklagar bristen på samordning mellan folkhälsopolitiken och politiken för hälsa i arbetslivet i ett flertal medlemsstater.
57. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att skapa bättre ramar för de regelbundna hälsokontrollerna och analysen av resultaten, i syfte att garantera att arbetstagarnas hälsotillstånd är förenligt med de krav som ställs i arbetet.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta riktlinjer för bästa praxis i denna fråga. Parlamentet framhåller att det är nödvändigt att medlemsstaterna inleder ett utbyte av bästa praxis i syfte att öka arbetstagarnas effektivitet på arbetet.
59. Europaparlamentet anser att man genom det sjunde ramprogrammet för forskning och innovation kan stödja medlemsstaterna i forskningen om nya risker och vid införandet av ny praxis som bidrar till att säkerhetsföreskrifterna tillämpas mer effektivt.

Torsdagen den 15 december 2011

60. Europaparlamentet anser att riskbedömningar bör vara tvärvetenskapliga och bygga på att arbetstagarna deltar.
61. Europaparlamentet noterar att majoriteten av företagen genomför en riskbedömning men att detta sker i mindre utsträckning i små företag och i vissa medlemsstater ⁽¹⁾.
62. Europaparlamentet bedömer att små och medelstora företag inte är mindre säkra i sig men att riskerna snarare är kopplade till en bristfällig arbetsorganisation och till att mindre resurser avsätts till hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. Parlamentet anser att det är viktigt att hjälpa små och medelstora företag med de riskförebyggande insatserna och betonar de positiva effekterna av initiativ som OIRA samt av ekonomiska incitament. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att utbyta bästa praxis.
63. Europaparlamentet anser att det är viktigt att den offentliga myndighet som är ansvarig för genomförandet av arbetsmiljölagstiftningen i medlemsstaterna hjälper till så mycket som möjligt med att bedöma och minimera alla risker samt se till att arbetstagarna är tillräckligt skyddade. Parlamentet anser att det är viktigt att hjälpa de små och medelstora företagen med de riskförebyggande insatserna. Parlamentet betonar de positiva effekterna av enkla, kostnadsfria och målinriktade initiativ, såsom OiRA. Europaparlamentet anser att en utvärdering av riskerna på företagsnivå bör utföras regelbundet och anpassas löpande till de nya omständigheter och risker som uppkommer.
64. Europaparlamentet erinrar om vikten av information och upplysningskampanjer för att företag, särskilt små och medelstora, ska bli medvetna om riskerna och kunna genomföra lämpliga förebyggande åtgärder.
65. Europaparlamentet är bekymrat över konsekvenserna av utnyttjandet av underleverantörer, till exempel på området för civila och militära kärnanläggningar, och framhåller att alla arbetsgivare, inbegripet underleverantörer, ansvarar för sina anställda och att förebyggande insatser bör riktas till dessa anställda.
66. Europaparlamentet anser att alla arbetstagare behöver specifik och aktuell utbildning i hälsa och säkerhet, framför allt tillfälligt anställda, deltidsanställda och anställda hos underleverantörer, för att förbättra säkerhetsnivåerna på arbetsplatsen. Parlamentet är bekymrat över att antalet stressrelaterade sjukdomar ökar, och konstaterar att det saknas utbildning i stresshantering på arbetet. Parlamentet efterlyser förebyggande åtgärder för alla, men framför allt för ungdomar, i vilka arbetsmarknadens parter ska delta, i form av kurser i stresshantering, i vilka det ska ingå sociala färdigheter, bland annat mellanmännisklig kommunikation och konflikthantering, och i form av kampanjer för att öka kunskaperna i skolor och på arbetsplatserna. Medlemsstaterna uppmanas att använda medel från Europeiska socialfonden effektivare för detta ändamål.
67. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att investera i arbetslivsvetenskap och efterlyser mer forskning om detta på EU-nivå och på nationell nivå.
68. Europaparlamentet understryker att de huvudsakliga hindren för att ta hänsyn till psykosociala risker på arbetet är att frågan upplevs som känslig samt brist på medvetenhet, brist på resurser och även brist på expertis ⁽²⁾.
69. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta inrättandet av europeiska arbetsmiljöstandarder på företag. Parlamentet understryker i detta avseende behovet av samarbete mellan medlemsstaterna, både vad gäller utredningar om orsakerna till olycksfall i arbetet och utbyte av god praxis.
70. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att införa hälsa och säkerhet på arbetsplatsen redan i den grundläggande utbildningen och senare som en del av det livslånga lärandet. Parlamentet bedömer att det är önskvärt att låta utbildning om risker ingå i vissa tekniska, vetenskapliga, konstnärliga och idrottsinriktade utbildningsprogram samt i utbildningen av företagsledare. Parlamentet anser även att medlemsstaterna bör införa arbetsmiljöfrågor som ett inslag i universitetsutbildningen för att nå ut till framtida ingenjörer, arkitekter, män och kvinnor i näringslivet, chefer osv.

⁽¹⁾ EU-OSHA:s Esener-undersökning.

⁽²⁾ EU-OSHA:s Esener-undersökning.

Torsdagen den 15 december 2011

71. För att minska arbetsrelaterad stress bör man införa och sprida särskild utbildning i effektiv stresshantering på arbetsplatserna samt workshops i syfte att utveckla förmågan till lagarbete och åstadkomma bättre gruppssammanhållning bland de anställda.
72. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att utvärdera kvaliteten på chefers utbildning om riskförebyggande på arbetsplatsen och stöder utbyte av god praxis.
73. Europaparlamentet understryker behovet av att stödja utbildningsprogram genom bättre samordning av unionspolitiken och en förstärkning av de program som redan finns för att utveckla en politik som bygger på riskförebyggande och därvid ta vara på lokala, regionala och nationella erfarenheter.
74. Europaparlamentet understryker att framväxten av nya anställningsformer (exempelvis gröna arbetstillfällen) medför nya möjligheter till skydd av arbetstagare⁽¹⁾ och en anpassning av yrkesutbildningen.
75. Europaparlamentet anser att riskerna för långtidssjukskrivning måste förebyggas genom strikt respekt för lagstiftningen om sjukledighet och mammaledighet, med tanke på att påtryckningar från arbetsgivaren under denna period kan leda till att ledigheten förlängs.
76. Europaparlamentet påminner om att arbetsplatsen ska ses som en av de huvudsakliga plattformarna för stöd till EU:s och medlemsstaternas förebyggande strategier, som ska ta upp både smittsamma och icke-smittsamma sjukdomar. Arbetsgivare, arbetstagarorganisationer och arbetsmarknadens övriga parter spelar en viktig roll för att främja en sund livsstil och hälsokompetens bland den förvärvsarbetande befolkningen.
77. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka insatserna för att bekämpa ojämlikhet på hälsoområdet och att minska skillnaderna när det gäller arbetsvillkor och tillgång till tjänster som syftar till att förbättra arbetstagarnas hälsa, den förebyggande hälsovården och hälsan på arbetsplatsen.

Utsatta arbetstagare och specifika risker

78. Europaparlamentet understryker att – utöver arbetstagare som utför tungt arbete – invandrare, ungdomar, äldre, kvinnor i fertil ålder, funktionshindrade, personer som tillhör etniska minoriteter, mindre kvalificerade arbetstagare, säsonganställda, personer med otrygga anställningsförhållanden och långtidsarbetslösa som kommer tillbaka till arbetsmarknaden är särskilt utsatta grupper. Det borde finnas incitament för en grundligare tillämpning av arbetsmiljöbestämmelserna, särskilt för dessa kategorier. Parlamentet anser att särskild förberedande utbildning bör erbjudas när så är lämpligt innan dessa arbetstagare anställs.
79. Europaparlamentet konstaterar att unga arbetstagare mellan 15 och 24 år löper särskilt stor risk att skadas⁽²⁾ och att långtidseffekterna av en sjukdom eller skada i unga år kan vara omfattande. Parlamentet betonar vidare behovet av att ta med temat hälsa och säkerhet på arbetsplatsen i redan befintliga EU-program, exempelvis "Unga på väg".
80. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta hänsyn till de demografiska förändringarna och anpassa åtgärderna för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen efter de äldre arbetstagarnas

⁽¹⁾ EU-OSHA, "Foresight of new and emerging risks to occupational safety and health associated with new technologies in green jobs by 2020, Phase 1": (http://osha.europa.eu/en/publications/reports/foresight-green-jobs-drivers-change_TERO11001ENN/view) och "Phase 2" (<http://osha.europa.eu/en/publications/reports/foresight-green-jobs-key-technologies/view>; et NIOSH <http://www.cdc.gov/niosh/topics/PtD/greenjobs.html>)

⁽²⁾ Verjans M., de Broeck V., Eckelaert L., "OSH in figures: Young workers - Facts and figures", Europeiska arbetsmiljöbyrå, rapport från Europeiska riskcentrumet, Luxemburg, 2007, s. 133.

Torsdagen den 15 december 2011

behov. Parlamentet betonar de positiva effekterna av livslångt lärande för att bevara arbetsmotivationen samt av åtgärder för att motverka fysiska problem, exempelvis ergonomisk utformning av arbetsplatsen. Parlamentet understryker att ett ramavtal mellan arbetsmarknadens parter vore ett konstruktivt initiativ.

81. Europaparlamentet anser att okvalificerade arbetstagare och långtidsarbetslösa inte bör anställas utan att ha genomgått nödvändig förberedande utbildning om hälso- och säkerhetsrisker.

82. Europaparlamentet är bekymrat över ökningen av atypiska anställningsformer, såsom ofrivilligt deltidsarbete, ofrivilligt distansarbete, ofrivilligt uppsplittrade arbetstider, ofrivilligt arbete på söndagar och nattarbete. Parlamentet efterlyser att man vetenskapligt utvärderar de risker som dessa ofrivilliga arbetsformer och mångsysslande innebär, särskilt för kvinnor, men noterar samtidigt att vissa arbetstagare kan välkomna dessa arbetsformer om de får välja dem frivilligt.

83. Europaparlamentet beklagar avsaknaden av initiativ för att komma till rätta med situationen för egenföretagare, tillfälligt anställda, personer som arbetar med hushållstjänster och korttidsanställda, eftersom även de har rätt till hälsa och säkerhet på arbetsplatsen.

84. Europaparlamentet erinrar om att tillfälliga anställningsformer är utbredda inom exempelvis byggnads- och jordbrukssektorn, där ett stort antal arbetsolyckor och arbetssjukdomar noteras, samt inom servicesektorn, som man har liten kännedom om i detta avseende ⁽¹⁾.

85. Europaparlamentet anser att främjandet av deltidsarbete bland äldre arbetstagare skulle kunna vara ett led i en stegvis övergång till pensionering och skulle kunna förbättra äldre arbetstagares välbefinnande och kapacitet.

86. Europaparlamentet upprepar rekommendationen i den europeiska Hires-rapporten (Health in restructuring), som syftar till att säkerställa att tillfälliga arbetstagare i företag åtnjuter samma rättigheter som företagets anställda när det gäller främjande av hälsa, om de tillfälligt anställda arbetar under lång tid under ledning av huvudarbetsgivaren.

87. Europaparlamentet betonar att män och kvinnor drabbas olika av yrkesrisker, såväl psykosociala som fysiska (inte minst muskuloskeletal besvär). Parlamentet erinrar vidare om att det finns en koppling mellan otrygga anställningar, exempelvis visstidsarbete och deltidsarbete, och förhöjda fysiska och psykosociala yrkesrisker. Medlemsstaterna uppmanas därför att beakta jämställdhetsdimensionen och de risker som förknippas med olika typer av anställningskontrakt i sina nationella strategier.

88. Europaparlamentet känner oro inför bedömningen av risktrösklar för gravida kvinnor på arbetsplatsen. Parlamentet rekommenderar att en grundlig utredning görs av konsekvenserna för gravida kvinnor som utsätts för vissa förhållanden på arbetsplatsen (exempelvis exponering för kemiska produkter, joniserande strålning, elektromagnetiska vågor, stress, extrem värme, tunga lyft osv.). Parlamentet efterlyser i detta sammanhang även forskning om sambandet mellan å ena sidan dödfödslar, förlossningskomplikationer och barn som föds med sämre hälsa och å andra sidan riskfyllda förhållanden på arbetsplatsen för gravida kvinnor.

89. Europaparlamentet kräver att man gör en konsekvensbedömning av de potentiella riskerna med ny teknologi, skadliga ämnen och riskfaktorer, inbegripet organiseringen av arbetet, på arbetsplatsen. Parlamentet anser att mer forskning, kunskapsutbyte och praktisk tillämpning av resultaten bidrar till att man bättre kan urskilja och bedöma eventuella nya risker. Parlamentet efterlyser lagstiftningsåtgärder så att nanomaterial omfattas fullt ut av EU:s gällande arbetsmiljölagstiftning.

⁽¹⁾ "Health and safety at work in Europe (1999-2007) – a statistical portrait" (http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_OFFPUB/KS-31-09-290/EN/KS-31-09-290-EN.PDF); "Causes and circumstances of accidents at work in the EU", Europeiska unionens kommission, 2008, http://epp.eurostat.ec.europa.eu/portal/page/portal/product_details/publication?p_product_code=KS-SF-09-063

Torsdagen den 15 december 2011

90. Europaparlamentet anser att en alltför lång arbetsdag och otillräckliga viloperioder liksom orimliga prestationskrav är viktiga faktorer bakom ökningen av antalet arbetsolyckor och arbetssjukdomar. Dessa klausuler strider mot de grundläggande arbetsmiljöprinciperna. Parlamentet förespråkar god balans mellan yrkes- och privatliv. Medlemsstaterna uppmanas att genomföra direktiv 2003/88/EG fullt ut.
91. Europaparlamentet anser att det brådskande krävs en slutgiltig vetenskaplig granskning av vilka följder arbete på söndagar har för arbetstagarnas hälsa. Kommissionen bör snarast beställa en opartisk utredning av alla tidigare resultat i syfte att utarbeta ett slutgiltigt vetenskapligt utlåtande.
92. Europaparlamentet beklagar att det inte finns någon gemensam, enhetlig definition av mobbning på EU-nivå. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ta fram effektiva nationella strategier mot våld i arbetet baserade på en definition av mobbning som är gemensam för de 27 medlemsstaterna.
93. Europaparlamentet bedömer att stress orsakad av mobbning på arbetsplatsen kan bidra till att förstärka muskuloskeletala problem och öka de psykosociala riskerna. Det är önskvärt att kommissionen genomför en djupare undersökning av dessa faktorer.
94. Europaparlamentet hoppas att det kommande lagstiftningsförslaget om muskuloskeletala sjukdomar omfattar samtliga arbetstagare.
95. Europaparlamentet ställer sig bakom ett lagstiftningsinitiativ om skydd av arbetstagare mot tobaksrök på arbetsplatsen, eftersom man för närvarande inte kan garantera ett heltäckande skydd.
96. Europaparlamentet begär att kommissionen och rådet under 2012 lägger fram ett förslag till parlamentet och rådet om ett rökförbud på alla arbetsplatser, däribland inomhusrestauranger, samt i all kollektivtrafik och i alla slutna offentliga byggnader inom EU.
97. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda ett brett samråd om förteckningen över arbetssjukdomar i samarbete med de europeiska arbetsmarknadsparterna som utgår från grundliga vetenskapliga och medicinska analyser av de viktigaste riskområden som man känner till i dag (särskilt psykiska sjukdomstillstånd och asbestos). Kommissionen uppmanas att noggrant bedöma den potentiella nyttan för arbetstagarnas hälsa av att aktualisera och omvandla rekommendation 2003/670/EG om den europeiska förteckningen över arbetssjukdomar så att den blir bindande.
98. Europaparlamentet anser att man bör fördjupa forskningen om vissa verksameters hälsoeffekter, även på lång sikt, för att i största möjliga utsträckning förebygga de sjukdomar som visar sig en viss tid efter avslutad yrkesverksamhet. Hänsyn bör tas till de prioriteringar arbetsmarknadens parter gör när man avgör vilka yrken som kräver mer arbetsmiljöforskning.
99. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart vidta lämpliga åtgärder för att skydda arbetstagares hälsa och säkerhet i ett visst yrke, om nya undersökningar eller ny forskning visar att hälso- och säkerhetsriskerna är höga inom detta yrke.
100. Europaparlamentet anser att rehabilitering och återintegrering efter en sjukdom eller arbetsskada är av avgörande betydelse och därför bör uppmuntras.
101. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att så snart som möjligt genomföra direktiv 2010/32/EU om förebyggande av stick- och skärskadorna inom hälso- och sjukvården och att garantera patienter och yrkesverksamma inom hälso- och sjukvård högsta möjliga skyddsnivå mot exponering för infektioner i samband med hälso- och sjukvård.

Torsdagen den 15 december 2011

102. Europaparlamentet är djupt bekymrat över det bestående antalet fall av cancer med koppling till en yrkesverksamhet. Parlamentet beklagar att ett stort antal arbetstagare fortfarande exponeras för riskerna med asbest, särskilt inom underhålls- och renhållningssektorn. Parlamentet upprepar än en gång sitt krav på ett initiativ från kommissionen om asbestos, i vilket det ska ingå att en utfrågning anordnas om hur de stora arbetsmiljöproblemen i samband med befintlig asbest i byggnader och andra konstruktion såsom fartyg, tåg och maskiner ska lösas. Medlemsstaterna uppmanas att göra framsteg med asbestsaneringen, exempelvis genom att kartlägga förekomst av asbest i byggnader samt se till att asbest tas bort på ett säkert sätt.

103. Europaparlamentet framhåller att unionens kemikaliepolitik tillför ett mervärde och att möjligheten att bättre förebygga arbetsrelaterad cancer bör tas till vara.

104. Europaparlamentet understryker att cancerrisken främst berör anställda inom industri-, hantverks- och jordbrukssektorn samt kvinnor som arbetar inom servicesektorn och som utsätts för upprepad exponering ⁽¹⁾. Parlamentet efterfrågar en utvärdering av hur exponeringen för kemiska produkter inverkar på jordbruksarbetare.

105. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda genomförandet av Reach, särskilt när det gäller substitution av de mest oroande kemikalierna.

106. Europaparlamentet anser att man i den nya gemenskapsstrategin för hälsa och säkerhet på arbetsplatsen för 2013–2020 bör fokusera på att utnyttja Reachs potential att förbättra arbetstagarnas skydd mot farliga kemiska ämnen, att göra ett nytt försök att förhindra arbetsrelaterade sjukdomar och förbättra arbetstagarnas livskvalitet på arbetsplatsen, att förstärka yrkesinspektionernas övervaknings- och efterlevnadsansvar och arbetstagarnas deltagande i utformningen, övervakningen och genomförandet av förebyggande åtgärder, att förbättra erkännandet av arbetsskador samt att vidta åtgärder när flexibilitet, osäkerhet, och underleverantörskontrakt osv. utgör hinder mot bra förebyggande åtgärder.

107. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att föreslå en översyn av direktiv 2004/37/EG om carcinogener eller mutagena ämnen före utgången av 2012 i syfte att utvidga dess räckvidd till att omfatta reproduktionstoxiska ämnen i analogi med de särskilt farliga ämnena inom ramen för Reach, och att strama upp tillämpningen av substitutionsprincipen. Parlamentet efterlyser en koppling till reproduktiv hälsa.

108. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vid framtida utarbetande av lagstiftning om hälsa och säkerhet på arbetsplatsen främja, där så är lämpligt, användning av teknik som minskar riskerna med farliga ämnen vid arbetsolyckor och på så sätt, där det går, ersätta användningen av kemiska och radioaktiva ämnen.

109. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att föreslå åtgärder för att förbättra arbetsvillkoren för personer som har cancer eller andra arbetsrelaterade eller kroniska sjukdomar.

110. Europaparlamentet upprepar sin uppmaning till kommissionen att inte sänka den skyddsnivå som har uppnåtts genom EU:s arbetsmiljödirektiv, när man undersöker möjligheterna att förenkla lagstiftningen.

*

* * *

111. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen och medlemsstaternas regeringar och nationella parlament.

⁽¹⁾ ETUI, 2010, <http://hesa.etui-rehs.org/uk/publications/pub54.htm>

Torsdagen den 15 december 2011

Azerbajdzjan, särskilt fallet Rafiq Tagi

P7_TA(2011)0590

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om Azerbajdzjan, särskilt fallet Rafiq Tagi

(2013/C 168 E/15)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Azerbajdzjan, särskilt resolutionerna om mänskliga rättigheter,
- med beaktande av slutsatserna från det östliga partnerskapets andra toppmöte den 29-30 september 2011,
- med beaktande av partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Azerbajdzjan som trädde i kraft 1999,
- med beaktande av uttalandet av talespersonen för EU:s höga representant, Catherine Ashton, av den 12 oktober 2011,
- med beaktande av slutsatserna från det tolfte mötet i samarbetsrådet EU–Azerbajdzjan i Bryssel den 25 november 2011,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Den framstående azerbajdzjanska författaren och journalisten Rafiq Tagi avled i Baku den 23 november 2011 till följd av de skador han tillfogades vid en brutal knivattack fyra dagar tidigare.
  - B. Azerbajdzjans regering har inlett en brottsutredning av attacken.
  - C. Enligt rapporterna hade Rafiq Tagi mottagit dödshot under veckorna före attacken, vilka ansågs bero på en av flera artiklar som publicerats på Radio Azadlyqs (Liberty) hemsida den 10 november 2011 där han kritiserade den sittande iranska regeringen.
  - D. Rafiq Tagi avtjänade ett fängelsestraff efter att i maj 2007 ha dömts för att ha uppmanat till religiöst hat på grundval av en artikel han hade skrivit för tidningen Sanat, där han hävdade att islamiska värderingar hindrade Azerbajdzjans integration med de europeiska strukturerna och hämmade den demokratiska processen i landet.
  - E. En ledande iransk präst, storayatollan Fazel Lankarani, utfärdade en fatwa i vilken han krävde att Rafiq Tagi skulle dödas på grund av att han publicerat nämnda artikel. I fatwan krävdes det att även Samir Sadagatoglu, tidningen Sanats chefredaktör, skulle dödas.
  - F. De iranska myndigheterna fördömde aldrig denna fatwa, vilket framstår som ett incitament till att döda, och de har inte heller klargjort att envar som misstänks för att uppmana till, planera, utföra eller delta i attacker på Rafiq Tagi och Samir Sadagatoglu ska ställas inför rätta.
  - G. FN:s kommitté för de mänskliga rättigheterna, som övervakar genomförandet av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter som Iran är part i, uttryckte nyligen sina farhågor över artikel 226 i Irans straffrätt, enligt vilken mord ska straffas såvida den mördade personen inte förtjänade att dö enligt islamisk lag. Fatwor används för att rättfärdiga att en person "förtjänar att dö".

Torsdagen den 15 december 2011

- H. De azerbajdzjanska myndigheterna fördömde aldrig klart och tydligt fatwan och de offentliga dödshot som riktades mot Rafiq Tagi under rättegången mot honom 2007 om religionskränkning. Även hans död har endast fått minimal täckning i statlig tv och myndigheterna har ännu inte offentligt fördömt mordet.
- I. De azerbajdzjanska myndigheterna har ett svagt facit när det gäller att utreda attacker mot journalister, vilket avsevärt bidrar till det klimat präglad av rädsla och straffrihet som under de senaste åren har spridits genom hela medielandskapet.
- J. Azerbajdzjan deltar aktivt i den europeiska grannskapspolitiken och det östliga partnerskapet, är en av Euronests grundande medlemmar och har åtagit sig att respektera demokrati, mänskliga rättigheter och rättstatsprincipen, som är centrala värderingar i dessa initiativ.
- K. Azerbajdzjan kommer att ha en icke permanent plats i FN:s säkerhetsråd under perioden 2012–2013, och har förpliktigt sig till att upprätthålla de värderingar som uttrycks i FN:s människorättskonvention.
- L. Azerbajdzjan är medlem av Europarådet och anslutet till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och en rad andra internationella människorättsfördrag, bland annat den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.
- M. Azerbajdzjan har åtagit sig att respektera mänskliga rättigheter, som är en del av de centrala europeiska värderingarna, inom ramen för sitt medlemskap i Europarådet, OSSE, den europeiska grannskapspolitikens handlingsplan och den gemensamma förklaringen om det östliga partnerskapet, som utfärdades i Prag.
1. Europaparlamentet fördömer starkt mordet på Rafiq Tagi och oroar sig över Samir Sadagatoglus säkerhet. Parlamentet är besviket över att de azerbajdzjanska myndigheterna inte klart och tydligt har fördömt mordet på Rafiq Tagi och säkerställt allmänhetens kännedom om utredningen av omständigheterna runt hans död.
  2. Europaparlamentet välkomnar den azerbajdzjanska regeringens initiativ att inrätta en särskild arbetsgrupp som ska utreda mordet på Rafiq Tagi. Parlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att säkerställa att det blir en ingående och effektiv utredning och att förövarna åtalas och ställs inför rätta i en rättegång som uppfyller internationella standarder för en rättvis rättegång.
  3. Europaparlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att göra sitt yttersta för att skydda Samir Sadagatoglus liv och garantera hans säkerhet.
  4. Europaparlamentet påpekar att den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter garanterar åsikts- och yttrandefrihet, vilket inbegriper kritik av religioner och trossystem. Parlamentet betonar att yttrandefriheten, både på och utanför internet, är av grundläggande betydelse för ett fritt och demokratiskt samhälle, liksom för skyddet och värnandet av andra rättigheter. Parlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att inte missbruka straffrätten för att inskränka en fri religionsdebatt.
  5. Europaparlamentet betonar att fri tillgång till information och kommunikation och ocensurerad tillgång till internet (internetfrihet) är universella rättigheter som är oumbärliga för mänskliga rättigheter såsom yttrandefrihet och fri tillgång till information, samt för att garantera öppenhet och ansvarsskyldighet i den offentliga förvaltningen.
  6. Europaparlamentet betonar att hot och incitament till våld mot personer som uttrycker åsikter som bedöms som kränkande av vissa religionsutövare och trossystem är helt oacceptabla, att de ansvariga för sådana hot och incitament måste åtalas och att yttrandefriheten och de hotade personernas säkerhet till fullo måste garanteras.

Torsdagen den 15 december 2011

7. Europaparlamentet uppmanar bestämt de iranska myndigheterna att avlägsna begreppet "förtjänar att dö" från den reviderade straffrätten, som för närvarande diskuteras i det iranska parlamentet. Parlamentet är djupt oroat över att fatwor som kräver att en viss person ska dödas, kan användas som försvar i iranska domstolar av personer som anklagas för mord, med motivet att offret "förtjänade att dö". Parlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att säkerställa att envar som misstänks för att uppmana till, planera, utföra eller delta i mord, oavsett om mordet sker i Iran eller någon annanstans, ställs inför rätta i en rättegång som till fullo uppfyller internationella standarder för en rättvis rättegång.
8. Europaparlamentet uppmanar de iranska myndigheterna att erbjuda de azerbajdzjanska myndigheterna allt nödvändigt samarbete i samband med utredningen av mordet på Rafiq Tagi och att garantera att iranska präster inte kräver att någon ska mördas, varken i Iran eller i något annat land.
9. Europaparlamentet uppmanar de azerbajdzjanska myndigheterna att göra ett uppriktigt åtagande till förmån för mänskliga rättigheter och att uppfylla sina skyldigheter enligt internationell rätt, samt inom ramen för Euronest, det östliga partnerskapet och ett eventuellt framtida associeringsavtal med EU, särskilt i fråga om skyddet av rätten till liv och yttrandefriheten.
10. Europaparlamentet beklagar att de azerbajdzjanska myndigheterna inte beviljat visum för Europarådets parlamentariska församlings rapportör om politiska fångar. Parlamentet uppmanar Azerbajdzjans regering att låta rapportören besöka landet för att utreda situationen för de påstådda politiska fångarna.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Azerbajdzjans och Irans regeringar och parlament, Europeiska utrikestjänsten, rådet, kommissionen och FN:s råd för mänskliga rättigheter.

Situationen för kvinnor i Afghanistan och Pakistan

P7_TA(2011)0591

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om situationen för kvinnor i Afghanistan och Pakistan

(2013/C 168 E/16)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om mänskliga rättigheter och demokrati i Pakistan, i synnerhet den från den 20 januari 2011 ⁽¹⁾ och de från den 20 maj 2010 ⁽²⁾ samt den 12 juli 2007 ⁽³⁾, den 25 oktober 2007 ⁽⁴⁾ och den 15 november 2007 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Afghanistan, i synnerhet resolutionen av den 24 april 2009 om kvinnors rättigheter i Afghanistan ⁽⁶⁾ och resolutionen av den 16 december 2010 om en ny strategi för Afghanistan ⁽⁷⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 december 2010 om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2009 och EU:s politik på området ⁽⁸⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor ⁽⁹⁾,

---

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0026.

⁽²⁾ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 147.

⁽³⁾ EUT C 175 E, 10.7.2008, s. 583.

⁽⁴⁾ EUT C 263 E, 16.10.2008, s. 666.

⁽⁵⁾ EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 434.

⁽⁶⁾ EUT C 184 E, 8.7.2010, s. 57.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0490.

⁽⁸⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

⁽⁹⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, p. 33.

Torsdagen den 15 december 2011

- med beaktande av rådets slutsatser av den 16 november 2009 om religions- och trosfrihet, där rådet betonar den strategiska betydelsen av denna frihet och av att religiös intolerans bekämpas,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 21 februari 2011 om intolerans, diskriminering och våld på grund av religion eller trosuppfattning,
- med beaktande av EU:s och Pakistans gemensamma uttalande av den 4 juni 2010, där båda sidor bekräftade sin beslutsamhet att tillsammans ta itu med regionala och globala säkerhetsfrågor, främja respekten för de mänskliga rättigheterna och samarbeta för att ytterligare stärka Pakistans demokratiska regering och institutioner,
- med beaktande av rådets slutsatser av den 18 juli 2011 och den 14 november 2011 om Pakistan och Afghanistan,
- med beaktande av uttalandena av den 5 december 2011, den 20 februari 2011 och den 15 december 2010 från EU:s höga representant om den föreslagna lagstiftningen om kvinnojourer i Afghanistan,
- med beaktande av slutsatserna av den 5 december 2011 från den internationella konferensen i Bonn,
- med beaktande av artikel 18 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna från 1948,
- med beaktande av FN:s konvention av den 18 december 1979 om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och FN:s deklaration av den 20 december 1993 om avskaffande av våld mot kvinnor,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om medborgerliga och politiska rättigheter,
- med beaktande av FN:s förklaring från 1981 om avskaffande av alla former av intolerans och diskriminering på grund av religion eller trosuppfattning,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325(2000) och 1820(2008) om kvinnor, fred och säkerhet och FN:s säkerhetsråds resolution 1888(2009) om sexuellt våld mot kvinnor och barn i situationer av väpnad konflikt, där det betonas att alla stater har ansvar för att sätta stopp för strafffriheten och lagföra dem som begått brott mot mänskligheten samt krigsförbrytelser, däribland brott som har samband med sexuellt våld och annat våld mot kvinnor och flickor,
- med beaktande av det ståndpunktsdokument av den 6 oktober 2011 som nätverket för afghanska kvinnor utarbetade inför Bonnkonferensen,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Även om situationen i Afghanistan och Pakistan är annorlunda och av relevans oberoende av andra faktorer kvarstår både fysiskt och psykiskt våld mot kvinnor som en av de allvarligaste människorättskränkningar som man rapporterat om i Afghanistan och Pakistan, särskilt i vissa områden.
  - B. Kvinnor och flickor fortsätter i många fall att utsättas för syraattacker mot ansiktet och våld i hemmet, människohandel och tvångsåktenskap, inklusive barnåktenskap, samt att säljas som en del av biläggande av tvister. Polisen, domstolarna och tjänstemän från andra sektorer inom rättsväsendet behandlar sällan kvinnors klagomål om misshandel, t.ex. fysiska övergrepp, våldtäkt eller annat sexuellt våld, och de personer som flyr undan dessa svåra förhållanden kan till och med hamna i fängelse.

Torsdagen den 15 december 2011

- C. I de flesta fallen förblir de personer som gjort sig skyldiga till våld mot kvinnor ostraffade.
- D. Tillämpningen av vissa lagar, särskilt inom familjerätten, leder till kränkningar av de mänskliga rättigheterna för kvinnor.
- E. Den afghanska regeringen antog i augusti 2009 lagen om avskaffande av våld mot kvinnor, och det afghanska ministerrådet godkände den 5 september 2011 en förordning om kvinnojourer.
- F. Sedan 2001 har framsteg gjorts vad gäller situationen för kvinnor i Afghanistan på flera olika områden, såsom hälsa, utbildning och kvinnors roll i politiken på nationell och regional nivå och i det civila samhället.
- G. Afghanistan är part i ett antal internationella konventioner, i synnerhet konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, och i artikel 22 i den afghanska författningen fastställs att män och kvinnor har lika rättigheter och skyldigheter inför lagen.
- H. Situationen för de afghanska kvinnorna är dock fortfarande oroande, med en mödradödlighet under graviditet och förlossning som är bland de högsta i världen. Detsamma gäller barnadödligheten i landet.
- I. I vissa områden i Afghanistan som rebellerna kontrollerar förekommer till och med avrättning genom stening under återopande av sharialagar, vilket drabbade en kvinna och hennes dotter i Ghazni den 12 november 2011.
- J. "Baadmetoden" – försäljningen av en kvinna eller flicka som kompensation för ett brott eller en bestraffning som en lokal rådsförsamling (jirga) fattat beslut om – används fortfarande, även om den betraktas som en straffbar handling enligt artikel 517 i den afghanska strafflagen.
- K. Det nära förestående tillbakadragandet av de allierade styrkorna från Afghanistan hotar att äventyra de framsteg som gjorts när det gäller kvinnors frigörelse eftersom talibanerna åter skulle kunna ta kontrollen över områden där kvinnor fritt utövar sina nya rättigheter.
- L. I områden som regeringen kontrollerar har kvinnor större tillgång till utbildning, hälso- och sjukvård och arbete, medan kvinnorna i områden som i hög grad präglas av rebellernas närvaro ställs inför betydande diskriminering när det gäller tillgång till utbildning, hälso- och sjukvård och ekonomiska och kulturella möjligheter.
- M. Särskilt i vissa områden visar också de pakistanska myndigheterna prov på oroande brist på handlingskraft när det gäller att skydda minoriteter och kvinnor mot sociala orättvisor, vilket har blivit särskilt tydligt i domstolsbeslut som den pakistanska högsta domstolens beslut av den 21 april 2011, enligt vilket alla utom en av de sex män frikändes som åtalats för delaktighet i den gruppvåldtäkt som begåtts mot Mukhtar Mai.
- N. Både i Pakistan och utomlands chockades 2002 allmänheten av fallet med Mukhtar Mai, som utsattes för gruppvåldtäkt på order av ett byråd som en hämnd för hennes brors förmodade äktenskapsbrott och som därefter med framgång fört talan mot sina angripare i lägre domstolsinstanser.

Torsdagen den 15 december 2011

- O. Den asiatiska icke-statliga människorättsorganisationen Asia Human Rights Commission visar på en alarmerande ökning i Pakistan – särskilt i Punjabprovinsen – av antalet kristna kvinnor som genom våldtäkt tvångsomvänds till islam samt på ett stort antal fall av unga kristna flickor som kidnappats, våldtagits och mördats.
- P. Det tragiska fallet med Uzma Ayub, som kidnappades för ett år sedan, hölls fången och våldtogs upprepade gånger av ett antal poliser, visar på en oroande missaktning för lagen med tanke på att släktingar till de gripna poliserna dödade offrets bror när Ayub motsatte sig en förlikning.
- Q. Efter militärkuppen 1977 i Pakistan upphävdes den grundläggande rätten att inte diskrimineras på grund av sitt kön enligt 1973 års författning.
- R. En rad lagar har införts i Pakistan som stipulerar att kvinnan enligt lagen är underordnad samt att hennes vittnesmål i vissa fall är hälften så mycket värt som en mans. Till dessa lagar hör hudoodlagarna och lagen om bevisning som strider mot kvinnors ställning och rättigheter.
- S. Det finns flera andra diskriminerande lagar mot kvinnor i Pakistan, inklusive den muslimska familjelagen, den västpakistanska familjedomstolslagen, lagen om restriktioner för barnäktenskap, den västpakistanska lagen om hemgift (förbud mot att visa upp presenter) och lagen om (begränsning av) hemgift och bröllop.
- T. EU har på nytt bekräftat sitt åtagande att skapa ett starkt och långsiktigt partnerskap som baserar sig på ömsesidiga intressen och delade värden med Pakistan där stöd ges till Pakistans demokratiska institutioner och civila regering samt till det civila samhället.
- U. EU, som är redo att fortsätta samarbetet, utgår ifrån att Pakistan respekterar sina internationella åtaganden, särskilt när det gäller säkerhet och mänskliga rättigheter, inklusive kvinnors rättigheter.
- V. I artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen står att främjandet av demokrati och respekt för mänskliga rättigheter och medborgerliga friheter är grundläggande principer och målsättningar för Europeiska unionen och utgör en gemensam grund för dess förbindelser med tredjeländer. Respekt för mänskliga rättigheter och minoriteters rättigheter är en förutsättning för att få tillgång till EU:s stöd för handel och utveckling.
1. Europaparlamentet är djupt oroat över situationen för kvinnor och flickor och de återkommande rapporterna om grymma brott mot kvinnors rättigheter i Afghanistan och Pakistan. Parlamentet understryker att det internationella samfundet omedelbart måste fästa större uppmärksamhet vid situationen för kvinnor och flickor i dessa länder.
2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet, samt det internationella samfundet, att avsevärt öka de medel som riktar sig till insatser för att skydda kvinnor från våldtäkt, övergrepp och våld i hemmet och att identifiera praktiska åtgärder för att stödja rörelser inom det civila samhället motsätter sig en diskriminerande lagstiftning.

Torsdagen den 15 december 2011

3. Europaparlamentet insisterar på att kvinnors rättigheter uttryckligen ska tas upp i alla människorättsdialoger, särskilt frågan om att bekämpa och avskaffa alla former av diskriminering och våld mot kvinnor och flickor, inklusive alla former av skadliga traditioner eller sedvänjor, tidigt äktenskap eller tvångsäktenskap, våld i hemmet och kvinnomord. Parlamentet insisterar på att man inte ska kunna återropa sedvänjor, traditioner eller religiösa övertygelser för att undkomma sin skyldighet att utrota sådan brutalitet.

Afghanistan

4. Europaparlamentet uttrycker sin respekt för kvinnorna i Afghanistan, som spelar en ytterst viktig roll för landets utveckling och tillväxt. Parlamentet anser att de framsteg som gjorts på jämställdhetens område de senaste åren är grundläggande för att bygga landets framtid.

5. Europaparlamentet välkomnar den positiva utvecklingen i fråga om utnämningen av kvinnor till höga befattningar inom politiken och förvaltningen i Afghanistan, t.ex. Habiba Sarabi som utsetts till guvernör i Bamyán. Parlamentet uppmanar den afghanska regeringen att fortsätta sina ansträngningar att öka antalet kvinnor på offentliga befattningar, i synnerhet inom provinsförvaltningarna.

6. Europaparlamentet välkomnar president Karzais beslut nyligen att benåda Gulnaz, en kvinna som utsatts för våldtäkt och sedan fängslats för otrohet. Parlamentet uppmanar regeringen att sätta stopp för praxisen att fängsla kvinnor som försöker undkomma våldssituationer och att i stället inrätta fler skyddsboenden för barn och kvinnor i landet och uppmanar med kraft EU att bistå med permanent stöd till sådana inrättningar.

7. Europaparlamentet uppmärksammar att betydande framsteg gjorts i fråga om kvinnors situation i Afghanistan sedan talibanregimens fall. Parlamentet konstaterar att det finns en rädsla för att kvinnornas villkor och rättigheter i Afghanistan kan komma att försämrats efter det att de allierade trupperna lämnar landet, vilket meddelats ske 2014.

8. Europaparlamentet understryker att mödradödligheten i Afghanistan fortfarande är bland de högsta i världen. Parlamentet noterar dock med glädje den positiva trend som nyligen påvisats i den dödlighetsundersökning som genomfördes av Afghanistans hälsoministerium 2010 och som finansierades och understöddes av flera internationella organisationer, enligt vilken mödradödligheten sjunkit till färre än 500 dödsfall per 100 000 levande födda. Parlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna, internationella partner och icke-statliga organisationer att bevara ett särskilt fokus på mödrars och barns hälsa i samband med genomförandet av projekt i Afghanistan.

9. Europaparlamentet gläder sig åt att Afghanistan i slutsatserna från Bonn II-konferensen upprepat sitt åtagande att fortsätta att bygga ett stabilt, demokratiskt samhälle grundat på rättsstatsprincipen, där medborgarnas mänskliga rättigheter och grundläggande friheter, däribland jämställdhet, garanteras i författningen samt efterlevnaden av alla skyldigheter vad gäller mänskliga rättigheter. Parlamentet gläder sig också åt det internationella samfundets åtagande att stödja Afghanistans utveckling i denna riktning.

10. Europaparlamentet uppmanar Afghanistans parlament och justitieministerium att upphäva all den lagstiftning som ger upphov till eller innehåller element av diskriminering av kvinnor, och som står i strid med de internationella fördrag som Afghanistan undertecknat.

11. Europaparlamentet anser att åtagandet och respekten för mänskliga rättigheter, framför allt kvinnors rättigheter, är grundläggande för en demokratisk utveckling i Afghanistan.

Torsdagen den 15 december 2011

12. Europaparlamentet oroas djupt av att kvinnor och flickor i Afghanistan, trots alla de framsteg som gjorts, fortsätter att utsättas för våld i hemmet, människohandel, tvångsäktenskap inklusive barnäktenskap och att användas som handelsvara i biläggande av tvister. Parlamentet uppmanar de afghanska myndigheterna att se till polis, domstolar och andra tjänstemän inom rättsväsendet följer upp kvinnors anmälningar om våld, t.ex. misshandel, våldtäkter och andra former av sexuellt våld.

13. Europaparlamentet oroas särskilt av att kvinnor i de områden som kontrolleras av talibaner eller andra rebellgrupper fortsätter att straffas genom att stenas eller fysiskt vanställas när de anklagas för brott mot de repressiva talibanska samhällsnormerna.

14. Europaparlamentet konstaterar att principen om jämställdhet fastställts i Afghanistans nya författning. Parlamentet begär en översyn av lagstiftningen om shiitiska kvinnors personliga ställning i Afghanistan, vilken, trots ändringar, strider mot den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och konventionen om barnets rättigheter.

15. Europaparlamentet uppmanar att EU:s och dess medlemsstaters stöd till uppbyggnaden av Afghanistan måste omfatta konkreta åtgärder för att avskaffa diskrimineringen av kvinnor i syfte att stärka respekten för mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen.

16. Europaparlamentet uppmanar de afghanska myndigheterna att avskaffa den omänskliga seden "baad" och att snabbt vidta åtgärder för att fullt ut tillämpa lagen från 2009 som föreskriver straff på upp till tio års fängelse för förövare.

17. Europaparlamentet uppmanar den afghanska regeringen att ändra lagstiftningen och strafflagen för att förbättra skyddet av kvinnors rättigheter och förhindra diskriminering. Parlamentet understryker att fredssamtalen under inga omständigheter får resultera i förlust av de rättigheter som kvinnor uppnått de senaste åren.

18. Europaparlamentet insisterar på att kvinnors viktiga bidrag till hushållet och till konfliktlösning i samhället bör utnyttjas som en tillgång och att antalet platser för kvinnor i högsta fredsrådet och i provinsernas fredsråd bör utökas betydligt.

Pakistan

19. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över hur målen mot Asia Bibi, Mukhtar Mai och Uzma Ayub hanterats, vilka ytterligare kan urholka tron på det pakistanska rättssystemet och uppmanar dem som försöker kränka kvinnors och andra riskgruppers rättigheter.

20. Europaparlamentet uppmanar med kraft den pakistanska regeringen att ta i bruk mekanismer som skulle göra det möjligt för lokala och regionala myndigheter att övervaka verksamheten i informella by- och stamråd och att ingripa då dessa har överskridit sina befogenheter.

21. Europaparlamentet uppmanar den pakistanska regeringen att på nytt införa de grundläggande rättigheterna från 1973 års författning, inklusive rätten att inte diskrimineras på grund av kön.

22. Europaparlamentet uppmanar med kraft regeringen att se över den lagstiftning om kvinnors rättigheter som infördes efter militärkuppen, särskilt hudoodlagarna och lagen om bevisning, som strider mot kvinnors ställning och rättigheter och som gör dem underordnade enligt lag.

23. Europaparlamentet välkomnar det lagförslag som nyligen lades fram i nationalförsamlingen om att göra den nationella kommissionen om kvinnors ställning till ett självständigt organ för att ge kvinnor mer makt och avskaffa alla former av diskriminering mot dem. Parlamentet stöder insatser för att lagförslaget om inrättandet av en nationell kommission om mänskliga rättigheter ska godkännas.

Torsdagen den 15 december 2011

24. Europaparlamentet välkomnar varmt att både senaten och nationalförsamlingen nyligen godkände två viktiga lagförslag för att skydda kvinnor, nämligen lagförslaget om kontroll av frätande syror och förebyggande av brott med frätande syror från 2010 och lagförslaget om förebyggande av kvinnofientliga åtgärder från 2008 (ändring av strafflagen), samt att dessa stöder inrättandet av en genomförandekommision som ska se till att dessa lagar införs snabbt.

25. Europaparlamentet beklagar dock att senaten låtit lagförslaget om våld i hemmet förfalla trots att nationalförsamlingen antog det redan 2009. Parlamentet anser att det är nödvändigt, och i linje med den kvinnovänliga lagstiftning som nyligen antagits, att återinföra och brådskande anta lagförslaget för att bekämpa våld i hemmet.

26. Europaparlamentet uppmanar regeringen att se över flera andra lagar som diskriminerar kvinnor, bland annat den muslimska familjelagen, den västpakistanska familjedomstolslagen, lagen om restriktioner för barnäktenskap, den västpakistanska lagen om hemgift (förbud mot att visa upp presenter) och lagen om (begränsning av) hemgift och bröllop, hudoodlagarna, medborgarskapslagen från 1951 och lagen om bevisning från 1984.

27. Europaparlamentet upprepar sitt krav på regeringen om att göra en genomgripande översyn av hädelselagarna och deras nuvarande tillämpning, bland annat strafflagens avsnitt 295 C som föreskriver obligatoriskt dödsstraff för den som befins skyldig till hädelse, och att under tiden genomföra de förändringar som har föreslagits.

28. Europaparlamentet uppmanar med kraft regeringen att lagföra alla som uppviglar till våld, särskilt de som uppmanar till – och i vissa fall erbjuder belöning för – mord på individer och grupper som de ogillar, och att vidta ytterligare åtgärder för att främja debatt om denna fråga.

29. Europaparlamentet uppmanar med kraft de pakistanska myndigheterna till krafttag för att avskaffa hedersmord. Parlamentet konstaterar att Pakistans rättsliga system måste straffa dem som begår hedersmord.

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att föreslå och genomföra utbildningsprogram som syftar till att förbättra kvinnornas läs- och skrivkunnighet samt utbildning i Pakistan.

31. Europaparlamentet uppmanar behöriga EU-institutioner att inkludera frågan om religiös tolerans i samhället i sin politiska dialog med Pakistan eftersom detta är av central betydelse för den långsiktiga kampen mot religiös extremism.

32. Europaparlamentet uppmanar med kraft de behöriga EU-institutionerna att kräva att den pakistanska regeringen tillämpar den klausul om mänskliga rättigheter som finns i samarbetsavtalet mellan Europeiska unionen och Islamiska republiken Pakistan. Parlamentet upprepar sin uppmaning till utrikestjänsten att lägga fram en rapport om genomförandet av samarbetsavtalet och klausulen om demokrati och mänskliga rättigheter.

*

* *

33. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, Europeiska utrikestjänsten, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, medlemsstaternas regeringar och parlament samt Afghanistan och Pakistans regering och parlament.

Torsdagen den 15 december 2011

Tunisien: fallet Zakaria Bouguira

P7_TA(2011)0592

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om Tunisien: fallet Zacharia Bouguira

(2013/C 168 E/17)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Tunisien, särskilt resolutionen av den 3 februari 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 april 2011 om översynen av den europeiska grannskapspolitiken – den sydliga dimensionen ⁽²⁾,
- med beaktande av det gemensamma meddelandet av den 25 maj 2011 från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och kommissionen med titeln ”Ny respons på ett grannskap i förändring” (KOM(2011)0303),
- med beaktande av sin resolution av den 25 april 2002 om kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet med titeln ”Europeiska unionens roll i arbetet för att främja mänskliga rättigheter och demokratisering i tredje land” ⁽³⁾,
- med beaktande av slutsatserna från mötet i arbetsgruppen EU-Tunisien den 28–29 september 2011,
- med beaktande av konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning samt dess fakultativa protokoll,
- med beaktande av den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, särskilt artiklarna 7 och 9,
- med beaktande av artikel 122.5 i arbetsordningen, och av följande skäl:
  - A. Den tunisiska läkarstudenten Zacharia Bouguira blev på flygplatsen Tunis Carthage den 13 november 2011 vittne till hur en grupp unga marockaner som hade varit på plats för att se finalmatchen i Afrikanska Mästarcupen i fotboll mellan Wydad Casablanca och Esperance Sportive från Tunis upprepade gånger utsattes för allmänt synligt våld från ordningsmaktens sida.
  - B. Med hänsyn till det extrema våld som ordningsmakten riktade mot de tretton marockanerna, som hade sina händer bakbundna och var hjälplösa, började Zacharia Bouguira filma händelsen med sin mobiltelefon med avsikten att sprida filmen på internet i syfte att sätta stopp för den utbredda straffrihet som var vanlig under Ben Alis era och på så sätt bidra till att skapa ett demokratiskt Tunisien baserat på mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.
  - C. Zacharia Bouguiras filmande stoppades omedelbart av en säkerhetsvakt, varpå han våldsamt slogs ner av omkring tjugo poliser och fördes tillsammans med gruppen av unga marockaner till polisstationen i utkanten av flygplatsen.
  - D. Zacharia Bouguira frihetsberövades godtyckligt och utsattes under frihetsberövandet för upprepat våld och hot som kan utgöra omänsklig och förnedrande behandling. Under frihetsberövandet blev han också vittne till de förhållanden under vilka de unga marockanerna hölls frihetsberövade och den omänskliga och förnedrande behandling som även de utsattes för.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0038.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0154.

⁽³⁾ EUT C 131 E, 5.6.2003, s. 147.

Torsdagen den 15 december 2011

- E. Efter det att en antiterroriststyrka hade placerats ut framför polisstationen skickades reportrar från de tunisiska tv-stationerna Al-Watania, Hannibal och Nesma till platsen, och under natten mellan den 13 och 14 november 2011 sände de ett nyhetsmeddelande som rättfärdigade gripandet av en grupp unga marockanska fotbollssupportrar med att de skulle ha gjort sig skyldiga till vandalism i flygplatsens avgångshall.
- F. Zacharia Bouguira släpptes efter ingripande av sin mor och hennes advokat, som begav sig till den plats där han hölls frihetsberövad. Nio av de tretton marockanska supportrarna hölls frihetsberövade från den 13 till den 21 november 2011 och överfördes därefter till fängelserna i Bouchoucha och Morniaga.
- G. Den 17 november 2011 lämnade Zacharia Bouguira in en anmälan för tortyr till den allmänna åklagarmyndigheten mot de inblandade medlemmarna av säkerhetsstyrkorna och inrikesministeriet. Han hördes av den allmänna åklagaren den 8 december 2011.
- H. Tunisiska advokater och människorättsorganisationer konstaterar att allmänheten, trots att Ben Alis regim fallit, fortfarande regelbundet utsätts för våld och brutalitet från säkerhetsstyrkornas sida, i strid med de internationella åtaganden om mänskliga rättigheter som Tunisien nyligen gjort.
- I. Det är av största vikt att rättsliga och brottsbekämpande system och åtgärder för att bekämpa tortyr och straffrihet fungerar korrekt när en genuin rättsstat ska byggas upp. Att garantera respekt för dessa grundläggande principer måste vara en central fråga för den framtida tunisiska regeringen när beslut ska fattas om vilka reformer som ska prioriteras av landets konstituerande församling.
- J. Anhängare av det tidigare partiet Samling för konstitutionell demokrati (RCD) spelar fortfarande en mycket aktiv roll i inrikesministeriet och justitieministeriet.
- K. Det är mycket viktigt att efter år av förtryck återupprätta förtroendet mellan allmänheten och myndigheterna, särskilt säkerhetsstyrkorna och rättsväsendet. Det kommer regelbundet krav från allmänheten på att de tidigare metoderna ska överges för gott och att de grundläggande demokratiska reglerna respekteras.
- L. För att en tunisisk stat baserad på mänskliga rättigheter och rättsstatsprincipen ska kunna växa fram och den arabiska våren bära frukt och leda till varaktig förändring, är det nödvändigt att lagföra detta fall liksom andra fall av tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning i en rättvis och öppen rättegång samt att sätta stopp för den straffrihet som råder för sådana brott.
1. Europaparlamentet välkomnar de internationella åtaganden som Tunisien har gjort sedan Ben Alis regim stoppades, särskilt i fråga om samarbete inom ramen för FN:s särskilda förfaranden och mekanismer för att bekämpa tortyr och omänsklig eller förnedrande behandling. Parlamentet uppmanar därför de tunisiska myndigheterna att garantera Zacharia Bouguiras rätt till en rättegång i enlighet med internationella normer för att kasta ljus på de allvarliga människorättskränkningar som han utsattes för och åtala förövarna av dessa handlingar. Parlamentet kräver vidare att kränkningarna av de tretton marockanska medborgarnas rättigheter utreds.
  2. Europaparlamentet gläder sig över att Tunisien den 29 juni 2011 ratificerade det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr och över landets ratificering av den internationella konventionen om skydd för alla människor mot påtvingat försvinnande samt det första fakultativa protokollet till den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter.
  3. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och Europeiska utrikestjänsten att hålla parlamentet underrättat om kontakterna med de tunisiska myndigheterna och de åtgärder som ska vidtas för att följa upp dessa kontakter.

Torsdagen den 15 december 2011

4. Europaparlamentet är medvetet om de utmaningar som Tunisien måste hantera i samband med övergången till demokrati. Parlamentet uppmanar Tuniens regering och konstituerande församling samt relevanta fackföreningar att utan dröjsmål inleda en oåterkallelig reformprocess, som i synnerhet fokuserar på säkerhetsfrågor med särskild inriktning på polis och rättssystemen, och att garantera ett oberoende rättsväsen och fria och oberoende tidningar och medier i syfte att inrätta en stabil och hållbar demokrati.
5. Europaparlamentet anser att reformen av säkerhetssektorn och kampen mot straffriheten är väsentliga uppgifter som måste inledas så snart som möjligt och att det först när dessa uppgifter har fullgjorts kommer att vara möjligt att upprätta en livskraftig stat baserad på rättsstatsprincipen och att inleda en nationell försoningsprocess. Parlamentet anser att omvandlingen av polisens arbete från dess tidigare fokusering på upprätthållande av allmän ordning och kontroll till skydd av enskilda personer och egendom är en väsentlig del av den demokratiska övergångsprocessen. Parlamentet kräver därför att reformprocessen genomförs i nära samarbete med de organisationer i det civila samhället som är verksamma på detta område.
6. Europaparlamentet bekräftar sitt stöd till och sitt engagemang för det tunisiska folkets legitima strävan efter demokrati och välkomnar det framgångsrika anordnandet av landets första fria val den 23 oktober 2011, som var de första valen efter den arabiska våren. Den konstituerande församlingen har nu den historiska uppgiften att lägga grunden för en stat baserad på demokratiska principer, rättsstatsprincipen och grundläggande friheter.
7. Europaparlamentet betonar att yttrandefriheten, både på och utanför internet, är av grundläggande betydelse för ett fritt och demokratiskt samhälle, liksom för skyddet och främjandet av andra rättigheter. Parlamentet betonar att fri tillgång till information och kommunikation och censurerad tillgång till internet (internetfrihet) är universella rättigheter som är oumbärliga för att garantera öppenhet och ansvarsskyldighet i det offentliga livet.
8. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att fortsätta att stödja Tunisien under övergången till demokrati genom att prioritera utarbetandet, i enlighet med målen för den nya europeiska grannskapspolitiken, av ett program till stöd för reformen av säkerhetssektorn, i synnerhet polisen, och ett program till stöd för reformen av rättsväsendet som en del av den reformprocess som genomförs av regeringen och att i detta program inbegripa en mekanism för samråd med och utvärdering av civilsamhället. Parlamentet uppmanar bestämt Europeiska utrikestjänsten att garantera att parlamentet vederbörligen informeras om de framsteg som görs i de pågående förhandlingarna om den nya handlingsplanen för EU-Tunisien och om det arbete som utförs i arbetsgruppen för EU-Tunisien.
9. Europaparlamentet uppmanar Tuniens regering och konstituerande församling att överväga att inrätta ett nationellt råd för mänskliga rättigheter, i enlighet med internationella standarder och i synnerhet Parisprinciperna, vilket ska utrustas med mekanismer till försvar och skydd mot kränkningar av de mänskliga rättigheterna och som har befogenhet att ta upp klagomål från enskilda och genomföra oberoende undersökningar.
10. Europaparlamentet välkomnar rapporten från den nationella kommission som utreder fall av bedrägerier och korruption (CNICM), vilken slutligen offentliggjordes den 11 november 2011, och anser att det är mycket viktigt att följa upp slutsatserna i denna rapport så att de rättsliga myndigheterna korrekt kan utreda de 300 fall som hänskjuts till dem, varav hälften gäller medlemmar av den förre presidentens inre krets. Parlamentet betonar att slutsatserna från CNICM också är ett viktigt bidrag till den nyligen valda konstituerande församlingens arbete, som inleddes den 22 november 2011, eftersom den nya konstitutionen måste utgöra ett verkligt avslut på Ben Alis era.
11. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, medlemsstaternas regeringar och parlament samt till Tuniens president, regering och konstituerande församling.

Torsdagen den 15 december 2011

Stöd för en internationell dag för flickor

P7_TA(2011)0593

Europaparlamentets förklaring av den 15 december 2011 till stöd för en internationell dag för flickor

(2013/C 168 E/18)

Europaparlamentet avger denna förklaring

— med beaktande av artikel 123 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Internationella kvinnodagen firar i år sitt hundraårsjubileum. Denna högtidsdag instiftades 1911 för att man ville erkänna och hedra kvinnors sociala, politiska och ekonomiska insatser.
- B. Förenta nationerna beslutade 1975 att internationella kvinnodagen skulle infalla den 8 mars varje år och den skulle vara en dag för högtidlighållande av kvinnors insatser världen över.
- C. På global nivå har forskning visat att flickor löper större risk att drabbas av undernäring, våld eller hot, bli föremål för människohandel, säljas eller tvingas in i sexhandeln, mot sin vilja ingå äktenskap i unga år, bli smittade med hiv eller drabbas av livshotande komplikationer till följd av graviditeter som de själva inte önskat sig.
  1. Europaparlamentet stöder det förslag som Kanada kommer att lägga fram vid årets session i FN:s generalförsamling om en FN-resolution enligt vilken den 22 september tillkännages som en internationell dag för flickor.
  2. Europaparlamentet uppmanar Europeiska unionen att stödja FN:s resolution för en internationell dag för flickor.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna förklaring tillsammans med namnen på undertecknarna ⁽¹⁾ till unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik samt till kommissionen, rådet och medlemsstaternas parlament.

⁽¹⁾ Förteckningen över ledamöter som har undertecknat förklaringen offentliggörs i bilaga 1 till protokollet av den 15 december 2011 (P7_PV(2011)12-15(ANN1)).

Onsdagen den 14 december 2011

II

(Meddelanden)

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPAPARLAMENTET

Antalet ledamöter i de ständiga utskotten

P7_TA(2011)0570

**Europaparlamentets beslut av den 14 december 2011 om antalet ledamöter i de ständiga utskotten
(2011/2838(RSO))**

(2013/C 168 E/19)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av talmanskonferensens förslag,
- med beaktande av sitt beslut av den 15 juli 2009 om antalet ledamöter i utskotten ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 183 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Det finns ett behov av kontinuitet i parlamentets verksamhet.
- B. Efter ikraftträdandet av det protokoll som ändrar protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser har de nya ledamöterna rätt att delta i Europaparlamentets och dess organs verksamhet och fullt ut tillvarata sina rättigheter.

1. Europaparlamentet beslutar att ändra antalet ledamöter i parlamentets utskott enligt följande:

Utskottet för utrikesfrågor: 76 ledamöter

Utskottet för utveckling: 30 ledamöter

Utskottet för internationell handel: 29 ledamöter

Budgetutskottet: 44 ledamöter

Budgetkontrollutskottet: 30 ledamöter

⁽¹⁾ EUT C 224 E, 19.8.2010, s. 34.

Onsdagen den 14 december 2011

Utskottet för ekonomi och valutafrågor: 48 ledamöter

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor: 51 ledamöter

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet: 68 ledamöter

Utskottet för industrifrågor, forskning och energi: 60 ledamöter

Utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd: 41 ledamöter

Utskottet för transport och turism: 46 ledamöter

Utskottet för regional utveckling: 50 ledamöter

Jordbruksutskottet: 44 ledamöter

Fiskeriutskottet: 24 ledamöter

Utskottet för kultur och utbildning: 32 ledamöter

Utskottet för rättsliga frågor: 25 ledamöter

Utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor: 60 ledamöter

Utskottet för konstitutionella frågor: 25 ledamöter

Utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män: 35 ledamöter

Utskottet för framställningar: 35 ledamöter

och att ändra antalet ledamöter i parlamentets underutskott enligt följande:

Underutskottet för mänskliga rättigheter: 31 ledamöter

Underutskottet för säkerhet och försvar: 31 ledamöter

2. Europaparlamentet beslutar, med hänvisning till talmanskonferensens beslut av den 9 juli 2009 om utskottspresidiernas sammansättning, att ett utskottspresidium får omfatta upp till fyra vice ordförande.

3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

Onsdagen den 14 december 2011

Den numeriska sammansättningen i de interparlamentariska delegationerna, delegationerna till gemensamma parlamentarikerkommittéer och delegationer till parlamentariska samarbetskommittéer samt multilaterala parlamentariska församlingar

P7_TA(2011)0571

Europaparlamentets beslut av den 14 december 2011 om antalet ledamöter i interparlamentariska delegationer, delegationer till de gemensamma parlamentarikerkommittéerna, delegationer till de parlamentariska samarbetskommittéerna och multilaterala parlamentariska församlingar (2011/2839(RSO))

(2013/C 168 E/20)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av förslaget från talmanskonferensen,
- med beaktande av sitt beslut av den 14 september 2009 om antalet interparlamentariska delegationer, delegationer till de gemensamma parlamentarikerkommittéerna, delegationer till de parlamentariska samarbetskommittéerna och multilaterala parlamentariska församlingar ⁽¹⁾,
- med beaktande av artikel 198 i arbetsordningen, och av följande skäl:

- A. Det finns ett behov av kontinuitet i parlamentets verksamhet.
- B. Efter ikraftträdandet av det protokoll som ändrar protokoll nr 36 om övergångsbestämmelser har de nya ledamöterna rätt att delta i Europaparlamentets och dess organs verksamhet och fullt ut tillvarata sina rättigheter.

1. Europaparlamentet beslutar att ändra antalet ledamöter av de interparlamentariska delegationerna enligt följande:

delegationen för förbindelserna med Arabiska halvön (18 ledamöter)

delegationen för förbindelserna med Indien (28 ledamöter)

delegationen för förbindelserna med Koreahalvön (17 ledamöter)

delegationen för förbindelserna med Sydafrika (17 ledamöter)

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att för kännedom översända detta beslut till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 224 E, 19.8.2010, s. 36

Tisdagen den 13 december 2011

III

(Förberedande akter)

EUROPAPARLAMENTET

Revidering av den fleråriga budgetramen för att tillmötesgå behovet av kompletterande finansiering av Iterprojektet

P7_TA(2011)0547

Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning med avseende på den fleråriga budgetramen för att möta Iterprojektets ytterligare finansieringsbehov (KOM(2011)0226 – C7-0108/2011 – 2011/2080(ACI))

(2013/C 168 E/21)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0226),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (IIA av den 17 maj 2006) ⁽¹⁾,
- med beaktande av de gemensamma slutsatserna från trepartsmötet om budgeten den 1 december 2011 ⁽²⁾,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet och yttrandet från utskottet för industrifrågor, forskning och energi (A7-0433/2011), och av följande skäl:
  - A. Det krävs ytterligare 1 300 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden från unionens budget för Iterprojektet under 2012–2013.
  - B. Vid trepartsmötet om budgeten den 1 december 2011 enades parlamentet, rådet och kommissionen om formerna för att lämna denna ytterligare finansiering till Iterprojektet.
  - C. Finansieringen förutsätter en revidering av IIA av den 17 maj 2006 i syfte att höja taken för åtagandebemyndiganden under underrubrik 1a med 650 miljoner EUR för 2012 och med 190 miljoner EUR för 2013 i löpande priser.
  - D. Parlamentet anser att alla bestämmelser i IIA av den 17 maj 2006 fortsätter av gälla fram till dess att den nya förordningen som fastställer den fleråriga budgetramen träder i kraft, med undantag av de artiklar som blivit obsoleta efter att Lissabonfördraget trätt i kraft.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Bifogas denna resolution.

Tisdagen den 13 december 2011

- E. Parlamentet beklagar det faktum att olika tolkningar, rättsliga hinder och bindande åtaganden har förhindrat rådet att snabbt inleda verkliga politiska förhandlingar med budgetmyndighetens andra gren.
- F. Samarbetet mellan delegationerna från budgetmyndighetens två grenar under trepartsmötet var konstruktivt.
1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
  2. Europaparlamentet understryker att parlamentet, rådet och kommissionen godkände i sin helhet de gemensamma slutsatserna från trepartsmötet om budgeten den 1 december 2011.
  3. Europaparlamentet beklagar det ensidiga uttalande av sex medlemsstater som införts i rådets protokoll, vars avsikt är att ge en partisk tolkning av de gemensamma slutsatserna.
  4. Europaparlamentet uppmanar rådet att respektera den gemensamma slutsatserna i sin helhet och påminner rådet om dess åtagande att fullt ut tillämpa bestämmelserna i budgetförordningen ⁽¹⁾ och i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 för att inom utgiftstaket för den fleråriga budgetramens åtagandebemyndiganden frigöra beloppet om 360 miljoner EUR i budgetförordningen för 2013. Europaparlamentet bekräftar att det annars inte kan garantera sitt medgivande till det beloppet.
  5. Europaparlamentet uppmanar kraftfullt kommissionen att i så stor utsträckning som möjligt tillämpa bestämmelserna i budgetförordningen och i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när den lägger fram konkreta förslag beträffande beloppet om 360 miljoner EUR i förslaget till budget för 2013.
  6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  7. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution, med bilagor, till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget (EGT L 248, 16.9.2002, s. 1).

BILAGA I

GEMENSAMMA SLUTSATSER OM FINANSIERINGEN AV ITER

Trepartsmötet den 1 december 2011

Europaparlamentet, rådet och kommissionen framhåller på nytt Iterprojektets betydelse för Europeiska unionen.

Europaparlamentet och rådet har noterat kommissionens förslag ⁽¹⁾ om ändring av det interinstitutionella avtalet med avseende på den fleråriga budgetramen i syfte att tillhandahålla de ytterligare 1 300 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden från EU:s budget som behövs för Iterprojektet under 2012–2013.

Europaparlamentet, rådet och kommissionen har enats om att täcka de ytterligare kostnaderna för Iterprojektet under 2012–2013 enligt följande:

— 100 miljoner EUR ingår redan i 2012 års budget under budgetposterna för Iter,

⁽¹⁾ KOM(2011)0226 slutlig, 20 april 2011.

Tisdagen den 13 december 2011

- 360 miljoner EUR i åtagandebemyndiganden kommer att göras tillgängliga i 2013 års budgetförfarande inom ramen för den fleråriga budgetramens utgiftstak för åtagandebemyndiganden med full tillämpning av bestämmelserna i budgetförordningen och i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006, och utesluter eventuella ytterligare revideringar av den fleråriga budgetramen med avseende på Iter,
- Taken för åtagandebemyndiganden under rubrik 1a för 2012 och 2013 kommer att höjas med ett belopp på 840 miljoner EUR varav 650 miljoner EUR 2012 och 190 miljoner EUR 2013. Höjningen kommer att kompenseras genom motsvarande sänkning av utgiftstaken för åtagandebemyndiganden under rubrik 2 (450 miljoner EUR år 2011) och rubrik 5 (243 miljoner EUR år 2011 och 147 miljoner EUR år 2012).
- 2013 års samlade tak för betalningsbemyndiganden kommer att höjas med 580 miljoner EUR vilket kompenseras av motsvarande sänkning av 2011 års tak.

Europaparlamentet och rådet enas om att anta ovan nämnda revidering av den fleråriga budgetramen 2007–2013 före slutet av 2011 i enlighet med sina interna bestämmelser.

Europaparlamentet och rådet uppmanar kommissionen att lägga fram konkreta förslag för beloppet på 360 miljoner EUR inom budgetförslaget för 2013.

BILAGA II

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning med avseende på den fleråriga budgetramen för att möta Iterprojektets ytterligare finansieringsbehov

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2012/5/EU.)

Förslag till ändringsbudget nr 7/2011 - Utnyttjande av EU:s solidaritetsfond - Spanien och Italien

P7_TA(2011)0548

Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 7/2011 för budgetåret 2011, avsnitt III – kommissionen (17632/2011 – C7-0442/2011 – 2011/2301(BUD))

(2013/C 168 E/22)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 314, och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,
- med beaktande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 37 och 38,
- med beaktande av Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2011, slutgiltigt antagen den 15 december 2010 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 68, 15.3.2011, s. 1.

Tisdagen den 13 december 2011

- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾,
- med beaktande av det förslag till Europeiska unionens ändringsbudget nr 7/2011 för budgetåret 2011 som kommissionen lade fram den 21 november 2011 (KOM(2011)0796),
- med beaktande av den ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 7/2011 som rådet fastställde den 30 november 2011 (17632/2011 – C7-0442/2011),
- med beaktande av artiklarna 75b och 75e i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0436/2011), och av följande skäl:
  - A. Förslaget till ändringsbudget nr 7/2011 till den allmänna budgeten för 2011 syftar till att ta EU:s solidaritetsfond (EUSF) i anspråk för ett belopp på 38 miljoner EUR i åtagande- och betalningsbemyndiganden i syfte att lindra effekterna av jordbävningen i Murcia, Spanien, och översvämningarna i regionen Venetien, Italien.
  - B. Syftet med förslaget till ändringsbudget nr 7/2011 är att formellt föra in denna budgetjustering i budgeten för 2011.
  - C. Enligt det gemensamma uttalande om betalningsbemyndiganden som bifogades budgeten för budgetåret 2011 ska en ändringsbudget läggas fram om "bemyndigandena i budgeten för 2011 inte räcker för att täcka utgifterna".
  - D. Budgetmyndighetens två grenar åtog sig genom det gemensamma uttalande om förslaget till ändringsbudget nr 7/2011 ⁽²⁾ som antogs den 19 november 2011 i förlikningskommittén, att inta ett beslut före utgången av 2011.
  - E. I samma gemensamma uttalande kom Europaparlamentet och rådet överens om att finansiera förslaget till ändringsbudget nr 7/2011 genom att omfördela anslag från landsbygdsutvecklingsprogram.
    - 1. Europaparlamentet har tagit del av förslaget till ändringsbudget nr 7/2011.
    - 2. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att man snabbt frigör ekonomiskt stöd genom EUSF till dem som drabbas av naturkatastrofer, och är därför i hög grad oroat över det faktum att utnyttjandet, i fallet med översvämningarna i regionen Venetien, av EUSF först kommer att verkställas 13 månader efter att de häftiga regnen inträffade i slutet av oktober 2010.
    - 3. Europaparlamentet uppmanar de inblandade parterna i medlemsstaterna, dvs. både på lokal och regional nivå, och nationella myndigheter att förbättra behovsbedömningen och samordningen i samband med framtida potentiella ansökningar om medel ur EUSF i syfte att så mycket som möjligt påskynda utnyttjandet av EUSF.
    - 4. Europaparlamentet understryker, i detta hänseende och i det specifika fall som behandlas genom förslaget till ändringsbudget nr 7/2011, att budgetmyndighetens två grenar intar sina respektive beslut med yttersta skyndsamhet för att garantera att stödet snarast kommer de berörda regionerna till del.
    - 5. Europaparlamentet godkänner utan ändringar rådets ståndpunkt om förslaget till ändringsbudget nr 7/2011 samt uppdrar åt talmannen att förklara att ändringsbudget nr 7/2011 slutgiltigt har antagits och se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
    - 6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0521.

Tisdagen den 13 december 2011

Utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond: Spanien (jordbävning i Lorca) och Italien (översvämningar i Veneto)

P7_TA(2011)0549

Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2011)0792 – C7-0424/2011 – 2011/2300(BUD))

(2013/C 168 E/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0792 – C7-0424/2011),
  - med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 26,
  - med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2012/2002 av den 11 november 2002 om inrättande av Europeiska unionens solidaritetsfond ⁽²⁾,
  - med beaktande av Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid medlingssammanträdet den 17 juli 2008, om EU:s solidaritetsfond,
  - med beaktande av skrivelsen från utskottet för regional utveckling,
  - med beaktande av betänkandet från budgetutskottet(A7-0437/2011).
1. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
  2. Europaparlamentet påminner om att det i punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 föreskrivs att om det finns medel att omfördela under den rubrik där behovet av ytterligare medel uppstår, ska kommissionen ta hänsyn till detta när den lägger fram det förslag som krävs.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 311, 14.11.2002, s. 3.

BILAGA**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT**

om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2012/6/EU.)

Tisdagen den 13 december 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2011/002 Trentino-Alto Adige/Südtirol – Construction of buildings/Italien

P7_TA(2011)0550

Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/002 Trentino-Alto Adige/Südtirol – Construction of buildings från Italien) (KOM(2011)0480 – C7-0384/2011 – 2011/2279(BUD))

(2013/C 168 E/24)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0480 – C7-0384/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter ⁽²⁾,
- med beaktande av trepartsförfarandet enligt punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006,
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0438/2011), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen har inrättat lagstiftnings- och budgetinstrument för att ge kompletterande individuellt stöd till arbetstagare som drabbats av effekterna av genomgripande strukturförändringar inom världshandeln och för att underlätta deras långsiktiga återinträde på arbetsmarknaden.
  - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att ansöka om stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
  - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
  - D. Italien har ansökt om medel från fonden med anledning av 643 uppsägningar (varav 528 har berörts av stödåtgärder) i 323 företag som är verksamma inom huvudgrupp 41 (Byggande av hus) ⁽³⁾ enligt Nace rev 2, i Nuts II-regionen Trentino-Alto Adige/Südtirol (ITD1 och ITD2) i Italien.
  - E. Ansökan uppfyller kriterierna för stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1893/2006 av den 20 december 2006 om fastställande av den statistiska näringsgrensindelningen Nace rev. 2 och om ändring av rådets förordning (EEG) nr 3037/90 och vissa EG-förordningar om särskilda statistikområden (EUT L 393, 30.12.2006, s. 1).

Tisdagen den 13 december 2011

1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan tas i anspråk snabbare. Parlamentet uppskattar mot denna bakgrund det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från Europaparlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan om medel från fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och att större effektivitet och transparens kommer att uppnås.
  2. Europaparlamentet påminner om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att långsiktigt återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden, särskilt de mest sårbara och minst kvalificerade arbetstagarna.
  3. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör garanteras att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att fonden endast får medfinansiera aktiva arbetsmarknadsåtgärder som leder till långsiktig sysselsättning. Parlamentet påminner om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer. Parlamentet beklagar att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter skulle kunna tillhandahålla ett incitament för företag att ersätta fast anställda med en mera flexibel arbetsstyrka med korttidskontrakt.
  4. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster är förenliga med och kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
  5. Europaparlamentet konstaterar att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången innehåller betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister och därför förtjänar ett särskilt anslag, som innebär att man undviker överföringar från andra budgetposter, vilket skedde tidigare, och som kunde inverka negativt på uppnåendet av de olika åtgärdsmålen.
  6. Europaparlamentet välkomnar den planerade förstärkningen av budgetposten för Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter 04 05 01 med 50 000 000 EUR genom ändringsbudget 3/2011, som kommer att användas för att täcka det belopp som behövs för denna ansökan.
  7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
  8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.
-

Tisdagen den 13 december 2011

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/002 IT/Trentino-Alto Adige/Südtirol Construction of buildings från Italien)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2012/7/EU.)

Rätten till information i brottmål ***I

P7_TA(2011)0551

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten till information i brottmål (KOM(2010)0392 – C7-0189/2010 – 2010/0215(COD))

(2013/C 168 E/25)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2010)0392),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 82.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0189/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av de bidrag som lagts fram av det grekiska parlamentet, den spanska deputeradekam-maren, den italienska senaten och det portugisiska parlamentet om utkastet till lagstiftningsakt,
- med beaktande av yttrandet av den 8 december 2010 ⁽¹⁾ från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén,
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 16 november 2011 om att godkänna parlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandet från utskottet för rättsliga frågor (A7-0408/2011).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

⁽¹⁾ EUT C 54, 19.2.2011, s. 48.

Tisdagen den 13 december 2011

2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2010)0215

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om rätten till information i brottmål

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2012/13/EU.)

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Karel Pinxten - Belgien)

P7_TA(2011)0552

Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Karel Pinxten till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0349/2011 – 2011/0814(NLE))

(2013/C 168 E/26)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0349/2011),
- med beaktande av att budgetkontrollutskottet vid sitt sammanträde den 23 november 2011 höll en utfrågning med den kandidat som rådet föreslagit till ämbetet som ledamot av revisionsrätten,
- med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0417/2011), och av följande skäl:
  - A. Karel Pinxten uppfyller villkoren i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
    1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Karel Pinxten till ledamot av revisionsrätten.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Tisdagen den 13 december 2011

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Henrik Otbo - Danmark)

P7_TA(2011)0553

Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Henrik Otbo till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0345/2011 – 2011/0810(NLE))

(2013/C 168 E/27)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0345/2011),
- med beaktande av att budgetkontrollutskottet vid sitt sammanträde den 23 november 2011 höll en utfrågning med den kandidat som rådet föreslagit till ämbetet som ledamot av revisionsrätten,
- med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0416/2011), och av följande skäl:
  - A. Henrik Otbo uppfyller villkoren i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
    1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Henrik Otbo till ledamot av revisionsrätten.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Juan-Francisco Corona Ramón - Spanien)

P7_TA(2011)0554

Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Juan-Francisco Corona Ramón till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0343/2011 – 2011/0808(NLE))

(2013/C 168 E/28)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0343/2011),
- med beaktande av att budgetkontrollutskottet vid sitt sammanträde den 23 november 2011 höll en utfrågning med den kandidat som rådet föreslagit till ämbetet som ledamot av revisionsrätten,
- med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,

Tisdagen den 13 december 2011

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0422/2011), och av följande skäl:

A. Juan-Francisco Corona Ramón uppfyller villkoren i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Juan-Francisco Corona Ramón till ledamot av revisionsrätten.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Ville Itälä - Finland)

P7_TA(2011)0555

Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Ville Itälä till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0346/2011 – 2011/0811(NLE))

(2013/C 168 E/29)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

— med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0346/2011),

— med beaktande av att budgetkontrollutskottet vid sitt sammanträde den 23 november 2011 höll en utfrågning med den kandidat som rådet föreslagit till ämbetet som ledamot av revisionsrätten,

— med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0418/2011), och av följande skäl:

A. Ville Itälä uppfyller villkoren i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Ville Itälä till ledamot av revisionsrätten.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Tisdagen den 13 december 2011

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Kevin Cardiff - Irland)

P7_TA(2011)0556

Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Kevin Cardiff till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0347/2011 – 2011/0812(NLE))

(2013/C 168 E/30)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0347/2011),
- med beaktande av att budgetkontrollutskottet vid sitt sammanträde den 23 november 2011 höll en utfrågning med den kandidat som rådet föreslagit till ämbetet som ledamot av revisionsrätten,
- med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0419/2011), och av följande skäl:
  - A. Kevin Cardiff uppfyller villkoren i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
  1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Kevin Cardiff till ledamot av revisionsrätten.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Pietro Russo - Italien)

P7_TA(2011)0557

Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Pietro Russo till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0348/2011 – 2011/0813(NLE))

(2013/C 168 E/31)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0348/2011),
- med beaktande av att budgetkontrollutskottet vid sitt sammanträde den 23 november 2011 höll en utfrågning med rådets kandidat till uppdraget som ledamot av revisionsrätten,
- med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,

Tisdagen den 13 december 2011

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0420/2011), och av följande skäl:

A. Pietro Russo uppfyller villkoren i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Pietro Russo till ledamot av revisionsrätten.
2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Vitor Manuel da Silva Caldeira - Portugal)

P7_TA(2011)0558

Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Vítor Manuel da Silva Caldeira till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0344/2011 – 2011/0809(NLE))

(2013/C 168 E/32)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

— med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0344/2011),

— med beaktande av att budgetkontrollutskottet vid sitt sammanträde den 23 november 2011 höll en utfrågning med den kandidat som rådet föreslagit till ämbetet som ledamot av revisionsrätten,

— med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,

— med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0423/2011), och av följande skäl:

A. Vítor Manuel da Silva Caldeira uppfyller villkoren i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Vítor Manuel da Silva Caldeira till ledamot av revisionsrätten.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.
-

Tisdagen den 13 december 2011

Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (HG Wessberg - Sverige)

P7_TA(2011)0559

Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Hans Gustaf Wessberg till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0342/2011 – 2011/0807(NLE))

(2013/C 168 E/33)

(Samråd)

Europaparlamentet utfärdar detta beslut

- med beaktande av artikel 286.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken rådet har hört parlamentet (C7-0342/2011),
- med beaktande av att budgetkontrollutskottet vid sitt sammanträde den 23 november 2011 höll en utfrågning med den kandidat som rådet föreslagit till ämbetet som ledamot av revisionsrätten,
- med beaktande av artikel 108 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från budgetkontrollutskottet (A7-0415/2011), och av följande skäl:
  - A. Hans Gustaf Wessberg uppfyller villkoren i artikel 286.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
    1. Europaparlamentet tillstyrker rådets förslag till utnämning av Hans Gustaf Wessberg till ledamot av revisionsrätten.
    2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till rådet och, för kännedom, till revisionsrätten samt till Europeiska unionens övriga institutioner och medlemsstaternas revisionsorgan.

Europeisk skyddsorder ***II

P7_TA(2011)0560

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om den europeiska skyddsordern (15571/1/2011 – C7-0452/2011 – 2010/0802(COD))

(2013/C 168 E/34)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (15571/1/2011 – C7-0452/2011),
- med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen⁽¹⁾ av ärendet, en behandling som avsåg initiativet från en grupp medlemsstater, som hade lagts fram för Europaparlamentet och rådet (00002/2010),

---

⁽¹⁾ Antagna texter från sammanträdet 14.12.2010, P7_TA(2010)0470.

Tisdagen den 13 december 2011

- med beaktande av artiklarna 294.7 och 82.1 a och d i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 72 i arbetsordningen,
  - med beaktande av de gemensamma överläggningar som hållits av utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män i enlighet med artikel 51 i arbetsordningen,
  - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0435/2011).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet tar del av rådets uttalande, som bifogas denna resolution.
  3. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
  5. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  6. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSROLUTIONEN

Uttalande från rådet om den övergripande strategin för frågan om erkännande av skyddsåtgärder

Rådet välkomnar antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om den europeiska skyddsordern eftersom det är ett viktigt instrument för skydd av brottsoffer i Europeiska unionen.

Med hänsyn till att direktivet är inriktat på skyddsåtgärder som vidtas i straffrättsliga förfaranden, och med tanke på de olika rättstraditionerna i medlemsstaterna på detta område, inser rådet att det kommer att bli nödvändigt att i framtiden komplettera detta instrument med en liknande mekanism för ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder som vidtas i civilrättsliga förfaranden.

I detta hänseende erinrar rådet om att det förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ömsesidigt erkännande av skyddsåtgärder i civilrättsliga förfaranden, som kommissionen lade fram den 18 maj 2011, för närvarande behandlas i rådets förberedande organ.

I enlighet med sin resolution av den 10 juni 2011 om en färdplan för att stärka brottsoffers rättigheter och skyddet av brottsoffer, särskilt i samband med straffrättsliga förfaranden (se åtgärd C), åtar sig rådet att prioritera den fortsatta behandlingen av detta förslag. Det åtar sig också att se till att detta instrument kommer att utgöra ett komplement till bestämmelserna i direktivet om den europeiska skyddsordern, så att det kombinerade tillämpningsområdet för de båda instrumenten möjliggör samarbete mellan medlemsstaterna, oavsett deras nationella system, när det gäller högsta möjliga antal skyddsåtgärder för brottsoffer.

Tisdagen den 13 december 2011

Ett enda ansökningsförfarande för uppehålls- och arbetstillstånd ***II

P7_TA(2011)0561

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (13036/3/2011 – C7-0451/2011 – 2007/0229(COD))

(2013/C 168 E/35)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (13036/3/2011 – C7-0451/2011),
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 9 juli 2008 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av yttrandet från Regionkommittén av den 18 juni 2008 ⁽²⁾,
  - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽³⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2007)0638),
  - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av överläggningarna mellan det ansvariga utskottet (utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor) och det associerade utskottet (utskottet för sysselsättning och sociala frågor) den 5 december 2011,
  - med beaktande av artikel 72 i arbetsordningen,
  - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A7-0434/2011).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 27, 3.2.2009, s. 114.

⁽²⁾ EUT C 257, 9.10.2008, s. 20.

⁽³⁾ Antagna texter av den 24.3.2011, P7_TA(2011)0115.

Tisdagen den 13 december 2011

Allmänna kommissionen för fiske i avtalsområdet för Medelhavet ***II

P7_TA(2011)0562

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (12607/2/2011 – C7-0370/2011 – 2009/0129(COD))

(2013/C 168 E/36)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (12607/2/2011 – C7-0370/2011),
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 17 mars 2010 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽²⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0477),
  - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 72 i arbetsordningen,
  - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från fiskeriutskottet (A7-0392/2011).
1. Europaparlamentet godkänner rådets ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet konstaterar att rättsakten är antagen i enlighet med rådets ståndpunkt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna akten i enlighet med artikel 297.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
  4. Europaparlamentet uppdrar åt sin generalsekreterare att, när det har kontrollerats att alla förfaranden vederbörligen avslutats, underteckna akten och i samförstånd med rådets generalsekreterare se till att den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  5. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 354, 28.12.2010, s. 71.

⁽²⁾ Antagna texter av den 8.3.2011, P7_TA(2011)0079.

Tisdagen den 13 december 2011

Årsbokslut i vissa typer av bolag vad gäller mikroenheter ***II

P7_TA(2011)0563

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag vad gäller mikroenheter (10765/1/2011 – C7-0323/2011 – 2009/0035(COD))

(2013/C 168 E/37)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: andra behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets ståndpunkt vid första behandlingen (10765/1/2011 – C7-0323/2011),
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 15 juli 2009 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av sin ståndpunkt vid första behandlingen av ärendet ⁽²⁾, en behandling som avsåg kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2009)0083),
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 23 november 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt vid andra behandlingen i enlighet med artikel 294.8 a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 294.7 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 66 i arbetsordningen,
  - med beaktande av andrabehandlingsrekommendationen från utskottet för rättsliga frågor (A7-0393/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid andra behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 317, 23.12.2009, s. 67.

⁽²⁾ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 111.

P7_TC2-COD(2009)0035

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 13 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag vad gäller mikroenheter

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, direktiv 2012/6/EU.)

Tisdagen den 13 december 2011

Bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet ***I

P7_TA(2011)0564

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 när det gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet (KOM(2011)0481 – C7-0218/2011 – 2011/0209(COD))

(2013/C 168 E/38)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0481),
  - med beaktande av artiklarna 294.2, 42 och 43 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0218/2011),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 27 oktober 2011 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 28 november 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0405/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om kommissionen har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

P7_TC1-COD(2011)0209

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 1312/2011.)

Onsdagen den 14 december 2011

Instrument för stöd inför anslutningen ***I

P7_TA(2011)0566

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (KOM(2011)0446 – C7-0208/2011 – 2011/0193(COD))

(2013/C 168 E/39)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2011)0446),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 212.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0208/2011),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artiklarna 55 och 46.1 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0397/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

P7_TC1-COD(2011)0193

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 153/2012.)

Onsdagen den 14 december 2011

Fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel ***I

P7_TA(2011)0567

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 2001/112/EG om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel (KOM(2010)0490 – C7-0278/2010 – 2010/0254(COD))

(2013/C 168 E/40)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0490),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 43.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0278/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 19 januari 2011 ⁽¹⁾,
- med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 18 november 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet samt yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdsens utveckling (A7-0224/2011), och av följande skäl:
  1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 84, 17.3.2011, s. 45.

P7_TC1-COD(2010)0254

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om ändring av rådets direktiv 2001/112/EG om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten direktiv 2012/12/EU).

Onsdagen den 14 december 2011

Användningen av fosfater och andra fosforföreningar i tvättmedel för hushållsbruk ***I

P7_TA(2011)0568

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 648/2004 vad gäller användningen av fosfater och andra fosforföreningar i tvättmedel för hushållsbruk (KOM(2010)0597 – C7-0356/2010 – 2010/0298(COD))

(2013/C 168 E/41)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0597),
  - med beaktande av artiklarna 294.2 och 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0356/2010),
  - med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 15 mars 2011 ⁽¹⁾,
  - med beaktande av det skriftliga åtagandet från rådets företrädare av den 15 november 2011 att godkänna Europaparlamentets ståndpunkt i enlighet med artikel 294.4 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
  - med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd (A7-0246/2011).
1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.
  2. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 132, 3.5.2011, s. 71.

P7_TC1-COD(2010)0298

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av förordning (EG) nr 648/2004 vad gäller användningen av fosfater och andra fosforföreningar i tvättmedel och maskindiskmedel för konsumentbruk

(Eftersom det nåddes en överenskommelse mellan parlamentet och rådet, motsvarar parlamentets ståndpunkt den slutliga rättsakten, förordning (EU) nr 259/2012.)

Onsdagen den 14 december 2011

Fiskepartnerskap EG–Marocko ***

P7_TA(2011)0569

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE))

(2013/C 168 E/42)

(Godkännande)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av utkastet till rådets beslut (11226/2011),
  - med beaktande av utkastet till protokoll mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko (11225/2011),
  - med beaktande av den begäran om godkännande som rådet har lagt fram i enlighet med artiklarna 43.2 och 218.6 andra stycket led a i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0201/2011),
  - med beaktande av artiklarna 81 och 90.7 i arbetsordningen,
  - med beaktande av rekommendationen från fiskeriutskottet och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för utveckling (A7-0394/2011).
1. Europaparlamentet godkänner inte att protokollet ingås.
  2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att underrätta rådet om att protokollet inte kan ingås.
  3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen samt till regeringarna och parlamenten i medlemsstaterna och i Konungariket Marocko.

Utnämning av en ledamot i Europeiska centralbankens direktion: Benoît Coeuré

P7_TA(2011)0572

Europaparlamentets beslut av den 14 december 2011 om rådets rekommendation om utnämningen av en direktionsledamot i Europeiska centralbanken (17227/2011 – C7-0459/2011 – 2011/0819(NLE))

(2013/C 168 E/43)

(Samråd)

Europaparlamentet fattar detta beslut

- med beaktande av rådets rekommendation av den 1 december 2011 (17227/2011),
- med beaktande av artikel 283.2 andra stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilken Europeiska rådet har hört Europaparlamentet (C7-0459/2011),

Onsdagen den 14 december 2011

- med beaktande av artikel 109 i arbetsordningen,
  - med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0443/2011), och av följande skäl:
    - A. I en skrivelse av den 1 december 2011 uppmanade Europeiska rådet Europaparlamentet att yttra sig över nomineringen av Benoît Coeuré till ämbetet som direktionsledamot i Europeiska centralbanken med en mandattid på åtta år.
    - B. Europaparlamentets utskott för ekonomi och valutafrågor granskade sedan den nominerade kandidatens kvalifikationer, särskilt i förhållande till de villkor som anges i artikel 283.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och kravet på centralbankens fullständiga oavhängighet i enlighet med artikel 130 i detta fördrag. I samband med denna utvärdering har utskottet tagit del av kandidatens meritförteckning och svaren på de skriftliga frågor som utskottet ställt till honom.
    - C. Utskottet höll den 12 december 2011 en utfrågning med den nominerade kandidaten. Under denna utfrågning, som varade i en och en halv timme, höll kandidaten först ett inledande anförande, och därefter besvarade han utskottsledamöternas frågor.
      1. Europaparlamentet tillstyrker rådets rekommendation om utnämningen av Benoît Coeuré till direktionsledamot i Europeiska centralbanken.
      2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända detta beslut till Europeiska rådet, rådet och medlemsstaternas regeringar.
-

Torsdagen den 15 december 2011

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan EGF/2009/019 FR/Renault från Frankrike)

P7_TA(2011)0579

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2009/019 FR/Renault från Frankrike) (KOM(2011)0420 – C7-0193/2011 – 2011/2158(BUD))

(2013/C 168 E/44)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till parlamentet och rådet (KOM(2011)0420 – C7-0193/2011),
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning⁽¹⁾, särskilt punkt 28,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1927/2006 av den 20 december 2006 om upprättande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter⁽²⁾,
- med beaktande av trepartsförfarandet enligt punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 (nedan kallat *det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006*),
- med beaktande av skrivelsen från utskottet för sysselsättning och sociala frågor,
- med beaktande av betänkandet från budgetutskottet (A7-0396/2011), och av följande skäl:
  - A. Europeiska unionen har inrättat lämpliga lagstiftningsinstrument och budgetinstrument för att ge kompletterande stöd till arbetstagare som drabbats av konsekvenserna av de genomgripande strukturförändringar som skett inom världshandeln och för att underlätta deras återinträde på arbetsmarknaden.
  - B. Tillämpningsområdet för fonden har utvidgats, och från och med den 1 maj 2009 är det möjligt att söka stöd för åtgärder som riktas till arbetstagare som har blivit uppsagda som en direkt följd av den globala finansiella och ekonomiska krisen.
  - C. Unionens ekonomiska stöd till arbetstagare som har blivit uppsagda bör vara dynamiskt och ges så snabbt och effektivt som möjligt, i enlighet med Europaparlamentets, rådets och kommissionens gemensamma uttalande, som antogs vid förlikningsmötet den 17 juli 2008, och med vederbörlig hänsyn till det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 när det gäller antagandet av beslut om utnyttjande av fonden.
  - D. Frankrike har ansökt om medel från fonden med anledning av 4 445 uppsägningar (varav 3 582 har berörts av stödåtgärder) vid företaget Renault s.a.s och sju av dess underleverantörer inom bilindustrin.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406, 30.12.2006, s. 1.

Torsdagen den 15 december 2011

- E. Den ansökan som inlämnades av Frankrike täcker inte de Renault-anställda som valde förtida pension och som därför inte kan komma i fråga för hjälp från fonden enligt förordning (EG) nr 1927/2006, trots att deras pensionsrättigheter ändrades genom den pensionsreform som trädde i kraft under tiden. Man bör notera de ansträngningar som gjorts av alla inblandade parter för att finna en praktisk lösning så att dessa tidigare Renault-anställda kan komplettera sina pensionsrättigheter. I detta hänseende bör den franska regeringens ansträngningar liksom Renaults skriftliga åtagande betonas. Denna konstruktiva dialog mellan alla berörda parter bör fortsätta tills en tillfredsställande lösning uppnåtts.
- F. Ansökan uppfyller kriterierna för berättigande till stöd enligt förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter.
1. Europaparlamentet uppmanar de berörda institutionerna att vidta de åtgärder som krävs för att förbättra förfaranden och budgethantering så att Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter snabbare ska kunna tas i anspråk. Parlamentet uppskattar i denna mening det förbättrade förfarande som infördes av kommissionen, efter en begäran från parlamentet om att påskynda frigörandet av bidrag, i syfte att inför budgetmyndigheten lägga fram kommissionens bedömning av berättigandet av en ansökan till fonden tillsammans med förslaget om utnyttjande av fonden. Parlamentet hoppas att ytterligare förbättringar i förfarandet kommer att nås inom ramen för kommande översyner av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter och att större effektivitet, transparens och synlighet för fonden kommer att uppnås. Parlamentet noterar dock den utdragna bedömningsperioden när det gäller just denna ansökan om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter för Renault s.a.s. och sju av dess underleverantörer.
  2. Europaparlamentet noterar att de första resultaten avseende effektiviteten av de åtgärder som riktades till de uppsagda arbetstagarna snart bör vara tillgängliga. Parlamentet noterar att de positiva effekterna är en nyckelindikator för fondens effektivitet och efterlyser en strikt och nära övervakning samt vägledning från kommissionens sida för att se till att den utbildning som erbjuds överensstämmer med lokala ekonomiska trender.
  3. Europaparlamentet erinrar om institutionernas åtagande att garantera ett smidigt och snabbt förfarande för antagandet av beslut om utnyttjande av fonden, i syfte att tillhandahålla ett tidsbegränsat och individuellt stöd av engångskaraktär för att hjälpa arbetstagare som har blivit uppsagda till följd av globaliseringen och den finansiella och ekonomiska krisen. Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter kan spela en viktig roll för att återintegrera uppsagda arbetstagare på arbetsmarknaden.
  4. Europaparlamentet betonar att det i enlighet med artikel 6 i förordningen om Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter bör säkerställas att fonden stöder återinträdet på arbetsmarknaden av enskilda arbetstagare som blivit uppsagda. Parlamentet betonar vidare att åtgärder som finansierats genom fonden bör leda till långsiktig sysselsättning. Parlamentet erinrar om att stödet från fonden varken får ersätta åtgärder som åligger företagen enligt nationell lagstiftning eller kollektivavtal, eller åtgärder för omstrukturering av företag eller sektorer.
  5. Europaparlamentet noterar att den information som presenterats om det samordnade paketet med individanpassade tjänster som ska finansieras via fonden innehåller uppgifter om hur dessa tjänster kompletterar de åtgärder som finansieras genom strukturfonderna. Parlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att en jämförande analys av dessa uppgifter även ska presenteras i dess årsrapporter.
  6. Europaparlamentet konstaterar att budgeten för 2011, efter att parlamentet begärt detta upprepade gånger, för första gången innehåller betalningsbemyndiganden på 47 608 950 EUR för budgetpost 04 05 01 som avser Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter. Parlamentet påminner om att fonden skapades som ett separat särskilt instrument med egna mål och tidsfrister.
  7. Europaparlamentet godkänner det bifogade beslutet.
  8. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att tillsammans med rådets ordförande underteckna beslutet och se till att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.
  9. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution med bilaga till rådet och kommissionen.

Torsdagen den 15 december 2011

BILAGA

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT

om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2009/019 FR/Renault från Frankrike)

(Texten till denna bilaga återges inte här eftersom den motsvaras av den slutliga rättsakten, beslut 2012/16/EU.)

Allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ***I

P7_TA(2011)0580

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (omarbetning) (KOM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD))

(2013/C 168 E/45)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande – omarbetning)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2008)0229),
- med beaktande av artiklarna 251.2 och 255.2 i EG-fördraget, i enlighet med vilka kommissionen lade fram sitt ursprungliga förslag till parlamentet (C6-0184/2008),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet "Konsekvenser av Lisabonfördragets ikraftträdande för pågående interinstitutionella beslutsförfaranden" (KOM(2009)0665),
- med beaktande av artiklarna 294.3 och 15 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt artiklarna 41 och 42,
- med beaktande av det interinstitutionella avtalet av den 28 november 2001 om en mer strukturerad användning av omarbetningstekniken för rättsakter ⁽¹⁾,
- med beaktande av artiklarna 87 och 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor och yttrandena från utskottet för konstitutionella frågor, utskottet för framställningar och utskottet för rättsliga frågor (A7-0426/2011), och av följande skäl:
  - A. Enligt yttrandet från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen, innehåller förslaget inte några innehållsmässiga ändringar utöver dem som anges i förslaget, och i fråga om kodifieringen av de oförändrade bestämmelserna i de tidigare rättsakterna tillsammans med dessa ändringar gäller förslaget endast en kodifiering av de befintliga rättsakterna som inte ändrar deras sakinhåll.

⁽¹⁾ EUT C 77, 28.3.2002, s. 1.

Torsdagen den 15 december 2011

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen med beaktande av rekommendationerna från den rådgivande gruppen, sammansatt av de juridiska avdelningarna vid Europaparlamentet, rådet och kommissionen.
2. Europaparlamentet anser att ärende 2011/0073(COD) har förfallit eftersom innehållet i kommissionens förslag KOM(2011)0137 har införlivats i ärende 2008/0090(COD).
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet och kommissionen.

P7_TC1-COD(2008)0090

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om de allmänna principerna och gränserna för rätten till allmänhetens tillgång till ~~Europaparlamentets, rådets och kommissionens~~ unionens institutioners, organs och byråers handlingar [Ändr. 1]

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 15 ~~255.2~~,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ~~förfarandet i artikel 251 i fördraget~~ ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) ~~Ett antal~~ **Sedan det ändrade fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) trädde i kraft omfattar rätten till tillgång till handlingar alla unionens institutioner, organ och byråer, inklusive Europeiska utrikestjänsten, vilket innebär att** väsentliga ändringar bör göras av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽²⁾, **varvid hänsyn bör tas till erfarenheterna från den inledande tillämpningen av den förordningen och till EU-domstolens och Europadomstolens relevanta rättspraxis. Av tydlighetsskäl bör förordningen ändras genom en omarbetning.** [Ändr. 2]
- (2) I artikel 1 andra stycket i EU-fördraget ~~fördraget om Europeiska unionen~~ stadfästs principen om öppenhet genom att det anges att fördraget markerar en ny fas i processen för att skapa en allt fastare sammanslutning mellan de europeiska folken, där besluten ska fattas så öppet och så nära medborgarna som möjligt.
- (3) Öppenhet ger medborgarna bättre möjligheter att delta i beslutsförfarandet och ~~garanterar~~ säkerställer att förvaltningen åtnjuter större legitimitet och är effektivare och har ett större ansvar gentemot

⁽¹⁾ EUT C, s. Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2011.

⁽²⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

Torsdagen den 15 december 2011

medborgarna i ett demokratiskt system. Öppenhet bidrar till att stärka ~~de principer~~ **principerna** om demokrati ~~och, vilka fastställs i artiklarna 9–12 i EU-fördraget, och den~~ respekt för grundläggande rättigheter som avses i artikel 6 i EU-fördraget och i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (*stadgan*). [Ändr. 3]

- (3a) **Öppenhet bör även stärka de principer om god förvaltning i unionens institutioner, organ och byråer som anges i artikel 41 i stadgan och i artikel 298 i EUF-fördraget. Det bör därför fastställas interna administrativa förfaranden, och lämpliga ekonomiska resurser och personalresurser bör göras tillgängliga för att man ska kunna omsätta öppenhetsprincipen i praktiken.** [Ändr. 4]
- (3b) **Öppenhet ökar medborgarnas förtroende för unionens institutioner, organ och byråer eftersom den bidrar till deras kunskap om unionens beslutsprocesser och vilka rättigheter de har enligt dessa. Öppenhet medför även ökad insyn i genomförandet av förvaltnings- och lagstiftningsförfaranden.** [Ändr. 5]
- (3c) **Genom att betona öppenhetsprincipens normativa betydelse stärker denna förordning unionens rättssäkerhetskultur och bidrar därmed också till att förebygga brott och kriminellt beteende.** [Ändr. 6]
- (4) ~~De allmänna principerna och gränserna med hänsyn till allmänna eller enskilda intressen för allmänhetens rätt att få tillgång till handlingar fastställdes i förordning (EG) nr 1049/2001, som började tillämpas den 3 december 2001.~~^(*) [Ändr. 7]
- (5) ~~En första bedömning av hur förordning (EG) nr 1049/2001 genomförts gjordes i en rapport som offentliggjordes den 30 januari 2004.~~^(*) ~~Den 9 november 2005 beslutade kommissionen att inleda översynen av förordning (EG) nr 1049/2001. I en resolution som antogs den 4 april 2006 uppmanade Europaparlamentet kommissionen att lägga fram ett förslag till ändring av förordningen.~~^(*) ~~Den 18 april 2007 offentliggjorde kommissionen en grönbok om översynen av förordningen^(*) och inledde ett offentligt samråd.~~ [Ändr. 8]
- (6) Syftet med denna förordning är att ge allmänhetens rätt till tillgång till handlingar största möjliga effekt och att fastställa ~~de~~ allmänna principer och gränser ~~för de undantag av hänsyn till allmänna eller enskilda intressen som gäller för~~ denna rätt i enlighet med artikel 255.2 i EG-fördraget **artikel 15.3 i EUF-fördraget och i enlighet med bestämmelserna i artikel 15.1 i EUF-fördraget, där det står att unionens institutioner, organ och byråer ska utföra sitt arbete så öppet som möjligt. Alla andra regler om tillgång till handlingar bör därför vara förenliga med denna förordning, om inte annat följer av särskilda bestämmelser som gäller enbart för EU-domstolen, Europeiska centralbanken och Europeiska investeringsbanken vid utförandet av icke-administrativa uppgifter.** [Ändr. 9]
- (7) Eftersom fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen inte innehåller några bestämmelser om tillgång till handlingar bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen institutionerna, organen och byråerna söka ledning i denna förordning, i enlighet med såsom redan uttrycktes i förklaring nr 41 som fogas till slutakten till Amsterdamfördraget, beträffande handlingar som gäller verksamhet som omfattas av det fördraget.

^(*) EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

^(*) KOM(2004) 45.

^(*) [...]

^(*) KOM(2007) 185.

Torsdagen den 15 december 2011

- (9) Den 6 september 2006 antog Europaparlamentet och rådet förordning (EG) nr 1367/2006 om tillämpning av bestämmelserna i Århuskonventionen om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor på gemenskapens institutioner och organ ⁽¹⁾. I fråga om tillgången till handlingar som innehåller miljöinformation bör den här förordningen vara förenlig med förordning (EG) nr 1367/2006.
- (10) ~~I fråga om utlämnande av personuppgifter bör ett tydligt samband upprättas mellan den här förordningen och förordning (EG) nr 45/2001 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter.~~ ⁽²⁾ **Unionens institutioner, organ och byråer bör behandla personuppgifter i överensstämmelse med rättigheterna för de personer som uppgifterna rör, i enlighet med artikel 16 i EUF-fördraget, artikel 8 i stadgan, den relevanta unionsrätten och EU-domstolens rättspraxis.** [Ändr. 10]
- (11) Tydliga regler bör antas om utlämnande av handlingar som härrör från medlemsstaterna, handlingar från tredje man som utgör underlag för rättsliga förfaranden och handlingar som institutionerna, **organen eller byråerna** erhållit i kraft av sin rätt att göra utredningar enligt ~~EG-rätten~~ **unionsrätten**. [Ändr. 11]
- (12) ~~Större~~ **I överensstämmelse med artikel 15.3 i EUF-fördraget bör fullständig** tillgång till handlingar bör ges i de fall där institutionerna **enligt fördragen** agerar i egenskap av lagstiftare, även när det rör sig om delegerade befogenheter, ~~samtidigt som effektiviteten i institutionernas beslutsförfarande bevaras. Sådana handlingar bör göras direkt tillgängliga i så stor utsträckning som möjligt~~ **i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och enligt genomförandebefogenheter i enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget, vid antagande av åtgärder med allmän räckvidd. Förberedande lagstiftningshandlingar och alla relaterade uppgifter om de olika skedena i det interinstitutionella förfarandet – till exempel handlingar från rådets arbetsgrupper, namnen på de medlemsstatsdelegationer som deltar som rådsmedlemmar och deras ståndpunkter samt handlingar från trepartsmötena vid första behandlingen – bör i princip göras direkt och omedelbart tillgängliga för allmänheten via internet.** [Ändr. 12]
- (12a) **Lagtexter bör skrivas på ett tydligt och begripligt sätt och offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.** [Ändr. 13]
- (12b) **Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör i enlighet med artikel 295 i EUF-fördraget och med denna förordning komma överens om förbättrade rutiner, mallar och tekniska lösningar för utarbetande av lagstiftning vilka delas av institutionerna, organen och byråerna, och de bör offentliggöra dessa i Europeiska unionens officiella tidning, för att förbättra principen om inbyggd öppenhet och principen om rättslig klarhet för unions-handlingar.** [Ändr. 14]
- (12c) **Handlingar som rör icke-lagstiftningsförfaranden, till exempel bindande åtgärder eller åtgärder som gäller intern organisation, administrativa eller budgetrelaterade akter, eller åtgärder som är av politisk art (såsom slutsatser, rekommendationer eller resolutioner), bör vara enkelt och i möjligaste mån direkt tillgängliga, i enlighet med principen om god förvaltning i artikel 41 i stadgan.** [Ändr. 15]

⁽¹⁾ EUT L 264, 25.9.2006, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Torsdagen den 15 december 2011

- (12d) För varje kategori handlingar bör den institution, det organ eller den byrå som har ansvaret ge allmänheten möjlighet till insyn i arbetsgången för de interna rutiner som ska följas och informera om vilka organisatoriska enheter som är ansvariga och deras befogenheter samt om fastställda tidsfrister och kontaktuppgifter. Institutionerna, organen och byråerna bör ta vederbörlig hänsyn till Europeiska ombudsmannens rekommendationer. De bör i enlighet med artikel 295 i EU-fördraget komma överens om gemensamma riktlinjer för hur varje organisatorisk enhet bör registrera de interna handlingarna, klassificera dem vid eventuella hot mot unionens intressen och arkivera dem för tillfälliga eller historiska behov i enlighet med de principer som fastställs i denna förordning. De bör på ett konsekvent och samordnat sätt informera allmänheten om de åtgärder som vidtagits för att tillämpa denna förordning och utbilda sin personal att hjälpa medborgarna att utöva de rättigheter som följer av denna förordning. [Ändr. 16]
- (13) Insyn i lagstiftningsprocessen är mycket viktig för medborgarna. Institutionerna bör därför aktivt sprida handlingar som är en del av lagstiftningsprocessen **och förbättra sin kommunikation med potentiella informationssökande. Unionens institutioner, organ och byråer bör göra så många kategorier av handlingar som möjligt automatiskt tillgängliga på sina webbplatser.** Aktiv spridning av handlingar bör också uppmuntras på andra områden. [Ändr. 17]
- (13a) För att främja öppenhet och insyn i lagstiftningsprocessen bör institutionerna, organen och byråerna komma överens om ett interinstitutionellt register över lobbyister och andra berörda parter. [Ändr. 18]
- (15) Vissa handlingar bör på grund av sitt mycket känsliga innehåll vara föremål för särskild behandling. En ordning för hur Europaparlamentet ska informeras om innehållet i sådana handlingar bör fastställas i ett interinstitutionellt avtal. [Ändr. 19]
- (16) För att öka öppenheten i institutionernas ~~det~~ arbete **som utförs av institutionerna, organen och byråerna** bör Europaparlamentet, rådet och kommissionen bevilja tillgång **beviljas** såväl till handlingar som upprättats av ~~institutionerna~~ **dem** själva som till sådana de mottagit. ~~Det ska i detta sammanhang påpekas att En medlemsstat, enligt förklaring nr 35 som fogas till slutakten till Amsterdamfördraget, kan begära att kommissionen eller rådet~~ **institutionerna, organen och byråerna** inte vidarebefordrar en handling som härrör från den staten till tredje part **utanför själva institutionerna, organen och byråerna**, utan att medlemsstaten dessförinnan har lämnat sitt medgivande. [Ändr. 20]
- (16a) EU-domstolen har klargjort att skyldigheten att rådgöra med medlemsstaterna i fråga om begäranden om tillgång till handlingar som härrör från dem inte ger medlemsstaterna vare sig vetorätt eller rätt att återropa nationella lagar eller bestämmelser, och att en institution, ett organ eller en byrå som erhållit en sådan begäran får vägra att lämna ut en handling endast på grundval av de undantag som anges i denna förordning ⁽¹⁾. [Ändr. 21]
- (17) Principen bör Institutionernas samtliga handlingar **bör** göras tillgängliga för allmänheten. **Undantag från denna princip bör göras för att skydda** vissa allmänna och privata intressen ~~bör emellertid skyddas genom undantagsbestämmelser. Institutionerna bör ges möjlighet att skydda sina interna samråd och överläggningar då detta krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter, men dessa undantag bör regleras av ett tydligt system av regler och förfaranden, och det övergripande målet bör vara att allmänhetens grundläggande rätt till tillgång till handlingar ska tillämpas.~~ Vid fastställandet av dessa undantag bör institutionerna, på unionens samtliga verksamhetsområden, beakta gemenskapens unionslagstiftnings principer om skydd för personuppgifter. [Ändr. 22]

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 18 december 2007 i mål C-64/05 P, Sverige mot kommissionen, REG 2007, s. I-11389.

Torsdagen den 15 december 2011

- (18) ~~Samtliga bestämmelser om tillgång till institutionernas handlingar bör vara i överensstämmelse med denna förordning. Eftersom denna förordning direkt genomför artikel 15 i EUF-fördraget och artikel 42 i stadgan bör de fastställda principerna och gränserna för tillgång till handlingar väga tyngre än eventuella bestämmelser, åtgärder eller rutiner som en institution, ett organ eller en byrå har antagit på en annan rättslig grund och som innebär att det införs fler eller strängare undantag än dem som fastställs i denna förordning.~~[Ändr. 23]
- (19) För att säkerställa att rätten till tillgång till handlingar respekteras fullt ut bör ett administrativt förfarande med två steg tillämpas, där det dessutom ska vara möjligt att begära domstolsprövning eller framföra klagomål till Europeiska ombudsmannen.
- (20) Varje institution, organ och byrå bör vidta nödvändiga åtgärder för att informera allmänheten om de bestämmelser som ska gälla och för att utbilda sin personal i att bistå medborgare som önskar utöva sina rättigheter i enlighet med denna förordning. För att medborgarna lättare ska kunna utöva sina rättigheter bör varje institution, organ och byrå ge tillgång till ett register över handlingar.
- (21) Denna förordning har varken till syfte eller effekt att ändra nationell lagstiftning om tillgång till handlingar; på grund av den princip om lojalt samarbete som styr förbindelserna mellan institutionerna och medlemsstaterna, är det dock uppenbart att medlemsstaterna bör se till att inte hindra en korrekt tillämpning av denna förordning och respektera institutionernas säkerhetsbestämmelser.
- (22) ~~Denna förordning påverkar inte tillämpningen av den rätt till tillgång till handlingar som medlemsstaterna, rättsliga myndigheter eller utredande organ redan har.~~ [Ändr. 24]
- (23) I enlighet med ~~artikel 255.3 i EG-fördraget~~ **artikel 15.3 i EUF-fördraget och de principer och regler som fastställs i denna förordning** ska bör varje institution, **organ och byrå** i sin arbetsordning utarbeta särskilda bestämmelser om tillgång till ~~institutionens~~ **sina** handlingar, **även handlingar som rör dess administrativa funktioner.** [Ändr. 25]

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med denna förordning är

- a) att **i enlighet med artikel 15 i EUF-fördraget** fastställa principer, villkor och gränser, under hänsynstagande till allmänna eller enskilda intressen, för rätten till tillgång till ~~Europaparlamentets, rådets och kommissionens (nedan kallade institutionerna)~~ **unionens institutioners, organs och byråers** handlingar i enlighet med artikel 255 i EG-fördraget på ett sätt som ger, **så att** allmänheten **ges** största möjliga tillgång till sådana handlingar, [Ändr. 26]
- b) att fastställa bestämmelser som garanterar att det blir så enkelt som möjligt att utöva denna rätt
- c) att främja **transparenta och** goda förvaltningsrutiner ~~när det gäller tillgång~~ **för att förbättra tillgången** till handlingar, **och i synnerhet det övergripande målet om ökad insyn, ansvarsskyldighet och demokrati.** [Ändr. 27]

Torsdagen den 15 december 2011

Artikel 2

Tillgångsberättigade och tillämpningsområde

1. Varje fysisk eller juridisk person **och varje sammanslutning av juridiska eller fysiska personer** ska ha rätt till tillgång till unionens institutioners, **organs och byråers** handlingar, med beaktande av de principer, villkor och gränser som fastställs i denna förordning.
2. Denna förordning ska tillämpas på alla handlingar som finns hos en institution, det vill säga handlingar som upprättats eller mottagits och som innehas av institutionen som har samband med den policy, de åtgärder och de beslut som omfattas av institutionens ansvarsområde, inom samtliga Europeiska unionens verksamhetsområden.
3. ~~Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 4 och 9 ska handlingar göras tillgängliga antingen efter en skriftlig ansökan eller direkt i elektronisk form eller genom ett register. Särskilt handlingar som upprättats eller mottagits under ett lagstiftningsförfarande ska göras direkt tillgängliga i enlighet med artikel 12.~~
4. ~~Känsliga handlingar enligt definitionen i artikel 9.1 ska vara föremål för särskild behandling i enlighet med den artikeln.~~
5. Den här förordningen ska inte tillämpas på handlingar som överlämnats till domstol av andra parter än institutionerna.
6. ~~Utan att det påverkar berörda parter särskilda rättigheter att få tillgång till handlingar enligt EG-rätten, får handlingar som utgör underlag för utredningar eller rättsliga förfaranden som utmynnar i förvaltningsåtgärder med individuell räckvidd inte lämnas ut till allmänheten förrän utredningen avslutats eller åtgärderna vunnit laga kraft. Handlingar som innehåller uppgifter som en institution samlat in eller erhållit från fysiska eller juridiska personer inom ramen för sådana utredningar ska inte göras tillgängliga för allmänheten.~~
7. ~~Denna förordning ska inte påverka allmänhetens rätt till tillgång till handlingar som finns hos institutionerna, vilken kan följa av folkrättsliga instrument eller av rättsakter som institutionerna antagit för att genomföra dessa instrument. [Ändr. 28]~~

Artikel 2a

Tillämpningsområde

1. Denna förordning ska tillämpas på alla handlingar som innehas av unionens institutioner, organ och byråer, det vill säga handlingar som upprättats eller mottagits av och som är i institutionens, organets eller byråns besittning inom unionens samtliga verksamhetsområden. Denna förordning ska tillämpas på EU-domstolen, Europeiska centralbanken och Europeiska investeringsbanken enbart när de utövar sina administrativa funktioner.
2. Handlingarna ska göras tillgängliga för allmänheten antingen i elektronisk form i Europeiska unionens officiella tidning eller i en institutions, ett organs eller en byrås officiella register, eller efter en skriftlig ansökan. Handlingar som upprättats eller mottagits under ett lagstiftningsförfarande ska göras direkt tillgängliga i enlighet med artikel 12 i denna förordning.
3. Denna förordning påverkar inte sådana utökade rättigheter för allmänhetens tillgång till handlingar som innehas av institutionerna, organen och byråerna som kan följa av folkrättsliga instrument eller av rättsakter som institutionerna antagit för att genomföra dessa eller av medlemsstaternas lagstiftning. [Ändr. 29]

Torsdagen den 15 december 2011

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning avses med

- a) "handling": ~~allt innehåll~~ **datainnehåll** alla **uppgifter**, oberoende av medium (på papper eller lagrat i elektronisk form, ljud- och bildupptagningar samt audiovisuella upptagningar) som ~~upprättats av en institution och formellt överlämnats till en eller flera mottagare eller på annat sätt diarieförts eller mottagits av en institution; elektroniskt lagrade uppgifter, rör en fråga som omfattas av ansvarsområdet för en institution, ett organ eller en byrå inom unionen. Uppgifter som finns i elektroniska system för lagring, behandling och återvinning av uppgifter, även i externa system som används för institutionens, organets eller byråns verksamhet, är att betrakta som handlingar~~ **en handling, särskilt om informationen de kan tas fram skrivs ut eller kopieras elektroniskt med de verktyg som finns tillgängliga i rimlig omfattning för att hantera det berörda systemet. En institution, ett organ eller en byrå som avser att inrätta ett nytt system för elektronisk lagring eller väsentligt ändra ett befintligt system ska bedöma vilken inverkan detta kan förmodas få på rätten till tillgång, se till att den grundläggande rätten till tillgång garanteras som en grundläggande rättighet och agera så att öppenhetsmålet främjas. Funktionerna för återvinning av information som lagras i elektroniska lagringssystem ska anpassas för att man ska kunna tillmötesgå förfrågningar från allmänheten,**
- aa) "säkerhetsklassificerade handlingar": handlingar som helt eller delvis har säkerhetsklassificerats i enlighet med artikel 3a.1 i denna förordning,
- ab) "lagstiftningsakt": handlingar som utarbetats eller mottagits under lagstiftningsförfaranden för antagande av lagstiftningsakter, bland annat åtgärder med allmän räckvidd inom ramen för delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter, samt akter med allmän räckvidd som är juridiskt bindande i eller för medlemsstaterna,
- ac) "administrativ funktion": åtgärder i samband med organisatoriska, administrativa eller budgetrelaterade frågor inom ifrågavarande institution, organ eller byrå,
- ad) "arkiveringssystem": ett verktyg eller ett förfarande som institutionerna, organen och byråerna använder för att på ett strukturerat sätt registrera alla sina handlingar som rör ett pågående eller nyligen avslutat förfarande,
- ae) "historiskt arkiv": den del av institutionernas, organens och byråernas arkiv som i enlighet med villkoren som fastställts i led a har valts ut för ständigt bevarande.

En utförlig förteckning över alla kategorier av akter som omfattas av definitionerna i leden a–ac ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och på institutionernas, organens och byråernas webbplatser; institutionerna, organen och byråerna ska även komma överens om och offentliggöra sina gemensamma kriterier för arkivering;

- b) "tredje part": varje fysisk eller juridisk person eller enhet utanför den berörda institutionen, **organet eller byråen i fråga**, däribland medlemsstaterna, övriga gemenskapsinstitutioner **unions- eller icke-unionsinstitutioner** och **gemenskapsorgan organ** eller andra institutioner och organ samt tredjeländer.

[Ändr. 30]

Torsdagen den 15 december 2011

Artikel 3a

Förfarande för att säkerhetsklassificera handlingar och häva säkerhetsklassificeringen

1. När det på grundval av artikel 4.1 kan motiveras av allmänintresset, och utan att det påverkar den parlamentariska kontrollen på unionsnivå och de nationella parlamentens kontroll, ska en institution, ett organ eller en byrå säkerhetsklassificera en handling vars utlämnande skulle kunna undergräva skyddet av unionens eller en eller flera av medlemsstaternas väsentliga intressen, särskilt på områden som rör allmän säkerhet, försvar och militära frågor. En handling får säkerhetsklassificeras helt eller delvis. Följande säkerhetsklassificering ska användas:

- a) EU TOP SECRET: denna säkerhetsklassificering ska endast användas för uppgifter och material vars utlämnande utan tillstånd skulle kunna vålla unionens eller en eller flera av medlemsstaternas väsentliga intressen synnerligen allvarlig skada (synnerligt men),
- b) EU SECRET: denna säkerhetsklassificering ska endast användas för uppgifter och material vars utlämnande utan tillstånd skulle kunna vålla unionens eller en eller flera av medlemsstaternas väsentliga intressen allvarlig skada (icke obetydligt men),
- c) EU CONFIDENTIAL: denna säkerhetsklassificering ska användas för uppgifter och material vars utlämnande utan tillstånd skulle kunna vålla unionens eller en eller flera av medlemsstaternas väsentliga intressen skada (ringa men),
- d) EU RESTRICTED: denna säkerhetsklassificering ska användas för uppgifter och material vars utlämnande utan tillstånd skulle kunna vara till nackdel för unionens eller en eller flera av medlemsstaternas intressen.

2. Handlingar ska bara säkerhetsklassificeras när det är nödvändigt. Upphovsmannen ska, om så är möjligt, på handlingen ange ett datum eller en tidsperiod varefter uppgifterna får inplaceras i en lägre säkerhetsklassificeringsgrad eller säkerhetsklassificeringen får hävas. I annat fall ska denne se över handlingarna minst vart femte år för att säkerställa att den ursprungliga säkerhetsklassificeringen fortfarande är nödvändig. Säkerhetsklassificeringen ska anges tydligt och korrekt och behållas bara så länge som uppgifterna kräver skydd. Ansvar för säkerhetsklassificering av uppgifter och för eventuell senare inplacering av dem i en lägre säkerhetsklassificeringsgrad eller hävande av säkerhetsklassificeringen åligger den institution, det organ eller den byrå som var upphov till eller tog emot den säkerhetsklassificerade handlingen från tredje part eller från en annan institution, ett annat organ eller en annan byrå.

3. Säkerhetsklassificerade handlingar får lämnas ut till tredje part om upphovsmannen ger sitt samtycke; detta påverkar dock inte andra av unionens institutioners, organs eller byråers rätt till tillgång. När mer än en institution, ett organ eller en byrå deltar i behandlingen av en säkerhetsklassificerad handling ska samma säkerhetsklassificering anges, och medling ska inledas om de har olika uppfattning om vilket skydd som ska ges. Handlingar som avser lagstiftningsförfaranden ska inte säkerhetsklassificeras; genomförandeåtgärder ska säkerhetsklassificeras innan de antas om denna säkerhetsklassificering är nödvändig och syftar till att motverka negativa effekter på själva åtgärderna. Internationella avtal som handlar om utbyte av konfidentiella uppgifter och som ingås på unionens vägnar ska inte ge ett tredjeland eller en internationell organisation rätt att hindra Europaparlamentet från att få tillgång till sådana konfidentiella uppgifter.

4. En ansökan om tillgång till en säkerhetsklassificerad handling i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 7 och 8 ska behandlas enbart av personer som har rätt att befatta sig med sådana handlingar. Dessa personer ska även bedöma vilka hänvisningar till säkerhetsklassificerade handlingar som får göras i det offentliga registret.

5. Säkerhetsklassificerade handlingar ska föras in i den berörda institutionens, organets eller byråns register eller lämnas ut med upphovsmannens samtycke.

Torsdagen den 15 december 2011

6. *En institution, ett organ eller en byrå som beslutar att neka tillgång till en säkerhetsklassificerad handling ska ange skälen för sitt beslut på ett sådant sätt att de intressen som skyddas av de undantag som fastställs i artikel 4.1 inte skadas.*

7. *Utan att det påverkar de nationella parlamentens kontroll ska medlemsstaterna vidta de åtgärder som behövs för att se till att principerna i denna förordning efterlevs när medlemsstaterna behandlar ansökningar om säkerhetsklassificerade unionshandlingar.*

8. *Institutionernas, organens eller och byråernas bestämmelser om säkerhetsklassificerade handlingar ska offentliggöras. [Ändr. 31]*

Artikel 4

Undantag

1. Institutionerna, organen och byråerna ska vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om

a) allmän säkerhet ~~äribland fysiska eller juridiska personers säkerhet~~ **i unionen eller i en eller flera av medlemsstaterna**, [Ändr. 32]

b) försvar och militära frågor,

c) internationella förbindelser,

d) ~~gemenskapens~~ **unionens** eller en medlemsstats finansiella, monetära eller ekonomiska politik, [Ändr. 33]

e) miljön, till exempel sällsynta arters häckningsplatser.

2. Institutionerna, **organen och byråerna** ska vägra att ge tillgång till en handling om ett utlämnande skulle undergräva skyddet för [Ändr. 34]

a) en fysisk eller juridisk persons affärsintressen,

b) immateriella rättigheter,

c) juridisk rådgivning ~~och som rör~~ rättsliga förfaranden, ~~skiljedoms- och tvistlösningsförfaranden~~, [Ändr. 35]

d) syftet med inspektioner, utredningar och revisioner,

e) objektiviteten och opartiskheten i ~~urvalsförfaranden~~ **förfaranden för offentlig upphandling så länge som den institution, det organ eller den byrå som gör upphandlingen inte fattat sitt beslut, eller objektiviteten och opartiskheten i en uttagningskommittés arbete så länge som tillsättningsmyndigheten inte fattat sitt beslut.** [Ändr. 36]

3. Tillgång till följande handlingar **som upprättats av en institution, ett organ eller en byrå för internt bruk eller som mottagits av en institution den och som berör en fråga där beslut ännu inte har fattats av den institutionen den ännu inte har fattat ett beslut** ska vägras **endast** om utlämnande av ~~dem handlingarna uppenbart och~~ allvarligt skulle undergräva ~~institutionernas beslutsförfarande~~ **beslutsfattandet, på grund av deras innehåll och de objektiva omständigheterna i det enskilda fallet.**

a) ~~Handlingar som gäller en fråga där institutionen inte fattat något beslut.~~

Torsdagen den 15 december 2011

b) Handlingar som innehåller yttranden för internt bruk och som är en del av överläggningar och inledande samråd inom den berörda institutionen även efter det att beslutet fattats. [Ändr. 37]

4. Undantagen i punkt 2 och 3 ska vara tillämpliga om det inte föreligger **Vid avvägningen av allmänintresset av utlämnande enligt punkterna 1–3 ska det anses föreligga** ett övervägande allmänintresse av utlämnande. ~~Avseende punkt 2 a ska ett övervägande allmänintresse av utlämnande anses föreligga om den begärda informationen handlingen rör skyddet för de grundläggande rättigheterna och rättsstatsprincipen, en sund förvaltning av allmänna medel eller rätten att leva i en hälsosam miljö, inklusive beträffande miljöutsläpp. En institution, ett organ eller en byrå som åberopar ett av dessa undantag måste göra en objektiv och individuell bedömning och visa att risken för det skyddade intresset är förutsebar och inte rent hypotetisk samt definiera hur tillgången till handlingen i fråga konkret och faktiskt skulle kunna undergräva det skyddade intresset.~~ [Ändr. 38]

4a. Handlingar vars utlämnande skulle utgöra en risk för miljöskyddet, till exempel sällsynta arters häckningsplatser, ska endast lämnas ut i enlighet med förordning (EG) nr 1367/2006. [Ändr. 39]

5. Namn, titel och befattning avseende politiskt tillsatta personer, tjänstemän och företrädare för intresseorganisationer som agerar å tjänstens vägnar ska lämnas ut, om inte detta med tanke på de särskilda omständigheterna skulle påverka de berörda personerna negativt. Övriga personuppgifter ska lämnas ut om det är förenligt med villkoren för laglig behandling av personuppgifter enligt EG rättens bestämmelser om skydd för enskilda i samband med behandling av personuppgifter. **Personuppgifter ska inte lämnas ut om det skulle skada den berörda personens rätt till privatliv och personlig integritet. Sådan skada ska inte anses föreligga om**

- uppgifterna enbart rör den berörda personens yrkesverksamhet, såvida det inte på grund av särskilda omständigheter finns skäl att anta att utlämnandet skulle få negativa följder för denna person,
- uppgifterna enbart rör en offentlig person, såvida det inte på grund av särskilda omständigheter finns skäl att anta att utlämnandet skulle få negativa följder för den personen eller andra honom eller henne närstående personer,
- uppgifterna redan har offentliggjorts med den berörda personens samtycke.

Personuppgifter ska dock lämnas ut om ett övervägande allmänintresse kräver detta. I sådana fall ska institutionen, organet eller byrån åläggas att ange allmänintresset. Institutionen, organet eller byrån ska även uppges varför allmänintresset i det enskilda fallet väger tyngre än den berörda personens intressen.

Om institutioner, organ eller byråer vägrar att lämna ut en handling på grundval av denna punkt ska de överväga om det är möjligt att delvis lämna ut handlingen. [Ändr. 40]

6. Om enbart delar av den begärda handlingen omfattas av något av undantagen, ska övriga delar av handlingen lämnas ut.

Torsdagen den 15 december 2011

7. De undantag som anges i denna artikel ska **inte tillämpas på handlingar som överlämnats i samband med beredningen av en lagstiftningsakt, delegerad akt eller genomförandeakt med allmän räckvidd. Undantagen ska inte heller tillämpas på handlingar som av lobbyister och andra intressenter lämnas till institutionerna, organen eller byråerna för att påverka det politiska beslutsfattandet. Undantagen ska enbart tillämpas under den period då skyddet är motiverat på grundval av så länge som handlingens innehåll motiverar det, dock** Undantagen får gälla i högst 30 år. För handlingar som omfattas av undantagen gällande skyddet av personuppgifter eller affärsintressen och för känsliga handlingar får undantagen om det är nödvändigt fortsätta att gälla även efter denna period. [Ändr. 41]

7a. **En institution, ett organ eller en byrå får bevilja särskild tillgång till de handlingar som omfattas av punkterna 1–3 för forskningssyften. Om sådan särskild tillgång beviljas får informationen bara lämnas ut på villkor att lämpliga begränsningar avseende dess användning tillämpas.** [Ändr. 42]

Artikel 5

Samråd med tredje part

1. För handlingar som härrör från tredje part ska ~~institutionen~~ **institutionerna, organen och byråerna** samråda med den berörda tredje parten för att bedöma om de undantag som anges i artikel 4 ska tillämpas, om det inte är uppenbart att handlingen ska eller inte ska lämnas ut.

2. Samråd ska hållas med den berörda medlemsstaten om ansökan avser sådana handlingar från en medlemsstat som inte överlämnats i samband med beredningen av en ~~rättsakt eller av icke lagstiftningsakter~~ **lagstiftningsakt, delegerad akt eller genomförandeakt** med allmän räckvidd **och det råder minsta tvivel om huruvida handlingen omfattas av ett av undantagen.** Den institution som har handlingen i sin besittning ska lämna ut den, om inte den berörda medlemsstaten motsätter sig detta med stöd i undantagen i artikel 4 eller särskilda nationella bestämmelser som hindrar utlämning. Institutionen ska bedöma rimligheten i de skäl som medlemsstaten anger om dessa grundar sig på undantagen i den här förordningen, **och fatta ett beslut på grundval av sin egen bedömning av huruvida den berörda handlingen omfattas av undantagen.**

3. När en medlemsstat tar emot en begäran om tillgång till en handling som medlemsstaten innehar och som härrör från en institution, **ett organ eller en byrå** ska medlemsstaten, om det inte är uppenbart att handlingen ska eller inte ska lämnas ut, rådgöra med institutionen, organet eller byrån i fråga för att fatta ett beslut som inte äventyrar syftena med denna förordning. En medlemsstat kan i stället hänskjuta en sådan begäran till institutionen, organet eller byrån i fråga. [Ändr. 43]

Artikel 5a

Lagstiftningsakter

1. **I överensstämmelse med de demokratiska principer som fastställs i artiklarna 9–12 i EU-fördraget och med EU-domstolens rättspraxis ska institutioner som agerar i egenskap av lagstiftare, även när det rör sig om delegerade befogenheter och genomförandebefogenheter, samt medlemsstater som agerar i egenskap av rådsmedlemmar erbjuda största möjliga tillgång till handlingar som rör deras verksamhet.**

2. **Handlingar som rör lagstiftningsprogram, inledande samråd med det civila samhället, konsekvensbedömningar och andra förberedande handlingar som har anknytning till ett lagstiftningsförfarande samt handlingar som rör genomförandet av unionens lagstiftning och politik och har anknytning till ett lagstiftningsförfarande ska göras tillgängliga på en användarvänlig och samordnad interinstitutionell webbplats och offentliggöras i en särskild elektronisk serie av Europeiska unionens officiella tidning.**

Torsdagen den 15 december 2011

3. *Under lagstiftningsförfarandet ska varje institution, organ eller byrå som medverkar i beslutsfattandet offentliggöra sina förberedande handlingar och all därtill hörande information, inklusive rättsutlåtanden, i en särskild serie av Europeiska unionens officiella tidning och på en gemensam webbplats där gången i det berörda förfarandet återges från början till slut.*

4. *Antagna lagstiftningsakter ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning enligt artikel 13 i denna förordning. [Ändr. 44]*

Artikel 6

Ansökningar

1. En ansökan om tillgång till en handling ska inges i skriftlig form på valfritt sätt, inklusive i elektronisk form, på ett av de språk som anges i ~~artikel 314 i EG fördraget och vara tillräckligt utförlig för att institutionen ska kunna identifiera handlingen~~ **artikel 55.1 i EU-fördraget**. Sökanden är inte skyldig att ange några skäl för sin ansökan. [Ändr. 45]

2. Om en ansökan inte är tillräckligt utförlig eller om de begärda handlingarna inte kan identifieras, ska institutionen, **organet eller byrån i fråga inom 15 arbetsdagar** uppmana sökanden att förtydliga sin ansökan och bistå sökanden med detta, t.ex. genom att tillhandahålla information om användning av de offentliga registren över handlingar. De tidsfrister som anges i artiklarna 7 och 8 ska börja löpa när institutionen, organet eller byrån i fråga har mottagit de förtydliganden som begärts. [Ändr. 46]

3. Om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar får den berörda institutionen, organet eller byrån informellt samråda med sökanden för att finna en rimlig och praktisk lösning.

4. Institutionerna, organen och byråerna ska ge medborgarna information om och hjälp med på vilket sätt en ansökan ska göras och var den ska ges in.

Artikel 7

Behandling av ursprungliga ansökningar

1. En ansökan om tillgång till en handling ska behandlas skyndsamt. En bekräftelse om mottagande ska skickas till sökanden. Institutionen, organet eller byrån i fråga ska inom 15 arbetsdagar efter det att en ansökan registrerats antingen bevilja tillgång till den begärda handlingen och ge tillgång till den i enlighet med artikel 10 inom samma tidsfrist, eller skriftligen ange skälen för att ansökningen helt eller delvis har avslagits och upplysa sökanden om dennes rätt att göra en bekräftande ansökan i enlighet med punkt 4 i ~~den här artikeln~~.

2. I undantagsfall, t.ex. om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar, får den tidsfrist som anges i punkt 1 förlängas **en gång** med **högst 15 arbetsdagar**, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att utförliga skäl anges. [Ändr. 47]

3. ~~Om ansökningen helt eller delvis avslås får~~ **Institutionen, organet eller byrån i fråga ska underrätta sökanden om, och i så fall när, tillgång till delar av handlingen eller till handlingen i dess helhet sannolikt kan bli möjlig vid ett senare tillfälle.**

Sökanden **får** inom 15 arbetsdagar efter att ha mottagit besked från institutionen, organet eller byrån i fråga besked ge in en bekräftande ansökan till den med begäran om omprövning. [Ändr. 48]

4. Om inget besked ges av institutionen, organet eller byrån i fråga inom den föreskrivna tidsfristen ska sökanden ha rätt att inge en bekräftande ansökan.

4a. **Varje institution, organ och byrå ska utse en person som ska ansvara för att kontrollera att alla de tidsfrister som anges i denna artikel verkligen respekteras.** [Ändr. 49]

Torsdagen den 15 december 2011

Artikel 8

Behandling av bekräftande ansökningar

1. En bekräftande ansökan ska behandlas skyndsamt. Institutionen, **organet eller byrån i fråga** ska inom ~~30 arbetsdagar~~ **högst 15 arbetsdagar** efter det att en sådan ansökan registrerats antingen bevilja tillgång till den begärda handlingen och ge tillgång till den i enlighet med artikel 10 inom samma tidsfrist, eller skriftligen ange skälen för att ansökan helt eller delvis har avslagits. Om en ansökan helt eller delvis avslås ska den institutionen, **organet eller byrån** underrätta sökanden om de rättsmedel som finns. [Ändr. 50]
2. I undantagsfall, t.ex. om en ansökan avser en mycket omfattande handling eller ett mycket stort antal handlingar, får den tidsfrist som anges i punkt 1 förlängas **en gång** med **högst 15 arbetsdagar**, förutsatt att sökanden underrättas på förhand och att utförliga skäl anges. [Ändr. 51]
3. Om en ansökan helt eller delvis avslås kan sökanden väcka talan mot institutionen, organet eller byrån vid ~~första instansrätten~~ tribunalen eller framföra klagomål till ombudsmannen enligt de villkor som anges i artikel ~~230~~ 263 respektive ~~195~~ 228 i ~~EG-fördraget~~ EUF-fördraget.
4. Om inget besked ges av institutionen, **organet eller byrån** inom den föreskrivna tidsfristen, ska ansökan anses ha avslagits **en gång för alla** och sökanden ska ha rätt att väcka talan mot institutionen, organet eller byrån eller framföra klagomål till Europeiska ombudsmannen i enlighet med relevanta bestämmelser i ~~EG-fördraget~~ **fördragen**. [Ändr. 52]

Artikel 8a

Ny ansökan

Om den sökande, efter att ha mottagit handlingarna, begär nya handlingar av institutionen, organet eller byrån ska denna begäran handläggas som en helt ny ansökan i enlighet med artiklarna 7 och 8. [Ändr. 53]

Artikel 9

Behandling av känsliga handlingar

1. En känslig handling är en handling som härrör från institutionerna eller organ som har upprättats av dem eller från medlemsstaterna, tredje länder eller internationella organisationer och som i enlighet med den berörda institutionens bestämmelser klassificerats som "TRÈS SECRET/TOP SECRET", "SECRET" eller "CONFIDENTIEL" och som skyddar Europeiska unionens eller en eller flera av dess medlemsstaters väsentliga intressen på de områden som omfattas av artikel 4.1 a, i synnerhet allmän säkerhet, försvar och militära frågor.
2. En ansökan om tillgång till en känslig handling i enlighet med de förfaranden som anges i artiklarna 7 och 8 ska behandlas enbart av personer som har rätt att befatta sig med sådana handlingar. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 11.2 ska dessa personer även avgöra vilka hänvisningar till känsliga handlingar som kan göras i det offentliga registret.
3. Känsliga handlingar ska registreras eller lämnas ut endast om den varifrån handlingen härrör givit sitt samtycke.
4. En institution som beslutar att vägra tillgång till en känslig handling ska ange skälen för sitt beslut på ett sådant sätt att de intressen som skyddas i artikel 4 inte skadas.
5. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att se till att principerna i den här artikeln och i artikel 4 respekteras vid behandling av ansökningar om tillgång till känsliga handlingar.
6. Institutionernas bestämmelser om känsliga handlingar ska offentliggöras.

Torsdagen den 15 december 2011

~~7. Kommissionen och rådet ska informera Europaparlamentet om känsliga handlingar i enlighet med en ordning om vilken institutionerna ska komma överens. [Ändr. 54]~~

Artikel 10

Tillgång efter en ansökan

1. Sökanden ska få tillgång till en handling antingen genom att få ta del av den på stället eller genom att erhålla en kopia, inklusive en kopia i elektronisk form, om handlingen finns i sådan form, i enlighet med sökandens önskemål.

2. Om en handling är offentliggjord och lätt tillgänglig för sökanden, får institutionen, organet eller byrån i fråga fullgöra sitt åliggande att ge tillgång till handlingen genom att upplysa sökanden om hur denne kan få tillgång till den begärda handlingen.

3. Handlingen ska ställas till förfogande i en befintlig version och i ett befintligt format (inklusive i elektroniskt eller i ett alternativt format såsom blindskrift, stor stil eller bandupptagning), med fullständigt beaktande av sökandens önskemål.

**3a. Innehållet i en handling ska göras tillgängligt för alla sökande, oberoende av synskador, arbets-
språk eller operativsystemets plattform. Institutionerna, organen och byråerna ska ge den sökande
faktisk tillgång till innehållet i handlingarna utan teknisk diskriminering. [Ändr. 55]**

4. Kostnaden för framställning och utskick av kopior får åläggas sökanden. Avgiften får inte vara högre än den faktiska kostnaden för att framställa och skicka kopiorna. Att ta del av en handling på stället, erhålla kopior på färre än ~~20 A4-sidor~~ **50 A4-sidor** och ges direkt tillgång i elektronisk form eller via registret ska vara kostnadsfritt. [Ändr. 56]

5. Den här förordningen berör inte de särskilda bestämmelser som kan ha fastställts i EG-unionsrätten eller nationell rätt t.ex. om avgifter för att få tillgång till handlingar.

Artikel 11

Register

1. För att medborgarna effektivt ska kunna utnyttja sina rättigheter enligt denna förordning, ska varje institution, organ och byrå ställa ett register över handlingar till allmänhetens förfogande. Tillgång till registret bör ges i elektronisk form. Hänvisningar till handlingar ska omgående föras in i registret.

2. Registret ska för varje handling innehålla ett referensnummer (inklusive i förekommande fall den interinstitutionella referensen), ämnet och/eller en kort beskrivning av innehållet i handlingen och det datum då handlingen mottogs eller upprättades och registrerades. Hänvisningarna ska göras på ett sätt som inte undergräver skyddet för intressena i artikel 4.

3. Institutionerna, organen och byråerna ska omedelbart vidta de åtgärder som är nödvändiga för att upprätta ett register som ska vara i bruk senast den 3 juni 2002 **gemensamt gränssnitt för institutionernas register så att samordningen mellan registren säkerställs.** [Ändr. 57]

Artikel 12

Direkt tillgång till handlingar

1. **Institutionerna, organen och byråerna ska göra handlingar direkt tillgängliga för allmänheten i elektronisk form eller via register, särskilt sådana** handlingar som upprättats eller mottagits i samband med ett förfarande för att **inom unionen** anta **EU-rättsakter lagstiftningsakter** eller delegerade- och genomförandeakter med allmän räckvidd ~~ska göras direkt tillgängliga för allmänheten, om inte annat följer av artiklarna 4 och 9.~~ [Ändr. 58]

2. Om möjligt ska andra handlingar, i synnerhet handlingar som rör utformning av policy eller strategier, göras direkt tillgängliga i elektronisk form.

Torsdagen den 15 december 2011

3. Om direkt tillgång inte ges via registret ska registret i största möjliga utsträckning ange var handlingen finns.
4. Varje institution, organ och byrå ska i sin arbetsordning fastställa vilka dokumentkategorier som ~~är på förhand ska göras~~ direkt tillgängliga för allmänheten. [**Ändr. 59**]

Artikel 13

Offentliggörande i Officiella tidningen

1. Utöver de akter som avses i artikel ~~254297.1 och 254297.2~~ i EUF-fördraget ~~och artikel 163 första stycket i Euratomfördraget~~ ska följande handlingar offentliggöras i *Europeiska unionens Officiella tidning*, om inte annat följer av ~~artiklarna~~ artikel 4 ~~och 9~~ i denna förordning:
  - a) Förslag från kommissionen och initiativ från en grupp medlemsstater enligt artikel 76 i EUF-fördraget.
  - b) ~~Gemensamma~~ Ståndpunkter som antagits av rådet enligt ~~förfarandena~~ **förfarandet** i artiklarna ~~251 och 252 i EG-fördraget~~ **artikel 294 i EUF-fördraget** samt motiveringarna för dessa ståndpunkter och Europaparlamentets ståndpunkter i dessa förfaranden. [**Ändr. 60**]
  - c) ~~De rambeslut och de beslut som avses i artikel 34.2 i EU-fördraget.~~ Akter antagna i enlighet med artikel 25 i EUF-fördraget.
  - f) Internationella avtal som ingåtts av ~~gemenskapen eller~~ **Europeiska unionen** i enlighet med ~~artikel 24 artikel 37~~ i EU-fördraget **och artiklarna 207 och 218 i EUF-fördraget**. [**Ändr. 61**]
2. I största möjliga utsträckning ska följande handlingar offentliggöras i Officiella tidningen:
  - a) Initiativ som lagts fram ~~för rådet~~ av en medlemsstat eller av den höga representanten för unionens utrikes frågor och säkerhetspolitik i enlighet med artikel ~~67.1 30 i EG-fördraget eller i enlighet med artikel 34.2 i EU-fördraget.~~
  - c) Andra ~~direktiv~~ akter än sådana som avses i artikel ~~254297.1 och 254297.2 i EG-fördraget~~ EUF-fördraget, ~~andra beslut än de som avses i artikel 254297.1 i EG-fördraget~~ EUF-fördraget samt rekommendationer och yttranden.
3. Varje institution, organ och byrå får i sin arbetsordning fastställa vilka övriga handlingar som ska offentliggöras i *Europeiska unionens Officiella tidning*.

Artikel 14

Information

1. Varje institution, organ och byrå ska vidta nödvändiga åtgärder för att upplysa allmänheten om de rättigheter som följer av denna förordning.
2. Medlemsstaterna ska samarbeta med institutionerna, organen och byråerna när det gäller att ge medborgarna information.

Artikel 14a

Informationsansvarig

1. **Varje allmän administrativ enhet inom varje institution, organ och byrå ska utse en informationsansvarig person med uppgift att se till att denna förordning efterlevs och att man har goda förvaltningsrutiner inom den administrativa enheten.**

Torsdagen den 15 december 2011

2. Den informationsansvarige ska besluta vilken information som är lämplig att ge allmänheten när det gäller

a) denna förordnings genomförande, och

b) goda rutiner,

och ska se till att den informationen sprids i lämplig form och på lämpligt sätt.

3. Den informationsansvarige ska bedöma huruvida avdelningarna inom hans eller hennes allmänna administrativa enhet har goda rutiner.

4. Den informationsansvarige får hänvisa en person som söker information till en annan allmän administrativ enhet om den sökta informationen ligger utanför enhetens behörighetsområde men ingår i en annan enhets behörighetsområde inom samma institution, organ eller byrå, förutsatt att den andra enheten i fråga innehar sådan information. [Ändr. 62]

Artikel 14b

Principen om god och öppen förvaltning

Under en övergångsperiod före antagandet av bestämmelserna enligt artikel 298 i EUF-fördraget, och på grundval av kraven i artikel 41 i stadgan, ska institutionerna, organen och byråerna utifrån kodexen för god förvaltningssed anta och offentliggöra allmänna riktlinjer om tillämpningsområdet för de skyldigheter till tystnadsplikt och sekretess som anges i artikel 339 i EUF-fördraget, de skyldigheter som följer av en sund och öppen förvaltning samt skyddet av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽¹⁾. Genom dessa riktlinjer ska även de påföljder fastställas som är tillämpliga i fall av överträdelse av denna förordning i enlighet med tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen och i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska unionen samt i institutionernas, organens och byråernas interna bestämmelser. [Ändr. 63]

Artikel 15

Förvaltningsrutiner för öppenhet och insyn inom institutionerna, organen och byråerna [Ändr. 64]

1. Institutionerna, organen och byråerna ska utveckla goda förvaltningsrutiner för att underlätta utövandet av den rätt till tillgång till handlingar som garanteras genom denna förordning.

1a. Institutionerna, organen och byråerna ska, på ett korrekt sätt som ger möjlighet till insyn, informera allmänheten om sin organisationsstruktur och ange sina enheters behörighetsområden, den interna arbetsgången och vägledande tidsfrister för de förfaranden som ingår i deras behörighetsområden samt om vilka avdelningar medborgarna kan vända sig till för att få hjälp, information eller anföra besvär. [Ändr. 65]

2. Institutionerna, organen och byråerna ska inrätta en interinstitutionell kommitté som ska undersöka de bästa rutinerna, ta upp eventuella meningsskiljaktigheter och diskutera den framtida utvecklingen i fråga om allmänhetens tillgång till handlingar.

2a. Handlingar som rör Europeiska unionens budget, dess genomförande och mottagarna av medel och bidrag från unionen ska vara offentliga och tillgängliga för medborgarna.

(¹) EUT L 8, 12.1.2001, s. 1.

Torsdagen den 15 december 2011

Dessa handlingar ska även finnas tillgängliga via en särskild webbplats och databas samt på en databas om finansiell transparens i unionen. [Ändr. 66]

Artikel 16

Mångfaldigande av handlingar

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av befintliga bestämmelser om upphovsrätt som kan begränsa tredje parts rätt att ~~få kopior av handlingar eller att~~ mångfaldiga eller utnyttja handlingar som överlämnats. [Ändr. 67]

Artikel 17

Rapporter

Varje institution, organ och byrå ska årligen offentliggöra en rapport för föregående år, vilken ska ta upp det antal fall då ~~institutionen har avslagit~~ ansökningar om tillgång till handlingar avslogs, skälen för dessa avslagsbeslut samt antalet känsliga handlingar som inte har registerförts.

1a. Kommissionen ska senast den ... (*) offentliggöra en rapport om tillämpningen av denna förordning och ge rekommendationer som vid behov även innehåller förslag om en översyn av denna förordning vilka föranletts av förändringar av den rådande situationen samt ett handlingsprogram med åtgärder som institutionerna, organen och byråerna ska vidta. [Ändr. 69]

Artikel 18

Upphävande

Förordning (EG) nr 1049/2001 ska upphöra att gälla den [...].

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till denna förordning och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan.

Artikel 19

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

(*) Två år efter det att denna förordning träder i kraft.

Torsdagen den 15 december 2011

BILAGA

JÄMFÖRELSETABELL (1)

Förordning (EG) nr 1049/2001	Den här förordningen
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1	Artikel 2.1
Artikel 2.2	—
Artikel 2.3	Artikel 2.2
Artikel 2.4	Artikel 2.3
Artikel 2.5	Artikel 2.4
—	Artikel 2.5
—	Artikel 2.6
Artikel 2.6	Artikel 2.7
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4.1.a	Artikel 4.1
Artikel 4.1.b	Artikel 4.5
Artikel 4.2	Artikel 4.2
Artikel 4.3	Artikel 4.3
Artikel 4.4	Artikel 5.1
Artikel 4.5	Artikel 5.2
—	Artikel 4.4
Artikel 4.6	Artikel 4.6
Artikel 4.7	Artikel 4.7
Artikel 5	Artikel 5.3
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Artikel 10	Artikel 10
Artikel 11	Artikel 11
Artikel 12	Artikel 12
Artikel 13	Artikel 13
Artikel 14	Artikel 14

Torsdagen den 15 december 2011

Förordning (EG) nr 1049/2001	Den här förordningen
Artikel 15	Artikel 15
Artikel 16	Artikel 16
Artikel 17.1	Artikel 17
Artikel 17.2	—
Artikel 18	—
—	Artikel 18
—	Artikel 19
—	Bilaga

(¹) Jämförelsetabellen kommer att uppdateras vid juristlingvisternas granskning av den slutliga akten.

Inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå ***I

P7_TA(2011)0581

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (KOM(2010)0611 – C7-0343/2010 – 2010/0303(COD))

(2013/C 168 E/46)

(Ordinarie lagstiftningsförfarande: första behandlingen)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens förslag till Europaparlamentet och rådet (KOM(2010)0611),
- med beaktande av artiklarna 294.2 och 100.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i enlighet med vilka kommissionen har lagt fram sitt förslag för parlamentet (C7-0343/2010),
- med beaktande av artikel 294.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- med beaktande av yttrandet från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den 16 februari 2011 (¹),
- efter att ha hört Regionkommittén,
- med beaktande av artikel 55 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för transport och turism och yttrandena från budgetutskottet och utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (A7-0372/2011).

1. Europaparlamentet antar nedanstående ståndpunkt vid första behandlingen.

(¹) EUT C 107, 6.4.2011, s. 68.

Torsdagen den 15 december 2011

2. Europaparlamentet betonar att punkt 47 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽¹⁾ bör tillämpas vid utökningen av den europeiska sjösäkerhetsbyråns arbetsuppgifter. Parlamentet framhåller att de beslut om en utökning av arbetsuppgifterna som fattas av den lagstiftande myndigheten inte ska påverka budgetmyndighetens beslut i samband med det årliga budgetförfarandet.
3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en ny text för parlamentet om den har för avsikt att väsentligt ändra sitt förslag eller ersätta det med ett nytt.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända parlamentets ståndpunkt till rådet, kommissionen och de nationella parlamenten.

⁽¹⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

P7_TC1-COD(2010)0303

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 100.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört ~~med beaktande av~~ Regionkommitténs yttrande,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1406/2002 av den 27 juni 2002 ⁽³⁾, som **antogs efter katastrofen med oljetankfartyget Erika och den förödande oljeförorening som den förorsakade**, inrättades en europeisk sjösäkerhetsbyrå (nedan kallad "byrån") i syfte att skapa en hög, enhetlig och effektiv nivå på sjösäkerheten och att förhindra föroreningar från fartyg. [Ändr. 1]

(1a) Efter katastrofen med oljetankfartyget Prestige 2002 ändrades förordning (EG) nr 1406/2002 så att byrån fick mer maktbefogenheter att bekämpa föroreningar. [Ändr. 2]

⁽¹⁾ EUT C [...], [...], s. [...].107, 6.4.2011, s. 68.

⁽²⁾ EUT C [...], [...], s. [...]. Europaparlamentets ståndpunkt av den 15 december 2011.

⁽³⁾ EGT L 208, 5.8.2002, s. 1.

Torsdagen den 15 december 2011

- (2) Byråns styrelse beställde i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 1406/2002 en oberoende extern utvärdering av förordningens tillämpning i slutet av 2007. På grundval av denna utvärdering utfärdade styrelsen i juni 2008 rekommendationer om hur förordning (EG) nr 1406/2002, byrån, **dess ansvarsområden** och dess arbetsmetoder bör ändras. [Ändr. 3]
- (3) På grundval av resultatet av den externa utvärderingen, styrelsens rekommendationer och den fleråriga ~~strategin~~ **strategi som styrelsen antog i mars 2010** bör vissa bestämmelser i förordning (EG) nr 1406/2002 förtydligas och uppdateras. Byrån bör **koncentrera sig på sina prioriterade uppdrag på sjösäkerhetsområdet, men** dessutom tilldelas ytterligare ett antal arbetsuppgifter som återspeglar sjösäkerhetspolitikens utveckling på unionsnivå och internationell nivå. **På grund av unionens budgetrestriktioner** behövs **det** omfattande kontroll- och omfördelningsinsatser för att garantera kostnads- och budgeteffektivitet **och undvika överlappningar**. Byrån bör ~~själv kunna finansiera en tredjedel av det ökade personalbehovet~~ **Personalbehovet** till följd av byråns nya arbetsuppgifter bör **i den mån det är möjligt finansieras** genom en intern omfördelning av resurser. [Ändr. 4]
- (3a) **Denna omfördelning bör samordnas med byråer i medlemsstaterna.** [Ändr. 5]
- (3b) **Byrån har redan visat att vissa uppgifter, vilket till exempel gäller satellitövervakningssystem, kan utföras effektivare på EU-nivå. I de fall dessa system kan användas för att främja andra politiska mål kan medlemsstaterna göra besparingar i sina nationella budgetar, vilket ger ett genuint europeiskt mervärde.** [Ändr. 6]
- (3c) **För att kunna sköta de nya uppgifter som byrån tilldelats på ett korrekt sätt i enlighet med denna förordning bör en – om än begränsad – ökning av dess resurser ske. Särskild uppmärksamhet kommer därför att krävas under budgetförfarandet.** [Ändr. 7]
- (4) Vissa bestämmelser om byråns specifika styrning bör förtydligas. Med tanke på kommissionens särskilda ansvar för genomförandet av den unionspolitik som anges i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan "EUF-fördraget"), bör kommissionen ge byrån politisk vägledning när det gäller utförandet av byråns arbetsuppgifter och samtidigt fullt ut respektera byråns rättsliga status och den verkställande direktörens oberoende i enlighet med förordning (EG) nr 1406/2002.
- (4a) **Utnämningar till styrelsen bör ta full hänsyn till vikten av att säkerställa en jämn könsfördelning. Man bör även respektera detta mål vid val av ordförande och vice ordförande samt vid val av företrädare från tredjeländer.** [Ändr. 8]
- (5) Byrån bör agera i unionens intresse **och följa kommissionens riktlinjer**. Detta bör även innebära att byrån inom sina ansvarsområden får agera utanför unionens territorium **för att främja EU:s sjösäkerhetspolitik genom tekniskt och vetenskapligt samarbete med tredjeländer.** [Ändr. 9]
- (5a) **På begäran av en medlemsstat bör byrån med kompletterande medel samt på ett kostnadseffektivt sätt stödja kampen mot havsföreningar, däribland från olje- och gasanläggningar till havs. Vid havsföreningar i tredjeland ingriper byrån på begäran av kommissionen.** [Ändr. 10]

Torsdagen den 15 december 2011

- (6) Byrån bör öka sitt stöd till kommissionen **och medlemsstaterna** när det gäller forskning inom sina ansvarsområden. Överlappning med unionens befintliga forskningsram bör dock undvikas. Byrån bör till exempel inte ansvara för förvaltningen av forskningsprojekt. **Vid utökningen av byråns uppgifter bör man se till att de beskrivs klart och tydligt och att de inte dubbleras samt undvika att de blir överskådliga.** [Ändr. 11]
- (6a) **I ljuset av utvecklingen av nya innovativa tillämpningar och tjänster och av förbättringarna av befintliga tillämpningar och tjänster, i riktning mot ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder, bör byrån fullt ut utnyttja de möjligheter som erbjuds genom programmen Egnos, Galileo och GMES.** [Ändr. 12]
- (7) När unionens ram för samarbete om oavsiktlig eller avsiktlig förorening av havet som inrättats genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 2850/2000/EG ⁽¹⁾ har löpt ut bör byrån arbeta vidare med vissa av de insatser som tidigare ingick i denna, framförallt genom att dra nytta av expertisen inom den rådgivande tekniska gruppen för beredskap för och insatser vid havsföroreningar.
- (7a) **Byrån förser medlemsstaterna med detaljerad information om incidenter med förorening från fartyg så att de kan fullgöra sina ansvarsuppgifter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelser om föroreningar förorsakade av fartyg och om införande av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott ⁽²⁾. Effektiviteten i genomförandet och de sanktioner som tillämpas varierar emellertid stort, trots att sådana föroreningar kan spridas till andra nationella vatten.** [Ändr. 13]
- (8) Den senaste händelseutvecklingen har visat vilka risker som utvinningen och produktionen av olja och gas till havs innebär för sjötransporter och havsmiljön. Byråns ~~ansvarsområde~~ **insatsförmåga** bör uttryckligen utökas till att omfatta ~~insatser vid~~ **insatser på grund av** föroreningar till följd av sådan verksamhet. Byrån bör dessutom bistå kommissionen med att analysera säkerheten vid ~~flyttbara~~ gas- och oljeanläggningar till havs för att upptäcka eventuella brister, och i sitt arbete utgå från den expertis som den har utvecklat inom sjösäkerhet, sjöfartsskydd, förhindrande av föroreningar från fartyg och insatser vid sådana havsföroreningar. **Denna kompletterande roll, som tillför ett europeiskt mervärde genom att man utnyttjar de kunskaper och den expertis som redan finns inom byrån, bör åtföljas av lämpliga ekonomiska och personalmässiga resurser.** [Ändr. 14]
- (8a) **Byråns system CleanSeaNet, som för närvarande används för att tillhandahålla fotografiska bevis på oljeutsläpp från fartyg, bör även användas för att upptäcka och registrera oljeutsläpp från anläggningar vid kusterna och till havs.** [Ändr. 15]
- (8b) **För att förverkliga den inre marknaden bör närsjöfarten utnyttjas i så stor utsträckning som möjligt och de administrativa bördorna för fartygen bör minskas. Projektet Blue Belt kommer att bidra till att minska rapporteringsformalitetserna för handelsfartygen när de ankommer till eller avgår från medlemsstaternas hamnar.** [Ändr. 16]
- (9) EU har fastställt en omfattande sjötransportstrategi fram till 2018 som bland annat innehåller begreppet e-sjöfart. EU håller dessutom på att utarbeta ett unionsnätverk för havsövervakning. Byrån har system och tillämpningar som är intressanta för att förverkliga denna politik **och i synnerhet för projektet Blue Belt.** Byrån bör därför ge berörda parter tillgång till systemen och uppgifterna. [Ändr. 17]

⁽¹⁾ EGT L 332, 28.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 11.

Torsdagen den 15 december 2011

- (9a) *I syfte att bidra till inrättandet av ett gemensamt europeiskt havsområde och till att förhindra och bekämpa havsföroreningar bör synergieffekter skapas mellan myndigheter, inklusive kustbevakningstjänster. [Ändr.18]*
- (9b) *Byrån bör bistå kommissionen och medlemsstaterna i utvecklingen och genomförandet av unionens initiativ "e-sjöfart", som syftar till att effektivisera sjöfartssektorn genom att bättre utnyttja informationstekniken, utan att detta påverkar de behöriga myndigheternas ansvar. [Ändr. 19]*
- (9c) *Mot bakgrund av att det är viktigt att unionen fortsätter att locka till sig nytt kompetent sjöfolk för att ersätta den generation som nu går i pension bör byrån stödja medlemsstaterna och kommissionen när det gäller att främja sjöfartsutbildning. I synnerhet bör unionen verka för att utbyta information om bästa praxis och underlätta utbyten mellan sjöfartsutbildningsinstitut utgående från Erasmusmodellen. [Ändr. 20]*
- (10) *Byrån har etablerat sig som en betydelsefull aktör när det gäller att på unionsnivå tillhandahålla uppgifter om sjöfart som är av intresse och relevans för unionens andra verksamhetsområden. Byrån bör genom sina åtgärder, särskilt inom hamnstatskontroll, övervakning av vattenvägar för sjötrafik och sjöfart, samt stöd vid spårning av misstänkta förorenare, bidra till att öka synergieffekterna på unionsnivå inom viss kustbevakningsverksamhet när det gäller förebyggande och bekämpning av havsföroreningar genom att främja informationsutbyte och spridning av bästa praxis mellan de olika kustbevakningsmyndigheterna. Byrån bör som ett led i sin övervakning och insamling av uppgifter även samla in grundläggande information, exempelvis om piratverksamhet och om de potentiella risker som utvinning, och produktion och transporter av olja och gas till havs kan innebära för sjötransporter och havsmiljön. [Ändr. 21]*
- (10a) *För att kunna bekämpa den tilltagande risken för piratverksamhet i Adenviken och de västra delarna av Indiska oceanen måste byrån överlämna detaljerade positionsangivelser till EU:s marina insats "operation Atalanta" för de EU-flaggade fartyg som genomkorsar dessa mycket farliga områden. Än så länge har inte alla medlemsstater tillåtit detta. Denna förordning bör förpliktiga medlemsstaterna till detta för att på så sätt stärka byråns roll när de gäller att bekämpa piratverksamhet. [Ändr. 22]*
- (11) *Byrån har också system, tillämpningar, expertis och uppgifter som kan bidra till målet att uppnå god miljöstatus i marina vatten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi) ⁽¹⁾, särskilt inom de områden som har med sjöfarten att göra, till exempel barlastvatten, marint avfall och undervattensbuller.*
- (11a) *När det gäller hamnstatskontroll har EU ett nära samarbete med Parissamförståndsavtalet om hamnstatskontroll. För att maximera effektiviteten bör byrån och sekretariatet för Parissamförståndsavtalet om hamnstatskontroll samarbeta så mycket som möjligt, medan kommissionen och medlemsstaterna å sin sida bör undersöka alla alternativ som kan skapa ytterligare effektivitetsvinster. [Ändr. 23]*

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/56/EG av den 17 juni 2008 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område (Ramdirektiv om en marin strategi), EUT L 164, 25.6.2008, s. 19.

Torsdagen den 15 december 2011

- (11b) *Byråns kunskaper om föreningar och olycksberedskap i den marina miljön skulle även vara värdefulla för utvecklingen av vägledning om tilldelning av licenser för utvinning och produktion av olja och gas. Byrån bör därför bistå kommissionen och medlemsstaterna med denna uppgift. [Ändr. 24]*
- (12) Byrån utför inspektioner för att bistå kommissionen i arbetet med att utvärdera genomförandet av unionsrätten. Det bör finnas en tydlig rollfördelning mellan byrån, kommissionen, medlemsstaterna och styrelsen.
- (13) Kommissionen och byrån bör nära samarbeta ~~vid utarbetandet av~~ **för att snarast möjligt utarbeta** byråns operativa arbetsmetoder vid inspektioner. Byrån ska följa det befintliga förfarandet för inspektioner tills de åtgärder som rör dessa arbetsmetoder har trätt i kraft. [Ändr. 25]
- (14) **För att kunna anta** villkoren för byråns operativa arbetsmetoder vid inspektioner ska ~~antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾~~ **bör kommissionen ges befogenhet att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget.** [Ändr. 26]
- (14a) *Alla dessa åtgärder och byråns bidrag till samordningen mellan medlemsstaterna och kommissionen bör inriktas på utvecklingen av ett verkligt europeiskt område för sjötransporter. [Ändr. 27]*
- (14b) *Rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽²⁾ (budgetförordningen), särskilt artikel 185, och det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning ⁽³⁾, särskilt punkt 47, bör beaktas. [Ändr. 28]*
- (15) Förordning (EG) nr 1406/2002 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 1406/2002

Förordning (EG) nr 1406/2002 ska ändras på följande sätt:

1. Artiklarna 1–3 ska ersättas med följande:

"Artikel 1

Mål

1. Genom denna förordning inrättas en europeisk sjösäkerhetsbyrå (nedan kallad "byrån"). Byrån ska agera i unionens intresse.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 139, 14.6.2006, s. 1.

Torsdagen den 15 december 2011

2. Byrån ska ge medlemsstaterna och kommissionen tekniskt och vetenskapligt stöd och tillhandahålla expertis på hög nivå för att hjälpa dem att på ett korrekt sätt tillämpa unionslagstiftningen på området för sjösäkerhet, sjöfartsskydd och förhindrande av föroreningar från fartyg, **i syfte att säkerställa en hög, enhetlig och effektiv nivå när det gäller sjösäkerhet och sjöfartsskydd genom att använda deras befintliga stödresurser och resurser för förhindrande och bekämpning av havsföroreningar – inklusive från olje- och gasanläggningar till havs – samt utveckla ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder och** bevaka genomförandet av denna och utvärdera befintliga åtgärders effektivitet. [Ändr. 29]

3. Byrån ska förse medlemsstaterna och kommissionen med tekniskt och vetenskapligt stöd på området oavsiktlig eller avsiktlig havsförorening och på begäran stödja medlemsstaternas insatser vid föroreningar med kompletterande medel på ett kostnadseffektivt sätt, utan att detta påverkar kuststaternas ansvar för att upprätthålla egna mekanismer för insatser vid föroreningar, och så att befintliga samarbetsarrangemang mellan medlemsstater på detta område respekteras. Byrån ska agera så att den stöder EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom av den 8 november 2007 om inrättande av en gemenskapsmekanism för räddningstjänsten^(*) (*).

Artikel 2

Byråns uppgifter

1. För att säkerställa att de mål som anges i artikel 1 uppnås på ett lämpligt sätt ska byrån utföra de uppgifter som anges i punkt 2 i denna artikel **utgör byråns främsta ansvarsområde och uppnåendet av dem måste prioriteras. Tilldelningen till byrån av de nya arbetsuppgifter som anges i punkt 2 i denna artikel ska säkerställa att överlappningar inte sker och förutsätter ett fullgörande av uppdragen** på området för sjösäkerhet och sjöfartsskydd, förhindrande av föroreningar från fartyg och insatser vid sådana havsföroreningar **på begäran av medlemsstaterna och kommissionen.** [Ändr. 30]

2. Byrån ska bistå kommissionen

a) i det förberedande arbetet med att uppdatera och utveckla EU-unionsrätten, särskilt med beaktande av den internationella lagstiftningens utveckling på området sjösäkerhet och sjöfartsskydd,

b) i arbetet med att effektivt genomföra relevant EU-unionsrätt, särskilt genom att genomföra de inspektioner som avses i artikel 3 i denna förordning och genom att ge kommissionen tekniskt stöd i det inspektionsarbete som kommissionen ska utföra enligt artikel 9.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar^(*) (**); byrån får föreslå kommissionen möjliga förbättringar av relevant EU-unionsrätt,

ba) genom att ge kommissionen tekniskt stöd i det övervakningsarbete som den ska utföra enligt artikel 13.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd (***), [Ändr. 31]

Torsdagen den 15 december 2011

- c) ~~och ge kommissionen det tekniska stöd den behöver~~ **med uppdatering och utveckling av de bestämmelser som krävs** för att delta i arbetet i de tekniska arbetsgrupper som inrättats inom ramen för Internationella sjöfartsorganisationen (IMO), Internationella arbetsorganisationen (ILO), Parissamförståndsavtalet om hamnstatskontroll och andra relevanta internationella eller regionala organisationer, [Ändr. 32]
- d) i utvecklingen och genomförandet av unionspolitik ~~inom som rör~~ byråns **arbetsuppgifter, i synnerhet de som berör sjösäkerhet och ansvarsområde, till exempel** höghastighetsvattenvägar, ett europeiskt område för sjötransporter utan hinder, **Blue Belt-projektet**, e-sjöfart, ~~inlandssjöfart~~, ramdirektivet om en marin strategi och klimatförändringen, och i analysen av säkerheten vid ~~flyttbara gas- och oljeanläggningar~~ **olje- och gasanläggningar** till havs **liksom vid bekämpningen av föroreningar**, [Ändr. 33]
- da) **i utbyte av information rörande alla andra politiska områden som ligger inom ramen för dess arbetsuppgifter och expertis**, [Ändr. 34]
- e) i genomförandet av unionsprogram inom byråns ansvarsområde, till exempel global övervakning för miljö och säkerhet (GMES) och samarbetsprogram med EU:s grannländer,
- ea) **i utvecklingen och genomförandet av en politik som syftar till att höja kvaliteten på utbildningen av europeiskt sjöfolk samt främja karriärutvecklingen inom sjöfarten och beakta behovet av högkvalitativ arbetskraft inom EU:s sjöfart**, [Ändr. 35]
- f) i analysen av pågående och avslutade forskningsprojekt med relevans för byråns verksamhetsområden, bland annat när det gäller att identifiera möjliga uppföljningsåtgärder med anledning av specifika forskningsprojekt ~~och att identifiera viktiga frågor och prioriteringar för fortsatt forskning på EU-nivå~~, [Ändr. 36]
- fa) **i utvecklingen av krav och vägledning i samband med licensiering för prospektering och utvinning av olja och gas till havs, och då framför allt miljö- och samhällsskyddsaspekterna av detta**, [Ändr. 37]
- g) i genomförandet av de arbetsuppgifter som den har tilldelats genom befintlig och kommande EU-unionsrätt på området.
3. Byrån ska i samarbete med medlemsstaterna
- a) vid behov anordna relevant utbildningsverksamhet på områden som står under hamnstatens, flaggstatens och kuststatens ansvar,
- b) utveckla tekniska lösningar, bland annat tillhandahålla relevanta tjänster, och ge tekniskt stöd avseende genomförandet av EU-unionsrätten,
- ba) **stödja kontrollen av de erkända organisationer som utför certifieringsuppgifter på medlemsstaternas uppdrag i enlighet med artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/15/EG av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed (****), utan att detta påverkar flaggstatens rättigheter och skyldigheter**, [Ändr. 38]

Torsdagen den 15 december 2011

- bb) bistå kommissionen med att hantera de uppgifter som beskrivs i artiklarna 3, 5, 6, 7 och 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009 av den 23 april 2009 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg (*****) och ge råd om tillämpningen och genomförandet av artikel 10 i den förordningen, [Ändr. 39]*
- c) på begäran med kompletterande medel på ett kostnadseffektivt sätt, via EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom beslut 2007/779/EG, Euratom, stödja medlemsstaternas insatser vid avsiktliga eller oavsiktliga havsföroreningar. Byrån ska i detta fall stödja den drabbade medlemsstat som leder saneringsarbetet **genom att ställa lämpliga tekniska resurser till förfogande**, [Ändr. 40]
- ca) samla in och analysera uppgifter om sjöfolkets kompetens och anställningsförhållanden för att kunna sprida bästa metoder när det gäller utbildning av sjöfolk i hela Europa, [Ändr. 41]*
- cb) samordna utbildningsinstitutens utbildningsprogram för att uppnå enhetlighet, [Ändr. 42]*
- cc) underlätta Erasmusliknande utbyten mellan sjöfartsutbildningsinstituten, [Ändr. 43]*
- cd) bidra med sin tekniska expertis inom varvsindustrin eller all annan relevant verksamhet med anknytning till sjötrafiken, i syfte att utveckla användningen av miljövänlig teknologi och säkerställa en hög säkerhetsnivå. [Ändr. 44]*
4. Byrån ska bistå medlemsstaterna och kommissionen med följande:
- a) Byrån ska när det gäller övervakning av sjötrafik framförallt främja samarbete mellan kuststater i de sjöfartsområden som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG av den 27 juni 2002 om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen-(²) (*****), och utveckla och sköta de informationssystem som är nödvändiga för att uppnå det direktivets syften. Den ska dessutom bidra till utvecklingen av en gemensam miljö för informationsutbyte för EU:s sjöbevakningsområde.
- aa) Byrån ska stödja de åtgärder de vidtar för att bekämpa olaglig sjötrafik och piratverksamhet genom att tillhandahålla uppgifter och information som kan underlätta insatserna, framför allt genom att använda sitt automatiska identifikationssystem och satellitbilder. [Ändr. 45]*
- ab) Byrån ska utveckla och införa en makroregional unionspolitik inom byråns verksamhetsområde. [Ändr. 46]*

Torsdagen den 15 december 2011

- b) Byrån ska när det gäller utredning av sjöolyckor i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/18/EG av den 23 april 2009 om grundläggande principer för utredning av olyckor i sjötransportsektorn⁽⁴⁾ (*****) stödja medlemsstaterna, **om den behöriga medlemsstaten så begär**, vid utredning av allvarliga sjöolyckor och ~~vid~~ **analysera** olycksrapporter för att dra lärdomar av dessa och därmed skapa mervärde på EU-nivå. **Medlemsstaterna ska då erbjuda byrån att delta i utredningen av olyckor i samband med maritima anläggningar (både vid kusten och till havs), inklusive olyckor vid olje- och gasanläggningar, samtidigt som medlemsstaterna ska ges möjlighet att samarbeta med byrån på alla områden och utan fördröjning.** [Ändr. 47]
- ba) **Byrån ska, i händelse av ett oljeutsläpp från olje- och gasanläggningar till havs, bistå medlemsstaterna och kommissionen genom att använda sin CleanSeaNet-tjänst för att undersöka omfattningen och miljöpåverkan av dessa oljeutsläpp.** [Ändr. 48]
- bb) **Byrån ska, när det gäller olje- och gasanläggningar till havs, granska medlemsstaternas beredskapsplaner och bedöma hur väl förberedda de är på olyckor, samt samordna åtgärderna för att bekämpa oljeutsläppen vid en eventuell olycka.** [Ändr. 49]
- bc) **Byrån ska, när det gäller anläggningar till havs, se till att det finns en oberoende tredjeparts-kontroll av de maritima aspekterna rörande säkerhet, förebyggande, miljöskydd och beredskapsplaner.** [Ändr. 50]
- c) Byrån ska tillhandahålla objektiv, tillförlitlig och jämförbar statistik och information så att kommissionen och medlemsstaterna kan vidta nödvändiga åtgärder för att förbättra befintliga åtgärder och utvärdera åtgärdernas effektivitet **och kostnadseffektivitet**. I dessa uppgifter ingår att samla in, registrera och utvärdera tekniska uppgifter, att systematiskt utnyttja och samköra befintliga databaser och att vid behov skapa nya databaser. Med de insamlade uppgifterna som underlag ska byrån bistå kommissionen vid offentliggörandet av information som rör fartyg i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/16/EG av den 23 april 2009 om hamnstatskontroll⁽⁵⁾ (*****). Byrån ska också bistå kommissionen och medlemsstaterna i deras verksamhet för att förbättra identifiering och lagföring av fartyg som gjort sig skyldiga till olagliga utsläpp i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG av den 7 september 2005 om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner, inbegripet straffrättsliga sanktioner, för föroreningsbrott⁽⁶⁾ (*****). [Ändr. 51]
- 4a. **Byrån ska sammanställa en årlig översikt över "tillbud till havs", som ska omfatta "farliga tillbud" och "fall som kunde ha lett till olyckor", på grundval av uppgifter som har anmälts av de relevanta nationella organen i medlemsstaterna. Denna översikt ska varje år ställas till förfogande för Europaparlamentet och rådet.** [Ändr. 91]
5. Byrån ska på kommissionens begäran tillhandahålla tekniskt stöd för genomförandet av relevant EU-lagstiftning till stater som ansöker om anslutning till unionen, till alla partnerländer i den europeiska grannskapspolitiken, **när och om detta är tillämpligt**, och till länder som är parter i Paris-samförståndsavtalet om hamnstatskontroll. [Ändr. 53]

Torsdagen den 15 december 2011

Byrån ska på kommissionens begäran också ge stöd, via EU:s civilskyddsmekanism som inrättats genom rådets beslut 2007/779/EG, Euratom, i analogi med de villkor för medlemsstater som avses i punkt 3 c i denna artikel, om dessa stater skulle drabbas av oavsiktliga eller avsiktliga havsföroreningar.

Dessa uppgifter ska samordnas med befintliga regionala samarbetsprogram och vid behov omfatta anordnande av relevant utbildningsverksamhet.

Artikel 3

Inspektioner

1. För att sköta sina uppgifter och bistå kommissionen i fullgörandet av dess skyldigheter enligt fördragen, i synnerhet i arbetet med att utvärdera genomförandet av unionsrätten, ska byrån, **på kommissionens begäran, bistå kommissionen med att granska miljökonsekvensbedömningar och genomföra inspektioner i medlemsstaterna. [Ändr. 54]**

Medlemsstaternas nationella myndigheter ska underlätta arbetet för byråns personal.

Byrån ska dessutom för kommissionens räkning genomföra inspektioner i tredjeländer i enlighet med kraven i EU-unionsrätten, särskilt när det gäller organisationer som är erkända av EU i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 391/2009^(*) och utbildning och certifiering av sjöfolk i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/106/EG av den 19 november 2008 om minimikrav på utbildning för sjöfolk^(**) (*****).

2. Byråns operativa arbetsmetoder för att genomföra de inspektioner som avses i punkt 1 ska omfattas av krav som ska antas i enlighet med det förfarande som avses i ~~artikel 23.2~~ **artikel 23. [Ändr. 55]**

3. Byrån ska i förekommande fall, och i alla händelser när en inspektionscykel avslutas, analysera inspektionsrapporterna för att identifiera övergripande resultat och dra allmänna slutsatser om de befintliga åtgärdernas effektivitet **och kostnadseffektivitet**. Byrån ska presentera denna analys för kommissionen för vidare diskussion med medlemsstaterna **och göra den tillgänglig för allmänheten i ett lättillgängligt format, inklusive i elektronisk form. [Ändr. 56]**

^(†) EUT L 314, 1.12.2007, s. 9.

^(*) EUT L 314, 1.12.2007, s. 9.

^(‡) EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.

^(**) EUT L 129, 29.4.2004, p. 6.

^(***) **EUT L 310, 25.11.2005, p. 28.**

^(****) **EUT L 131, 28.5.2009, p. 47.**

^(*****) **EUT L 131, 28.5.2009, p. 11.**

^(‡) EGT L 208, 5.8.2002, s. 10.

^(*****) EGT L 208, 5.8.2002, p. 10.

^(†) ~~EUT L 131, 28.5.2009, s. 114.~~

^(*****) EUT L 131, 28.5.2009, p. 114.

^(‡) ~~EUT L 131, 28.5.2009, s. 57.~~

^(*****) EUT L 131, 28.5.2009, p. 57.

^(†) ~~EUT L 255, 30.9.2005, s. 11.~~

^(*****) EUT L 255, 30.9.2005, p. 11.

^(‡) ~~EUT L 131, 28.5.2009, s. 11.~~

^(‡) ~~EUT L 323, 3.12.2008, s. 33.~~

^(*****) EUT L 323, 3.12.2008, p. 33."

Torsdagen den 15 december 2011

2. I artikel 5 ska punkterna 3 och 4 ersättas med följande:

"3. På begäran från kommissionen och med samtycke **och samarbete** från de berörda medlemsstaterna får styrelsen besluta att inrätta de regionala centrum som byrån behöver för att kunna utföra sina arbetsuppgifter på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, **och för att förbättra samarbetet med de befintliga regionala och nationella nätverk som redan arbetar med förebyggande åtgärder genom att definiera den exakta omfattningen på de regionala centrens verksamhet och samtidigt undvika onödiga kostnader.** [Ändr. 57]

4. Byrån ska företrädas av den verkställande direktören. Den verkställande direktören får för byråns räkning, efter att ha informerat styrelsen, ingå administrativa avtal med andra organ som arbetar inom byråns verksamhetsområden."

3. I artikel 10 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

-a) **led b ska ersättas med följande:**

"b) anta årsrapporten om byråns verksamhet och senast den 15 juni överlämna den till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, revisionsrätten och medlemsstaterna.

Byrån ska varje år till budgetmyndigheten överlämna all information om utvärderingsresultaten,"

[Ändr. 58]

a) Led c ska ersättas med följande:

"c) inom ramen för utarbetandet av arbetsprogrammet behandla ansökningar från medlemsstater om tekniskt stöd enligt artikel 2.3,

ca) efter att ha beaktat **Europaparlamentets och** kommissionens ~~yttranden~~ **yttranden** anta en flerårig strategi för byrån för fem år framåt, [Ändr. 59]

cb) anta byråns fleråriga personalpolitiska plan,"

b) Led g ska utgå.

ba) **led h ska ersättas med följande:**

"h) utföra de av sina åligganden som hör samman med byråns budget i enlighet med artiklarna 18, 19 och 21 samt övervaka och i tillräcklig utsträckning följa upp de resultat och rekommendationer som härrör från olika interna och externa granskningsrapporter och utvärderingar,"

[Ändr. 60]

Torsdagen den 15 december 2011

- c) Led i ska ersättas med följande:
- "i) ha disciplinär bestämmanderätt över den verkställande direktören och de avdelningschefer som avses i artikel 16,"
- d) Led l ska ersättas med följande:
- "l) se över de finansiella aspekterna av genomförandet av den detaljerade plan som avses i led k och budgetåtagandena i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2038/2006 av den 18 december 2006 om flerårig finansiering av Europeiska sjösäkerhetsbyråns åtgärder i samband med insatser vid förorening från fartyg^(†) (*).

^(†) EUT L 394, 30.12.2006, s. 1.

(*) EUT L 394, 30.12.2006, s. 1."

3a) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

"Styrelseledamöter ska utses på grundval av relevant erfarenhet och sakkunskap inom området för sjösäkerhet, sjöfartsskydd och insatser i samband med förorening från fartyg. Styrelseledamöter ska också ha erfarenhet av och sakkunskap om finansiell och allmän förvaltning, administration och personalförvaltning. [Ändr. 61]

Styrelseledamöterna ska avge en åtagandeförklaring och en skriftlig förklaring med angivelse om eventuella direkta eller indirekta intressen som kan anses undergräva deras oberoende. De ska vid varje möte redovisa eventuella intressen som kan påverka deras oberoende i förhållande till frågorna på dagordningen och avhålla sig från att delta i diskussioner och omröstning i dessa frågor."

[Ändr. 62]

c) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

"3. Mandatperioden ska vara fyra år. Mandatet kan förnyas en gång. [Ändr. 63]

4. I förekommande fall ska deltagande av företrädare för tredjeland och villkoren för detta fastställas genom de förfaranden som avses i artikel 17.2. Deltagande av företrädare från tredjeland ska inte påverka den andel av rösterna som kommissionens företrädare har i styrelsen."

[Ändr. 64]

3b) I artikel 12 ska följande punkt 1a införas:

"1a. Principen om en jämn könsfördelning ska också respekteras i samband med valet av styrelsens ordförande och vice ordförande."

[Ändr. 88]

Torsdagen den 15 december 2011

3c) Artikel 14.2 första stycket ska ersättas med följande:

"2. 75 % av det totala antalet röster ska fördelas lika mellan medlemsstaternas företrädare. 25 % av det totala antalet röster ska fördelas lika mellan kommissionens företrädare. Den verkställande direktören får inte rösta."

[Ändr. 65]

4. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:

"a) Han/hon ska utarbeta byråns fleråriga strategi och överlämna den till styrelsen efter samråd med kommissionen **och behörigt utskott inom Europaparlamentet** minst åtta veckor före styrelsemötet. [Ändr. 66]

aa) Han/hon ska utarbeta byråns fleråriga personalpolitiska plan och överlämna den till styrelsen efter samråd med kommissionen **och behörigt utskott inom Europaparlamentet**. [Ändr. 67]

ab) Han/hon ska utarbeta det årliga arbetsprogrammet, **med en angivelse av de mänskliga och finansiella resurser som förväntas tilldelas varje del av verksamheten**, och den detaljerade planen för byråns beredskap för och insatser vid föroreningar samt lägga fram dessa för styrelsen efter samråd med kommissionen minst åtta veckor före styrelsemötet. **Direktören ska tacka ja till en eventuell inbjudan från Europaparlamentets behöriga utskott om att presentera och hålla en diskussion om det årliga arbetsprogrammet.** Han/hon ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att genomföra programmet och planen, samt ska besvara alla ansökningar om stöd från någon medlemsstat i enlighet med artikel 10.2 c. [Ändr. 68]

b) Han/hon ska efter att ha hört kommissionen besluta om genomförandet av sådana inspektioner som avses i artikel 3, i enlighet med de krav som avses i artikel 3. Han/hon ska nära samarbeta med kommissionen vid utarbetandet av de åtgärder som avses i artikel 3.2."

b) I punkt 2 ska led d ersättas med följande:

"d) Han/hon ska organisera ett effektivt övervakningssystem för att kunna jämföra byråns resultat med de mål och arbetsuppgifter som anges i denna förordning. **För detta ändamål ska han/hon i överenskommelse med kommissionen fastställa skräddarsydda indikatorer för byråns arbete för att möjliggöra en effektiv bedömning av de resultat som uppnåtts.** Han/hon ska inom ramen för befintliga finansiella resurser och personalresurser se till att byråns organisationsstruktur regelbundet anpassas i takt med att behoven förändras. På grundval därav ska den verkställande direktören varje år utarbeta ett utkast till allmän rapport och lägga fram det för styrelsen. Rapporten ska innehålla ett särskilt avsnitt om de finansiella aspekterna av genomförandet av den detaljerade planen för byråns beredskap för och insatser vid föroreningar samt informera om det aktuella läget i fråga om samtliga åtgärder som finansieras inom ramen för den planen. Han/hon ska fastställa förfaranden för regelbunden utvärdering baserade på erkända branschnormer."

[Ändr. 70]

c) I punkt 2 ska led g utgå.

d) Punkt 3 ska utgå.

Torsdagen den 15 december 2011

5. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Utnämning av verkställande direktör och avdelningschefer

1. Byråns verkställande direktör ska utses och avsättas av styrelsen. Den verkställande direktören ska utses för en period om fem år, utifrån en förteckning över kandidater som kommissionen föreslår, på grundval av meriter, dokumenterad skicklighet i förvaltning och ledarskap samt kompetens och erfarenhet som är relevant för sjösäkerhet, sjöfartsskydd och förhindrande av föroreningar från fartyg samt insatser vid sådana havsföroreningar. Den kandidat som styrelsen väljer kan före utnämningen uppmanas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna. **Eventuella yttranden från ett eller flera utskott ska beaktas före den formella utnämningen.** Styrelsen ska fatta sitt beslut med fyra femtedels majoritet av alla ledamöter som har rösträtt. [Ändr. 71]

2. Styrelsen får, på förslag av kommissionen och med hänsyn till utvärderingsrapporten, förlänga den verkställande direktörens mandatperiod med högst ~~tre~~ **fem** år. Styrelsen ska fatta sitt beslut med fyra femtedels majoritet av alla ledamöter som har rösträtt. Styrelsen ska underrätta Europaparlamentet om sin avsikt att förlänga den verkställande direktörens mandatperiod. Den verkställande direktören kan under den månad som föregår förlängningen av mandatperioden uppmanas att göra ett uttalande inför behörigt utskott i Europaparlamentet och besvara frågor från utskottsledamöterna. **Eventuella yttranden från ett eller flera utskott ska beaktas före den formella återutnämningen.** Om mandatperioden inte förlängs, ska den verkställande direktören sitta kvar till dess att en efterträdare har utsetts. [Ändr. 72]

3. Den verkställande direktören får biträdas av en eller flera avdelningschefer. Om den verkställande direktören är frånvarande eller har förhinder, ska han/hon ersättas av någon av avdelningscheferna.

4. Avdelningscheferna ska, **med respekt för principen om en jämn könsfördelning**, utses på grundval av meriter, dokumenterad skicklighet i förvaltning och ledarskap samt yrkesmässig kompetens och erfarenhet som är relevant för sjösäkerhet, sjöfartsskydd och förhindrande av föroreningar från fartyg samt insatser vid sådana havsföroreningar. Avdelningscheferna ska utses eller avsättas av den verkställande direktören efter att ha erhållit styrelsens positiva yttrande.”

[Ändr. 73 och 90]

6. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:

a) I ~~artikel 18~~, punkt 1 ska led c ersättas med följande:

”c) arvoden och avgifter för publikationer, utbildning och/eller andra tjänster som byrån tillhandahåller.”

~~6ab)~~

~~Artikel 18.~~ Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Den verkställande direktören ska, med utgångspunkt i en verksamhetsbaserad budgetering, upprätta ett utkast till beräkning av byråns inkomster och utgifter för nästkommande budgetår och överlämna det till styrelsen tillsammans med ett utkast till tjänsteförteckning.”

[Ändr. 74]

~~6bc)~~

~~Punkterna 7 och 8 ska ersättas med följande:~~

7. Beräkningen ska överlämnas av kommissionen till Europaparlamentet och rådet (nedan kallad ”budgetmyndigheten”) tillsammans med förslaget till Europeiska unionens allmänna budget.

Torsdagen den 15 december 2011

8. På grundval av beräkningen ska kommissionen i förslaget till Europeiska unionens allmänna budget ta upp de medel som den betraktar som nödvändiga med avseende på tjänsteförteckningen och storleken på det bidrag som ska belasta den allmänna budgeten, och som den ska förelägga budgetmyndigheten i enlighet med artikel 314 i EUF-fördraget, tillsammans med en beskrivning av och skälen för eventuella skillnader mellan byråns beräkning och det bidragsbelopp som ska belasta den allmänna budgeten.

[Ändr. 75]

~~6cd)~~~~Punkt 10 ska ersättas med följande:~~

~~"10. Styrelsen ska fastställa budgeten. Den blir definitiv när Europeiska unionens allmänna budget slutligen fastställs. Den ska i tillämpliga fall anpassas i enlighet därmed, tillsammans med det årliga arbetsprogrammet."~~

[Ändr. 76]

7. I artikel 22 ska punkterna 1 och 2 ersättas med följande:

"1. Med jämna mellanrum och minst en gång vart femte år ska styrelsen beställa en oberoende extern utvärdering av förordningens tillämpning, **och då bedöma dess relevans, effektivitet och kostnadseffektivitet**. Kommissionen ska tillhandahålla byrån all den information som denna anser sig behöva för att kunna genomföra denna utvärdering. [Ändr. 77]

2. I utvärderingen ska byråns och dess arbetsmetoders användbarhet, relevans, uppnådda mervärde och effektivitet bedömas. Synpunkter från berörda parter på europeisk och nationell nivå ska beaktas vid utvärderingen. Den ska i synnerhet ta ställning till frågan om det finns ett behov att modifiera eller utvidga byråns uppgifter eller att avveckla dess verksamhet om byråns roll blivit överflödigt."

[Ändr. 78]

7a. Följande artikel ska införas:

"Artikel 22a

Genomförbarhetsstudie

Senast den ... (+) ska kommissionen inför Europaparlamentet och rådet lägga fram en genomförbarhetsstudie om system för samordning av de nationella kustbevakningstjänsterna, varvid kostnaderna och nyttan av ett sådant system ska tydliggöras.

Denna rapport ska eventuellt åtföljas av ett lagstiftningsförslag. [Ändr. 79]

Artikel 22b

Lägesrapport

Senast den... (++) ska kommissionen inför Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om hur byrån har fullgjort de ytterligare uppgifter som den tilldelas enligt denna förordning, med klargörande av om det eventuellt finns behov av att utöka byråns mål eller arbetsuppgifter. Rapporten ska framför allt innehålla följande:

a) En analys av de effektivitetsvinster som har uppnåtts genom bättre integrering av byrån och Parissamförståndsavtalet om hamnstatskontroll.

Torsdagen den 15 december 2011

b) Information om hur effektivt och konsekvent medlemsstaterna har genomfört direktiv 2005/35/EG samt detaljerade statistiska uppgifter om de sanktioner som har tillämpats.

Denna rapport ska eventuellt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

[Ändr. 80]

---

^(*) Ett år från denna förordnings ikraftträdande.

^(**) Tre år från dagen för denna förordnings ikraftträdande."

8. Artikel 23 ska ersättas med följande:

"Artikel 23

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för sjösäkerhet och förhindrande av förorening från fartyg (Coss) som inrättats enligt artikel 3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2099/2002 ^(*) ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 23a med avseende på byråns arbetsmetoder för att utföra de inspektioner som anges i artikel 3.1. [Ändr. 81]

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 3 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

[Ändr. 82]

---

^(*) EGT L 324, 29.11.2002, s. 1."

8a. Följande artikel ska införas:

"Artikel 23a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 23 ska ges till kommissionen för en period på fem år från datum för ikraftträdande. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast sex månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 23 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

Torsdagen den 15 december 2011

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 23 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av [två månader] från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med [två månader] på Europaparlamentets eller rådets initiativ."

[Ändr. 83]

Artikel 2

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

Utfärdad i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

Utvidgning av bestämmelserna i partnerskaps- och samarbetsavtalet EG/Uzbekistan till att omfatta bilateral handel med textilprodukter

P7_TA(2011)0586

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett protokoll till avtalet om partnerskap och samarbete som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Uzbekistan, å andra sidan, vilket utvidgar bestämmelserna i partnerskaps- och samarbetsavtalet till att omfatta bilateral handel med textilprodukter, med hänsyn till att det bilaterala avtalet om handel med textilprodukter löper ut (16384/2010 – C7-0097/2011 – 2010/0323(NLE))

(2013/C 168 E/47)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution,

- med beaktande av förslaget till rådets beslut (16384/2010),
- med beaktande av begäran om samtycke som har lämnats av rådet i enlighet med artikel 218.6 andra stycket led a led v och artikel 207 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (C7-0097/2011),
- med beaktande av sina tidigare resolutioner av den 15 november 2007 ⁽¹⁾, av den 26 oktober 2006 ⁽²⁾, av den 27 oktober 2005 ⁽³⁾ och den 9 juni 2005 ⁽⁴⁾ om Uzbekistan, av den 12 mars 1999 om partnerskaps- och samarbetsavtalet mellan EU och Uzbekistan ⁽⁵⁾, av den 8 juni 2011 om den yttre dimensionen av socialpolitiken, främjande av arbetsnormerna och de sociala normerna och

⁽¹⁾ EUT C 282 E, 6.11.2008, s. 478.

⁽²⁾ EUT C 313 E, 20.12.2006, s. 466.

⁽³⁾ EUT C 272 E, 9.11.2006, s. 456.

⁽⁴⁾ EUT C 124 E, 25.5.2006, s. 422.

⁽⁵⁾ EGT C 175 E, 21.06.1999, s. 432.

Torsdagen den 15 december 2011

de europeiska företagens sociala ansvar⁽¹⁾ och av den 25 november 2010 om mänskliga rättigheter samt sociala normer och miljönormer i internationella handelsavtal⁽²⁾,

- med beaktande av avtalet mellan Europeiska ekonomiska gemenskaperna och Uzbekistan om handel med textilprodukter⁽³⁾ och rådets beslut 2000/804/EG av den 4 december 2000 om ingående av avtal om handel med textilprodukter med vissa tredje länder (däribland Uzbekistan)⁽⁴⁾,
- med beaktande av avtalet om partnerskap och samarbete som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Uzbekistan, å andra sidan⁽⁵⁾, särskilt artikel 16, i vilken det föreskrivs att ”denna avdelning inte ska gälla för handel med textilvaror som omfattas av kapitel 50 till 63 i Kombinerade nomenklaturen”, och att ”handel med dessa varor ska regleras av ett särskilt avtal, som paraferades den 4 december 1995 och som tillämpas provisoriskt sedan den 1 januari 1996”,
- med beaktande av rådets slutsatser om Uzbekistan, exempelvis av den 25 oktober 2010⁽⁶⁾, av den 27 oktober 2009⁽⁷⁾, av den 16 december 2008⁽⁸⁾, av den 27 oktober 2008⁽⁹⁾, av den 13 oktober 2008⁽¹⁰⁾ och av den 29 april 2008⁽¹¹⁾, i vilka frågor som rör mänskliga rättigheter, demokratisering och rättsstatliga principer i in Uzbekistan togs upp,
- med beaktande av de avslutande iakttagelserna av FN:s kommitté för mänskliga rättigheter (2005⁽¹²⁾ och 2010⁽¹³⁾), de avslutande iakttagelserna av FN:s kommitté för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter (2006)⁽¹⁴⁾, de avslutande iakttagelserna av kommittén för avskaffande av diskriminering av kvinnor (2010)⁽¹⁵⁾, de avslutande iakttagelserna av FN:s kommitté för barnets rättigheter (2006)⁽¹⁶⁾, rapporten från arbetsgruppen för allmän regelbunden översyn av Uzbekistan (2009)⁽¹⁷⁾ och rapporten från ILO:s konferenskommitté för tillämpning av normer (2010⁽¹⁸⁾), rapporten från ILO:s expertkommitté för tillämpning av konventioner och rekommendationer avseende konventionen om de värsta formerna av barnarbete (2010⁽¹⁹⁾ och 2011⁽²⁰⁾) samt rapporten från ILO:s expertkommitté för tillämpning av konventioner och rekommendationer avseende konventionen om avskaffande av tvångsarbete (2010⁽²¹⁾ och 2011⁽²²⁾), som alla uttrycker oro över den fortsatta användningen av barnarbete i Uzbekistan,

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0260.

⁽²⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0434.

⁽³⁾ EGT L 123, 17.5.1994, s. 745.

⁽⁴⁾ EGT L 326, 22.12.2000, s. 63.

⁽⁵⁾ EGT L 229, 31.8.1999, s. 3.

⁽⁶⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/117329.pdf

⁽⁷⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/110783.pdf

⁽⁸⁾ http://ec.europa.eu/sport/information-center/doc/timeline/european_council_12-12-2008_conclusions_en.pdf

⁽⁹⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/gena/110783.pdf

⁽¹⁰⁾ <http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cmsUpload/103295.pdf>

⁽¹¹⁾ http://www.eu2008.si/si/News_and_Documents/Council_Conclusions/April/0428_GAERC4.pdf

⁽¹²⁾ Kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, konventionsförkortning: CCPR. *Avslutande iakttagelser av kommittén för mänskliga rättigheter: Uzbekistan*. 26/04/2005. (CCPR/CO/83/UZB. (avslutande iakttagelser/kommentaren)), [http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/CCPR.CO.83.UZB.En?Opendocument](http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/CCPR.CO.83.UZB.En?Opendocument)

⁽¹³⁾ Förenta nationerna, internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, Distr. General, CCPR/C/UZB/CO/3/UZB 25 mars 2010. *Avslutande iakttagelser av kommittén för mänskliga rättigheter, Uzbekistan*, www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/co/Uzbekistan98_AUV.doc

⁽¹⁴⁾ <http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/%28Symbol%29/E.C.12.UZB.CO.1.En?Opendocument>

⁽¹⁵⁾ Förenta nationerna, konvention om avskaffande av alla former av diskriminering av kvinnor, CEDAW/C/UZB/CO/4, Distr.: General 5 februari 2010. *Avslutande iakttagelser av kommittén om avskaffande av diskriminering av kvinnor, Uzbekistan*, (<http://www2.ohchr.org/english/bodies/cedaw/docs/co/CEDAW-C-UZB-CO-4.pdf>)

⁽¹⁶⁾ Kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, kommittén för barnets rättigheter, *avslutande iakttagelser: Uzbekistan*. 02/06/2006. (CRC/C/UZB/CO/2), ([http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/\(Symbol\)/CRC.C.UZB.CO.2.En?Opendocument](http://www.unhcr.ch/tbs/doc.nsf/(Symbol)/CRC.C.UZB.CO.2.En?Opendocument))

⁽¹⁷⁾ http://lib.ohchr.org/HRBodies/UPR/Documents/Session3/UZ/A_HRC_10_82_Add1_Uzbekistan_E.pdf

⁽¹⁸⁾ Internationella arbetsorganisationen, Rapport 2010 om konferenskommittén för tillämpningen av normer, 99:e sammanträdet, Genève, 2010, (<http://www.ilo.org/global/standards/applying-and-promoting-international-labour-standards/conference-committee-on-the-application-of-standards/lang-en/index.htm>)

⁽¹⁹⁾ Internationella arbetskonferensen, 99:e sammanträdet, 2010, Rapport från expertkommittén för tillämpning av konventioner och rekommendationer, (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_123424.pdf)

⁽²⁰⁾ Internationella arbetskonferensen, 100:e sammanträdet, 2011, Rapport från expertkommittén för tillämpning av konventioner och rekommendationer (ILC. 100/III/1A), (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf)

⁽²¹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_123424.pdf

⁽²²⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf

Torsdagen den 15 december 2011

- med beaktande av kommissionens meddelande "Anständigt arbete för alla – EU:s bidrag till agendan för anständigt arbete i världen" (KOM(2006)0249),
- med beaktande av kommissionens meddelande "En särskild plats för barnen i EU:s yttre åtgärder" (KOM(2008)0055) samt Europeiska kommissionens arbetsdokument om bekämpning av barnarbete (SEK(2010)0037),
- med beaktande av rådets slutsatser om barnarbete av den 14 juni 2010 och dess "uppmaning till kommissionen att studera och före 2011 års utgång rapportera om de värsta formerna av barnarbete och handel, med hänsyn till internationell erfarenhet och yttrandena från behöriga internationella organisationer" ⁽¹⁾,
- med beaktande av Internationella arbetsorganisationens (ILO) konventioner, särskilt konventionen om minimiålder för anställning från 1973 (nr 138) ⁽²⁾ och konventionen om förbud mot och omedelbara åtgärder för avskaffande av de värsta formerna av barnarbete från 1999 (nr 182) ⁽³⁾, vilka ratificerades av Uzbekistan 2009 respektive 2008 och som följdes av antagandet av en nationell handlingsplan i Uzbekistan,
- med beaktande av artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009 – 31 december 2011 ⁽⁴⁾ samt artikel 19 i förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om tillämpning av ett system med allmänna tullpreferenser (KOM(2011)0241),
- med beaktande av uppmaningar av olika icke-statliga organisationer ⁽⁵⁾ och av fackföreningar ⁽⁶⁾ om utredningar avseende de allmänna preferenserna för Uzbekistan,
- med beaktande av det vägledande DCI-programmet för Centralasien 2011–2013 ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artikel 81.3 i arbetsordningen,
- med beaktande av interimsbetänkandet från utskottet för internationell handel och yttrandet från utskottet för utrikesfrågor (A7-0427/2011), och av följande skäl:

⁽¹⁾ Europeiska unionens råd, rådets slutsatser om barnarbete, 3023:a sammanträdet i rådet (urtrikesfrågor), Luxemburg den 14 juni 2010, (http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/115180.pdf)

⁽²⁾ Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, konvention om minimiålder för inträde i anställning (anm.: ikraftträdandedag: 19.6.1976.) konvention: C138, Genève 26.6.1973, (<http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/convde.pl?C138>)

⁽³⁾ Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, C 182 Konventionen om de värsta formerna av barnarbete, 1999, Genève 17.6.1999, (<http://www.ilo.org/ilolex/cgi-lex/convde.pl?C182>)

⁽⁴⁾ EUT L 211, 6.8.2008 s. 1.

⁽⁵⁾ Business Social Compliance Initiative, C.W.F Children Worldwide Fashion, Anti-Slavery International, Uzbek-German Forum for Human Rights and Ethical Trading Initiative.

⁽⁶⁾ ITUC-ETUC.

⁽⁷⁾ Europeiska kommissionen, generaldirektoratet för yttre förbindelser, direktoratet för Östeuropa, södra Kaukasus, centralasiatiska republiker, vägledande DCI-program 2011–2013, s. 54, (http://www.eeas.europa.eu/central_asia/docs/2010_ca_mtr_en.pdf)

Torsdagen den 15 december 2011

- A. Textilprodukter är undantagna från partnerskaps- och samarbetsavtalet och reglerades i stället genom ett bilateralt avtal som upphörde att gälla 2005, vilket skapar en rättsosäkerhet för EU:s exportörer, eftersom Uzbekistan (som inte är medlem i WTO) har friheten att höja sina importtullar, medan EU behandlar alla länder i världen som mest gynnad nation (i fråga om tullar).
- B. Syftet med detta protokoll är att inkludera textilprodukter i partnerskaps- och samarbetsavtalet, vilket kommer att leda till att båda parterna beviljar varandra status som mest gynnad nation, vilket gör att det oklara rättsläget upphör för EU:s textilexportörer.
- C. EU har tidigare avhjälpt detta oklara rättsläge för EU:s textilexportörer genom ändringar av partnerskaps- och samarbetsavtal med olika länder (exempelvis Azerbajdzjan 2007 och Kazakstan 2008).
- D. I artikel 2 i avtalet om partnerskap och samarbete med Uzbekistan fastställs att "respekten för demokratin, den internationella rättens principer och de mänskliga rättigheterna, såsom de definieras särskilt i Förenta nationernas stadga, Helsingforslutakten och Parisstadgan för ett nytt Europa samt för de marknadsekonomiska principerna, inbegripet dem som uppställs i handlingarna från ESK-konferensen i Bonn, ligger till grund för parternas inrikes- och utrikespolitik och utgör väsentliga beståndsdelar i partnerskapet och i detta avtal".
- E. Rådet uppgav den 25 oktober 2010 att det "fortfarande är allvarligt bekymrat över den övergripande situationen när det gäller mänskliga rättigheter, demokratisering och rättsstatliga principer i Uzbekistan".
- F. Den uzbekistanska regeringen tar viktiga steg för att uppnå demokrati.
- G. Den uzbekistanska regeringen handlar i strid med slutsatserna från ministermötet mellan Europeiska unionen och Centralasien i Tasjkent den 7 april 2011, där parterna erinrade om att utveckling av ett starkt civilsamhälle utgör en integrerad del av demokratiutvecklingen.
- H. Uzbekistan ärvde och behöll ett i stort sett oreformerat statligt drivet jordbrukssystem, medan andra länder i samma region, exempelvis Kazakstan och i mindre utsträckning Tadzjikistan, moderniserar sitt jordbruk och åtgärdar många av problemen⁽¹⁾. En verklig reform och mekanisering av jordbruket skulle göra det möjligt att betydligt minska mängden tvångsarbete för barn och slöseriet med vatten samt göra jordbruket mer lönsamt.
- I. Uzbekistanska jordbrukare kan officiellt vara fria aktörer, men de arrenderar sin mark, köper sitt gödningsmedel och är skyldiga att uppfylla kvoter, allt från regeringen, medan regeringen köper sin bomull till fasta priser och tjänar betydande summor på försäljning av bomull till det mycket högre världsmarknadspriset.
- J. Rådets ordförandeskap erinrade i EU:s uttalande vid ILO i juni 2011 om "de väldokumenterade påståendena och den breda enigheten bland Förenta nationernas organ, Unicef, representantorganisationerna för arbetsgivare och arbetstagare och ickestatliga organisationer, och uppgav att trots de

⁽¹⁾ What has changed? School of Oriental and African Studies, University of London, November 2010, (<http://www.soas.ac.uk/ccac/centres-publications/file64329.pdf>)

Torsdagen den 15 december 2011

juridiska åtagandena av Uzbekistans regering om att utrota tvångsarbete för barn tvingas i praktiken uppskattningsvis mellan 0,5 och 1,5 miljoner barn i skolåldern år efter år att delta i det farliga arbetet i bomullsskörden i upp till tre månader varje år”.

- K. Skolorna är stängda under skördeperioden på hösten, vilket hämmar utbildningen.
- L. Barn, deras lärare och föräldrar riskerar att straffas om de inte lyder.
- M. Uzbekistans regering har uppgett att ”det är tradition att äldre barn hjälper till i familjeföretagen” och att ”påståendena om utbrett tvångsarbete i jordbruket saknar grund” ⁽¹⁾.
- N. Oberoende internationella observatörer har samlat in bevis för att tvångsarbete, särskilt tvångsarbete för barn, är systematisk och organiserad praxis, och innebär press på lärare och familjer samt polisens och säkerhetsstyrkornas medverkan.
- O. Den uzbekistanska regeringen har hittills vägrat att ge tillträde för oberoende övervakningsuppdrag för att få fram fakta och informera om längden på höstens skördeperiod, arbetshälsovillkoren för skolelever, hur gamla de är och vilka eventuella bestraffningar de hotas av om de inte lyder.
- P. Enligt kommissionen står EU:s textil- och klädexport till Uzbekistan för 0,05 procent av EU:s textil- och klädexport.
- Q. EU är en av de viktigaste importörerna av bomull från Uzbekistan, och denna import beräknas ha uppgått till mellan 6 ⁽²⁾ och 23 ⁽³⁾ procent av den uzbekistanska bomullsexporten de senaste tio åren.
- R. På grundval av principerna och målsättningarna för unionens yttre åtgärder har EU ett moraliskt ansvar att använda sitt inflytande som en av Uzbekistans viktigaste handelspartner och en viktig importör av bomull från Uzbekistan för att få användningen av tvångsarbete för barn i detta land att upphöra. Protokoll kan därför inte behandlas som en rent teknisk överenskommelse, så länge frågor som människorättsfrågor som tvångsarbete för barn är aktuella, särskilt när det gäller bomullsskörden.
- S. Rättvis och öppen internationell handel kräver konkurrens på lika villkor och de ekonomiska faktorer som avgör priset på produkter som exporteras till EU bör inte snedvridas av seder som strider mot de grundläggande principerna om mänskliga rättigheter och barnets rättigheter.
- T. Många textilförsäljare, däribland europeiska, har beslutat att de inte längre ska köpa bomull från Uzbekistan och att de kommer att underrätta alla sina leverantörer om detta åtagande ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ILO-rapport 2011 från expertkommittén för tillämpning av konventioner och rekommendationer, s. 429, (http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@ed_norm/@relconf/documents/meetingdocument/wcms_151556.pdf)

⁽²⁾ Källa: Europeiska kommissionen GD Handel och

⁽³⁾ <http://unctad.org/infocomm/anglais/cotton/market.htm>

⁽⁴⁾ Internationellt forum om arbetsrätt, <http://www.laborrights.org/stop-child-forced-labor/cotton-campaign/company-response-to-forced-child-labor-in-uzbek-cotton>

Torsdagen den 15 december 2011

- U. Rådet uppgav i sina slutsatser om barnarbete av den 14 juni 2010 att det är fullt medvetet om EU:s roll och ansvar i kampen för att få barnarbete att upphöra.
- V. Kommissionens ordförande José Manuel Barroso har uppmanat den uzbekistanske presidenten, Islam Karimov, att tillåta ett ILO-övervakningsuppdrag i landet för att ta upp frågan om barnarbets seder som eventuellt kvarstår ⁽¹⁾.
- W. EU:s stöd till Uzbekistan inom ramen för EU:s strategi för Centralasien har hittills inte uppmärksammat jordbruksreformer i högre grad.
- X. Kommissionen insisterar också kraftigt på att ILO:s övervakningsuppdrag ska vara det enda relevanta övervakningsorganet i samband med undersökningar av ett tillfälligt återtagande av referenser till det allmänna preferenssystemet, och kommissionens förslag att avskaffa detta krav inom ramen för över synen av förordningen om det allmänna preferenssystemet välkomnas.
- Y. Vatten är en viktig resurs på 2000-talet och därför bör dess bevarande prioriteras. Odlingen av bomull i Uzbekistan har lett till en allvarlig minskning av vattenmängden i Aralsjön mellan 1990 och 2008 på grund av otillräckliga miljöstandarder och ineffektiv bevattningsinfrastruktur.
1. Europaparlamentet begär att rådet och kommissionen ska ta följande rekommendationer i beaktande:
- i) Fördöm kraftfullt användningen av tvångsarbete för barn i Uzbekistan.
  - ii) Ge starkt stöd åt ILO:s krav på Uzbekistans regering att acceptera ett observatörsuppdrag med tre parter på hög nivå, vilket skulle ha full rörelsefrihet och snabbt tillträde till alla platser och relevanta parter, däribland på bomullsfälten, för att bedöma ILO-konventionens genomförande.
  - iii) Förklara vikten av utländska observatörer för att övervaka utvecklingen av tvångsarbetsituationen i Uzbekistan och andra länder i regionen.
  - iv) Uppmana enträget Uzbekistans president Islam Karimov att tillåta en övervakningsdelegation från ILO att besöka landet för att undersöka frågan om tvångsarbete för barn.
  - v) Uppmana Uzbekistans regering att ta emot en övervakningsdelegation från ILO och se till att användningen av tvångsarbete för barn och annat tvångsarbete verkligen är på väg att upphöra på nationell, regional och lokal nivå.
  - vi) Påminn de uzbekistanska myndigheterna om att trots att principerna om respekt för mänskliga rättigheter ingår i Republiken Uzbekistans författning, och att Uzbekistan har undertecknat och ratificerat de flesta FN-konventioner avseende mänskliga rättigheter, medborgerliga och politiska rättigheter och barnets rättigheter, återstår fortfarande den faktiska tillämpningen av denna formella uppsättning rättsakter.
  - vii) Bidra till marknadsinriktade reformer av Uzbekistans jordbrukssektor genom en politisk dialog och stödprogram. Erbjud EU-stöd för att landet på sikt ska kunna övergå till en privatisering och liberalisering av sektorn, i linje med den utveckling som konstaterats i Uzbekistans grannländer.

⁽¹⁾ Uttalande av Europeiska kommissionens ordförande José Manuel Barroso efter hans möte med Uzbekistans president Islam Karimov, (<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=MEMO/11/40&type=HTML>)

Torsdagen den 15 december 2011

- viii) Se till att arbetet för att få ett slut på seden med tvångsarbete för barn i bomullsproduktion blir en prioritering i EU:s strategi för de mänskliga rättigheterna i EU-delegationen i Tasjkent. Parlamentet insisterar på att detta bör avspeglas i politik, övervakning, rapportering, bemanning och ekonomiskt stöd.
- ix) Kommissionen bör undersöka och, om så är lämpligt, lägga fram ett lagstiftningsförslag för Europaparlamentet om en effektiv spårbarhetsmekanism för de varor som framställs genom tvångsarbete för barn.
- x) Stöd parlamentets krav på bomullshandlare och återförsäljare av bomull att avstå från att köpa bomull från Uzbekistan som framställts genom tvångsarbete för barn och att underrätta konsumenter och alla leverantörer om detta åtagande.
- xi) Om ILO-övervakningsorganen fastställer att Uzbekistan allvarligt och systematiskt underlåtit att uppfylla sina förpliktelser, bör kommissionen överväga att inleda en utredning om ett tillfälligt upphävande av det allmänna preferenssystemet, om alla övriga krav är uppfyllda. Europaparlamentet understryker att kommissionen genom att göra detta endast upprätthåller de befintliga reglerna för EU:s allmänna preferenssystem, och betonar vikten av att visa att dessa regler tillämpas på ett enhetligt sätt.
- xii) Förklara hur viktiga förbindelserna mellan unionen och Uzbekistan är, grundade på partnerskaps- och samarbetsavtalet och dess demokratiska principer och människorättsprinciper, och påminn om unionens löften om ytterligare och fördjupade bilaterala förbindelser, vilka inbegriper handel liksom alla områden med koppling till demokratiska principer, respekt för humanitära och grundläggande rättigheter samt rättsstatsprincipen.
- xiii) Bidra aktivt till förbättringen av de sociala, ekonomiska och mänskliga rättigheterna för befolkningen i Uzbekistan genom att främja ett tillvägagångssätt som utgår från gräsrotsnivå och genom att stödja civilsamhällets organisationer och medierna för att åstadkomma en hållbar demokratiseringsprocess.
- xiv) Förse regelbundet parlamentet med betydande information om situationen i Uzbekistan, i synnerhet när det gäller avskaffandet av tvångsarbete för barn.
2. Sammanfattningsvis konstaterar Europaparlamentet att man inte kommer att ge sitt godkännande förrän ILO-observatörer getts tillstånd av de uzbekistanska myndigheterna att göra en noggrann granskning utan att hindras, och har bekräftat att konkreta reformer har genomförts och gett påtagliga resultat på ett sådant sätt att praxis med tvångsarbete för barn och annat tvångsarbete i praktiken är på väg att avskaffas på nationell, regional och lokal nivå.
3. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att begära ytterligare diskussioner med kommissionen och rådet.
4. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt Uzbekistans regering och parlament.
-

II *Meddelanden*

MEDDELANDEN FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europaparlamentet**Onsdagen den 14 december 2011**

2013/C 168 E/19	Antalet ledamöter i de ständiga utskotten Europaparlamentets beslut av den 14 december 2011 om antalet ledamöter i de ständiga utskotten (2011/2838(RSO))	130
2013/C 168 E/20	Den numeriska sammansättningen i de interparlamentariska delegationerna, delegationerna till gemensamma parlamentarikerkommittéer och delegationer till parlamentariska samarbetskommittéer samt multilaterala parlamentariska församlingar Europaparlamentets beslut av den 14 december 2011 om antalet ledamöter i interparlamentariska delegationer, delegationer till de gemensamma parlamentarikerkommittéerna, delegationer till de parlamentariska samarbetskommittéerna och multilaterala parlamentariska församlingar (2011/2839(RSO))	132

III *Förberedande akter*

EUROPAPARLAMENTET

Tisdagen den 13 december 2011

2013/C 168 E/21	Revidering av den fleråriga budgetramen för att tillmötesgå behovet av kompletterande finansiering av Iterprojektet Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om ändring av det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning med avseende på den fleråriga budgetramen för att möta Iterprojektets ytterligare finansieringsbehov (KOM(2011)0226 – C7-0108/2011 – 2011/2080(ACI))	133
	BILAGA I	134
	BILAGA II	135
2013/C 168 E/22	Förslag till ändringsbudget nr 7/2011 - Utnyttjande av EU:s solidaritetsfond - Spanien och Italien Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt om förslaget till Europeiska unionens ändringsbudget nr 7/2011 för budgetåret 2011, avsnitt III – kommissionen (17632/2011 – C7-0442/2011 – 2011/2301(BUD))	135
2013/C 168 E/23	Utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond: Spanien (jordbävning i Lorca) och Italien (översvämningar i Veneto) Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska unionens solidaritetsfond i enlighet med punkt 26 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (KOM(2011)0792 – C7-0424/2011 – 2011/2300(BUD))	137
	BILAGA	137

2013/C 168 E/24	<p>Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter: ansökan EGF/2011/002 Trentino-Alto Adige/Südtirol – Construction of buildings/Italien</p> <p>Europaparlamentets resolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2011/002 Trentino-Alto Adige/Südtirol – Construction of buildings från Italien) (KOM(2011)0480 – C7-0384/2011 – 2011/2279(BUD)) ..... 138</p>	138
	BILAGA 140	140
2013/C 168 E/25	<p>Rätten till information i brottmål ***I</p> <p>Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om rätten till information i brottmål (KOM(2010)0392 – C7-0189/2010 – 2010/0215(COD))</p>	140
	<p>P7_TC1-COD(2010)0215</p> <p>Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/.../EU om rätten till information i brottmål ..... 141</p>	141
2013/C 168 E/26	<p>Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Karel Pinxten - Belgien)</p> <p>Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Karel Pinxten till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0349/2011 – 2011/0814(NLE)) ..... 141</p>	141
2013/C 168 E/27	<p>Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Henrik Otbo - Danmark)</p> <p>Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Henrik Otbo till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0345/2011 – 2011/0810(NLE)) ..... 142</p>	142
2013/C 168 E/28	<p>Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Juan-Francisco Corona Ramón - Spanien)</p> <p>Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Juan-Francisco Corona Ramón till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0343/2011 – 2011/0808(NLE)) ..... 142</p>	142
2013/C 168 E/29	<p>Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Ville Itälä - Finland)</p> <p>Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Ville Itälä till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0346/2011 – 2011/0811(NLE)) ..... 143</p>	143
2013/C 168 E/30	<p>Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Kevin Cardiff - Irland)</p> <p>Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Kevin Cardiff till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0347/2011 – 2011/0812(NLE)) ..... 144</p>	144
2013/C 168 E/31	<p>Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Pietro Russo - Italien)</p> <p>Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Pietro Russo till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0348/2011 – 2011/0813(NLE)) ..... 144</p>	144
2013/C 168 E/32	<p>Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (Vitor Manuel da Silva Caldeira - Portugal)</p> <p>Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Vitor Manuel da Silva Caldeira till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0344/2011 – 2011/0809(NLE)) ..... 145</p>	145

2013/C 168 E/33	Utnämning av en ledamot av revisionsrätten (HG Wessberg - Sverige) Europaparlamentets beslut av den 13 december 2011 om nomineringen av Hans Gustaf Wessberg till ämbetet som ledamot av revisionsrätten (C7-0342/2011 – 2011/0807(NLE))	146
2013/C 168 E/34	Europeisk skyddsorder ***II Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om den europeiska skyddsordern (15571/1/2011 – C7-0452/2011 – 2010/0802(COD))	146
	BILAGA TILL LAGSTIFTNINGSPRESOLUTIONEN	147
2013/C 168 E/35	Ett enda ansökningsförfarande för uppehålls- och arbetstillstånd ***II Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat (13036/3/2011 – C7-0451/2011 – 2007/0229(COD))	148
2013/C 168 E/36	Allmänna kommissionen för fiske i avtalsområdet för Medelhavet ***II Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning om vissa bestämmelser om fiske i AKFM:s avtalsområde (Allmänna kommissionen för fiske i Medelhavet) och om ändring av rådets förordning (EG) nr 1967/2006 om förvaltningsåtgärder för hållbart utnyttjande av fiskeresurserna i Medelhavet (12607/2/2011 – C7-0370/2011 – 2009/0129(COD))	149
2013/C 168 E/37	Årsbokslut i vissa typer av bolag vad gäller mikroenheter ***II Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag vad gäller mikroenheter (10765/1/2011 – C7-0323/2011 – 2009/0035(COD))	150
	P7_TC2-COD(2009)0035 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid andra behandlingen den 13 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om ändring av rådets direktiv 78/660/EEG om årsbokslut i vissa typer av bolag vad gäller mikroenheter	150
2013/C 168 E/38	Bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 13 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 när det gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet (KOM(2011)0481 – C7-0218/2011 – 2011/0209(COD))	151
	P7_TC1-COD(2011)0209 Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 13 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2011 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 vad gäller vissa bestämmelser om den ekonomiska förvaltningen för vissa medlemsstater som drabbats av eller hotas av allvarliga svårigheter med avseende på deras finansiella stabilitet	151
Onsdagen den 14 december 2011		
2013/C 168 E/39	Instrument för stöd inför anslutningen ***I Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen (KOM(2011)0446 – C7-0208/2011 – 2011/0193(COD))	152

P7_TC1-COD(2011)0193

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1085/2006 om upprättande av ett instrument för stöd inför anslutningen 152

2013/C 168 E/40

Fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av rådets direktiv 2001/112/EG om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel (KOM(2010)0490 – C7-0278/2010 – 2010/0254(COD)) 153

P7_TC1-COD(2010)0254

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/.../EU om ändring av rådets direktiv 2001/112/EG om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel 153

2013/C 168 E/41

Användningen av fosfater och andra fosforföreningar i tvättmedel för hushållsbruk ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 648/2004 vad gäller användningen av fosfater och andra fosforföreningar i tvättmedel för hushållsbruk (KOM(2010)0597 – C7-0356/2010 – 2010/0298(COD)) 154

P7_TC1-COD(2010)0298

Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 14 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av förordning (EG) nr 648/2004 vad gäller användningen av fosfater och andra fosforföreningar i tvättmedel och maskindiskmedel för konsumentbruk 154

2013/C 168 E/42

Fiskepartnerskap EG–Marocko ***

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 14 december 2011 om utkastet till rådets beslut om ingående av protokollet mellan Europeiska unionen och Konungariket Marocko om fastställande av de fiskemöjligheter och den ekonomiska ersättning som föreskrivs i avtalet om fiskepartnerskap mellan Europeiska gemenskapen och Konungariket Marocko (11226/2011 – C7-0201/2011 – 2011/0139(NLE)) 155

2013/C 168 E/43

Utnämning av en ledamot i Europeiska centralbankens direktion: Benoît Coeuré

Europaparlamentets beslut av den 14 december 2011 om rådets rekommendation om utnämningen av en direktionens ledamot i Europeiska centralbanken (17227/2011 – C7-0459/2011 – 2011/0819(NLE)) 155

Torsdagen den 15 december 2011

2013/C 168 E/44

Utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter (ansökan EGF/2009/019 FR/Renault från Frankrike)

Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets beslut om utnyttjande av Europeiska fonden för justering för globaliseringseffekter i enlighet med punkt 28 i det interinstitutionella avtalet av den 17 maj 2006 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin och sund ekonomisk förvaltning (ansökan EGF/2009/019 FR/Renault från Frankrike) (KOM(2011)0420 – C7-0193/2011 – 2011/2158(BUD)) 157

BILAGA 159

2013/C 168 E/45

Allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ***I

Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (omarbeting) (KOM(2008)0229 – C6-0184/2008 – 2008/0090(COD)) 159

	P7_TC1-COD(2008)0090	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om de allmänna principerna och gränserna för rätten till allmänhetens tillgång till ~~Europaparlamentets, rådets och kommissionens~~ unionens institutioners, organs och byråers handlingar [Ändr. 1]	160
	BILAGA	177
2013/C 168 E/46	Inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå ***I	
	Europaparlamentets lagstiftningsresolution av den 15 december 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå (KOM(2010)0611 – C7-0343/2010 – 2010/0303(COD))	178
	P7_TC1-COD(2010)0303	
	Europaparlamentets ståndpunkt fastställd vid första behandlingen den 15 december 2011 inför antagandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr .../2012 om ändring av förordning (EG) nr 1406/2002 om inrättande av en europeisk sjösäkerhetsbyrå ⁽¹⁾	179
2013/C 168 E/47	Utvidgning av bestämmelserna i partnerskaps- och samarbetsavtalet EG/Uzbekistan till att omfatta bilateral handel med textilprodukter	
	Europaparlamentets resolution av den 15 december 2011 om förslaget till rådets beslut om ingående av ett protokoll till avtalet om partnerskap och samarbete som upprättar ett partnerskap mellan Europeiska gemenskaperna och deras medlemsstater, å ena sidan, och Republiken Uzbekistan, å andra sidan, vilket utvidgar bestämmelserna i partnerskaps- och samarbetsavtalet till att omfatta bilateral handel med textilprodukter, med hänsyn till att det bilaterala avtalet om handel med textilprodukter löper ut (16384/2010 – C7-0097/2011 – 2010/0323(NLE))	195

(¹) Text av betydelse för EES

Teckenförklaring

- * Samrådsförfarandet
- **I Samarbetsförfarandet (första behandlingen)
- **II Samarbetsförfarandet (andra behandlingen)
- *** Samtyckesförfarandet
- ***I Medbeslutandeförfarandet (första behandlingen)
- ***II Medbeslutandeförfarandet (andra behandlingen)
- ***III Medbeslutandeförfarandet (tredje behandlingen)

(Det angivna förfarandet baserar sig på den rättsliga grund som kommissionen föreslagit)

Politiska ändringar: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med fetkursiv stil och strykningar med symbolen █.

Tekniska rättelser och justeringar gjorda av ansvariga enheter: ny text eller text som ersätter tidigare text markeras med kursiv stil och strykningar med symbolen ||.

PRENUMERATIONSPRISER 2013 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 300 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 420 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	910 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV